

Skrevet af Tommy Testmann

Slægten Testmann

1600 - 2007

Slægten Testmann er skrevet efter biografiske tidsskrifter, samt fortællinger fra nulevende. Visse personer er der også gået historisk i dybden med. Byhistorie, personhistorie samt fortællende historie fra deres tid. Dette kan også forekomme ved personer der ikke er i slægten Testmann.

Da det netop er skrevet efter forskellige tidsskrifter fra arkiver og biblioteker, er der ikke et fast mønster i måden navne er nævnt. Netop for at gengive det så nøjagtigt som muligt. Slægten er også delt op i en A-side og en B-side.

De fleste nuværende (år 2007) efterkommere i Danmark, Norge, (Sverige) og Amerika er fra B-siden

Navnet **Von Testmann** har også været i familien. *Dette er en mundtlig fortælling fra anden side i Testmann!!*

Slægten Testmann er skrevet i årene 1999 - 2007 af:

Tommy Testmann

Født: 18.03.1978

Forældre: Hans Henrik Testmann og Susanne Steensgaard Petersen

Indholdsfortegnelse

1.	VÅBENSKJOLDET.....	1
2.	Johann Testmann	5
3.	Christian Ditlev Testmann.....	6
4.	Catharina de Bicker - Ægtefælle til Christian Ditlev Testmann.....	13
5.	Johan Christopher Testmann	15
6.	A-siden af slægten	22
7.	Beretningen om Holla, Holdengård.....	23
8.	Johan Peter Testmann.....	25
9.	Johan Christopher Testmann, til Ulfvær	27
10.	Isabella Testmann	32
11.	Maren Anna Elisabeth Testmann	32
12.	Antonette Sophie Testmann	33
13.	Dorothea Cecilie Testmann	35
14.	Johanna Maria Johansdatter.....	36
15.	TESTMANN MINNE SKOLE.	37
15.1.	DET TESTMANSKE LEGAT.....	40
16.	B - siden af slægten	44
17.	Johan Christopher Testmann:.....	45
18.	Johan Christopher Testmann -Plantageejer på St. Croix "East point"	47
18.1.	Slaven Friderich Ludwig – Tilhørende Testmann.....	51
18.2.	Skatteskyldige slaver	54
18.3.	Lokationer af Plantager på kort	57
18.4.	Plantager på St. Croix.-	60
18.4.1.	Om slaven fortælles	63

18.4.2.	Sagt om slaverne.....	68
19.	Johan Peter Testmann - Savmølle Mester	69
20.	Peter Testmann	73
21.	Rejse skildringer af Peter Testmann –.....	74
22.	Johan Christopher Testmann, Kammersekretær, Bogholder, Toldkasserer, og Kammerråd.....	89
23.	Regelsæt vedr. livet på de Dansk - Vestindiske øer	91
24.	Peter Otto Testmann	119
24.1.	H.C. Andersen dedikationer	125
25.	Caroline Sophie Testmann 1839 - 1919 Kvindesagspolitiker	127
25.1.	Underskriftindsamlinger	130
25.2.	Ny Strategi i Stemmeretskampen - Interpellationer	132
26.	Opdeling af slægten	134
27.	Joachim Henrich Testmann (Ba) - Arbejdsmand / Landmand i Overleerdt.....	136
28.	Christian David Testmann - Mejerist i Finland 1855 - 1936.....	139
29.	Søren Testmann - (Christian`s bror).....	143
30.	Agnes Testmann Datter af Christian Testmann.....	144
31.	Søren Testmann - Søn af Christian David Testmann	145
32.	Ingeborg Testmann - Datter af Christian David Testmann	147
33.	Karin Olivia Testmann - Gift Henriksen - 1900 – 1976.....	148
33.1.	Brevvekslinger.....	156
34.	Ingrid Henriksen (Gift Nielsen) - Gartnerimedarbejder 1933 –.....	170
35.	Hans Henrik Testmann - Optiker og kontaktspecialist.....	174
35.1.	Susanne Steensgaard Petersen`s Slægt	176
36.	Tommy Testmann - 1978	180
36.1.	Susan Testmann (Født Krogsgaard)	181

36.2.	Christen Kusk -	183
36.3.	Ane Christensdatter - 1737	184
36.4.	Christen Nielsen Kusk - 1769 – 1856 - Grundlægger af Tinghøjgaard.....	186
36.5.	Anders Christensen Kusk - 1812	191
36.6.	Kristine Andersen - 1853 - 1894	193
36.7.	Andersine Jacobine Jacobsen - 1881	195
36.8.	Harald Nilsen - 1915	198
37.	Steen Testmann - 1984	200
38.	Ulla Testmann - 1956 Fuldmægtig i Københavns Amt.....	201
39.	Poul Erik Testmann - 1988.....	201
40.	Birthe Testmann - 1959 Sygeplejer	202
41.	Kabrina Testmann - 1988	202
42.	Kasper Testmann - 1991	203
43.	Line Testmann - 1996.....	204
44.	Kamilla Testmann - 1996	205
44.1.	Om slægten Henriksen:	206
45.	Hans Friederich Testmann (Bb)	218
46.	Viggo Emanuel Testmann	220
47.	Georg Viggo Testmann - Ingeniør på Amager.....	223
48.	Poul Testmann - Ingenør	225
49.	Søren Testmann	227
50.	Lars Testmann	228
51.	Gunnar Anfind Testmann - Bager.....	229
52.	Finn Testmann - Administrationschef	230
53.	Ulrik Otto Carl Testmann	231
54.	Hans-Otto Carl Testmann.....	233

55.	Hans-Michael Testmann.....	233
56.	Jørgen-Ulrik Espen Testmann - Kaptajn	234
57.	Kirsten Testmann.....	234
58.	Erik Testmann	235
59.	Trine Testmann.....	236
60.	Peter Testmann	236
61.	Eva Mary Elisabeth Testmann - Gift Post-Petersen.....	237
62.	Viggo Albert Testmann	238
63.	Hanna Wilhelmine Testmann - Søster til Joachim Henrich Testmann og Hans Friederich Testmann.....	239
64.	De amerikanske sider af slægten Testmann - Testman	240
65.	Johann Ludvig Testman - A-siden (US).....	242
65.1.	John Adams Hyman – Den første sorte US kongresmand	243
66.	Børn af Johann Ludvig	244
67.	Hyman Testman.....	245
67.1.	Velisha Alice Butler	247
68.	Hyman Testman.....	248
69.	Joseph James Testman.....	249
69.1.	Daniel Dugles Testman	252
69.2.	Emanul Testman	253
69.3.	Rachel Testman	254
69.4.	Saloria Sophia Testman	255
69.5.	Rovina Ebony Testman	255
69.6.	Eric Testman.....	255
70.	Eric Orivillen Jackson	256
71.	Edmond Frank Jackson.....	257

72.	Frantz Caspar Testmann - Urmager.	258
73.	Johan Peter Testmann - Købmand.....	259
74.	Thorvald Hans Christian Testmann - Købmand – B-siden (US)	261
74.1.	Testmanns indberetning til Fattigvæsnet i Sandefjord	264
75.	Birger Testmann	270
75.1.	De 7 børn af Birger Testmann og Jennie	273
75.2.	1. Alvin E. Testman.....	274
75.3.	2. Helene B. Testman.	274
75.4.	3. Oliver Jens Testman gift med Elmyra Dye Testman.....	275
75.5.	4. Thorvald John Testman gift med Mercedes Espolita Testman	276
75.6.	5. Julian Birger Testman gift med Jeannette Klassen.....	276
75.7.	6. Lillian Testman Vucovich	277
75.8.	7. Judith Testman Halladay	277
76.	C-siden af slægten Testmann i US	278
77.	Hans Testmann (Hvorfra slægten stammer fra)	280
77.1.	Internetadresser.....	283
77.2.	Bogliste.....	283

1. VÅBENSKJOLDET.

Testmann`s våbenskjold blev tegnet af en heraldisk kunstner på baggrund af informationer om slægtsnavnet Testmann og dets forbindelse med heraldik. I gammelt heraldisk sprog bliver det beskrevet som følgende:

” I kvadranter ”	1.	Bogstavet ”T”
	2. & 3.	To fakler i Andreas-kors

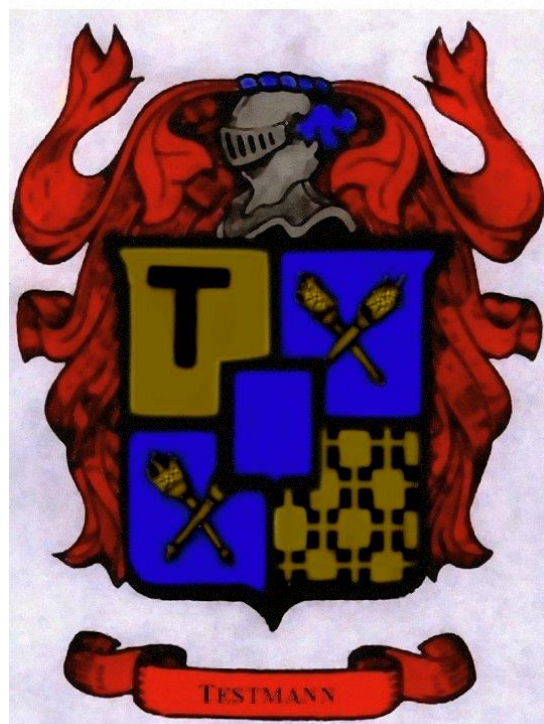
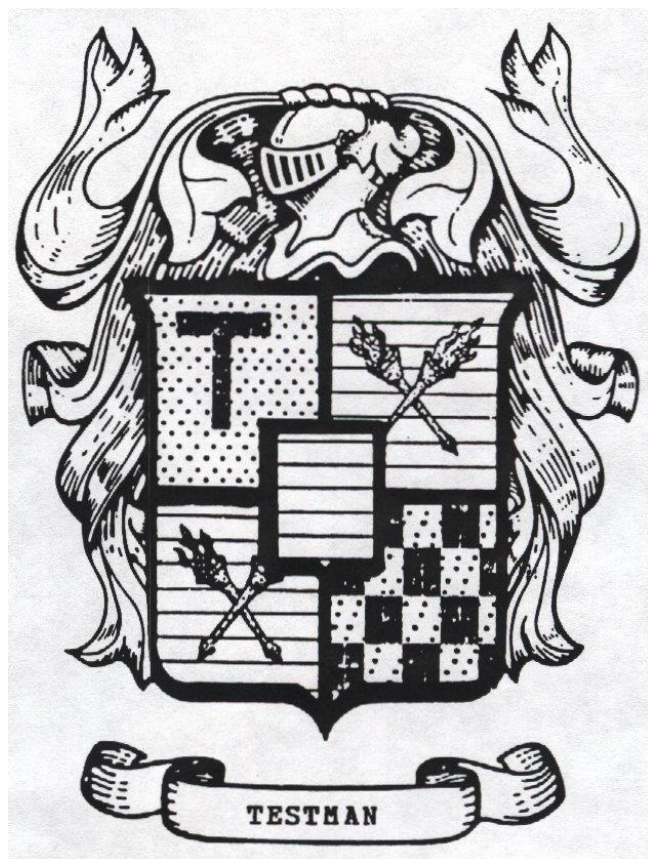
Ternet

Alle overlappet med et lille skjold.

Testmann`s våbenskjold er oversat som følgende:

Opdelt i kvadranter: 1. kvadrant, guld baggrund med sort initial ”T”. 2. & 3. kvadrant blå baggrund med 2 gyldne fakler krydsende diagonalt. 4. kvadrant er skakternet skiftevis guld og sort kvadranter. I midten er et lille blå skjold placeret over dem alle.

Fakler er symbol på nidkærhed i det udførte arbejde. Syv levende farver var valgt til brugen på våbenskjold så ridderne var lette at genkende på lang afstand. De heroiske farver guld, sølv, lilla, blå, grøn, sort og rød blev bevaret på farveløse tegninger ved hjælp af prikker og linje symboler. Testmann våbenskjoldet er sat sammen med blå. Den blå farve repræsenterer loyalitet, pragt og glans.

Testmann våbenskjoldet:

Til venstre det oprindelige farveløse våbenskjold. Bemærk at der her står Testman med kun et enkelt N. Det skyldes sandsynligvis måden det staves på, da slægten Testmann kommer til Norge. Det ses også ved emigrationen til USA. Her kommer Testmann også til at hedde Testman.

Til højre er Testmann våbenskjoldet farvelagt og fortolket efter tilhørende beskrivelse af skjoldet. Bemærk at der her er rettet i navnet. Nu Testmann. (se forside)

Hvornår dette våbenskjold blev tegnet, af hvem og hvorfor vides ikke. Hvorvidt det derfor er autentisk eller tegnet til familien i nyere tid er derfor uvidst. Der er flere som har specialiceret sig i at fremstille slægtsvåbenskjold. Disse plejer normalt at være farvestrålende og kommer sammen med en historisk baggrund på den slægt der undersøges og tegnes for. Denne sort hvid udgave forekommer håndtegnet, og er ikke fremstillet i en farverig udgave. Denne farvelagte udgave er lavet på baggrund af beskrivelsen samt det egentlige våbenskjold.

Hans Testmann, 1545 (?)

Født: Omkring året 1545

Død: ukendt

Søskende:

Børn: Johann Testmann og Christopher Testmann

Ægtefælle:

Forældre:

testator (latin): person, der opretter et testamente. Da det netop er latinsk kan navnet meget vel stamme fra en tysk Testator (forudsat at han derved bevidnede andres testamenter): en **Test-mann**. Har denne Testmann arbejdet for Kongen som testator, ville hans sønner naturligt blive hvervet af Kongen, som det den gang var skik. Derfor også mulig grund til at hans søn Johann fik kongeligt erhverv som Kongelig husfoged. Blives der ved Testator teorien kan den sidste del af navnet mann også komme fra Norge. Senere i teksten findes en Peder Hansenn. (Hans's søn/n). Dette navn er ikke tysk og det er sikkert at denne person er fra Norge. Derfor kan det også være muligt at navnet Testmann er fra Norge med den gamle norske stavemåde. Et præj kunne være følgende tekst som er norsk og omhandler en Peder Mikkelsøn Holk. Teksten holdes på norsk.

Peder Mikkelsøn Holk

Underskrev kapitelsedlen 1597 (D.N. XII 667). 1598 var han notarius i Trondhjems domkapitel, sognepræst til Skogn 1600 til 1602, da han efter en grov forseelse rømte sin vei (Bang's Geistlighed, s. 322 og Vestrum: Skogns Historie s. 95).

Raphael Lund skriv slikt om han: > Hr. Petrus Michaelis. Den tyske bibelen som ligg i Gjevik-kyrkja på Ekne, er gjeven av honom.< Notisen er merkelig. Kva skulle kyrkjelyden med ein binlia-Germanica? Testmann hadde også kjennskap til dette og skreiv slik i presterekka si:>Hr. Peder Mikkelsen, som forsaa sig og bortrømte 1601, har givet den tyske bibel til Annexet Echne. Om hans forseelse meldes icke. Hans Capellan var Hr. Peder Søfrensen, som og tiente Hr. Anders en Tiid. Han blev og Sognepræst i Schongen.<

Denne tekst fortæller altså at Testmann kom fra Norge. Det vides også at Peder Mikkelsøn Holk var Sognepræst til Skogn. Og at Testmann skrev dårligt om ham i sin præsterække. Alt-

så en liste hvor alle præsterne til de enkelte kirker er listet op. Også at Peder gav den tyske bibel til en Annexet Echne. Om dette blot er en observation Testmann gjorde sig eller om det kan være i forbindelse med et embede som Testator vides ikke. Det eneste konkrete der er på Testmann's profession er at han skrev i sin præsterække. Tages der kontakt til præster er informationen at en profession med præsterækker og navnet Testmann ikke knytter sig til hinanden.

Generelt har næsten alle latinske ord der starter på test noget at gøre med at bevidne, vidne og testamenter. 2 ord der kunne være oplagte er her taget med:

testātor , ōris, m. [testor] .

I. *One who bears witness or testifies to a thing, a witness* (very rare), Prud. Cath. 12, 85.--

II. *One who makes a will or testament, a testator* (

testāmen , ĩnis, n. [testor] , *evidence, proof, testimony*,

Faktum er at denne Testmann var fra Norge og får 2 børn. Heraf rejste den ene til Rendsborg hvor han blev Kongens Husfoged. Den anden var organist. Om dette var i Norge vides ikke men han døde i Ålborg

2. Johann Testmann

Kongelig husfoged i Rendsborg

Født: Omkring året 1600

Død: Formentlig omkring 1655

Søskende: Christopher Testmann, var organist og døde i Ålborg i 1651

Børn: Christian Ditlev Testmann og Johan Christopher Testmann

Ægtefælle: Gift med Elisabeth

Forældre: ?

Johann Testmann var Christian d. 4.`s kongelige husfoged i Rendsborg på Rendsborg Slot.

Det var på den tid ham der var Forvalter og Hovmester på slottet.

Generelt blev husfogeden afmalet for Kongen som en uretfærdig husfoged, der ”plyndrede det kongelige skatkammer”. De andre hilste ham med et “ velkommen Hr. Forvalter “ og Baronen med et familiært “ Goddag Husfoged “.

Under Johann Testmann`s tid har der næppe gået stille for sig. 30 års krigen gjorde stor skade på Rendsborg, efter Christian d. 4.`s indgriben i 1625. Hele Nordtyskland og Jylland blev erobret. I 1626 blev byen besat af Wallensteins tropper. Fred kom der først i Lübeck 1629. I 1643 kom svenskerne under Torstensonfejden, og igen 1657-60 var byen belejret af svenskerne.

I følge bogen “ Peter Scumacher Griffenfeld “ af A.D. Jørgensen, side 147 med henvisning til Falcks Archiv III side 320, fik husfoged Testmann i Rendsborg visse privilegier på slotsgrunden i 1654. Slottet i Rendsborg blev revet ned og var væk i 1700 tallet. At han fik visse privilegier på slotsgrunden i 1654, må være det nærmeste der kan kommes på en egentlig datering af i hvilken periode han var på slottet.

3. Christian Ditlev Testmann

1635-67, kammersekretær.

Født: 16.11.1635 i Rendsborg -

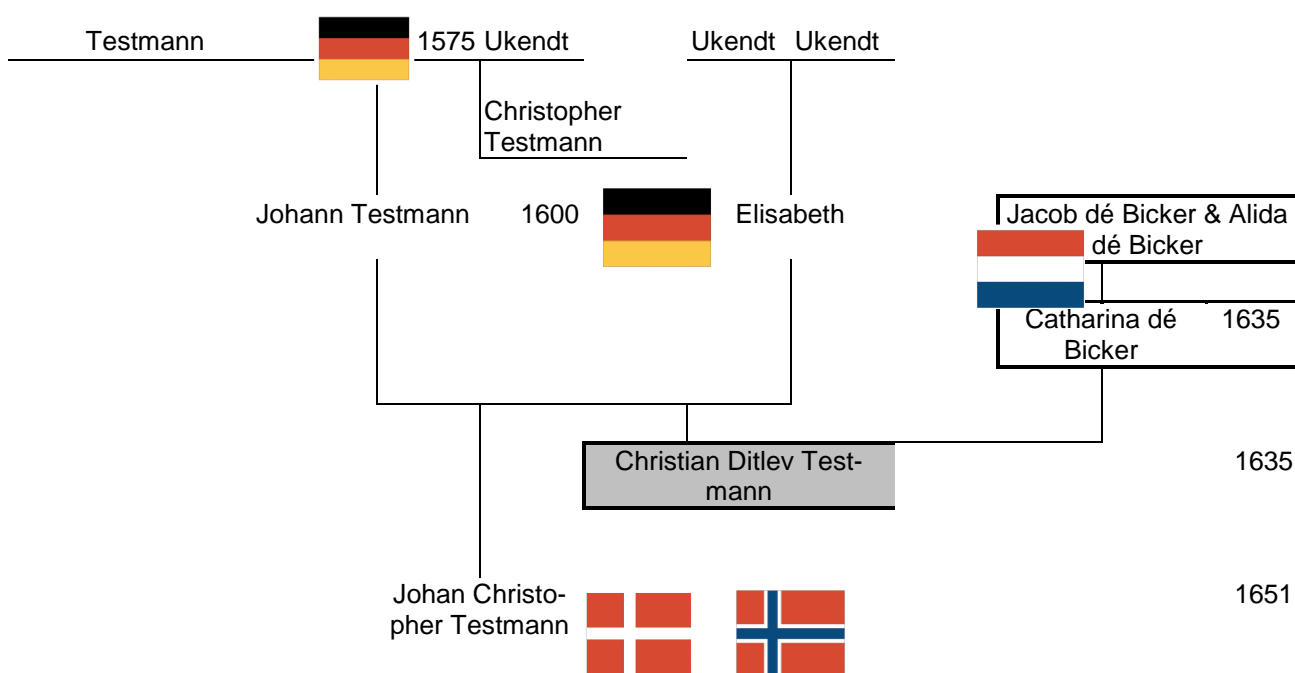
Død: 24.02.1667, begravet i København (Sankt Petri).

Søskende: Johan Christopher Testmann (Major, og Kanonkommandør på Bergenhus Fæstning.)

Børn: Formodentlig får han ingen, da han dør kort efter sit bryllup.

Ægtefælle: Gift med Catharina dé Bicker i 1666. Gift i 37 uger. Han søgte før ægteskabet om konfirmation sammen med Catharina dé Bicker, i Sankt Petri kirken. (Vist 1664). Joachim Irgens betalte hans Prinsessestyr, (ekstra skatteregninger i forbindelse med prinsessebryllupper) og fik også afregningen.

Forældre: Kongelig husfoged i Rendsborg, Johann Testmann, (Hvis bror Christopher Testmann var organist og døde i Ålborg i 1651), og Elisabeth. Johann døde i 1655.

Bemærk at følgende historik om C.D. Testmann er skrevet så vidt muligt uændret fra diverse skrifter. Det kan derfor forekomme gammeldags i grammatikken.

Christian som var søn af kongens husfoged i Rendsborg og således født som kongelig undersåt, studerede 1658 i Helmstedt under vejledning af bl.a. af den berømte jurist Herman Conring. Under krigen i juni 1659 blev han sekretær i det tyske kancelli, og havde som sådan også, som det var skik, tjent i udlandet.

Han ledsagede 1660-61 Frederik Ahlefeldt (1623-86) på dennes ambassade til England som legationssekretær, og skal have besøgt Polen i samme egenskab. Han gjorde tillige tjeneste som Frederik III's kammersekretær, i hvilken egenskab han foredrog kongen de løbende sager, ekspederede den mere private eller den hemmelige brevveksling og paraferede kgl. skrivelser til kollegierne. D. 9/1 1662 udgår kongebrev til sekretær Reitzer om at afstå Testmann sit kabinet da han aldrig bruger det, og Testmann anser det for nødvendigt. I Juli 1662 overdrages det ham at vikariere for Fr. Wulff i kancelliarkivet. I efteråret 1663 deltog han i forhandlingerne om ægteskabstraktaten mellem kronprins Johan Georg III af Sachsen og prinsesse Anne Sophie. I 1663 d. 3/7 takker feltmarskal Eberstein Kongen, fordi det er tilladt ham at skrive umiddelbart til Kammersekretæren Testmann.

Hvad der mere end noget andet viser, at der på den tid har været alvorlig tale om at imødekomme et, af mange næret ønske om friere former, (forfatningsspørgsmålet), er en endnu bevaret afhandling om dette spørgsmål af Christian Ditlev Testmann. Der kan næppe være tvivl om, at han har udarbejdet sin afhandling om forfatningsspørgsmålet, efter kongelig ordre og til kongens overvejelse. Denne afhandling er også den han er blevet mest kendt på. Efter en senere påtegning af F. Gabel, har man anset denne mærkelige afhandling for at være inspireret af Frederik Ahlefeldt, men flere ting peger på Hannibal Sehested som den egentlige inspirationskilde.

Testmann's indlæg til fordel for indførelsen af rigsstænder er et højst mærkeligt aktstykke. Med stor forsigtighed går han ud fra enevældens fortrin, ved det gamle konstitutionelle regimente. For derefter at angribe dets langsomhed og fordomme (m. h. t. fødsel m.m.). Men derefter vender han sig mod de farer der truer den nye regeringsform, og fører nu ordet for

sine rigsstænder med en overbevisende kraft og en veltalende varme som vel havde fortjent bedre skæbne end den at henlægges blandt vragede projekter.

Den nye rigsforsamling skulle efter Testmann`s tanke bestå af valgte repræsentanter for alle stænder. Den skulle mødes efter kongens befaling, og deltage i både den lovgivende, dømmende og administrerende regeringsmyndighed. Man ville ad denne vej, mente han, få bedre love, da de deputeredes råd ville føre ind på mere praktiske veje. Man ville blive gjort opmærksom på nyttige, eller nødvendige foranstaltninger rundt omkring i provinserne, og man ville blive opmærksom på misbrug af enhver art, som det enevældige kongedømme ellers fremkaldte. Rent politisk ville kongen i en sådan forsamling få en gavnlig modvægt mod embedsstanden, der ellers efterhånden ville berøve ham al virkelig magt. Han ville ad denne vej blive bekendt med dygtige mænd som kunne bruges i statstjenesten, og kongen ville derved komme i kontakt med befolkningen, og skabe en nyttig modvægt mod et bureaukratisk styreskavanker, og således vedligeholde sin magt. Han ville have et åbent øje for alskens misbrug blandt embedsmændene, især de overordnedes korrupsion i en suveræn stat. *”Alle former for uret vil trives i kongens navn, bestikkelijkheid, kammerrederi o.l. vil aldrig kunne hindres når det frie ord forstummer i folket. Også skattepålæg må kunne foretages retfærdigere af en forsamling. Men det indrømmes af denne forsamling ikke bør være berettiget til, at nægte ydelsen af hvad kongen anser for nødvendigt. Berøver man derimod folket al adgang til deltagelse i skattelovgivningen, vil det føre til misbrug og senere rimeligvis til en omvæltning, der indskrænker selve enevælden. De lande der har afskaffet folkets deltagelse i de offentlige anliggender, som Spanien og Frankrig, går tilbage mens de frie nationer går frem i velvære og magt.”*

Testmann vendte sig endelig mod de indvendinger der blev gjort mod stænderne. Man sagde da først, at det var unødvendigt at gøre denne indrømmelse, eftersom kongemagten nu havde været uindskrænket i flere år. *”Da der ingen virkelig utilfredshed er, er der heller ingen grund til at imødekomme den. Viser der sig genstridighed er der jo krigsmagten. Endvidere er det farligt at lade folk føle sin magt. Det vil føre til overenskomster om at pånøde kongen sin vilje eller at nægte det nødvendige til forsvaret eller hoffet osv.”* Herimod indvender han, at *”folket ikke kommer i bevægelse når det ikke trædes for nært. Enevælden skal grundes på kærlighed, så den er god og mægtig, ellers fremkalder den frygt og uro. Mangen konge vilde*

give en god del af sin magt, hvis han dermed kunde købe sig ro og fred. Folkene her i Norden trænger til friheden, som de er vant til, tanken derom vil bestandig leve iblandt dem. Men denne frihed skal have bestemte grænser og rigsstændernes myndighed skal i alle tvistepunkter vige for kongens vilje.” Testmann stod sikkert ikke ene med disse anskuelse, men han havde bestemte modstandere i Gabel og Shumacher. Om Gabels sindelag var der ingen tvivl, og om Shumacher fortælles der, at han som kongens bibliotekar fremlagde de bøger for kongen, som især anbefalede den strengeste form af enevælden. Man kan vel nok derfor sige, at der har været en stående strid i forfatningssagen, og at det i og for sig kan have været tvivlsomt nok hvem der skulle løbe med sejren. Men det viste sig her, som i så ofte under lignende forhold, at det blev begivenhederne, som kom til at gøre udslaget. Ikke grundene for eller imod, eller en endelig moden beslutning hos den mand, (Kongen), i hvis hånd afgørelsen hvilede. I sommeren 1664 skete nemlig det uventede at Gunde Rosenkrans pludselig forlod landet og rejste til Sverige. Herfra rettede han et brev til sine “medbrødre” i rigsrådet, fuldt af klager over den ilde behandling han formentlig havde lidt. Rygtet både her og i Sverige fortalte at mange adelsmænd ville følge hans eksempel. Dette gjorde at Testmann’s modstander Gabel fik en stor magt. Det måtte jo ende med Testmann’s “fald”. I april 1665 afskedigedes Testmann som kammersekretær, sandsynligvis på grund af uforsigtighed. I april indberetter den engelske udsending Talbot nemlig, at en meddelelse fra Sverige var blevet røbet her, skønt Sehested og Gabel havde svoret på at ville tie. Kongen gættede straks hvem det kunne være og lovede at straffe den skyldige, hvis han fandt ham. Og her blev måske tænkt på Testmann.

Dette blev et betydningsfuldt vendepunkt i hele rigets historie. I dette øjeblik havde den kongelige enevælde i sin mest uindskrænket form sejret. At Testmann, den veltalende forsvarer af folkets frihed og ret, der ville have at kongemagten skulle hvile på folkets kærlighed og statsstyrelsens offentlighed, veg pladsen i kongens kammer for Peter Scumacher Griffenfeld, kongelovens forfatter, var så at sige en symbolsk begivenhed, der afsluttede 25 års forfatningskampe. Det er ørkesløst for en sen eftertid at rette bebrejdelser og klager mod udfaldet af denne krise. Hvor vel man måtte ønske sig det anderledes, når man ved hvad folket har sat til, af selvfølelse og karakter under den regeringsform der sejrede. Man må indrømme, at begivenhedernes forløb synes at have ført beviset for, at vore forfædre ikke dengang formåede at ska-

be sig en bedre regeringsform, at de satte fordelene ved en mild og retfærdig enevælde, som udadtil kunne hævde rigets ære og velfærd, over alt andet.

Men nogen egentlig brøde kan der ikke tillægges Testmann. Han blev da også stående i det tyske kancelli, endda med en højere titel som råd. Dette skete sikkert for udadtil at dække over den unåde han var faldet i. Denne stilling vedblev han at bevare til sin død. Ligeledes blev han også brugt, endda i fortrolige forhandlinger. Som f.eks. med Pløn d. 5/11 1665, om arvefølgens ordning.

En anden mystisk omstændighed ved Testmann`s afskedigelse er, at generalfiskalen Søren Kornerup afskedigedes samtidigt. Han fik besked om at overlevere alle sine papirer til efterfølgeren Kristen Pedersen. Også Kornerup brugtes senere i kongens tjeneste, ved lovrevision, og han udmærkede sig her ved en noget mistænkelig iver for enevælden. En anden person der også var vigtig for Testmann, var Jacob von Pedersen. Denne person vækkede også en del mystik bag Testmann`s afskedigelse. Jacob var en stor anset mand, og havde også stor indflydelse på kongen og dronningen. Han var kongens gehejmeste kammertjener, og privat forretningsmand. Han havde bl.a. fået lov at anlægge et forlystelsessted i “ den lille dyrehave “ i Charlottenlund. I november 1664 bad han kongen om tilladelse til, “ at på nogen tid udrejse til sin helbred at kunne erlange “. Han vendte aldrig hjem, men bosatte sig i Holland, indgik ægteskab, blev en anset mand, adelsmand, og baron. Mens han var væk, blev der hjemme i Danmark rejst en række beskyldninger imod ham. Beskyldninger der gjorde at han faldt i kongens højeste unåde. Det er sikkert at Jacob og hans venner, her blandt tælles Testmann, førte en heftig og forbitret kamp mod Gabel og hans tilhængere. Hvad striden har stået på om, vides ikke med sikkerhed. Det ville da også være forkert at tro andet, end at Jacob har haft højtstående velyndere siden han turde føre en sådan ulige kamp. Her kunne blandt andet tælles dronningen og hendes sønner. Kongen forbød endda kronprinsen at se Jacob på sin udlandsrejse. Kongen fandt da også i sine sidste år anledning til, at anlægge sag mod Jacob ved hofretten for at få ham dømt som rømningsmand. Kongens søn kronprinsen lod efter tronskiftet kalde dombogen til sig. Han rev samtlige sider ud hvor sagen var beskrevet.

En tæt forbindelse mellem Testmann og Jacob, kan ses ved at Testmann blev afskediget lige efter Jacobs fald. Jacob ægtede da også Testmann's enke i Holland senere. Og både Testmann og Jacob, havde fortørnet statsholderen i spørgsmålet om rigsstændernes tilrådelighed.

For at kunne gøre sådan en historie god igen, skal det nævnes, at kronprinsen Christian troede at indførelsen af friere former i statsstyrelsen var nødvendig eller ønskelig. Så den af Testmann skrevne afhandling, som Frederik d. III vragede blev brugt af hans søn Kong Christian d. V.

Christian Ditlev Testmann, blev begravet i Sankt Petri Kirke. Han ligger i dag under gulvet i kirkeskibet ved en af de 4 søjler. På en af disse 4 søjler var der en gravindskrift, som nu er forsvundet.

Mere information om Christian Ditlev Testmann kan der ikke gives fra Sankt Petri. Dette skyldes at kirkebøgerne brændte under den store bybrand i 1728. Det resterende der måtte have været tilbage, gik til under bombardementet i starten af 1800 tallet.

I Sankt Petri kirken hvor han er begravet, fandtes pålydende indskrift i gravsøjlen.:

Hier in ruhet der Getrewe Weyland Herr CHRISTIAN DIETLEFS welcher zu Rendesburg Anno 1635 von Fûrnehmen Eltern erzeuget, von Jugent an in Statlichen Wissenschaften auff gebracht, ob seiner Geschickligkeit als bald anno 1660 bey den Ambassaden in Engell, Und Polland Legations und nachgehents Cammer Secretarius, Anno 1665 Königl: Rath worden und in Bester Blûthe am 24 Feb.: 1667 Selig verschieden ist seines Alters 31 Jahr 3 monat und 8 tage seines Ehestandes nicht gar 37 wochen, dessen seele Gott erfrew.

Oversat til dansk:

Her i stilhed, ved det sidste hvilested Hr. Christian Ditlev. Tilstedekommet i Rendsborg Anno 1635 af fornemme forældre. Som ung sat i statslig embede. Grundet hans dygtighed arbejdede han i den engelske ambassade Anno 1660. I Polen var han legations, - og derefter kammersekretær. Anno 1665 som kongelig. Meget betroet og på hans højeste den 24. Feb. Døde han i en alder af 31 år 3 måneder og 8 dage, med hans ægteskab af varighed på 37 uger.

Denne sjæl Gud bevare

4. Catharina de Bicker - Ægtefælle til Christian Ditlev Testmann

Født: 09.10.1642

Død: 30.10.1678

Søskende:

Børn: (Se Christian Ditlev Testmann)

Ægtefælle: Gift anden gang i 1669 med Kgl. Kammertjener, senere rigsbaron Jacob von Petersen (1622 - 1704)

Forældre: Kaptajn major, Ridder af San Marco Jacob Bicker & Alida Bicker

Sandsynligvis adelig. Netop da ridderne kom fra adelen, er det derfor meget sandsynligt at navnet Bicker var et adelsnavn. Om ikke andet var hun fra en meget anset hollandsk familie. Familien må jo i så fald være flyttet fra San Marco i Italien til Holland.

Ridder af San Marco ? og Venezias historie.

Om Catharina Bicker`s far kan nævnes, at han var kaptajnmajor, og ridder af San Marco, sandsynligvis omkring 1620`erne. Jacob Bicker, som var gift med Alida Bicker, var nok født i starten af 1600 tallet. Om personen Jacob Bicker er der ikke fundet noget nedskreven historie. Om ridderen og San Marco kan der fortælles -

San Marco er en kirke i Venezia, Italien. (Markuskirken) grundlagt i 830, og blev i det 11. årh. ombygget under stærk byzantinsk indflydelse, med Justinias femkuplede Apostelkirke i Konstantinopel som forbillede. Kirken er en korskuppelkirke med kupler over sine korsarme og korsskæring. Blev efter det 4. korstog 1204 beklædt med marmor og udsmykket med mosaikdekorationer. Venezia fik efter det 4. korstog store strækninger ved Mamarahavet, på Peloponneses og på Kreta, og handlen blev stærkt udvidet. I 1380 besejredes handelsrivalen Genova efter langvarige krige. I 1489 fik Venezia Cypern. I 15. Årh. udvides territoriet stadig, men fra 1600 tallet, hvor Jacob Bicker jo netop var ridder, sank byen ned til at blive en sekundær handelsmagt på grund af handelsomlægninger som følge af opdagelsen af søvejen til Indien. Venezia mistede i 16-1800 årh. sine oversøiske besiddelser til tyrkerne.

Ridderen er en svært rustet rytter. Standen havde speciel indflydelse ved valg samt andel i domsmyndigheden. Ridderne nød også visse æresbevisninger, bl.a. retten til at bære guldring. Enhver ridder var adelig, og enhver adelsmand var ridder i ordets militære betydning. Først omkring 1800 tallet blev ridderordenen åbnet for borgerlige. Det mere specielle ridderbegreb udvikledes i Frankrig fra 11. Årh. Under kirkens og digternes medvirken udformes idealet : ***En ridder skal være en from kristen og bekæmpe kirkens fjender ; han skal være tro mod sin lensherre ; han skal forsvare de værgeløse ; han skal være tapper, retfærdig og ordholden, storsindet, gavmild, beskeden og høvisk ; og så skal han kunne tumle sin hest og bruge lanse og sværd.*** At skabe sådant et væsen tog mange år. Oplæringen begyndte når drengen var 7 år, og han kom tidligt ud at tjene som page hos en stormand, hvem han senere fulgte som svend (væbner). Først i 20 års alderen kunne han gøre sig håb om at få ridderslaget.

Fra nedenstående Johan Christopher Testmann, er teksten opdelt i en **A**-side og en **B**-side.

5. Johan Christopher Testmann

1651-1686

Kanonkommandør

(Søn af Husfoged i Rendsborg, Johann Testmann og Elisabeth)

Født: 1651

Død: 26/5 1686

Søskende: Christian Ditlev Testmann

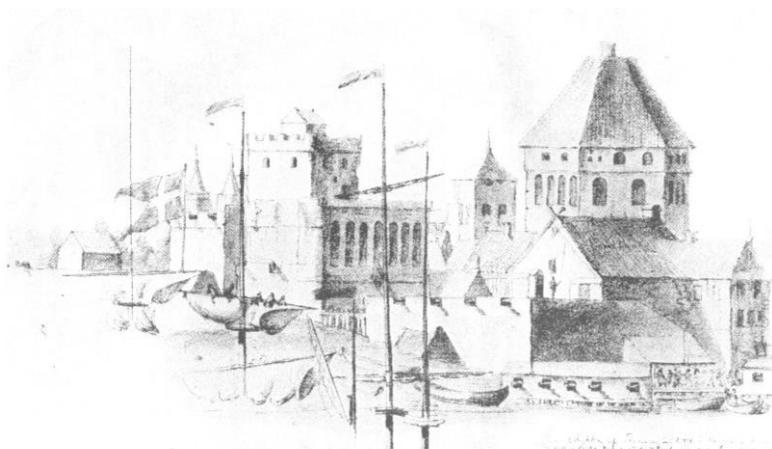
Børn: Johan Peter Testmann, (A), Johan Christopher Testmann, (B)

Ægtefælle: Gift i 1684 d. 7/11 med Isabella Dorothea Jessen. Han var gift i 19 måneder.

Forældre: Johann Testmann og Elisabeth

Født i Rendsborg i 1651, og kom som officer til Norge. D. 1/11 1666 kom han til det " Små-lenske nasjonal infanteri regiment ", " Ryggeske kompagni " og fra 1669 ved " Rakkesta kompagni ". Han blev Kanonkommandør ved Bergen garnisonskorps på Bergenhus fæstning i 1672, under Christian d.5. (Fæstningen havde 150 kanoner), og i april d. 29. 1674 Kaptajn og chef for samme kompagni. Han tog del i Gyldenløve fejden, og for så vidt også mod sørøverne fra Nordafrika - Korsarerne -. Til dem var der endda oprettet et værn af jagere bestående af små hurtige både med kanoner. Disse sørøvere var farlige og handlede også med hvide på slavemarkedet i Afrika. Han lå endvidere med et kompagni i Kvistrum. Han blev Major og interims-kommandant ved Bergenhus fra 1. januar til 1. april 1677. Han fortsatte til " Ny Trondhjemske nasjonale infanteriregiment " fra juli 1678 og var kommandør for regimentets " Fosenske kompagni " fra 1. Januar 1680. Kom videre til " Vesterlenske nasjonale infanteri - regiment " som kommandør af " Guldalske kompagni " i oktober d. 29. 1681. Han døde d. 26. Maj 1686. Forinden giftede Testmann sig d. 7/11 i 1684, dette med Isabella Dorothea Jessen, datter af møntmester, Tolder og " Bergtiendeskriver " Johan Peter Jessen Gaardmand og Antoinette Vibe. Antoinette Vibe var datter af den kendte Peder Vibe, som i 1634 fik Ridder-slaget af både den franske og danske Konge. Han var Rentemester i København 1648 og fra 1656 Fevdal - lord i Trondheim, hvor han døde den 7. august 1658 og blev begravet i katedralen. Under et ophold i Frankrig, i årene 1623 - 1627, havde Peder Vibe en affære med en fransk kvinde som fødte ham en datter Antoinette og sønnen Johan. Antoinette Vibe blev født d. 10. maj 1624, og døde i veøy, Molde 1726 og blev bisat d. 6. juni, 102 år gammel. Hun

blev under sin faders ophold i Frankrig, placeret i et kloster. Og da hun kom til Danmark brændte hun sit Paternoster bånd. På sine gamle dage som enke boede hun hos sit barnebarn, hustru til distrikt Politimester Must, på Moldengaard. Mens hun boede der sagde hun, at tiderne var bedre dengang hun var ung, og at der var sket mange enestående ting. Et eksempel var dengang hun skulle giftes, og blev eskorteret til alters i Vor frue kirke i København, af Prins Frederik, senere Kong Frederik d. III. Dengang havde hun så langt hår, at Prinsen kort og godt blev viklet ind i det. Og at deres servering ved bryllupsbordet blev udført af 30 små svende. Endvidere på sine gamle dage, spiste hun for sit helbreds skyld 100 svesker om dagen, og talte stenene til sidst. Et maleri af Antoinette Vibe er fundet i Danmarks “ Nobility Annals “.

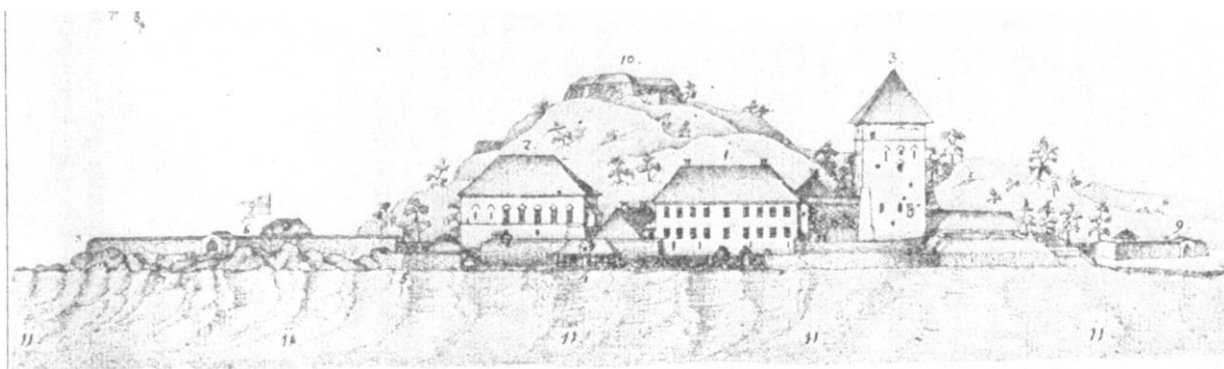

Festningen Bergenhus, etter A. van der Velde umiddelbart etter slaget på Vågen i 1665.

Bergenhus fæstning set fra havnen i 1665

I feltet ses Bergenhus fæstning vogtende over Bergen:

Bergenhus: gammel kongsgård i Bergen, N for Vågen. Omfatter efter om- og tilbygninger foruden de gamle volde bl.a. Haakonshallen, opført i 13. årh. af Haakon Haakonssøn, og Rosenkrantzårnet, rejst 1565 af slotsherrerne Chr. Valkendorf og Erik Rosenkrantz.

Johan Christopher Testmann står endvidere nævnt 3 steder i NORDHORDLAND TINGBOK nr. 17 1678. Alle 3 akter bliver her genvist i hele deres ordlyd. Teksterne er dog forsøgt oversat hvor det har været muligt.

1678: 5

Lensmanden St/efnt Rasmus Lechnes og Olluf Mitgaard for W-lydighed med foringschab at flytte hanns Excell/ence hr: Cancellor Da hand Komb nu fra sidst forleden Ober Hoff Rett. De Indstefnte blef paaberaabt, Mens møtte iche

Afsagt, at bør hver at bøede til hans Kongl/ig Ma/yestet for W-lydigh/ed En half Rixdaler

Fogden stævner Anders Nesse, Niels Skaar, for W-lydighed med foringstab, at ”schydsse” Major Testman,

mødte ikke,

Afsagt, at hver skulle bøde til hans Konglige Majestæt en Mark Sølv.

Olluf Nebstad St/efnt Børge Aase, formedelst hand forholder hannem En Qvern som hans Fader hafver Soldt hamb, og derfor betalt Faderen 5 1/2 March Danske

Børge møtte, og sagde at hans Fader solte Qvernen i hans Siugdomb, ha/nnem og hans Moeder W-Witterligt,

Olluf Nebstad beraabte sig paa prouf, og begierte dilation til Høstetingett Huorfore Sagen beroer,

Turj Otteraas St/efnt hinded Sønn Olluf Haauorsen, at gifve hinde hinded Vnderholdning hinded lifs tid, efttersom hun Gaarden for hannem hafver afstaaet,

Olle Møtte og i Rette anuiste hans bøxxsel Zedell, som formelder at hand schal gifve hinde sin Vnderholdning,

Afsagt, at Olluf schal handle Vel Imod sin Moeder, og gifve hinde sin Vnderholdning, saaledis at hun schal gaae til hans Eget bord, og derforuden schal hand gifve hinde, som it gammel Menische til KaufRing (kovring = ei lita gåve) Aarligen En tønne Korn och En Koe Foster och sig hellers Kierligen og Vel Imod hinde at schiche og forholde.

Og sagde Hans Hopland, Hanns Hilleland og Peder Wetaas, sambt Johannes Lj, at saafrembt hand schicher sig Vel Imod deris Moeder, [saa] schal hand beholde alt det hun Eyer naar hun er [døed] og deraf faait sin begrafvelse, enten hun lefver stacket (kort) eller lenge,

1678: 24b

At de ere Echtefolch, Huor Vnder er trøgt itt Zignett og schrefvit Nafn Jonas Rasmusen, sammis Indhold fra gaar de self, saauit Løyen agtig at Vere, Derfor bør hand Iligemaade efter Recessen i Jern at Arbeide udj trey Aars tid, huor det til hans Kongl/ig Maj/este/ts Tienneste behøfvis kand, og siden at forføye sig til Hamborg, huorfra hand siger sig at Vere kommen, For/schref/ne qvindfolch Sophie Hendrichsdatter der Iligemaade er Vng og Sterck, og sig udj lettferdighed og Horrerrj sambt løsgengerj udj saa lang tid hafver øfvet, og med for/schref/ne Lourendz Toersen auflet tvende W-Egte børn, Thj bør hun derfor at Straffis i HalsJernit j trende Dage, Sex timer hver Dag, og saa at forføye sig till Slagelse, som hun siger at Vere kommen fra,

De schrifttlige beuuiser, som dise folch hafver \huor eftter/ og saauit de ellers beretter paa adskillige steder her j landet at Vere tilsted Christj Legeme og Blodz Deelagtighed Dett Remitteris til Dend Geistlige Øfrighed att Examinieris, tillige omb deris børns Daab,

A/nn/o 1678, d/end 7 8bris (Octobris), Holtis Høsteting paa Frekow i Herløe Skibred, Nerwende Kongl/ig Maj/este/ts Foget Peder Andersen, Lensmand Olluf Landzwig, Steffen Tvedt, Michel Wigebøe, Mogens Tvedt, Elling Bradzhoug, Lars Siurdal, Anders Aasebøe, Peder Ryeland Niels MoldeKlef, Niels Alfwem, Arne Hestenes Niels Sælle, Magne Tvedt, Jacob Skurtvedt, Olle Ryeland, Olluf Wiig, Olle Tvedt, Sifver *Kier i Gaard (Kjerrgard), Laugretismend, og en deel af Almuen som samme tid Ting søgte,

Da blef Vnderdanigste Publicerit, hans Høie Excell/en/cis Naadigste trychte Forordning, Paa Rostiennestens paabud IndeVerrende aar Disligeste blef og Forkyndt efttersch/ref/ne befallinger

Kære Peder Andersen

Eftersom Hr: Major Testman tilkendegiver, at til fuldføring hr: General Quartiermeister Lieutenants ..essein(?), 130 tylter palisatjer som skal være 6 : 7: á 8 Alner lange, og de længste af mine er på 5 quarteer tykke Item 20 tylter gode Rygholter, endnu behøves, Da har I nu straxens med nogle Vise bønder

1678: 25

Ud i Eders Anbetroede *Fogdie (Fogderie) om så mange palisader tredie parten af hvert slags som ofuen Specificerit, Item om 20 tylter gode Rygholter at accordere, så de nu i vinter kan hugges, og straks på foråret, når vandet er åben, herind forskaffes,

Have i agt at de på det nøjeste til hans Majestets tjeneste være betinget, såsom forsvarligt,

Bergenhuus d. 8 Januar Anno 1678. J: F: Marskalck.

Eftersom hr: Major Testman foregiver, ej med de kommanderede folk at kunne marchere, med mindre de med fornødene dygtige Prindzer bliver forsynet

Thi ville min fuldmægtige Peder Hansen Rådmand på mine vegne anbefale alle Konglige Majestæts Fogder her i Amtet, at de straks bestiller og forskaffer, så mange dygtige Prindzer som behøves, Hver Foged for så mange soldater, som nu først er udgået, af hver deres Fogderi, hvilke Prindzer Legs mændene igen til Fogderne skal betale,

Actum Bergenhus d. 14 Januar Anno 1678.

Johan Friderich Marskalck.

At dette er en rigtig kopi efter originalen, hvor efter Konglig Majestæts Foged i Nordhorlehn Peder Andersen ville forskaffe så mange, som de soldater af hans anfortroede Fogderi til deres march behøver.

Bergen d. 15 Januar 1678.

Ud i hans Excellence hr: Cancellers

fraværelse befuldmægtiged

Peder Hansenn.

Høj Ædle og velbårne Hr: Cancellor

Såsom hans høje Excellence Højbårne hr: Statholder fornødig har eragtet til Konglig Majestæts og Rigets tjeneste, at påbyde lade, at ofre alt herudi Riget inden Medio September skal forskaffes 5 á 6 tusinde par gode og dygtige Wadmels, eller og af god og stærk Groft lærred, forfærdigede bukser, med tilhørende Remmer eller bånd, god udluftning og syede så de kan bindes ved knæene,

så har Højbemeldte hans Høje Excellence ved sin Høj Respektive ordre, dateret Trosvig d. 1 Maj Eujus anni, befalet Os, derom ordre

En anden kort tekst er hentet fra beretningen:

Fra: Telerne i den norske her-soga

Norig fær sin eigen her

Telerne i «Tunsbergske»-, «Smaalenske»- og «Vesterlenske» regiment

av Hans Reynolds

lydende:

General Lützwow, øvste føraren for den norske heren, fortalde til Erik Pontoppidan, at ein dag kom det 300 telemarkske «mannhusingar»²⁾ til honom. Det var folk, fulle av mod og strids-hug, kvar med si byrsa og kost i skreppa for 3 vikor. Dei meldte seg til tenest og sa «*Goddag far, me høyrer du hev fenge ubodne gjester som du vil vera kvitt. Hev du bruk for oss, daa seg ifraa, kva me skal gjera, so skal du sjaa, at me er karar.*» **Under major Rosenkrantz og kaptein Testmann (som skiløyparar under den siste) gjorde telerne god nytte ved skanseverki eller timbr-brotarne vaare paa Krok-skogen og Harestu-skogen, Her vart Karl den 12te driven att-ende og miste 200 mann.** Telerne var med aa byggja og verja brotarne paa Bakaasen, Bjøraasen og Gjelleraasen, som skulde hindra svenske-kongen aa treng a seg fram til hovudstaden. Heren laag natt og dag under berr himmel i snjo frost og hadde lite og inkje mat. Jamvel offiserar smaka ikkje braudbiten paa mange dagar, segjer Deichmann. Skiløyparane gjorde fienden mykje skade. Telerne fer mange lovord, og dei vert nemd som eit døme paa, at bonden hadde baade hug og mod, naar det galdt verja landskilet. Dei vart putta inn her og der i radi, og i skildringar vert det sagt, at det var mykje slike folk, som fekk Karl d. 12te til slaa fraa seg tanken um aa trengja fram yver Krokskogen og koma paa baket av den norske hovudstyrken og, øydeleggja forraadshusi vaare. Ein mann, som livde paa den tidi, segjer, at naar Norig vart frelst i 1716, so Iaake embættsmänner som me daa hadde, so bergar Vaarherre det vel seinare og!

--

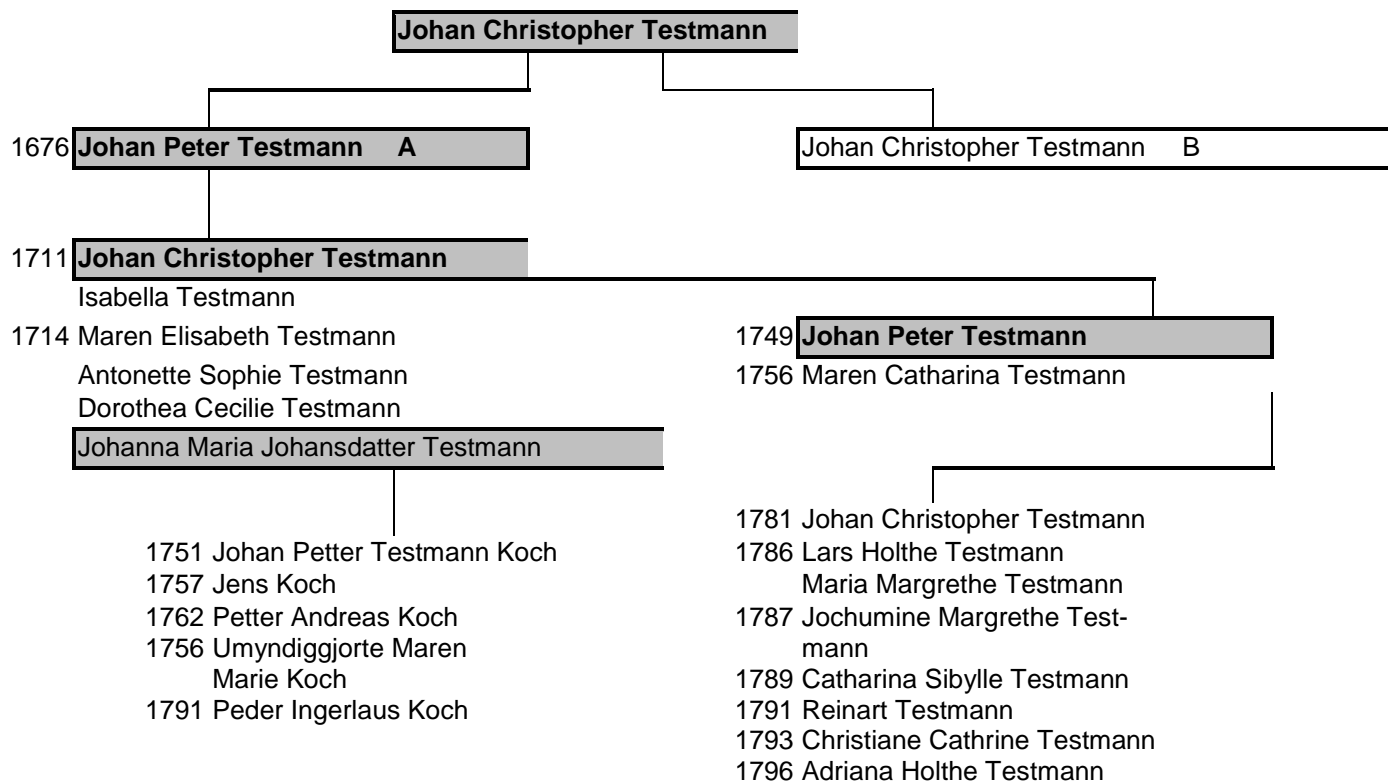
Kort historik på Bergenhus fæstning findes for perioden 1671-80 med teksten:

1671-80: Bendix v. Hatten, Testmann og Holberg kommandanter på Bergenhus. Gyldenløvefejden 1675-77. Fæstningen fik sit eget garnisonskompani.

--

(Baseret på hans person kunne det måske gisnes at Testmann's våbenskjold kunne stamme fra denne Johan Christopher Testmann. – såfremt det skulle være autentisk)

6. A-siden af slægten

7. Beretningen om Holla, Holdengård.

HOLLA ligger i Hemne kommune, Sør- Trøndelag. Beliggenheden er på østsiden af Hemnefjorden nogen kilometer nord for Kyrksæteøra.

Oprindeligt var Holla bare en samling af bondegårde, som for det meste havde været kron-gods. I 1580 erhvervede Åge Bjelke til Austrått en del strøgods i distriktet, deriblandt Holla. Hans datter Viveke Bjelke blev i 1614 gift med Gerlof Nettelhorst, og som medgift fik hun Holla og en del andet strøgods i Hemne. Senere kom der mere til, væsentlig gennem arv, men også noget ved køb. Gerlof Nettelhorst fik oprettet adelige rettigheder for godset, og Holla blev fra da regnet som værende Herregård. Herr Gerlof var tysk officer, og var i 1609 blevet Lensherre over Idde og Marker. Helt fra første stund i Norge havde han opkøbt en del strøgods. Foruden Holla ejede han også 4 setegårde i Smålene (tidligere navn på Østfold) og 1 i Skåne. Allerede i 1635 solgte Gerlof Nettelhorst Holla til sin svoger Jens Ågesen Bjelke. Bjelke solgte videre igen i 1656 til Johan Gaardmand, tolder i Trondheim. Bjelke havde allerede i 1651 pantsat godset til Kristoffer Nilsen Tønder, svigerfar til Gaardmand.

Hverken Nettelhorst eller nogen af Bjelkene havde boet på Holla. Dermed var dette egentlig en ulovlig setegård. Efter loven var en setegård den gård der af en adelsmand blev holdt ”duk og disk”, det vil sige at det var der han havde sit faste hushold. Men dette blev der ofte set mellem fingrene med. Særligt hvis ejeren stod på god fod med kongen. Da Gaardmand overtog Holla skulle særrettighederne som tilfaldt gården falde bort. Dette var sædvanligt når gods gik fra adelig til borgerlig eje. Men det ser ikke ud som om dette har været sket. Der kom derfor til at stå en strid omkring disse rettigheder, både i 1673 og 1733, og begge gange fik godsejerne medhold i retten. I mellemtiden var dele af disse særrettigheder faldet naturligt bort. Dermed var byrderne ved disse rettigheder ikke så tunge som tidligere.

En datter af Gaardmand blev gift med Johan Christopher Testmann, og han blev ejer af godset nogle år omkring 1680, men døde kort efter. Enken giftede sig med anden gang med Hans Hansen Nobel i 1682. Samtidig overtog han ejerskab til Holla. H. H. Nobel var købmandssøn fra Kristianopol i Skåne, og blev senere en fremtrædende embedsmand i det dansk-norske riges tjeneste. Blandt andet som amtsmand i Romsal, og endvidere medlem af Slotsloven i perioden 1713 til 1719.

I 1700 solgte Nobel godset til Vincentz Meintz. Han var tysker og kendte lidt til norsk lov og skik. Desuden drev han godset på tysk godsejervis, og var en hård herre over for sine bønder. Så hård at han i et tilfælde havnede i retten for brutal fremfærd overfor en af sine husmænd. Desuden lå han i strid med sine karle om det pligtarbejde han krævede af dem. Han drev godset dårligt, og måtte pantsætte og sælge ud af sine gårde. Holla blev i 1710 købt af Kammersekretær Johan Peter Testmann, søn af førnævnte Johan Testmann. Han var ejer af gården frem til sin død i 1722. Enken, Maren Marie Holthe, sad derefter nogle få år som ejer. I 1725 gifter hun sig på ny med Peter Andreas Kolderup. Han blev fra da af også ejer af godset. Ved hans død i 1753 blev Holla solgt til løjtnant Christoffer Lossius. Efter hans død blev sønnen Morten Lyng Lossius ejer af godset.

8. Johan Peter Testmann

A-siden 1.

Søn af Johan Christopher Testmann

Kanonkommandør-

Født: 1676

Død: D. 6. januar 1722

Søskende: Johan Christopher Testmann

Børn: Johan Christopher Testmann, Isabella Testmann, Maren Elisabeth Testmann, Antonette Sophie Testmann, Dorothea Cecilie Testmann, Johanna Maria Johansdatter Testmann

Ægtefælle: Maren Marie Johansdatter Holthe

Forældre: Johan Christopher Testmann og Isabella Dorothea Jessen..

Født 1676 i Trondheim. “ Kammerassessor ”(kammersekretær), bonde, dommer og ejer af Holdengård i Hemne, hvis skifte d. 9/4 1725 indeholdt netto 3460 rigsdaler. Han boede 1701 hos sin stedfader, senere etatsråd Hans Hansen Nobel på Vessø i Hemne, og var da 15 år. Han døde d. 6. januar 1722 i Orkdal, og var gift med Maren Marie Johansdatter Holthe, døbt 3/8 1690 Halmø i Fosnes og begravet 20/12 1766 i Hemne (skiftet indeholdt da 2994 rigsdaler). Hun havde med Testmann 6 børn, og blev gift anden gang 5/7 1725 med børnes huslærer, Cand. Theol. Peter Andreas Kolderup. Født 6/5 1695 i Salten. Død 1753 på Holdengård, Begravet 24/6. I dette ægteskab var der 3 børn. I Testmann`s skifte nævnes et “ bracelet “ med hans portræt. Nu angiventlig forsvundet.

I skiftet af 1818 efter Pastor Meldahl nævnes alle efterkommere af Maren Marie Holthes 2 ægteskaber.

I.	Johan Christopher Testmann	(1-1)
II.	Isabella Testmann	(2-1)
III.	Maren Elisabeth Testmann	(3-1)
IV.	Antonette Sophie Testmann	(4-1)
V.	Dorothea Cecilie Testmann	(5-1)
VI.	Johanna Maria Johansdatter	(6-1)
VII.	Jesper Andreas Kolderup	
VIII.	Karen Kirstine Kolderup	
IX.	Mille Anna Benedicte Kolderup	

9. Johan Christopher Testmann, til Ulnæs

1-1. Søn af Johan Peter Testmann

Født 17/8 1711, og blev efter sin faders død, undervist af Pastor Ole Kiempe i Byneset. Her fik han årligt (Oplyst i \$`ers) 40\$ inklusiv kost og logi. Senere blev han rektor i Skogn, samt Provst, Sognepræst til Skogn (Portræt i Kirken). Han giftede sig med Jochumine Margrethe Reinersdatter Ulffers d. 24/1 1748. Hun var født i 1726, og blev konfirmeret i katedralen i 1742. I 1767 d. 26. november døde hun. i ægteskab med Testmann som døde 1768. De fik sammen 2 børn.

I.

Johan Peter Testmann, Født ca. 1749. Ejer af Alnes gård i Skogn og døde d. 9/4 1809, exam jurist 1775, og giftede sig d. 28/5 1780 med Adriane Holthe Juel, i Vor frue kirke i Trondheim. Hun blev født i 1761 og døde d. 3. januar 1809. De fik sammen 8 børn.

II.

Maren Catharina Testmann, døbt 3. Advent 1756, død 7/10 1821. Maren Catharina Testmann blev gift d. 30/8 1776 i Skogn med Ebbe Carsten Henrik Coldevin. (født d. 15/5 1736 i Colonel i Norge) Han døde d. 7/10 1821. Han var Oberstløjtnant og boede sammen med Maren på Rusgaarden i Skogn hvor han også døde. De fik i alt 13 børn:.

1. Johan Christopher Coldevin. Født 1777. (vel opkaldt efter Maren`s fader provst Testmann)
2. Ellen Jochumine Margrethe Coldevin. Født 1778
3. **Ellen Ebbesdatter Coldevin f. 4/2 1780**
4. Jørgen Coldevin f. ca. 1781- Underofficer ved dragonerne i 1801
5. Jochumia Margrethe Coldevin f. ca. 1782
6. Margrethe Coldevin f. ca. 1784
7. Maren Regitze Coldevin f. ca. 1785
8. Ebbe Carsten Reynart Coldevin f. 1787
9. Frederik Carl - Frederik Coldevin f. ca. 1788. Major Carl Fr. Coldevin dør 18/10 1859 71 år gammel.
10. Anna Sibylla Johanna Coldevin f. ca. 1789
11. Georg Frider Coldevin f. ca. 1791
12. Elisabeth Cathrina Coldevin f. ca. 1794
13. Ebbe Carsten Reinert Coldevin f. ca. 1796. Løjtnant Ebbe Carsten Coldevin dør 26/8 1821

Ebbe Carsten Henrik Coldevin som giftede sig med Maren Testmann, stammede fra **Cort Coldevey**, som var født i Danmark eller Nordtyskland. Han er født sidst i 1500 tallet, og gift med en Anna Jørgensdatter. Cort Coldevey var byfoged i Tønsberg.

Han fik sønnen **Jørgen Corsten Coldevey** - 2. Barn af 7 i alt. Han giftede sig med Johanna Isaksdatter Falck. (datter af Isak Lauritsen Falck). Jørgen døde d. 16/1 1658 i Tønsberg. Her var han i 1648 rådmand og senere fra 1651-56 Borgmester. Han fik 6 børn hvoraf nr. 2 var:.

Isach Jørgensen Colevey som døde i 1711. Han skal ifølge Helgelands-Holsterne have været præst i København. I 1693 solgte han et par gårde i Stokke og benævnes da som Isak Jørgens-søn Coldevin i Tønsberg. Han fik 5 børn hvoraf nr. 1 var:.

Jørgen Coldevin som blev født i 1687 i København. Han giftede sig med Ellen Hornemann (f. 25/7 1696). Han døde d. 10/6 1754 i Frosten. Han var Oberst og blev kaldt Georg. Han fik 5 børn hvoraf nr. 5 var **Ebbe Carsten Henrik Coldevin** som giftede sig med **Maren Testmann**

(Før nævnt er Maren`s bror som jeg her nævner igen)

I. Johan Peter Testmann, Født ca. 1749, begravet 9/4 1808, exam jurist 1775, gift 28/5 1780 med Adriane Holthe Juel. Født ca. 1761, begravet 3/1 1809. Johan Peter Testmann var proprietær til Alnes i Skogn. 7 børn meldte sig som arvinger i 1818, idet løjtnant Reinert Testmann døde 5/5 1817 ugift.

I. Johan Christopher Testmann i Skogn. Født november 1781. Ejer af Alnes gård i Skogn. Han døde i Levanger d. 22/2 1864. Han giftede sig første gang d. 28. december 1810 med Elen Ebbesdatter **Coldevin**, født d. 4/2 1780 og døde i Alnes d. 29/5 1820. Han giftede sig anden gang med Andrea Karoline Margrethe Sylow, født 1800 og død d. 26/9 1853

II. Lars Holthe Testmann, født 30/1 1786 i Skogn, Nord Trondelag, døbt midfaste s. 1786. Han tjente, mens hans fader døde, som købmand i Baklandet ved Martin Pettersen, Grundejer. Han grundlagde Lars Testmann fonden, og døde i Trondheim d. 27/4 1863. Han blev gift i katedralen d. 19/1 1815 med Christine Wiingaard Finne. Hun blev døbt i Trondheim katedral d. 4/7 1794 og døde d. 17/12 1854. Lars Testmann døde barnløs. Af hans fond blev Testmann minne skole grundlagt. **Nævnes senere.**

III. Maria Margrethe Testmann. Født d. 10/2 1785. Gift 16/10 1809 med Ritmester Lorentz Diderich Kluwer Krog, Frosta. Han var født d. 16/10 1781, og var Kaptajn af rytterkompagniet, og døde d. 8/4 1843. Hun døde 1843 i en alder af 63.

IV. Jochumine Margrethe Testmann, født d. 23/4 1787, døbt i Vor frue kirke i Trondheim d. 7/7 1785. Gift med købmand Roshouw i Trondheim. Hun døde d. 26/4 1871 i Orkdal.

- V.** Catharine Sibylle Testmann. Født 1789, døbt 13/9 1789, og døde d. 27/11 1858. Gift i Vor frue kirke d. 8/11 1811 med Koffardikaptajn Sigismund Christian Richelieu i Trhj. Han døde 17/1 1820, 34 år gammel.
- VI.** Reinart Testmann. Født 1791 og i 1808 indmeldt i Trondheim Nationale Infanteri Regiment. Sekondløjtnant i 1809 og var sidst med Beitstadske kompagni fra 1812. Han døde d. 5/5 1817 på sin gård, Sønder Sandberg i Skogn.
- VII.** Christine Cathrine Testmann, født 1793 og gift i Vor frue kirke i august 1820 med Jens Smidt, født ca. 1790, Købmand i Baklandet.
- VIII.** Adriana Holthe Testmann. Døbt 1/1 1796, i Nordland, og døde d. 5/12 1830. Hun blev gift første gang d. 31/5 1814 ved Valberg Frosta, med afskediget vagtmand, gårdmand ved Valberg Christen Olsen Hogstad, og i samme år i oktober måned blev de skilt. Hun blev anden gang gift med Jacob Luth, vedligeholder ved Tilset i Øksnes, Vesterålen. Han døde d. 29/7 1827. Hun blev så gift tredje gang i august 1830 med Lars Johan Rødlund, også vedligeholder ved Tilset. Han døde allerede i 1831 eller 1832.

10. Isabella Testmann

2-1. Datter af Johan Peter Testmann

Født 1713 og død 31/5 1775. Hun giftede sig i 30/3 1759 i Borge med sognepræst til Vågan, Sigvard Olsen Kildahl, hans tredje og barnløse ægteskab. Han blev født d. 6/12 1704 og døde d. 16/5 1771.

11. Maren Anna Elisabeth Testmann

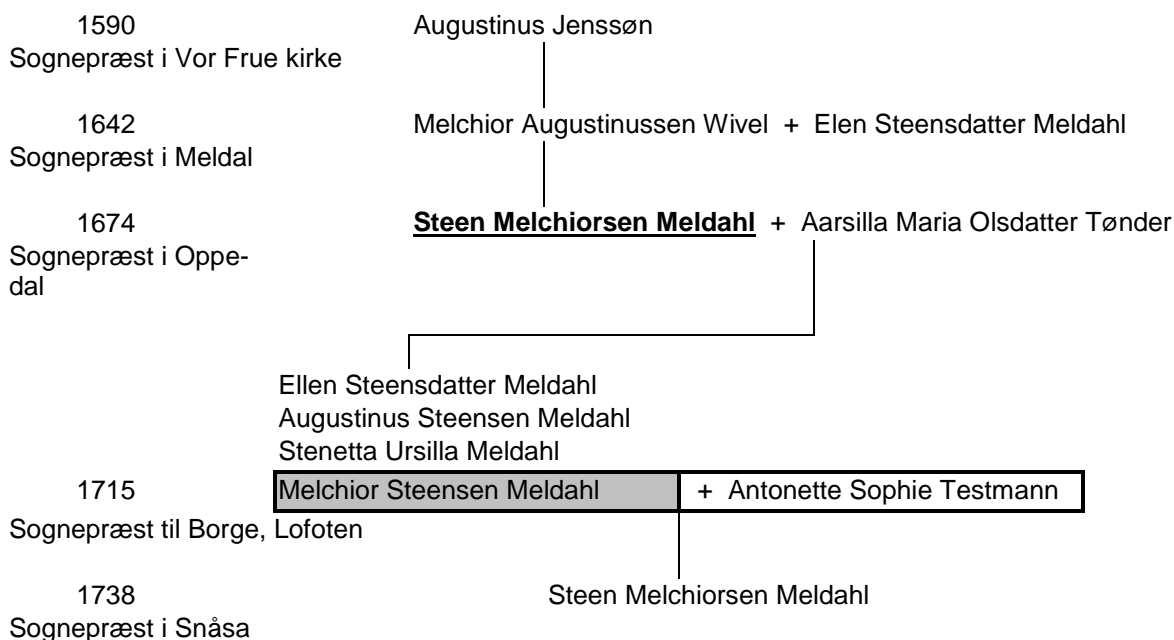
3-1 Datter af Johan Peter Testmann

Født 1713, og begravet i Hemnes d. 11/3 1785. Hun døde d. 18/2. Hun giftede sig første gang med Morten Lyng som selv havde en datter og var Købmand og Hospitalsbestyrer i Molde. Han døde d. 24/4 1752. Hun blev anden gang gift med Kaptajn i Trondheim Infanteri Regiment Christopher Lossius, i Hemne. Han var født i 1719 og døde d. 10/3 1776 på Holdengård i Hemne, hvilken han arvede gennem sin første kone. Med Lossius havde hun sønnen **Morten Lyng Lossius**.

12. Antonette Sophie Testmann

4-1 Datter af Johan Peter Testmann

Antonette Sophie Testmann, født 1715, døbt 1717 i Hemne, og døde 9/12 1757 i Nesne, blev gift med Melchior Steensen Meldal. Sognepræst til Borge, Lofoten, født 1715 og døde 1750. (Hvis far var Steen Melchiorsen Meldahl,* gift med Aarsilla Maria Olsdatter Tønder.) Antonette Testmann fødte sønnen Steen Melchiorsen Meldahl d. 24/12 1738 - død 10/12 1817 i Snåsa. Han blev sognepræst i Snåsa. Antonette S. Testmann blev gift anden gang i 1753 med Augustinus Buschmann. Sognepræst til Loppen, død 1793.

***Steen Melchiorson Meldahl:** Sognepræst i Oppedal, født 25/10 1674 i Meldal - død 29/6 1714. Han blev gift med Aarsilla Maria Olsdatter Tønder d. 19/11 1696. De fik 6 børn (3 D og 3 S)

Af dem:.

Ellen Steensdatter Meldahl

Augustinus Steensen Meldahl

Stenetta Ursilla Meldahl

Melchior Steensen Meldahl (Se Antonette Sophie Testmann)

Hans forældre var Melchior Augustinussen Wivel, 7/6 1642 - 1707, sognepræst i Meldal.(Hvis far igen var Augustinus Jenssøn 1590 - 17/1 1657. Han var sognepræst i Vor Frue Kirke, og kendte sandsynligvis Christopher Testmann som var organist i samme kirke til han døde i 1651), og Elen Steensdatter Meldahl.

13. Dorothea Cecilie Testmann

5-1 Datter af Johan Peter Testmann

Født ca. 1719 i Holla, Hemne, død 13/5 1799 i Stangvik. Gift 1747 i Hemne med udliggerborger Lorentz Andersen Holst i Tingvold. Gårdbr., gj. Giver. (Født ca. 1725 i Trondheim, død 14/6 1773). De havde 2 børn

- I. Datteren Maren Marie Lorentsdatter Holst, døbt 8/8 1752 begravet 10/1 1782. Gift første gang 1772 med Herr Eiler Hagerup Kaurin (1745 - 1812) til Karlsø.
- II. Sønnen Christoffer Lossius Holst. (iflg. Gløersen skifte 1787) gift med Sara Cathrine Tejlgaard. Deres søn, Lorentz Jacob Holst, døbt 1/1 1786 i Halse, boede på Smøla og meldte sig som arving sammen med søstre Anne Dorothea Holst, født 14/4 1783, gift med forhenværende Lensmand, Dannebrogsmænd Ole Jacobsen Mehlum, Aarfor i kolvereid og Elen Cathrine Holst, døbt 1784, Gift med Bødkermester Hans Nicolai Olsen i Kristiansund.

14. Johanna Maria Johansdatter

6-1 Datter af Johan Peter Testmann

Født 1721 Hemne i Sor Trondelag. Hun blev gift 13/9 1750 med Melchior Pedersen Koch. I sit ægteskab fik hun børnene: De nævnte fødselsdatoer var tidligere ukendte.

- I. Johan Petter Testmann Koch, født 10/8 1751
- II. Jens Koch i Folden, født 29/3 1757
- III. Petter Andreas Koch på Rottingen, født 24/8 1762
- IV. Den umyndiggjorte søster Maren Marie Koch, født 4/1 1756
- V. Peder Ingerlaus Koch, født 5/3 1791

Til sidst Maren Maria Holthes 3 børn i hendes ægteskab med Peter Andreas Kolderup. Hendes ægteskab efter Johan Peter Testmann (1)

- I. Jesper Andreas Kolderup, Pastor til Bodø*
- II. Karen Kirstine Kolderup, Gift med Hans Hansen Bernhoft, deres børn - Hans, Karen Dorothea og Andrea.*
- III. Mille Anna Benedicte Kolderup gift med Erich Ancher Brun til Evje.*

15. TESTMANN MINNE SKOLE.

Af Edvard Kruken

SKOLENS HISTORIE

Skolen på Myran er den første faste skole i Leksvik. Til den faste skole hørte Myhr og Wingeroder med i alt 26 gårde.

I 1863 blev Myhr egen skolekreds, uden omreguleringer. Skolen havde først to klasser - senere blev det tre klasser.

Skoleloven av 1889 satte krav om bedre klassesdeling, udvidet fagkreds og flere undervisningstimer. I henhold til skoleloven måtte der en del forandringer til med kredse og lærerposter.

Foråret 1890 lagde skolebestyrelsens formand L. Wormdahl et forslag frem til en ny skoleplan for Leksvik. Planen forudsatte at en ny skole skulle bygges på Korsgaden i Myran skolekreds. Skoleelever i Grande og Røstad kredse skulle søge skolen på Korsgaden, med undtagelse af en børnehaveklasse på Røstad. Dette skabte strid. Folket i Grande og Røstad kredse ville opretholde den bestående ordning. Den vigtigste indvending var den lange afstanden til skolen på Korsgaden.

Sagen blev flere gange behandlet i de berørte kredse, skolestyre og kommunestyre. Dette tog sin tid, og planen blev først gennemført fra høsten 1892. Grande og Røstad blev opretholdt som børnehaveklasser, men børn i storskolen måtte søge skolestedet på Korsgaden. Ny lærer blev tilsat ved skolen.

I henhold til skoleplanen blev der i 1892 rejst en skole på Korsgaden. Huset blev bygget om sommeren og taget i brug til høsten. Men der gik endnu et år før det var helt færdig.

Overføring af storskolen fra Grande og Røstad kredse til Myran kreds, førte til at elevtallet øgedes stærkt ved Korsgaden skole, og nye klasser måtte oprettes. Skolen fik 4 klasser med

12 ugers undervisning i hver. Desuden gav den nye skolelov behov til at oprette arbejds- og fortsættelsesskoler. Alt denne virksomhed tragte flere og tjenlige lokaler.

Skolen fra 1902. Ganske som den også så ud da den blev bygget i 1892.

Skolen var bygget i to etager. Første etage fik to klasseværelser, adskilt med gang og et lille kontor. Anden etage fik også to klasseværelser, gang og et lille værelse for lærer. Klasseværelserne var på 53,55 m². Bygmester var Hans Lorentsen Krabseth. Samlet regning på 7040 kr. medregnet et lille udhus.

Første vinter blæste udhuset bort under en voldsom stormfuld nat. Kredsformanden beklager sig dybt i et brev til sognepræsten. Tilstanden er kritisk. Alt er gjort for at opføre et nyt privat ved Korsgaden skole - men uvejr, kulde og mangel på arbejdsfolk har hindret dette. - Og han lægger til: "Jeg ved således ingen anden råd end at børnene får hjælpe sig så godt som muligt så længe alligevel".

Sognepræst Wormdahl søgte om 40 kr. i tilskud af amtsskolekassen til nyt privat ved skolen. Ansøgningen blev afslået med denne begrundelse: "Opførelse af privat ved Korsgaden skole er amtsformandsskabet uvedkommende." Kommunen købte tomt til bygninger og legeplads af Ytre Tronstad. Tomta blev senere flere gange udvidet til legeplads og skolehave.

Skolen hed først **Korsgaden skole**. Efter forslag fra kirkesanger Strand vedtog skolebestyrelsen i møde 3. maj 1902 at forandre navnet til **Testmann Minne skole**. Dette blev begrundet

med at renterne av Det Testmanske Legat havde dækket kommunens pligtige bidrag til hovedsognets skole m.v.

Samme år rejste Leksvik Kr. Ungdomsforening en mindesten ved skolen over Lars Testmann.

Ved kredsreguleringerne i 1892 fik skolen som før nævnt 4 klasser. Fra 1896 til indføring af 9-årig skole har det skiftet mellem 6 og 7 klasser.

15.1. DET TESTMANSKE LEGAT

Lars Holthe Testmann var født i Skogn 30. januar 1786, død i Trondheim 1863. Forældrene var proprietær Johan Peter Testmann og hustru Adrianne Holthe Juul. J. P. Testmann ejede den store gård Alnes i Skogn foruden betydelige jordegods andre steder.

Lars Testmann kom som 15-årig til Trondheim, begyndte som handelsbetjent og tog handelsuddannelsen. I 1810 blev Lars Testmann ejer af faderens halvpart i det såkaldte Leksviken gods og Værran gods. Den anden halvpart tilhørte kaptajn Hans Müller på Øvre Eggen i Skogn. Leksvikgodset var stort. Til godset hørte over 70 gårde, som var de allerfleste gårde i hovedsognet, allmenningen og begge kirker - hovedkirke på Røstad og annekskirke på Hindrem. Lars Testmann er derfor en meget central person i byens historie. Sammen med Hr. Müller ejede og forvaltede han i lang tid storparten af alt fast ejendom i kommunen. Godset var lejelændingsgods. Lars Testmann opholdt sig bare af og til i byen og boede da på Nedre Røstad ("Nygården"). Her mødte byggefolket op når de skulle ordne deres økonomiske forpligtelser og andet som de ville kontakte deres "landdroten" om. Overfor lejelændingene var Lars Testmann i regelen rar og høflig, og han gav henstand med afgifterne når det var nødvendigt. Han har derfor efterladt sig et godt minde i byen. Müller var mere i baggrunden fordi det var Testmann som i praksis tog sig af forvaltning af godset. I 1850-erne solgte Müller og Testmann atter gårdene til lejelændingene. Og ofte var dette til rimelige priser. Allmenningen eller "Felleskogen" var fra de allerældste tider lagt til gårdene i hovedsognet. Da lejelændingene købte gårdene, fulgte allmenningen derfor med som gårdenes fælleseje.

Kirkerne blev solgt til "Sognets Almue" i 1854.

Proprietær Lars Testmann boede i Trondheim, i Erling Skakkes gt. nr. 4 - tidligere Vestre gt. Han var gift med Christense Wingaard Finne, som havde en stor formue, og sammen efterlod de sig ingen børn.

Slægten Testmann stammer fra Tyskland, og kom til Norge i sidste halvdel af 1600-tallet.

Testmann var meget formuende og efterlod sig ca. 100 000 spd. Den 16. marts 1863 underskrev Lars Testmann sit Testamente.

I følge vedtægter var 4000 spd. af hans efterladte formue givet til at oprette et legat for Leksvik. Legatet var kaldt Det Testmannske Legat. På testators fødselsdag skulle to tredjeparter af renterne deles ud til fattige og resten til årlig forbedring af skolevæsenet. Det Testmannske Legat fik stor økonomisk betydning for skolen i prestegjeldet. Den del som tilfaldt skolen, blev gerne sparet sammen gennem flere år til der blev behov for ekstra konstanter. Legatrenterne har dækket halvdelen af byggeomkostningerne til de ældre skoler i hovedsognet - deriblandt også Testmann Minne skole, bygget i 1892.

Lars Testmann

Ud over dette gik pengene til forskellige driftsudgifter som skolemateriel, bøger til fattige børn m.m.

Legatet var ikke disponibelt for skolerne i Stranda sogn. Men begge sogn havde fælles skolekasse. Det er dermed ganske klart at legatet indirekte fik positiv betydning også for skolen i annekssognet.

Skolen i dag. Skolen består i dag af endnu flere bygninger som ikke ses på billedet.

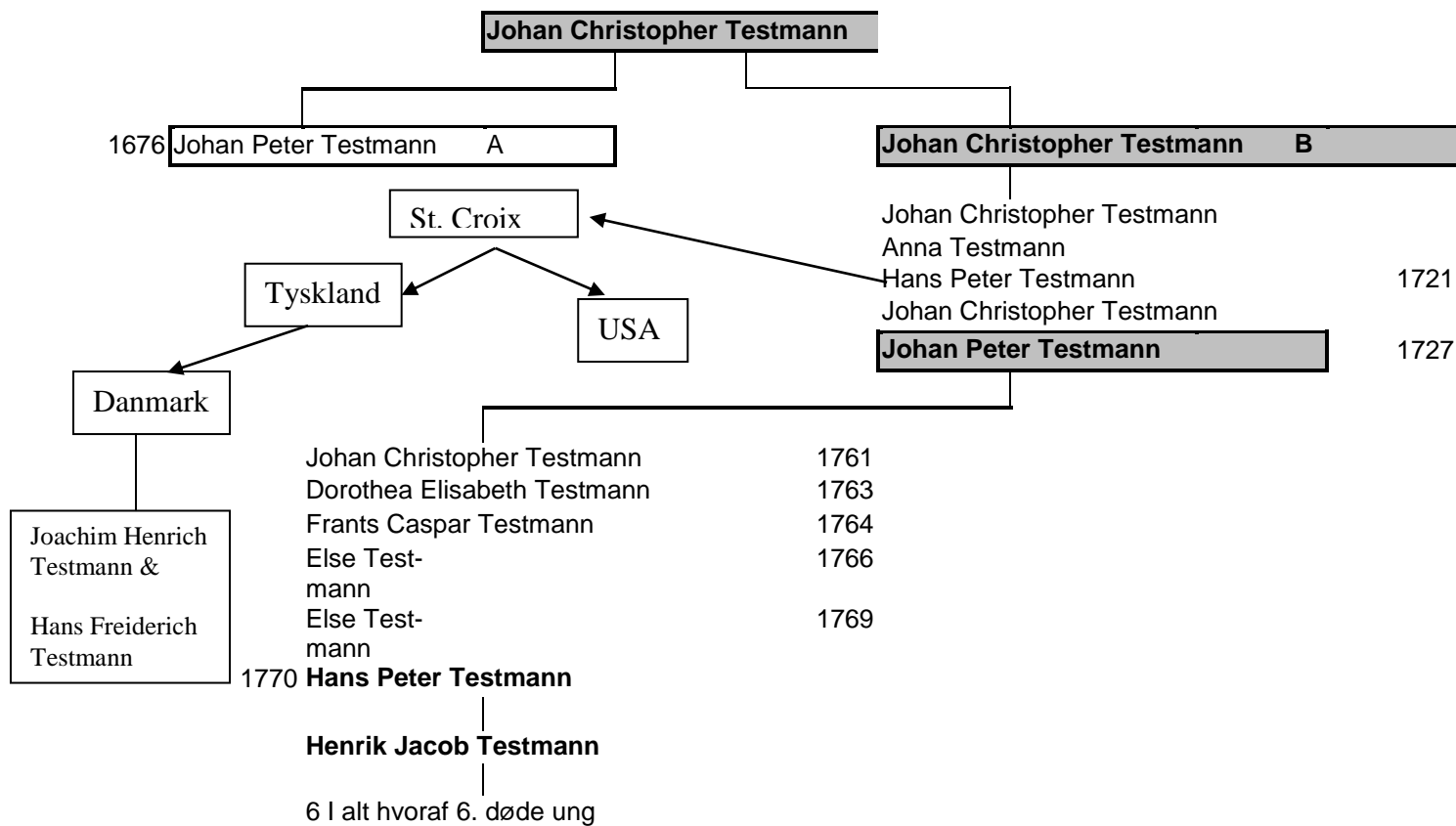
Legatets kapital er nu på lidt under 30 000 kr. I forhold til da legatet blev oprettet, er dette en lille værdi. Kapitalen er blevet offer for inflation. 4000 spd. på 1860-tallet var nok til at købe 4-5 middelstore gårde i Leksvik.

Under en anden synsvinkel bliver legatet kun mere værd af kulturhistorisk værdi end økonomisk betydningsfuldt.

Testmann Minne skole.

16. B - siden af slægten

17. Johan Christopher Testmann:.

B-siden Søn af Johan Christopher Testmann
Kanonkommandør-

Født: Ca. 1680 - 1685

Død: 1730

Søskende: Johan Peter Testmann

Børn: Johan Christopher Testmann, Anna Testmann, Hans Peter Testmann, Johan Christopher Testmann, Johan Peter Testmann

Ægtefælle: Blev d. 7/6 1720 gift med Dorothea Henriksdatter Fuiren

Forældre: Johan Christopher Testmann og Isabella Dorothea Jessen

Johan Christopher Testmann, Søn af Johan Christopher Testmann. Han levede til 1730 hvor han døde. Han giftede sig d. 7/6 1720, i hans moder Fru. Dorothea Nobels hus i Brevig, (Hr. Nobel var hans stedfader), med Dorothea Henriksdatter Fuiren. Denne pige mødte han i Nobels hus hvor han boede, og hvor hun var tjenestepige. Hun blev født i Larvik d. 13. maj 1700, og var datter af Henrik Fuiren. Han var Barber, "Suregon", Parykmager, og for nogle få år også byens Postmester. Han var en meget respekteret mand, og var meget aktiv i Larvik. Blandt hans venner kunne tælles byens mest fine mænd. - Bugge, Bochman, **Coldevin**, Wright, Bergchmann. Henrik Fuiren var første gang gift med en datter af Bob Berthelsson. De fik 19 børn. Anden gang han blev gift var med enken efter Post- og Møntmester, Hans Ros-sing. De fik 14 børn. På Henrik Fuirens kiste blev følgende inskription skrevet:

“ Under dette låg ligger opbevaret den højtstående og vel fine mand, en gammel mand nu med Gud. Henrik Jacobsen Fuiren hans jordiske rester. Han begyndte hans liv i København i året 1664 d. 2. Jan. Han sluttede det i Cauervigen med en velsignet død i året 1745 d. 9. Feb. Efter at have levet 61 år, 1 måned og 7 dage. Hans ægteskab med 2 venlige hustruer har Gud velsignet med 33 børn hvoraf 9 stadig lever, resten er med Herrens velsignelse afgået”

Han efterlod sig en selvbiografi hvori han nævner sin datter Dorothea.

“ jeg modtog en besked i året 1700. At jeg i løbet af kort tid var nødt til at flytte fra Sr. Ralf's hus, (Hvor jeg boede). Han sagde at det var en ordre fra savmøllens administration, at jeg var nødt til at flytte. Men jeg var ikke villig til at flytte, fordi min kone var gravid. Samtidigt havde jeg også meget travlt med at reparere mit gamle hus, men intet var klar til indflytning. Men da hun begyndte at få veer om aftenen flyttede jeg hende ind i vort eget hus. Tidligt næste morgen fik jeg en besked ved Sr. Ralf's hus hvor jeg sov. At min kone, Gud være æret, havde født en datter. Dette skete d. 13. Maj 1700, kl. 6 om morgenen i vort eget hus. Dorotheas Gudsfader var Hr. Chef inspektør, noble Johan Bochman, mons. Niels Hansen, Lady Hanna Wricht, Lady Elisabeth Bochman, frøken Anne Rasmusdatter. Gud give hende lykke, succes og frelse, Amen. - I år 1720 fik jeg 2 af mine døtre gift. D. 7. Juni var det min ældste datter Dorothea Fuires med Johan Christopher Testmann. Deres bryllup blev holdt af Fru Dorothea Nobel. Hun boede i Brevig. Testmann og min datter boede begge der. Testmann var Nobels stedsøn, og min datter var tjenestepige i huset. Vi holdt senere på året et bryllup efter formåen i vores hjem for mons. Frantz Moldenhov og vores datter Else. Gud i hans store hengivenhed velsigne begge par i et lykkeligt og sødt ægteskab, så de kan leve længe og fortsat med hinanden, og have den gode Guds velsignelse, Amen –”

Dorothea Testmann (Fuires) døde efter 1769. De fik 5 børn.

Første barn - Hans Peter Testmann Født 1721 og døde 1744 i en alder af 23 år. (nævnes senere som forfader til den del af slægten der kommer til Danmark fra Tyskland)

Andet barn - Johan Christopher Testmann. Født 1722 og døde 4 år gammel i 1726

Tredje barn - Anna Testmann, levede 1767.

Fjerde barn – Johan Christopher Testmann – plantageejer på St. Croix

18. Johan Christopher Testmann -Plantageejer på St. Croix "East point"

Født: Ca. 1725

Død: 20/5 1798

Søskende: Anna Testmann, Hans Peter Testmann, Johan Christopher Testmann, Johan Peter Testmann

Børn: Johan Christopher Testmann f. 6/12 1786, Engel Dorothea Sophia Testmann døbt 4/4 1791

Ægtefælle: Han giftede sig med enken Andrea Catherine Testmann, født Platfuss d. 11/2 1783. Hun døde den 25 December 1799.

Forældre: Johan Christopher Testmann og Dorothea Henriksdatter Fuiren

Johan Christopher Testmann. Plantageejer på St. Croix. Senere overformynder, og Matematiklærer på Christianstad skole på St. Croix. Der fandtes ikke nogen egentlig skole på St. Croix. Undervisningen af frikulørte har været fortaget af de forskellige menigheder. Den hvide overklasse holdt enten huslærer, eller sendte simpelthen børnene ud til Europa. I omkring 1790 gjorde man et forsøg på at oprette en højere skole i Dansk Vestindien "Det Vestindiske skoleinstitut". Lederen blev en meget omtalt Hr. West. Skolen bestod af 2 afdelinger. Hovedafdelingen i Christianstad for hvilken han selv var rektor. Derudover en filial i Charlotte Amalia, for hvilken der var en subrektor. På Wests skole var der 37 elever fordelt i 2 klasser. Lærerstaben bestod udover rektor af en subrektor, og en Prokurator (Testmann/ d.v.s han har bygget skolen op på vegne af andre, med deres fuldmagt.) – Testmann underviste i de praktiske fag som tegning, matematik, handelsregning, og skrivning. Sprogligt måtte man gå på kompromis da engelsk var blevet så udbredt at man måtte undervise i 2 sprog. For så lille en skole skabte dette mange problemer. Testmann døde d. 20/5 1798, og West forlader skolen i 1799. I intelligenssedlene (en avis i Oslo) d. 5. oktober 1796 var der en lille artikel. Denne omhandlende, at Professor Hans Strøm havde givet Deichmanske Foudation en boks indeholdende 230 planter, der var givet til ham af tidligere J. C. Testmann. Formentlig får han af sønnen Johan Christopher Testmann barnebarnet, den på St. Croix fundne Peter Christian Testmann født ca. 1820- 1825 i Danmark. Han var postmester i Christianssted, og blev gift med Johanna Ann

Gottluss. Hun var ikke fra Øen, vel meget sandsynligt tidligere slave, (slaverne blev frigivet i 1848) så som det dengang var normalt mellem Øboer og ikke Øboer blev de gift på hendes dødsleje. Med hende fik han 5 børn.

- 1 - Christine Augusta Testmann f. 11/4 1853
- 2 - Peter Christopher Testmann f. 4/7 1864
- 3 - William Walbridge Testmann f 17/1 1865
- 4 - **Johann Ludvig Testmann f. ca. 25/1 1868**
- 5 - Joseph Arlington Testmann f. 19/7 1869

Den del af slægten Testmann der var bosiddende på St. Croix, døde ud i starten af Anden Verdenskrig. Vel ca. 1940, og det er formentlig en af ovennævnte der er den sidste Testmann på st. Croix. Denne efterlader sig en arv på st. Croix som ventede på at blive afhentet. Størrelsen ukendt. Myndighederne fandt i Danmark Testmann til at overtage arven, men da ingen Testmann havde mulighed for at afhente arven, blev denne konfiskeret af U.S.A.

--

2 af de 3 ovennævnte sønner, her iblandt Johann Ludvig Testmann, satte i en alder af 12 år sejl ombord på H.M.S. Advantage som kahytsdreng. De gik fra borde i New Jersey, USA. Her giftede Johann Ludvig Testmann sig med en Nannie Lee Hyman. Hun var en af 4 børn af John Adams Hyman. Han var US Kongresmand under genopførelsen efter borgerkrigen i “The United States of America. “ Johann og Nannie fik 4 børn, hvoraf den ene er Hyman Testman. Denne Hyman Testman nævnes igen senere.

I.C. TESTMAN & ANDREA C. TESTMAN, Grav #41
"Her hviler I.C. TESTMAN Oberformynder paa St. Croix
død den 20de May 1798. Og hans Kone ANDREA C.
TESTMAN død den 25 December 1799."

Det vides at Testmann lastede nogle af hans varer ombord på skibet SAMSON. Det stolte skib SAMSON forliste d. 11 december 1786 ved Homborgsund ved St. Croix. Fra dokumenter hentet fra historie om skibet SAMSON ses at Johan Christopher Testmann solgte varer til SAMSON's last. Endvidere at en Johannes Regiers lastede varer i SAMSON på vegne af Johan Christopher Testmann.

"Samson" af Christiansand fører Niels Randulff reder Daniel Isaa chsen

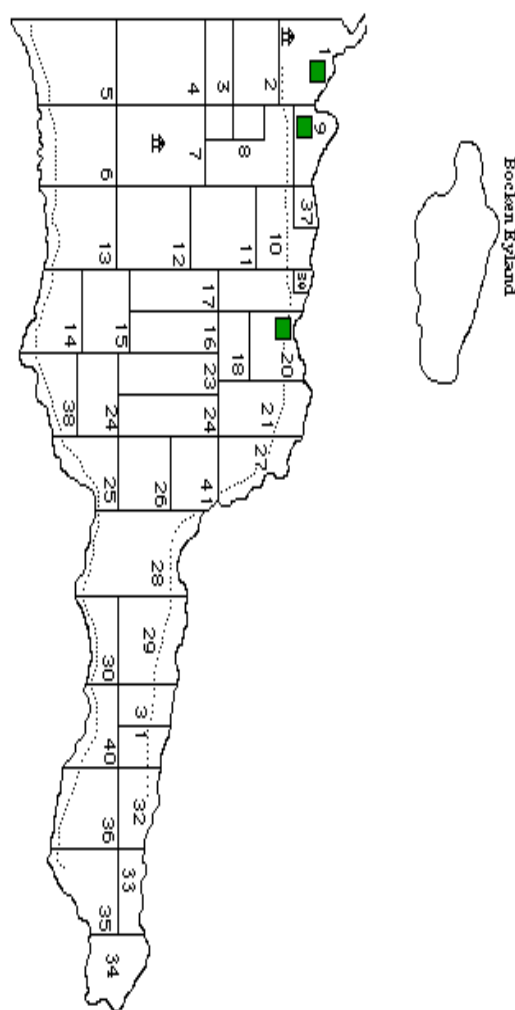
Plantageejer Johan Christopher Testmann havde sin plantage på øst siden af øen "east point". Et koordinat sæt viser hvor på øen han havde sin plantage.

17,45',26''N 64,40',12''W

95 East Point – endvidere er positionen nord side quarter Lit B 11 er også angivet som adressen på plantagen. Ifølge George Tyson, historiker fra St. Croix, findes der på Oxholm kort af 1794 en 75 acre plantage i East End A (EEA) Quarter som hedder "Testmann". Plantagen skulle have været en del af den skole Johan underviste på. Hovedbygningen /eller beboelseshuset, er i dag stadig i pæn stand, og er eftersigende ovalt. Maskineriet til den gamle sukkermølle, en vindmølle, er i dag rustent.

En anden plantage som Testmann havde kortvarigt, hed Mount Pleasant, og ligger i North Side B (NSB) Quarter #11. J. C. Testman ejede den i et par år i 1760'erne. Han solgte den i 1773 til Jacobus van Weer. Plantagen var beboet indtil ca. 1840 da den blev absorberet ind i naboplantagen som hedder Lebanon Hill.

Efter Testmann solgte hans plantage boede de et nogle år i et større hus på Dronningens gade nummer 59 som var i familiens besiddelse fra 1770'erne og frem til starten af 1790. Meget usædvanligt var der en stor mængde slaver tilknyttet huset, som også havde en slavebolig i husets have. Hvilket også var meget usædvanligt blot for et hus. De slaver der hørte til huset kom formentlig fra Mount Pleasant og blev formentlig forflyttet til Testmann efter opholdet i Dronningens gade. Hvornår Testmann flyttede ud i plantagen Testmann vides ikke. Da der skulle betales skat af slaveholdet forfindes der enkelte optegnelser over disse. Disse er medtaget herunder.

18.1. Slaven Friderich Ludwig – Tilhørende Testmann

Kirkebog Sct. Croix 1784 – Fridrichstad Kirke

Døbte

Den 4. april Palmesøndag døbt et Negerbarn, kaldet Fridich Ludvig, hvis Moder er negerinden Amalia Friderica fra Testmann, og Fader Anthoni fra Fru Bülow

Faddere:

Mad. Testmann bar barnet

Jomfru Anna Maria Elisabeth Winberg

Hr. Secret. Hoffmann

Hr. Testmann

Hr. Tønsberg

Frederik Ludvig Anthoni er i 1801 opført på danske folketællinger, og står opført som Frederik Ludvig Næger, 19 år, ugift og tjener på Tranekær slot. Tranekærslot ligger på Langeland og tilhører Ahlenfeldt. Her arbejder han som tjener og stiger senere til kammertjener og igen til taffeldækker, og til sidst som hushovmester. Frederik Ludvig Anthoni er Ahlenfeldts højrehånd, er en respekteret og vellidt mand. Er ender op som en vehavende mand. At han var velhavende kan blandt andet ses ved at han i 1832 køber et Chatol. Et japansk skab i perlemor som han køber af greven. Denne testamentere han tilbage til Tranekær slot ved hans død 10 år senere. Han var en lært mand som kunne mange ting. Da han dør efterlader han sig en formue der i dag ville svarer til 500.000kr.

En bekendt til Frederik Ludvig Anthoni som han omgås meget er en tysk indvandre som driver gæstegiveriet i Tranekær. Denne tysker kom fra Hamborg og måtte skifte tro fra jøde til kristen for at kunne drive sin kro. At de 2 har haft et meget nært forhold ses ved at Frederik Ludvig Anthoni i 1826 forærer ham en kostbar bibel.

På nedenstående slavelister for 1787, 1788 og 1791 findes en dreng ved navn Friderich og blandt de voksne en kvinde ved navn Amalia. Dette viser at de er blandt Testmanns slaver. På tilsvarende lister kan det ses at i 1789 og 1796 var begge stadig blandt Testmanns slaver. Men i 1797 er der ikke længere spor efter Friderich Ludwig. Dette tyder på at han her er sendt til Tyskland (Tyskland er en gisning fra hans senere slægt Palmann). I 1797 har Johan Christopher en grandnevø (barnebarn til hans bror Hans Peter Testmann – Læs ved opdeling af slægten), denne grandnevø, Michael Olk Testmann vil formentlig have været Friderich Ludwig's mellemstation på hans vej til Danmark. Frederik Ludvig kan komme til Danmark af flere veje, men at det er Testmann selv der får ham frem vil nok være mest sandsynligt. Men Da Johan Christopher Testmann dør i 1798 er hans søn kun 14 år. Denne søn vil formentlig ikke have forstået Frederik Ludvigs rejse. Men på samme tid er En Nevø til Johan Christopher – også en johan Christopher, på St. Croix i hans embede som Kammersekretær. Det er muligt at denne Kammersekretær tager sig af Testmanns efterladte, og altså også af Frederik Ludvig Anthoni. Om Frederik Ludvig bliver sendt til Tyskland til Testmann eller til Danmark og Tranekær slot direkte vides endnu ikke. Men Kammersekretæren er en oplagt mulighed for at det kunne lade sig gøre.

Friderich Ludwigs moder er ikke længere at finde efter 1798, og det vides ikke hvad der er blevet af hende. Men på tidligere slavelister kan det ses hvornår hun ankom. På slavelister mellem 1779 og 1780 optræder hun ikke. Det vides at hun bliver Testmanns slave et sted mellem 1780 og 1784. George Tyson, Historiker på St. Croix mener at hun ankom direkte fra Afrika. Dette stemmer også med at Testmann købte en nyankommen kvinde i 1780. At hun ikke var på slavelisten kan skyldes at køb fortaget efter d. 1. juli ikke skulle beskattes. Friderich Ludwig kan derfor højst have været 17 år ved hans afrejse fra St. Croix. Hvis det antages at han blev født samme år som hans fødsel ville han kun have været 13år.

Faderen til Friderich er slave tilhørende en Fru Bülow. Formentlig Marianne Von Bülow som var enke efter Toldchef Frederik Ludwig Bülow som døde i Christianstad d. 6/1 1783. Af lister vides det at der i 1779 – 82 var en slave ved navn Anthoni. Han står optegnet som en Kongelig slave tilknyttet Fort Chriatiansværn i Christianstad. Da Toldchef Frederik Ludwig Bülow var en i royal embede som Toldchef er det meget derfor meget sandsynligt at Anthoni var udpeget til Toldchefen. Efter Toldchefens død overdraget til hans enke.

Hvordan Anthoni og Amalia finder sammen. Kan måske hænge sammen med de løsere forpligtelser der forkom efter Toldchefens død samt normal kontakt mellem Fru Bülow og Testmann familien. Noget kunne tyde på at Testmann ikke er hårdtslående mod slaver. At der var en naturlig interesse i deres velvære og hvis Amalia samtidig var meget knyttet til Fru Testmann, ville de 2 slaver naturligt finde sammen. Dette er dog spekulationer, ligeledes hvorfor de vælger at opkalde deres barn efter Toldchefen. Samt det faktum at Testmann vælger at døbe barnet.

At Testmann ikke nødvendigvis var hårdtslående mod slaverne kan gisnes ud fra huset i Dronningens gade. Det var ikke normalt at have så mange slaver. Husslaver var generelt de som havde det bedst og havde de bedste arbejdskår. De slaver som fik lov at bo i huset har derfor været meget privilligeret.

Johan Christophers nevø kom til St. Croix som Kammersekretær og arbejdede på at frigive slaverne.

18.2. Skatteskyldige slaver

St. Croix d. 22 nov. 1787

Huus fader

Johan Christopher Testmann Senior

Blanke

Ditto moder

Andrea Catharina Testmann

Søn

Joh. Chr. Testmann

Pigebarn

Elisabeth Rønnolfs

Skatteskyldige slaver

Voxne Slaver Mænd og Qvinder

Mænd	Qvinder
Friderich	Maria, vaskerske
George	Margretha
Anders	Maria, Selgerske
Andreas	Penina
Christian	Rebecka
Ned	Amalia
Edward	Rosa
	Else
	Pauline

Børn under 12 aar

Coffi 11år.
Friderich
Farina
Johanna

Neger og Mulatter

Født i aar.

Mulatte
Mariana

Halv voxne fra 12 til 16 aar

Sophia 15år

St. Croix den 22 nov. 1787.

Dronningens Gade 59

Negro Liste 1787 (T)

Box 3. 81. 542

Christiansted Negro List 1788**Liste over de I Huuset No. 59 udi Dronningens gade i Byen Chriatianstad værende Blanke og Negere**

Navne af Huus Fædre, deres stand, Næringsvey, samt Landsmandskab og alder	Ditto Husmoder	Ditto Søn
Johan Christohper Testmann Sen. Dansk fra Norge, Overformynder Og Borger, gl. i 64. Aar	Andrea Catharina T. Dansk fra Kiøbenhavn i 35. Aar	Johan Christopher T. Født her i Christianstad Lit mere end 2 Aar.

Pigebarn

Elisabeth Rynolds
gammel 12 aar.
Antaget som fattig.

Skatteskyldige slaver

Voxne Mands slaver	Voxne Qvinde Slaver	Halvvoxne fra 12 til 16 aar	
Gl. Frederich	Maria den ældre	Coffy	
Georg	Margaretha		
Anders	Maria den yngre	Børn under 12 aar.	
Andreas	Penina		
Christian	Amalia	Friderich	I alt. Voxne Mænd 7
Ned	Rosa	Farony	Do Qvinder 10
Edward	Else	Johanna	Af 12 til 16 aar, Dreng 1
	Pauline	Marianna	Børn 4
Christiansted Negro List 1788 Box 3. 81. 543	Charlotte		22
	Sophia	Skatfrie Slaver	
		Qvinde: Lydia	

Indleveret til Skatte Commisionen den 20. November 1788.

J. C. Testmann

Christiansted Negro List 1791**Liste over de I Huuset No. 59 udi Dronningens gade i Byen Chriatianstad værende Blanke og Negere**

Navne af Huus Fædre, deres stand, Næringsvey, samt Landsmandskab og alder	Ditto Husmoder	Ditto Børn
Johan Christohper Testmann Sen. Dansk fra Norge, Overformynder Og Borger, gl. i 67. Aar	Andrea Catharina T. Dansk fra Kiøbenhavn i 38 a 39 Aar.	Johan Christopher T. Født her i Christianstad Gammel 5 Aar. Engel Dorothea T gammel 8 maaneder

Opholdende Blanke

En pige Hannah Serena på omtrent 14 aar gammel

Skatteskyldige slaver

Voxne Mands slaver	Voxne Qvinde Slaver	Halvvoxne fra 12 til 16 aar
Gl. Frederich	Maria den ældre	Coffy
Georg	Margaretha	
Anders	Maria den yngre	Børn under 12 aar.
James	Penina	Friderich
Christian	Amalia	Farony
Edward	Rosa, død.	Johanna
	Else	Marianna
	Pauline	John
Christiansted Negro List 1791 Box 3. 81. 544	Charlotte	Juluana
	Sophia	Abraham
		Cornelius født I dette aat
		Mathias
		Thomas

Foruden ovenstaaende, et stække Land paa Ostenden hvoraf svares Grundskatt. 3RD: 4Sk.

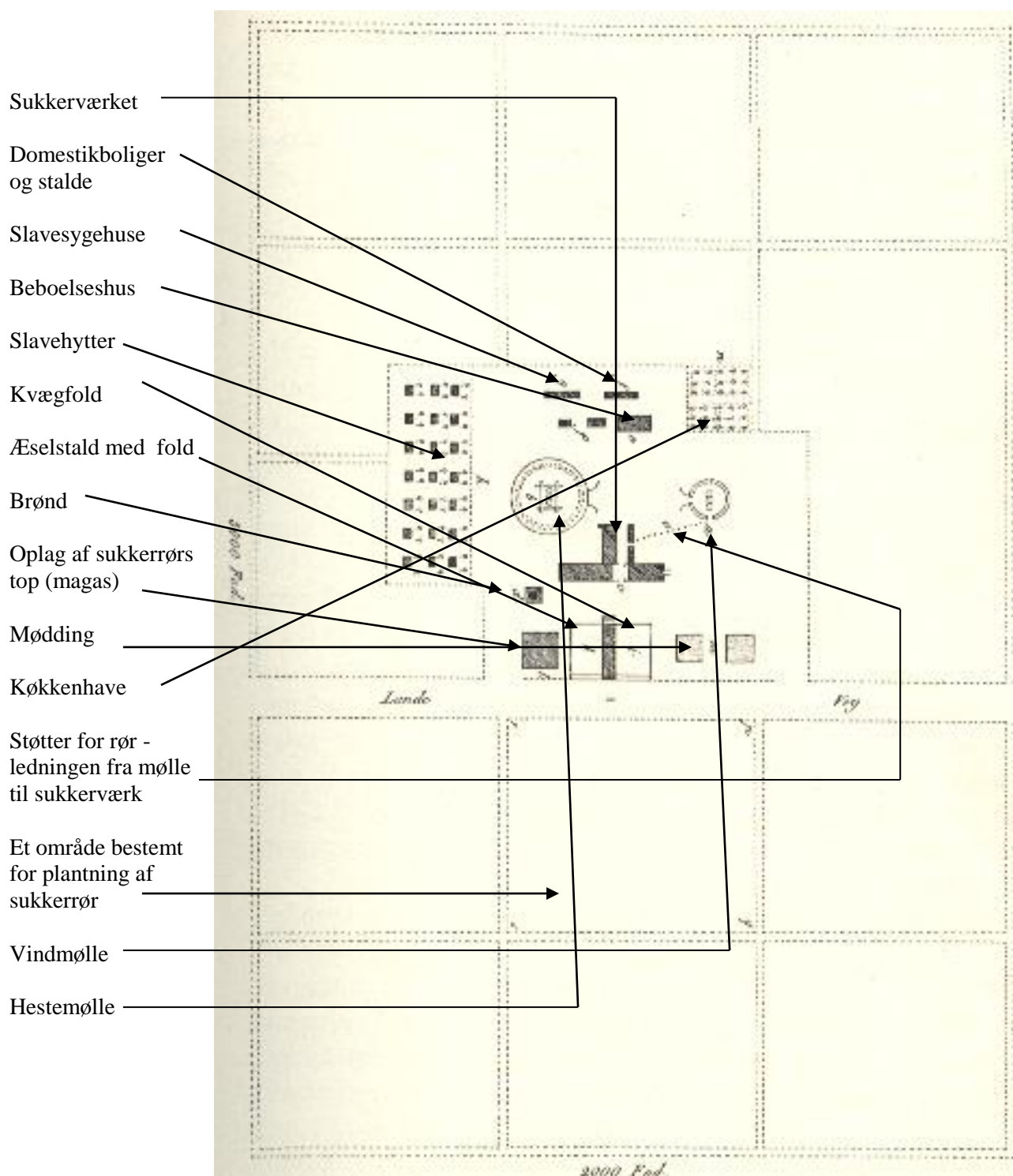
J.C. Testmann

18.3. Lokationer af Plantager på kort

En standard plantage på St. Croix ville være som følgende

Den ville bestå af 150 acre, svarende til 100 tønder land. Grunden ville være ca. 3000 fod lang og 2000 fod bred. Tegningen nedenunder viser netop en sådanne plantage.

Besætningen på en sådanne plantage ville optimalt bestå af følgende

16 til at kappe rør

8 til at binde dem

8 til at transportere rørene til møllen

4 til at passe møllen (en heste mølle – vindmøllerne krævede ikke så meget arbejde)

4 til at passe kogehuset

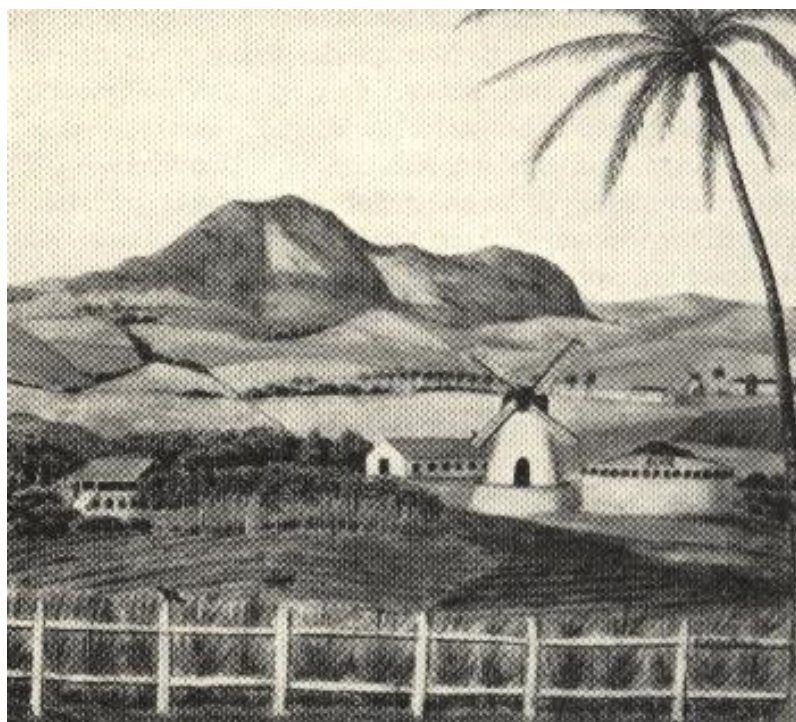
4 til at følge kærren

2 til at gøre fade

2 til at passe bæster

.....

48 i alt – (Testmann havde eftersigende 40 slaver)

18.4. Plantager på St. Croix.-

Da Columbus i 1498 for anden gang rejste til De Vestindiske Øer tog han nogle sukkerrørsplanter med. De viste sig at vokse meget bedre her, end andre steder.

Da der ikke var mere guld at hente på De Vestindiske Øer, begyndte man at dyrke sukkerrør i plantager. Man havde behov for meget arbejdskraft til at dyrke markerne og udvinde sukkeret, så man begyndte at hente slaver fra Vestafrika. De var nemlig vandt til det varme klima og kunne arbejde hårdt, – uden løn.

I slutningen af 1600-tallet erobrede Danmark de tre Vestindiske Øer St. Thomas, St. John og St. Croix. Her dyrkede man sukker, som blev sendt til Danmark, hvor den endelige forarbejdning foregik.

Den danske slavehandel fulgte en tendens, som ligner den franske og britiske. Danmark var den syvende største slavehandlarnation. Det var et trekantsarrangement. Skibene sejlede ud fra København. De første allerede i 1625 under Christian d. 6 med kongehusets økonomiske støtte og velsignelse. Ved de danske forter på Guldkysten (Guinea, nuværende Ghana) var der agenter, som opkøbte slaver fra de omkringliggende høvdinge. Skibene satte derefter kurs mod de Dansk Vestindiske Øer St. Jan, St. Thomas og den egentlige guldgrube St. Croix, hvor sukkerrørsproduktionen var altdominerende. Derefter sejlede de tilbage til København med sukkerrør til bearbejdning.

I alt blev mellem 50.000 og 100.000 slaver transporteret over Atlanten af danske skibe til handelen formelt blev afsluttet i 1803. Reelt fortsatte transporterne illegalt indtil 1844 mens skiftende danske guvernører så gennem fingre med det.

På et tidspunkt omkring 1755 var forarbejdning af sukkerrør Danmarks vigtigste industriproduktion. Ved 1800-tallets start "udgjorde sukkerimporten fra St. Croix halvdelen af Danmarks samlede oversøiske import.", skriver Thorkild Hansen i bogen *Slavernes Øer* fra 1970.

Slaveriets historie er således tæt integreret i kapitalismens udvikling. Der hvor profitterne og råvarerne blev brugt til at stimulere kapitalakkumulationen i hjemlandet, havde den en stimulerende virkning på den spirende kapitalistiske produktion. Der hvor det ikke skete, blev slavernes sved blot til ekstra profitter til de rige.

Hvorfor blev slaveriet afskaffet? I nogle forklaringer kobles slaveriets afskaffelse sammen med, at den moderne industriproduktion i Vest - og Nordeuropa og dermed lønarbejdet blev udviklet. I følge den forklaring skulle slaveriet være blevet afskaffet, fordi det var utidssvarende ift. lønarbejdet. Men det er kun noget af historien.

Slavernes egne oprør og de nye sociale og politiske bevægelser fra slutningen af 1700-tallet har været langt mere afgørende for slavernes frigivelse. De bevægelser kulminerede i den amerikanske revolution i 1776, den franske i 1789 og de borgerlige revolutioner i store dele af Europa i 1848, bl.a. indførelsen af Danmarks grundlov 1849.

En kombination af et væbnet oprør i Jamaica i 1831 og Chartisternes kamp i Storbritannien, som var på sit højeste omkring 1830, fik briterne til at erklære slaveriet afskaffet i 1832. På de Dansk Vestindiske Øer fortsatte slaveriet ufortrødent indtil 1848. Da erklærede generalguvernør Peter Von Scholten slaverne fri, fordi et omfattende slaveoprør på øen St. Croix ellers ville udvikle sig voldeligt. Blot få måneder tidligere var alle hvide på den franske ø Montanique blevet slagtet.

Både det stedlige danske militær, plantageejerne og kongehuset ønskede at fastholde slaveriet, så længe det var politisk muligt. Kongehuset var blandt andet selv en af de store plantageejere, og havde kun indvilliget i, at børnene af slaver kunne vokse op som fri. Ikke forældrene.

I 1848 blev den borgerlige martsrevolution gennemført og enevældet styrtet i Danmark. En dansk militær aktion mod de tidligere slaver ville ikke kunne have samlet støtte. Men det var ikke med statsmagtens gode vilje. Hvor meget man havde til overs for befolkningen på "vore vestindiske øer" viste sig, da man i henholdsvis 1903 og 1917 for en slik afhændede øerne til USA uden at spørge indbyggerne, som var danske statsborgere.

Nostalgiens appetitvækker udmåles i St. Croix velbevarede stænk af dansk kultur. Som daltidens hovedsæde for den danske regeringsmagt, har kolonitiden her sat sine synlige og bastante præg. Frederikssted og Christianssted er oprejste minder om Danmarks indflydelse på øens historie, for ikke at nævne de mange sukkermøller, som pryder det frugtbare landskab.

Kyst udsigt

Vindmøller til sukkerproduktionen på Whim ejendommen

Flambovant træ

Ruin

Med sine 212 kvadratkilometer er St. Croix flad som en pandekage, og det var uden tvivl med sukkerproduktionen for øje, at Det Dansk Vestindiske og Guinea Kompagni i 1733 købte øen af franskmændene for senere at sælge den videre til den danske konge i 1755. Det frodige lavland var imodsætning til både St. Thomas og St. John, ideelt for dyrkelse af sukkerrør og opførelse af mere end 200 plantager gjorde, at St. Croix i sin guldalder blev anset som værende den rigeste sukker ø i hele Caribien.

18.4.1. Om slaven fortælles

Slaver deles normalt op i 4 forskellige grupper:

Frinegre var oftest mulatter - altså børn af slavekvinder og hvide mænd. Ofte blev de frigivet, når den hvide mand døde. Herefter levede de af den løn, de fik for deres arbejde som, eksempelvis, håndværkere, handelsmænd eller soldater. Der fandtes også frinegre, som havde købt sig selv fri ved at arbejde hårdt på fridage. Her ved kunne de spare op til at købe sig fri af sin herre. Denne opsparing kunne sagtens tage det meste af livet, da slaveejeren ofte forlangte en utrolig høj pris. Man så ofte, at frinegre selv ejede slaver, som de behandlede meget hårdt.

En anden slags slaver var **Husslaver**. Disse var oftest bedst stillet og ønskede sjældent at forlade deres plads, da de risikerede at ende i et hårdere og mere uværdigt arbejde, hvis de blev solgt igen. En husslaves arbejde bestod i at ordne alt husligt arbejde og opvarte sine herrer. I de rige familier havde hvert familiemedlem, børn som voksne, deres egen personlige slave, som opvarter. Rigtig rige familier havde helt op til 24 husslaver. En husslave var oftest født på øerne og var ofte meget trofast.

Bortløbne slaver, også kaldet "maroons" levede i de tæt bevoksede, og næsten uigennemtrængelige, skove midt på øerne. De fleste sneg sig af sted om natten, men de allermest dumdristige løb væk under arbejdet i marken. Der var en stor risiko ved at prøve at flygte, for hvis det gik galt, var den hvide ikke sen til at straffe sin slave.

I slutningen af 1700-tallet havde man, på De vestindiske øer, en avis som hed "The Royal Danish America Gazette" I denne kunne man hver gang læse efterlysninger af bortløbne slaver i rubrikken, "Runaway". I øvrigt blev der, cirka tre gange om året, afholdt "maroonjagter", hvor de hvide tog på jagt med hunde og geværer for at fange de bortløbne slaver, men på grund af de tæt bevoksede skove, med utallige gemmesteder, fangede man dem sjældent.

Den sidste "slavekategori" er:

Plantageslaver, som var markarbejdere. De var oftest de stærkeste, de raske og de mest udholdende. Det var plantageslaverne som såede, dyrkede og høstede sukker-rørene eller bomulden.

Slaver havde, ifølge loven, ingen rettigheder, men slaver med en høj uddannelse blev ofte behandlet på lige fod med de frie borgere.

Slavebørn blev som spæde båret på ryggen af moderen. De startede typisk med at arbejde som 5-6 årrige. Et børnearbejde kunne bestå i at bære vand, luge eller skære græs til foder. Hvis de ikke kunne klare arbejdet og ikke kunne blive passet af nogen, bandt man dem til et træ eller lukkede dem inde hele dagen. Når et barn var cirka 10 år, betragtede man dem som lige så arbejdsdygtige som de voksne.

Et liv på en sukkerplantage.

En typisk dag på en sukkerplantage på De dansk-vestindiske øer i 1700-tallet foregik omtrent på følgende måde:

Klokken fem om morgenen, endnu før solen var stået op, lød "tut-tu'en" over hele området med slavehytter. En tut-tu er en stor konkylie, der fungerer, som et signalhorn, ved at man blæser i det. Så var det tid til at fodre plantagens kreaturer, og først når de har fået mad, kunne slaverne selv spise lidt, før de drog af sted mod marken.

Da arbejdedes der slidsomt og hårdt, indtil middag, hvor slaverne fik en times tid til at holde pause og spise. Når timen var gået, fortsatte arbejdet indtil aftenstid.

For at sikre at slaverne arbejdede konstant, var en af de mest trofaste slaver udråbt til at være "bomba". Bombaens arbejde bestod i, at tvinge de andre til at arbejde.

Han gik bag slaverne når de arbejdede, og piskede dem som prøvede at snyde sig fra arbejdet eller ikke arbejdede hurtigt nok. Han slap for selv at arbejde, men til gengæld risikerede han, selv, at få tæsk, hvis ikke han holdt sine arbejdere i gang.

Der gik én bomba og holdt styr på cirka halvtreds slaver. Ved sekstiden om aftenen blæste bombaen i tut-tu'en, og dagens arbejde i marken var forbi. (Dog strakte arbejdet sig længere, når der skulle høstes sukkerrør eller bomuld). På vejen hjem fra plantagen samlede slaverne græs, blade og lignende, til kreaturerne.

Så skulle de lave aftensmad og reparere deres tøj. Nogle steder fik slaverne udleveret maden; lige netop nok til at kunne klare at leve og arbejde videre. Hvis en slavefamilie var blevet splittet, var der mulighed for at besøge hinanden om aften-

nen. Hvis slaverne havde fået udleveret et lille stykke land, kunne dette dyrkes om aftenen og om søndagen, hvor de havde fri. Om natten skulle slaverne holde vagt to og to, for at forhindre andre slaver i at flygte eller stjæle noget i ly af mørket. Slaverne forstod overlevelsens kunst. De dyrkede deres religion og deres kunst, musik og sange. Der findes mange sange som er lavet under arbejdet, og som omhandler deres hårde liv.

Arbejdet i marken.

For at udnytte slavernes arbejde optimalt, havde man hver dag en ny mark at behandle. Arbejdet bestod i at fjerne ukrudt og store sten, så marken kunne dyrkes. Dernæst plantedes sukkerrørene, og i den næste tid skulle der fjernes ukrudt. Når sukkerrørene var klar til at blive høstet, var det primært kvinderne, som arbejdede i marken. Dette skyldes, at de hvide var bange for oprør blandt de mandlige slaver, hvis disse skulle få en kniv i hænderne.

Selve høstarbejdet bestod i at hugge toppen og bladene af sukkerrørene. Bladene brugtes til foder til kvægene, og topskuddene fra planten plantede man på ny. Selve stænglerne blev båret tilbage til plantagen. Dette foregik på ryggen af et æsel, på en trækvogn med forspændte okser eller simpelthen på hovedet af slaverne.

I sukkermøllen pressedes saften ud af rørene i nogle store valser. Her stod typisk 2-3 slaver og stak rørene ind imellem valserne. Dette var et, ikke helt ufarligt, arbejde som af og til kostede en arm, hvis slaven var træt eller uopmærksom. Gik det galt, og en arm blev hevet med ind i valsene, stod der en økse klar til at hugge armen af med!

Saften blev kogt og der dannedes sukkersaft og sirup. Af siruppen, som er et spilddprodukt udvandt man rom.

For at producere 150 kilo sukker, skal der bruges 1200 liter sukkersaft. En plantage kunne producere 2-3 tons råsukker om dagen.

Nogle plantager dyrkede også bomuld. Det skulle, når det var modent, plukkes. Det var almindeligt, at en slave kunne samle 70 pund om dagen. Nogle kunne plukke helt op til 100 pund.

Auktioner.

Salg og udlejning af slaverne foregik på store auktioner, hvor plantageejerne mødte op og undersøgte slaverne, som om de blot var dyr eller ting. De kiggede efter om slaverne havde stærke muskler, sunde tænder og så videre. Om halsen havde slaverne en mærkeseddel hvorpå der stod dennes alder, evt. navn o.s.v.

Slaverne blev ofte splittet fra deres familie, hvis den hvide evt. kun ønskede mænd.

Når en plantageejer havde købt sin slaver blev de brændemærket med netop hans plantages mærke. Herved kunne de altid kendes og tilbageleveres hvis de løb væk.

Plantageopgørelse.

Plantagen "La Grange" på St. Croix lavede i 1759 en opgørelse af plantagens arbejdere. Den bestod af 60 mænd, 22 kvinder og 22 børn. I alt 104 slaver.

Markarbejderne var af mindst værdi. Derefter kom arbejderne i sukkermøllen. Altermest værd var en slave som kunne et håndværk. Ifølge Hans Gregersens bog "Slave liv i Dansk Vestindien", så priserne på de forskellige slaver i år 1759 således ud:

Markslave : 255 rigsdaler **Sukkerkoger** : 350 rigsdaler

Bomba : 700 rigsdaler **"Destillere rom-slave"** : 150 rigsdaler

Murer : 600 rigsdaler

Tømrer : 1125 rigsdaler

Afstrafning.

§1. Bortløbne negre skal knibes 3 gange med gloende jern og derefter hænges.

§2. Medskyldige i en sammensværgelse skal miste et ben, medmindre ejeren vil benådig dem, så de kun mister et øre og får 150 piskeslag.

§3. Den, der kender til en sammensværgelse, og ikke fortæller det til en hvid, skal brænde mærkes i panden og have 100 slag prygl.

Når slaverne var blevet pryglet, var deres rygge flænsede, og derefter blev de gnedet med salt og peber for at forøge smerten! Nogle slaver blev lagt i halsbånd og lænker. Der fortælles en historie om 2 slaver, som blev kastrede i midten af 1700-tallet!!

Mange gange førte de hårde straffe til selvmord blandt slaverne, da mange af dem var dybt religiøse, og deres tro sagde dem, at friheden i døden var mere værd end et liv i slaveri.

18.4.2. Sagt om slaverne

"De er alle onde af natur, og kun lidt godt bor i dem. Ja, om jeg tør sige det, tror jeg virkeligt, at deres sorte hud vidner om deres ondskab. De er bestemt til trældom, således at de ingen frihed bør have. Og i det land, hvor disse sorte har deres frihed, kan ingen kristen begå sig..." (Plantageejeren Reimert Haagensen, 1758)

"Alt det, som slaverne skal bære, enten det er stort eller lille, tungt eller let, om det kun er en tobakspibe eller en tom tallerken, bærer de på hovedet, og de kan slet intet bære på skuldrene eller i hænderne som andre folk. Der er så stærke heksemestre blandt dem, at de kan fortrolde et menneske så lille som en kat....Når de ser nogen vil skyde på dem kan de også afvise kuglen til hvilken side de vil". (Planter Johan Lorentz Carstens, ca. 1740)

"Det sker ikke sjældent, at en neger kommer til plantagens forvalter med indfalden mave og beder om noget at spise, og over denne dristighed kan forvalteren være tyrannisk nok til at lade ham få et dusin slag af ridepiskan...Det er sørgeligt at se disse ulykkelige blive drevet til arbejdet, der begynder allerede før solopgang og først ender sent om natten" (Læge Paul Erdmann Isert, 1788)

"Negrene har det godt. Uden for høstens tid skal de højst arbejde i 10 af døgnets timer. Tilbage bliver der 14 timer, hvor de, hvis de har lyst, uforstyrret kan lukke deres huse. I virkeligheden er disse naturens børn befriede for al den trang, vi andre påfører os. I deres huse findes der intet spor af velstand eller formue, som kun de få endnu har lært at sætte pris på, men heller ingen spor af trang eller kummer. Deres hus beskytter dem mod regn, og deres føde er let og sund, som den søvn, de uforstyrrede nyder. Ingen bløde dyner modtager den trætte neger, men på en måde af de kølige bananblade sover sydboen sødest". (Rektor Hans West, 1793)

"Negrene er af en frygtsom, men derhos stolt karakter. De er langt fra dumme eller enfoldige. Mange gange har jeg om aftenen gået i deres plantager og hørt dem holde meget fornuftige samtaler indbyrdes og ræsonnementer over de hvides opførsel og moralske karakter". (I.C. Schmidt, 1788)

Fra "Slaveliv i Dansk Vestindien" af Hans Gregersen

Femte barn –

19. Johan Peter Testmann - Savmølle Mester

(værkejer og forstalter)

Født: 26/1 1727

Død: 3/11 1803

Søskende: Johan Christopher Testmann, Anna Testmann, Hans Peter Testmann, Johan Christopher Testmann.

Børn: Johan Christopher, Dorothea Elisabeth, **Frants Caspar**, Else, Else, Hans Peter Testmann

Ægtefælle: Anna Moldenhawer

Forældre: Johan Christopher Testmann og Dorothea Henriksdatter Fuiren

Johan Peter Testmann, til Befthoslen ved Eger. Født 26/1 1727. Han købte d. 2. januar 1761 en gård, Lille Røkeberg, i Eger. Han flyttede senere til Vestfossen, som savmølle mester, i Eger. Han klagede i retten d. 7. november 1765 over at indbyggerne i Vestfossen drev ham væk fra hans part af scrap-wood fra savmøllen. I marts den 6. 1777, var han igen i retten. Denne gang var det en klage over, at Ole Thollefsen, agerede som opdrager og underviser af børn., at han påtog sig rollen som dommer, at klage over andres skade. Tilføjede endvidere, at han alene havde retten til at straffe sine børn, for hvilken fejl de nu måtte begå. Han blev gift d. 26/12 1760 med Anna Moldenhawer. Hun var født i Holmestrand d. 9. maj 1729, død d. 3. november 1803. Hun var datter af “ surgeon “ **Frantz Caspar** Moldenhawer og **Else Fuiren**. Hendes fader skrev følgende om hende (Else Fuiren) i en selvbiografi.

År 1702 var min kone også velsignet med livets frugt, og fødte med glæde 2 børn. En søn og en datter. Gud være æret som gav styrke til både moder og børn. Drengen blev først født, kl. 10 om morgenen d. 21 august 1702. Pigen blev født ved midnat kl. 12. Ved dåben besluttede jeg og min hustru at navngive børnene efter min plejefader og min plejemoder, Jacob og Else.

Johan Peter Testmann levede efter hustruen, og døde d. 3/11 1803 i en alder af 74 år. De fik 6 børn.

1. Johan Christopher Testmann Født 8/11 1761(kammerråd, formodentlig nr. 5-1). Han blev gift med Sophie Amalia Omsted. **Denne Johan nævner jeg igen senere.**
2. Dorothea Elisabeth Testmann Født i Eiker d. 17/1 1763 og døde samme sted i 1770 hellig 3 konger dag, (d. 6/1 1770). Hun blev begravet d. 13/1 1770.
3. **Frants Caspar Testmann** Født 20/7 1764 – Forfader til en af Testman grenene i USA.----- Nævnes igen senere.
4. Else Testmann født 28/10 1765 død 1/1 1766 - / **Else Testmann blev født d. 28/10 1765. Hun blev døbt d. 5/11 i Haug kirke i Eger. Hun døde som spæd i en alder af 2 måneder og 3 dage d. 1/1 1766. I den sorg det måtte have været blev næste pigebarn, ligeledes født d. 28 dog i August måned 1767, opkaldt efter sin afdøde søster. Ironisk nok skulle hun ikke kun fødes på samme dag men også dø. Hun blev døbt d 4/9 og døde d. 1. April 1769. Hun nåede dog at blive 1 år, 7 måneder og 3 dage. Siden da og heller ikke før, er der forekommet nogen der er døbt Else Testmann.**
5. Else Testmann født 28/8 1767 død 1/ 4 1769
6. **HANS PETER TESTMANN.** Født d. 20/10 1770, og døbt i Eger d. 29/10. Som sin fader var han også Savmølle Mester (værkejer og forstalter) i Vestfossen.

”Alle litteratur-interesserte kjenner vel den geskjeftige pietisten madam Torvestad fra Alexander Kiellands roman "Skipper Worse". Gunnar Skadberg i Stavanger har lenge interessert seg for Kiellands romanfigurer og for hvem dikteren kan ha brukt som "modell". I et brev til Historielaget skriver han at en som utvilsomt har gitt impulser til Madam Torvestad, er en viss Catharina Sigismunde Henriette Preuss, en av forgrunnsfigurene i Brødre-menigheten i byen. Hun var gift med forvalter Hans Peter Testman, og det interessante er at ekteparet i 1801 var bosatt på gården Torberg ved Vestfossen. Hvordan de havnet i Stavanger er ukjent, og Skadberg hadde heller ingen opplysninger om fortiden deres. Testman er imidlertid et kjent navn i bygda vår på denne tiden. Hans Peters far, Johan Peter Testman, var nemlig sagfogd i Vestfossen og bodde i den gamle Sagfogdgården. Han er nevnt i Inga Friis' artikkel i Eikerminne 1990. Ellers har vi greid å finne ut at Testman på

Torberg var blant de gårdbrukerne som skjenket grunn og vannrettigheter til Hans Nielsen Hauge da han startet sin Ekers Papirfabrik. ”

I Rigestidende var der d. 18/2 1820 en følgende artikkel vedrørende hans død.

: Det har behaget Vorherre at gøre en bedre belønning, at på den 2. i denne måned, i en alder af 50 år, kalde min kæreste ven, tidligere Savmølle Mester i Vestfossen Hans Peter Testmann, som for 2½ år siden flyttede til København for at kunne give hans drenge en bedre uddannelse, som det var ham muligt. Jeg er blevet opfordret til at indrykke denne sørgelige besked til hans og hans kones familie og venner i dette land. Jeg er overbevist om, at alle som kendte denne noble ærlige mand og hans respektable kone og deres 5 nu uforsørgede dejlige børn vil give dem omsorgsfuld og venlig partisipation. Drammen Feb. 14. 1820. D. Dietrichs. :

Han giftede sig med Cathrine Sigismunda Henrikke Preus. Hun blev døbt d. 24/8 1774. De fik 6 sønner.

Foruden en søn der døde ung fik de:

Johan Caspar Preus Testmann. Han blev født i 1807, og blev uddannet jurist d. 22/12 1829. Han døde i Stavanger d. 6/5 1880. Han efterlod sig enken Sina Traaseth, som døde i Stavanger d. 22/6 1894 i en alder af 83½ år. De fik en datter ved navn Catharine Testmann.

Henrik Jacob Testmann, Styrmand. Han døde i en alder af 26 år.

Hans Testmann

Han rejste fra Stavanger, Norge til Shelby Co. Missouri i en alder af 25-26 år i 1838. Dette sammen med en Kleng Peerson samt Testmann's 2 brødre. Han var i 1850 37 år gammel og havde med en Christina på 26 år følgende børn; Hans Peter, på 6 år, født i MO og en datter Caroline på 1 år født i Iowa.

Hans Testmann fik købt en gård på Sugar Creek I 1844. Et barnebarn synes også at have boet på denne gård. Det skal bemærkes at flere Testmann'er I USA stammer fra denne familie. Disse nævnes senere.

William Testmann

Han er født i Eiker, og er hjemmedøbt d. 28/2 1811

Rejste med hans 2 brødre fra Stavanger, Norge med Kleng Peerson i 1838 til Shelby Co. Missouri. William Testmann var I 1850 40 år gammel og var sammen med en kvinde på ligeledes 40 år. Hun var også født i Norge.

20. Peter Testmann

Hans Peter Testmann's 6. søn

Rejste med hans 2 brødre fra Stavanger, Norge med Kleng Peerson i 1838 til Shelby Co. Missouri.

Peter Testmann, var smed i byen Stavanger i Norge. Han udvandrede i foråret 1838 sammen med hans to brødre og tre andre mænd. Han tog en rute via Bremen og New York og var under lederskab af en gammel emigrant guide, Cleng Peerson, med hvem de rejste til den lille norske boplads i Shelby County, Missouri. En plads der var blevet udvalgt af Peerson året før. Som et resultat af hans oplevelser på denne rejse besluttede Testmann sig for at vende hjem til Norge, hvilket han gjorde i foråret 1839. Hans rejse førte ham til "the Fox River settlement of Norwegians" i Illinois og til Chicago, og så øst gennem Great Lakes, Erie Canal, og Hudson River. Efter hans tilbagevenden til Norge skrev han en lille bog hvori han fortalte hans historie om hans oplevelser ved denne udvandren.

Testmann returnerede til Norge tomhændet og desillusioneret. Uvillig havde han opgivet hans store eventyr på en tid hvor Amerika var i en trang depression grundet panikken i 1837. Hans tilfælde må betragtes som en menneskelig fodnote. Hans historie kan godt synes at have været den pessimistiske. Selv hvis han havde valgt et mere økonomisk fungerende sted at slå sig ned, end lige Shelby County kolonien i Missouri. Han fik jo trods alt valgt den mindst økonomisk fungerende nybygger plads i Amerika. Netop det er jo nok med til at han fik ændret sit farverige billede af den nye verden. Testmann's naivitet og tvivløshed tjente dog et vigtigt mål. Han viste at de amerikanske gader ikke var belagt med guld som de ellers meget farverige bøger kunne fortælle. Bøger som viste et meget farverigt billede af Amerika, som rejste store forventninger som ikke kunne opfyldes. Han advarede Nordmændene om at den lange rejse var fyldt med pestilenser og store økonomiske tab. Han pointerede at de drømme emigranterne havde var for lyse. Hans historie er uden tvivl meget ensidig, men det er også uden tvivl en detaljeret førstehåndsoplevelse af emigranternes oplevelse der derfor er værd at læse om for de emigranter der ville kende og forstå emigranternes historie i vesten. Ligeledes var det en trofats og detaljeret beskrivelse af Amerika som den rejsende kunne lære meget af. Det eneste kendte eksemplar af Testmann's bog befinder sig på biblioteket i Bergen, Norge.

21. Rejse skildringer af Peter Testmann –

Norge – Amerika

Følgende tekst er fra en original norsk tekst skrevet af Peter Testmann. En kort beskrivelse over de vigtigste erfaringer under et ophold i Nordamerika og på flere dermed forbundne rejser. Teksten er gengivet på norsk som i sin oprindelige stand.

For 15 a 16 Aar tilbage begyndte Udvandringerne fra Norge til de forenede nordamerikanske Fristater, efterat de allerede længe havde fundet sted fra de sydlige europæiske Lande, og de have i de sidste Aaringer mærkelig tiltaget, hvilket vel fornemmelig har havt sin Grund i de tillukkende Fortællinger, som de tidligere Udvandrede ved deres Besøg i Fædrelandet gave om det Lands Herligheder, hvori de nu havde tilbragt nogle Aar. Disse Fortællingers Troværdighed bestyrkedes desuden ikke lidet ved de mange Breve, som disse Besøgende gjerne havde med sig fra de i America værende Norske til deres Slægt og Venner her i Norge, hvilke Breve næsten alle uden Undtagelse indeholdt de samme Lovtaler over det fremmede og langt bortliggende Land. Dette opvakte naturligviis Lysten hos Flere til ligeledes at forsøge deres Lykke i de lovpriste Egne, hvor saa Mange af deres udvandrede Landsmænd, og deriblandt deres egen Slægt og Venner, befandt sig saa lykkelige; hertil bleve de desuden af de Besøgende kraftigen opmuntrede, og Udvandringerne herfra begyndte nu mærkeligen at tiltage. En længe næret Længsel efter at besee dette Land, og om muligt at bosætte mig der, blev ved saa mange behagelige Efterretninger ogsaa hos mig bragt til en fast Beslutning, da jeg ved Agerdyrkning og Fædrift troede der at kunne finde en fri og behagelig Næringsvei.

Til den Ende opgav jeg allerede tidlig om Foraaret 1837 min Næringsrettighed i Stavanger, hvor jeg hidtil havde været bosat; men da jeg formedelst adskillige tilstødende Omstændigheder blev hindret fra at benytte mig af den Skibsleilighed, som i dette Aars Sommer afgik herfra til New-York, saa forblev jeg her indtil næste Foraar 1838. Tilligemed 2de af mine Brødre og endnu 3 andre Personer afreiste jeg i Begyndelsen af Mai herfra, og tog Veien over Bremen, i den Tanke, der at finde desto snarere Leilighed over Havet til New-York; men heri bleve vi skuffede, da vi maatte ligge og vente derefter i fulde 3 Uger, og imidlertid betale en dyr Kost og Logis. Under dette Ophold havde jeg Anledning til at besee den tydske Jordbund ved Bremerhavn -- hvortil vi vare ankomne -- og opad Floden Weser til Bremen. Egnen var overalt vel dyrket, tæt bebygget og frembød for Øiet et behageligt Syn. De frugtbare Rugagre

stode allerede, endskjøndt det først var i Begyndelsen af Juni Maaned, i Aar. Jeg forbausedes næsten over Størrelsen af de Creature, som i Mængde gik og græssede paa en stor feed Slette; efter Sigende skal enkelte af dem opveie 3 gode Creature af vore og malke indtil 20 Potter om Gangen.

Vi afreiste endelig fra Bremerhavn med en der hjemmehørende hurtigseilende ny Brig, som alene var fragtet af og med Passagerer fra forskellige Egne i Tydskland.

Modvind foraarsagede, at Capitainen forandrede sin førsttagne Cours og styrede nord om Skotland. Vi maatte snart erfare det Ubeqvemme og Mangelfulde i vor Stilling. Da en saa stor Mængde Mennesker var sammenpakket i et snevert Rum, blev Luften meget qvalm og usund; hertil kom, at Maden, som vi havde betinget os ombord, næsten altid var saa salt, at vi blot kunde nyde Lidet deraf, især da vi ikke bleve tildeelte saa meget friskt Vand, som vi behøvede; mange mindre Ulemper ei at omtale.

Efter henimod 8 Ugers Seilads ankom vi lykkelig til vort første Bestemmelsessted New-York. Med faa Undtagelser havde vi krydset os frem i en næsten uafsladelig Vestenvind og vi vare nu glade, at vi skulde slippe ud i det Frie ligesom af et Fængsel. En stor Dæksbaad eller Jægt afhentede os og lagde først hen til en stor omflydt Brygge, med adskillige Indretninger til Klæders Rensing, hvor alt vort Tøi ble visiteret; det som befandtes ureent, maatte ikke bringes i Land førend det var toet. Da dette var skeet, bleve vi paa den samme Baad hensatte til en af Stadens Brygger paa den sydlige Kant, hvor en stor Mængde Mennesker, som allerede var forsamlet, strax omringede os, forat fortjene Noget med at kjøre eller bære vort Tøi. En stor Deel Herbergere trængte ogsaa ind paa os, forat tilbyde os Herberge. Folketrængselen og Tummelen var saa stor, at vi neppe kunde trænge os frem. Vort Tøi kunde vi ikke passe saa vel paa, som det her gjordes fornødent, og det var derfor en stor Lykke, at vi desuagtet Intet mistede, saamegetmere som de forskellige Passagerers Tøi efter Visiteringen blev kastet om hinanden ned i Rummet af Dæksbaaden, og nu paa Vogne kjørt til forskellige Kanter af Byen. Vi Norske toge ind i et simpelt Herberge, men hvor alligevel hver Person maatte give 5/8 Pjaster (En Pjaster eller Dollar har 100 Cents eller i norske Penge 112 Skilling Sølv.) daglig for Kost og Logis.

I New-York opholdt vi os paa den femte Dag, for at bringe vore Sager i Orden. Noget Mærkeligt fremfor i enhver anden stor Stad kom mig ikke for Øine; derimod tildrog en Jernbane, som gik ud fra den nordlige Kant af Staden, med dens Dampvogne, sig min Opmærksomhed. Denne Indretning var den første af det Slags, jeg havde seet, og jeg var derfor nysgjerrig efter

at betragte noget nøiere saavel Vognene som Banen, hvorfor jeg fik isinde at gjøre en liden Tour paa den. Med Flere af mit Følge steeg jeg derfor ind i en af Vognene i Rækken, og i mindre end en halv Time fore vi ud til den nordlige Kant af den Ø, som Staden er bygget paa: en Vei af noget over 8 engelske Mile. Denne Bane var dobbel, saa at medens Vognene paa den ene Side afgik fra Staden, kom de paa den anden Side tilbage til samme. Den var anlagt næsten vandret, saa at alle de Ujævnheder, hvorigjennem den førte, vare igjennemskaarne. Et Bjerg, som var gjennemmineret i en Længde af omtrent 3 engelske Mile, har især kostet meget Arbeide. Paa en temmelig lang Strækning stod Bjerget som en Hvælving over Banen og dannede en saakaldet Tunnel. Da vi vare ankomne til den nordlige Kant af Øen, hvor Vognene standsede, stege vi af og foretoge en Vandrig tilfods, for at bese Landet deromkring, og fandt vi da, at Jorden overalt maatte gjødsles og dyrkes godt for at give sin Frugt. Vi opdagede her nogle Ruiner af smaa Fæstningsværker fra den Tid da Hollænderne besad denne Egn, hvilke uden Tvivl havde tjent dem til Forsvar mod Landets vilde Indbyggere.

Vor Bestemmelse var, at bekomme et Stykke Land, hvoraf vi kunde have vort Ophold ved Agerdyrkning og Fædrift. Til dette Øiemed maatte vi begive os længere ind i Landet. I Omegnen af New-York var der nemlig kun lidet Land at erholde, og det til en Priis af over 300 Pjastre pr. Acre (En Acre er omtrent en norsk Tønde Land.). Dagen før vor Afreise fra New-York traf vi en af vore Landsmænd, som var af de første Udvandrede fra den vestlige Kant af Norge. Han var nu just paa en Reise fra de vestlige Stater, og skulde vende hjem igjen. Han opmuntrede os til at følge sig, og beskrev Staten Missouri, hvor han boer, som udmærket skjønt og herlig. Vi samtykkede i at følge ham derhen, og jeg især af den Aarsag, for i ham at faae en Veiviser og Tolk, da han var meget bereist i alle de nordlige Stater og taledede temmelig flydende Engelsk.

Paa en stor Dæksbaad med Tag over, som tilligemed 5 Andre bleve surrede fast til begge Sider af et Dampfartøi, reiste vi opad Hudsonfloden til Albany: en Vei af 150 engelske Mile. Derfra toge vi ombord i en Canalbaad, for at fortsætte Reisen igjennem Erie Canal, efterat vort Tøi var bleven veiet. For hvert Centner (100 Pund) betaltes gjennem denne Canal 91 Cents. Da denne Fragt var erlagt af Passagererne, blev Baaden trukken ind paa en stor Vægt-skaal, som hang dybt ned i Vandet; dette blev derefter udtappet ved Sluser, og Baaden med hele den Ladning veiet, for at beregne Canalpengene, som Skipperen havde at betale. En saadan Canalbaad kan rumme fra 100 til 150 Tønder; Andre, som blot føre Last uden Passagerer, rumme i Almindelighed det Dobbelte.

Baaden, hvorpaa vi reiste, blev Nat og Dag trukket af 2de Heste; men vi avancerede ikke ret hurtigt fremad, da Hestene formedelst den svære Last stedse maatte gaae Skridtgang. De saakaldte Paqvetaade derimod, som ligeledes passere denne Kanal, og det blot med Passagerer, have 3 Heste, og gaae over dobbelt saa hurtig; men Fragten med disse sidste Baade udgjør ogsaa indtil det Firedobbelte, mod hvad man betaler for de Første. Ved de mange Byer, hvorigjennem bemeldte Canal gaaer, blev der enten losset eller ladet, hvilket ogsaa foraarsagede nogen Forsinkelse i vor Reise. Levnetsmidlerne vare paa disse Steder temmelig dyre: 1 Pd. Smør kostede fra 18 til 25 Cents, 1 Pd. Flesk 12 a 16 Cts., 1 Pd. Kjød 8 a 10 Cts., 1 Pot Melk 6 Cts., 1 Brød, ikke større end at det udgjorde et Maaltid for een Person, 6 Cents, og andre Ting i samme Forhold. Da vi efter 6 Dages Forløb ankom til Rochester, -- der ligger 270 engelske Mile fra Albany -- tøvde vi her et Par Dage hos de Faa af vore Landsmænd, som der opholdt sig. Vort Reiseselskab blev paa dette Sted forøget med Flere af disse Norske, saa at vi ialt udgjorde 22 Personer. Næsten alle de, som saaledes sluttede sig til os, vare i fattige Omstændigheder og bleve tildeels af vor Ledsager overtalede til at følge med. Vi ankom derefter til Buffalo, beliggende ved den østlige Bund af Erie Sø, 93 engelske Mile fra Rochester, hvor Canalen ender. Her toge vi ombord i et stort Dampskib, som var bestemt lige til Chicago i Illinois: en Strækning af henimod 1000 engelske Mile Søvei; men vor Ledsager overtalede os til ikke at reise derhen, da vort Tøi derfra endnu maatte transporteres 100 engelske Mile landsværts, hvilken Transport vilde blive meget kostbar, fordi der fra sidstnævnte Sted endnu ikke var anlagt nogen Jernbane. Da vi ankom til Cleveland i Ohio Stat, 193 engelske Mile fra Buffalo, begave vi oss derfra atter ombord i en Canalbaad, for at fortsætte vor Vei igjennem Ohio Canal og derfra videre paa Floderne Ohio og Mississippi til vort Bestemmelsessted i Missouri. Denne Forandring i vor Reiseplan var jeg længe imod, af den Aarsag, at jeg af trykte Beretninger havde erfaret, at næsten alle de nordamericanske Floder i den tørre Aarstid -- hvori vi netop nu befandt os -- havde meget lavt Vand, og vare derfor vanskelige at befare. Udfaldet viste, at dette i Sandhed forholdt sig saa, hvilket længere nedenfor skal nærmere blive fortalt. Ohio Canal gaaer fra Nord mod Syd fordetmeste igjennem øde med Skov begroede Landstrækninger, men som allerede ere opkjøbte af rige Mænd pr. Speculation. Dette er Aarsagen til at Landet endnu ligger saa øde.

Saa længe vor Reise varede paa denne 306 engelske Mile lange Canal, vare vi ikke udsatte for nogen videre Besværligheder; men da vi vare ankomne til Portsmouth, hvor Canalen ender, fik vi strax et ikke lidet anstrængende Arbeide, forbunden med betydelige Pengeudgifter, for

at faae vort Tøi bragt hen til det i Ohio-Floden liggende Dampskib, da Scioto-Floden, som vi til den Ende skulde sætte over, havde saa lavt Vand, at Canalbaaden ikke kunde befare den. Vi maatte nu alle begynde at udlosse af Canalbaaden de mange tildeels meget tunge Kister og Pakker, og atter læsse dem op paa Vogne, hvorpaa de bleve transporterede hen til Bredden af Ohio-Floden, hvor vi naturligviis maatte gjentage det samme tunge Arbeide, for at faae dem over i Dampskibet. Nu havde vi paa denne Flod en Veilængde for os af 619 engelske Mile førend vi kunde naae Mississippi, i hvilken den løber ud. Ohio er vel i Almindelighed seilbar for Dampskibe fra Pittsburg af og nedefter i en Længde af over 970 engelske Mile til dens Udløb; men dette er ikke Tilfældet i den tørre Aarstid, og denne Gang var den endog saa liden, at vi over 20 Gange stode fast paa Grund, ved hvilke Leiligheder vi ikke sjelden maatte udlosse alt vort Tøi i Pramme og dermed fare hen til de dybere Steder i Floden, for der igjen at indlade det i Dampskibet, naar dette havde arbeidet sig løs, -- hvilket ofte ikke lykkedes førend efter 24 a 30 Timers Anstrængelse. Men paa 2de Steder var det aldeles umuligt for Skibet at komme over Bankerne, af hvilken Aarsag vi maatte begive os med alt vort Tøi over i andre Dampskibe, som laae nedenfor disse Grunde, hvorved Fragten blev dobbelt, imod hvad den ellers var bleven paa den hele Veilængde fra Portsmouth til St. Louis, uden at tale om Provianten, hvoraf vi for saa lang Tid -- hvori Reisen blev forsinket -- maatte forsyne os indtil det Femdobbelte. Denne blev tildeels endog, imod Forventning, dyrere jo længere vi avancerede ind i Landet; saaledes steeg f. Ex. Prisen paa Melk indtil det Dobbelte og Potatos kostede fra 3 til 4 Pjastre pr. Tønde.

Da Sommerheden under hele denne Deel af vor Reise var saa trykkende, at vi endog svedede i en stillesiddende Tilstand, saa kunde det ikke feile, at Mange af vort Følge, ved saa uafsladlige og haarde Anstrængelser, hvorunder Sveden aldeles gennemblødte vore Klæder, -- maatte blive syge. Den Ene efter den Anden kastedes paa Sygeleier, og derved bleve Besværlighederne og Anstrængelserne end mere forøgede for dem, som endnu kunde holde sig paa Fødderne. Denne Skjæbne ramte endog Flere af dem, som allerede havde opholdt sig næsten 3 Aar i Amerika, og forhen udholdt meget haarde Sygdomme der, som en Følge af det uvante Clima. Det var naturligt, at Længselen efter at kunne see en Ende paa alle disse Møisommeligheder tiltog med hver Dag, og denne Længsel blev endelig opfyldt da vi slap ud af Ohio- og ind i Mississippi-Floden.

Forinden jeg gaaer videre i at omtale min Reise, vil jeg for de Ukyndiges Skyld (for hvem jeg egentlig nærmest skriver disse Beretninger) kun bemærke, at man fra Baltimore kan paa en

Jernbane, der er 250 engelske Mile lang, komme lige til Pittsburg, og derfra paa Dampskibe ned ad Ohio-Floden til Portsmouth, hvor jeg som førmeldt begyndte min Reise paa denne Flod. Da flere af de tyske Søstæder, hvoriblandt ogsaa Bremen, drive en ikke ubetydelig Handel paa Baltimore, saa pleier denne Vei ofte at benyttes af de fra Tydskland Indvandrende; men den turde maaskee ogsaa være at anbefale for de Norske, som søge derhen, deels fordi den hele Længde fra Baltimore til Portsmouth er over 400 engelske Mile kortere end Veien fra New-York til sidstnævnte Sted, deels formedelst den endnu langt kortere Tid, som udfordres til Reisen, da man ikke behøver mere end 12 a 14 Timer til at passere den ovenomtalte Jernbane til Pittsburg.

Da vi som ommeldt slap ud af Ohio og ind i Mississippi-Floden, fandt vi til vor største Forundring, at denne Flods Vandmasse var stegen til en usædvanlig Høide, saa at den endog -- hvilket vi siden fik at høre -- havde oversvømmet flere ved dens Bredder liggende Byer. Aarsagen hertil, antog man, maatte enten være et Iisbrud eller en ualmindelig stærk Regn ved dens Kilder i Canada. Paa denne Flod havde vi nu atter at tilbagelægge en Vei af over 300 engelske Mile. Underveis maatte vi opholde os et Par Dage i St. Louis, for at vente paa videre Befordring; men dette Ophold gav os imidlertid Leilighed til at faae indkjøbt nogle Sager, som vi behøvede til den Huusholdning, vi snart skulde begynde; thi denne store Handelsstad var den sidste, som vi nu havde at passere forbi. Her skilte vor Ledsager sig fra os, da han tilligemed en anden Person havde begivet sig udenfor Byen hen til en der boende Normand fra Trondhjem, -- fra hvilken Tour han ikke kom tilbage, førend det Dampskib, hvormed vi toge, allerede var afgaaet. Denne Adskillelse forvoldte os dog nu ingen Vanskelighed, thi et Reisekart over de nordamerikanske Fristater ydede os med Hensyn til Veien den samme Tjeneste. Vi ankom til Hannibal -- en lille By i Missouri ved Mississippis Bredder, 132 engl. Mile nord for St. Louis -- omtrent 11/2 Døgn efterat vi havde forladt sidstnævnte Sted. Nepe havde vi efter flere Timers Anstrængelse midt paa Natten faaet vort Tøi iland og under Tag, samt indrettet vort simple Natteleie, saa ankom ogsaa de tvende i St. Louis tilbageblevne Personer hertil. Herfra havde vi nu 60 engl. Mile landværts at reise, førend vi kunde naae det Sted i Missouri Stat, som vi havde bestemt til vor Reises Endemaal. Vi leiede til den Ende 2 store Vogne, hver med 2de dobbelte Forspænd. Denne Befordring var imidlertid meget utilstrækkelig og foraarsagede os Besværligheder formedelst de mange Syge, som alle maatte kjøres, uagtet Bagagen optog næsten den hele Plads paa Vognene; og dog var denne Transport den allerbekosteligste, som vi hidindtil havde havt, da den dagligen kostede os 8 Pjastre. Denne

høie Betaling maatte vi ikke alene erlægge for Henreisen, men ogsaa for de Skydsendes egen Tilbagereise, hvilke begge bleve beregnede og betalte efter den Tid, som de medtog paa denne ubanede Vei. Det var en Selvfølge, at alle nogenlunde Friske maatte gaae tilfods. Endelig ankom vi til de Norskes Hytter (thi Huse gives her endnu ikke), som laae i en Række efter hinanden ved Udkanten af en liden Skov i en Strækning af 5 engl. Mile. De Syge bleve fordeelte omkring i Hytterne. Men her manglede vi nu Alt, hvad der kunde tjene til nogens Vederqvægelse baade for os og dem, ja næsten Livets første Fornødenheder, naar undtages Mais-korn alene, hvis Meel er til Brød meget tørt og kuns lidet sammenhængende, omtrent som Bygget hos os; thi det lille Forraad af Levnettsmidler, som vi bragte med os, var snart uddeelt og fortæret. Alle de Norske vare her i fattige Omstændigheder, saa at vi blot, og det endda kun i Førstningen, vare istand til at erholde noget Smør og Melk; thi da Vinteren begyndte, var Intet mere at faae hverken her eller hos de nærmest boende Amerikanere. Tvende af de Syge døde efter en kort Tid, og de Øvrige kom sig kuns meget langsomt.

Paa denne Tid (October Maaned) afholdtes en af Congressen berammet Auction over Jorderne heromkring; men Ingen af de Norske, paa et Par Stykker nær, vare formuende nok til at indfrie endog kun en Part af det Stykke Land, de havde taget i Brug, hvortil Brugerne selv have Forkjøbsrettigheden naar de kunne betale Pengene contant. De Fleste maatte saaledes atter drage ud paa øde Mark og begynde forfra igjen uden nogen anden Godtgjørelse for deres paa Jorden gjorte Forbedringer, end den, Kjøberen godvillig vilde forunde dem. Om de paa denne Maade nogensinde kunne blive Eiere af et Stykke Land, forudsat endog at de roligen faae besidde det i de 5 a 6 Aar førend Auction derover skal holdes, er neppe troligt, da en Mand vanskelig er istand til der at erhverve Mere end han behøver til sit og Sines nødtørftige Ophold, og at leie Arbeidere bliver ham altsaa umuligt. Nogle af mine herværende Landsmænd fortalte mig aabenhjertig saavel om de Trængsler, de selv havde udstaaet, som om de ældre indvandrede Norskes Skjæbne. Disse havde i sin Tid kjøbt Jord paa Credit omtrent 30 engl. Mile fra Rochester ved Bredderne af Ontario Sø. De havde, især i Begyndelsen, lidt overordentlig meget af Sygdomme, hvilke satte dem betydelig tilbage i deres udvortes Kaar. Vel fik de ikke liden Hjælp af de omkringboende Amerikanere, efterat en Mand havde paataget sig at søge om Understøttelse for dem; men en stor Deel af de erholdte Gaver gik desværre op i Luer, da det udbrød Ild i det Huus, hvori de vare opbevarede. Den lille Understøttelse, som atter blev ydet dem, var langtfra tilstrækkelig til at afhjælpe den store Nød, og de maatte i lang Tid kjæmpe med trange Kaar, førend deres Forfatning nogenlunde forbedrede sig. I den

senere Tid ere Jordeiendommene saavel der, som overalt, hvor Folkemængden tiltager, betydelig stegne i Priis. Flere af disse Norske have saaledes for ikke længe siden solgt deres Eie-domme og faaet 15 til 20-dobbelt, imod hvad de selv havde givet, gjort sig gjeldfrie, og derefter begivet sig til Illinois Stat, hvor de atter købte sig større og bedre Jorder til den af Congressen fastsatte Priis, hvorhos de tidlige anskaffede sig Kreature. De ere nu i temmelig gode Omstændigheder, hvorimod næsten alle de i den senere Tid indvandrede Norske maae ernære sig ved tungt Dagarbeide, hvori de sjelden holde det ret længe ud, da de gjerne altid blive syge af det hede Clima, der afpresser dem en overordentlig stærk Sveduddunsting, hvilken de da paa en Maade tvinges til at erstatte Tabet af, ved umaadelig Nydelse af koldt Vand. De heraf opstaaende Sygdomme bortrykke i Almindelighed Mange, hvilket især var Tilfældet den Sommer, jeg tilbragte i Amerika. Efter Nøgles Sigende skulde alene i Landskabet La Salle være hendøde 40 til 50 af mine Landsmænd, og af den hele Befolkning i bemeldte Landskab ikke mindre end 1400 Mennesker i det korte Tidsrum af 3 Maaneder.

Paa alle de Steder, som jeg tillands gennemreiste, viste Jordbunden sig mere eller mindre frugtbart. I Mississippi-Dalen var Muldjorden paa sine Steder indtil 3 Alen dyb og meget feed. Da jeg kom ud af denne Dal var den kun fra 1/2 til 1 1/2 Fod dyb og mindre feed, men bærer dog endnu temmelig godt forskjellige Kornsorter i nogle Aar efter hinanden, uden at tiltrænge Gjødning. Dette er ogsaa Tilfældet paa det Sted i Missouri, hvor jeg opholdt mig, som var beliggende 50 engl. Mile i Vest fra Palmyra. Her trives Mais og Boghvede udmærket godt, Hvede og Rug middelmaadigt, hvorimod disse 2de sidstnævnte Kornsorter bedre lykkes i de nordligere og østligere Stater, da Sommervarmen der er mere tempereret; Havren er i Almindelighed ringe og bruges kun til Foder; Bygget trives meget sjældent. Til Fædrift og Svineavl er Landskabet Missouri især beqvemt, da Markerne af Naturen ligge beredte dertil, ei alene formedelst det frodige og overalt af sig selv voxende vilde Græs, men ogsaa ved den temmelig store Mængde af Træerne nedfaldne Frugter, som ligge i Skovene.

Skovstrækningerne følge stedse Elvenes og Bækkenes Løb og gennemkrydse med dem den store Slette, hvoraf Landet bestaaer. Den hyppigste Træsart, som Skovene, saavel i Missouri som i de tilgrændsende Landskaber, indeholde, er Egen, hvoraf man forefinder en halv Snes forskellige Sorter; dette Træ opnaaer i Almindelighed en god Størrelse, thi Stammens Omfang udgjør ikke sjelden fra 3 til 4 Alen og afgiver til Bygningstømmer det meest skikkede Material. Fremdeles støder man temmelig ofte paa et Træ, kaldet Hokry, hvis Stamme er noget smalere og rankere end Egens, og opnaaer samme Høide som denne. Den bærer en Frugt,

der har en paafaldende Liighed med vore Valnødder, idet Kjernen baade har samme Udseende og Smag som disse. Veden af dette Træ bruges fornemmelig til Brændsel, og besidder den fortrinlige Egenskab fremfor anden Slags Ved, at den brænder ligesaa godt i nyhuggen Tilstand, som naar den har henligget til Tørkning. Videre forefindes -- dog i langt ringere Mængde -- det saakaldte sorte Valnøddetræ, hvis Ved, formedelst dens store Liighed i Udseende med Mahognyen, fornemmelig bruges af Snedkere til Meubler. Noget hyppigere antræffer man, især i Ohio-Staten, et fjerde Slags Træ ved Navn Secimor, der saavel i Omfang som Høide betydelig overgaaer alle de ovenfor nævnte Arter, da Stammen undertiden opnaaer en Tykkelse af indtil 20 Fod i Gjennemsnit, hvilket altsaa udgjør et Omfang af omtrent 60 Fod. Veden, der er hvid af Colour, bliver gjerne opskaaren til Bord.

Uagtet de fleste Egne saaledes i større og mindre Grad ere vel forsynede med Bygningsmaterialier, saa skeer det dog imidlertid kun sjelden, at Nogen af de Indvandrende bliver sat istand til at kunne anskaffe sig et ordentlig Vaaningshuus. Hertil maa Aarsagen deels søges i den usædvanlig høie Arbeidsløn, -- en Følge af, at der ikke gives mange af de i Bygningsvæsenet kyndige Arbeidere -- deels i den Omstændighed, at Priserne paa alt det hertil fornødne Værktøi i det Hele taget ere 3 a 4 Gange saa høie som her i Norge. Reiseomkostningerne, Kjøbet af Jord og de til dens Dyrkning nødvendigste Redskaber, opsluge nemlig i Almindelighed den største Deel af deres fra Europa medbragte Formue, af hvis tilbageværende Deel de ere nødsagede til baade at føde og klæde sig, indtil den opdyrkede Jord kan forskaaffe den der fornødne Ophold. Denne Lykke bliver endda kun et saare lidet Antal af dem til Deel; thi de Allerfleste maae ved Ankomsten til deres Bestemmelsessted, af Mangel paa Penge, strax søge at forskaaffe sig deres Underholdning ved grovt og tungt Arbeide, og om de end herved, paa Grund af den høie Arbeidsløn, kunne fortjene noget Mere end en simpel Arbeidsmand i Europa, saa ere derimod paa den anden Side ogsaa de Nødvendigheds-Artikler, som de af Føde og Klæder behøve, langt kostbarere der paa Stedet end hos os.

Af de i Skovene værende forskjellige Slags Vildt kan især nævnes: Hjorte, der ere noget mindre end hos os, og som kunne antræffes hele Aaret igjennem; Kalkuner og flere Arter Høns, hvilke ligeledes forefindes paa enhver Tid; Gjæs og Svaner m. Fl. derimod kun om Vaaren og Høsten. Af Rovdyr gives der kun et Slags smaae Ulve, omtrent af en Rævs Størrelse, hvilke, mærkeligt nok, ikke anrette nogen Skade paa Qvæget.

Som en Naturrigdom fortjener det endvidere at bemærkes, at man i hule Trær ikke sjelden forefinder endog betydelige Samlinger af vild Bie-Honning, som i god Smag ikke giver den af

tamme Bier Samlede noget efter. Da saa mange Landstrækninger endnu ikke ere beboede og altsaa ligge ganske øde, saa staaer Retten følgelig aaben for Enhver til at bemægtige sig det, som han i saa Henseende kan opdage. Disse Fund have ofte været saa store, at man paa et eneste Sted har kunnet fylde et Kar paa et Ankers Størrelse med Honning. Dette har naturligviis ogsaa givet Anledning for Mange til at lægge sig efter Bieavl, hvilken i Almindelighed dyrkes med udmærket Held.

Jeg har forhen bemærket, at vi allerede ved Ankomsten til den os af vor Ledsager anviste Plads fik at kjæmpe med mange Mangler og Savn. Hertil kom, at jeg, som Nyankommen, blev af Ukyndighed forledet til, ved den omtalte Auction, at kjøbe et saadant Stykke Jord, som jeg desværre først bagefter, og altsaa for sildig, kom til Kundskab om var af den Beskaffenhed, at jeg ikke med nogen Tryghed kunde gjøre mig Haab om derpaa at finde mit fremtidige Udkomme. Tiden fra min Ankomst af og indtil Auctionen blev holdt var nemlig saa kort, at jeg formedelst andre Forretninger ikke blev levnet Tid til selv at gjøre mig bekendt med Eiendommen, som fordetmeste bestod af Skov, af hvilken Aarsag jeg var nødt til at modtage Veiledning og Raad af Andre. Disses Forsikringer gik bestemt ud derpaa, at al den øvrige brugbare Jord, som paa Auctionen vilde blive opraabt, allerede var tagen i Brug af indfødte Amerikanere, som formedelst deres bedre Formues-Omstændigheder nok selv vilde vide at benytte sig af deres Forkjøbsret. Dette Foregivende erfarede jeg bagefter var urigtigt, da det efterat Salget var foregaaet opdagede sig, at der ikke længere end 4 engl. Miles Afstand fra os havde befundet sig en ikke ubetydelig Strækning godt Land saavel med som uden Skov, hvilket endnu ikke var taget i Brug af Nogen. Da jeg efter Auctions-conditionerne allerede strax havde indbetalt Kjøbesummen, for det af mig kjøbte Stykke, til Regjeringen, og jeg paa denne Maade var bleven skilt næsten ved hele min lille contante Formue, saa blev det mig nu umuligt at anskaffe mig et andet og bedre Stykke Land uden i Forveien at have solgt og erholdt Pengene for det allerede Kjøbte. Dette gjorde jeg ogsaa, men maatte finde mig i at give Henstand fra Tid til Tid med Kjøbesummen. I en Forfatning som den, hvori jeg nu befandt mig, maatte jeg kun alt for snart gjøre den Erfaring, at intet Andet blev mig tilovers, end Valget mellem enten at erhverve mig det daglige Udkomme ved simpelt Arbeide hos Fremmede, eller ogsaa at benytte de faa Skillinger, jeg endnu havde tilbage, for dermed om muligt at bestride Omkostningerne ved min Tilbagereise til Europa. Da jeg ikke følede mig stærk nok til under dette uvante Clima at kunne vælge det Første, saa modnedes alt mere og mere den Beslutning hos mig, at vende tilbage til mit Fædreland, hvortil desuden ogsaa andre Omstæn-

digheder der paa Stedet tilskyndede mig. Disse var tildeels af den Beskaffenhed, at de ikke for Enhver føles lige trykkende, eller tillægges nogen sær Vigtighed; men for mig bleve de snart temmelig følelige. Som en Følge af den frie og næsten lovløse Forfatning, hvori alle Beboere af de nordamerikanske Fristater udenfor Byerne leve, gives der ligesaalidt ordentlige Kirker som nogen ansatte Præster, og de enkelte Steder, hvor det maaskee kunde findes Huse til den offentlige Gudstjeneste og af Menighederne selvvalgte Præster, ere kun saare faa og lige meget adspredte.

Efterat have opholdt mig i en Tid af 6 Maaneder i Staten Missouri, tiltraadte jeg i det følgende Aar, 1839, ved Paaske-Tid, min Tilbagereise, og blev ledsaget af mine 2de Brødre indtil Bredderne af Mississippi, hvorfra de igjen vendte tilbage til deres Bopæle. Efter halvandet Døgns Seilads paa et Dampskib nedad Floden, ankom jeg til St. Louis, hvorfra jeg, efter 2de Dages Ophold, med et andet Dampskib vendte et Stykke tilbage indtil Mundingen af Illinois Flod og fortsatte derpaa Reisen opad hele denne Flod, for at træffe sammen med en i Illinois bosat Normand, som ligeledes agtede sig tilbage til sit Fædreland, dog kun paa Besøg. Den her beskrevne Omvei var jeg nødt til at gjøre af den Aarsag, at det første Dampskib, hvorpaa jeg indskibede mig, var bestemt til St. Louis. Farten opad Illinois-Floden frembød for Øiet en ualmindelig vild og skjøn Udsigt: dens Bredder vare paa begge Sider næsten overalt meget flade, og store uoverseelige Sletter, der ganske vare blottede for Skov, grændsede umiddelbart til Floden, hvilken i Regntiden ikke sjelden overskyller hele Strækninger deraf og gjør disse paa mange Steder ubeboelige. Da vi endnu kun havde 70 engl. Mile tilbage af vor Reise paa denne Flod, havde vi det Uheld at Hjulaxelen paa Dampfartøiet pludselig brækkedes tværs af, saa at vi med Nød og Neppe og kuns ved Hjælp af det ene Hjul kunde naae hen til nærmeste Bred. Her maatte nu saavel jeg som de øvrige Passagerer oppebie Ankomsten af et andet Dampskib, som just var ivente, paa hvilket vi alle indskibede os og ankom efter nogle Timers Forløb til en liden By ved Navn Utica, hvor jeg gik iland. Herfra begav jeg mig tilfods 22 engl. Mile hertil det Sted, hvor min tilkommende Reisefælle foruden en stor Deel andre Norske boede. Her traf jeg ogsaa endeel af de over Bergen for 2 Aar siden udvandrede Normænd, som først nedsatte sig sydligere i Illinois ved Bæver Crik, men som, da Student Rynning og mange Flere døde af det usunde Climat, flygtede fra deres Huse og Jordeiendomme, efterat de næsten havde tilsat Alt hvad de eiede. Da jeg havde efterladt mit Tøi i Utica, saa vendte jeg den følgende Dag med Oxer og Vogn tilbage igjen, for at afhente samme. Rygtet om min Ankomst havde imidlertid udbredt sig iblandt de ved det offentlige Canal-Arbeide hyrede Nor-

mænd. Flere af Disse kom løbende til mig paa Veien, deels for at faae høre noget Nyt fra deres Hjemstavn, deels for at give mig Underretning om deres forskjellige Kaar og Omstændigheder; og ikke Faa af dem ytrede Anger over at have forladt deres Fædreland.

Efter et Ophold af 6 Dage afreiste jeg i Selskab med min nye Reisekamerat fra den nysnævnte lille norske Coloni, der ligger 12 engl. Mile nordenfor Fox-Flodens Udløb i Illinois-Floden, og fortsatte vor Vei over Land 65 engl. Mile nordefter til Chicago. Paa denne Tour gennemreiste vi atter 7 engl. Mile af en Slette, der, saa langt Øiet kunde naae, var saa flad at den næsten lignede en Indsø. Denne Slette skal den største Tid af Aaret være bedækket med Vand, men som dog ikke er dybere, end at man kan komme frem med Heste og Vogne. Omtrent paa Midten af Sletten staaer et eenligt Gjestgiversted for at modtage og herbergere Reisende samt vise disse paa ret Vei. Chicago er en ganske nylig anlagt By, som endnu er i stærk Opkomst, formedelst dens for Handelen gunstige Beliggenhed ved Søen Michigan, hvilken Omstændighed med Tiden sikkerlig vil gjøre den til et Foretnings- eller Central-Punkt for den vigtige Handel mellem New-York og New-Orleans, naar nemlig Canalen mellem Illinois-Floden og Søen Michigan, der er under Arbeide, kommer i Stand. Da man til denne Canal ikkun har at gennemskjære et 110 engl. Mile langt og til Gravning meget beqvemt Terrain, saa kan det hele Arbeide efter al Rimelighed ventes fuldført om 2 eller idethøieste 3 Aar, og da vil en Communications-Vei aabne sig, som i Længde kommer til at overgaae enhver Anden af dette Slags, ja maaskee neppe herefter vil finde sin Lige i hele Nordamerika, idet man fra New-York og uafbrudt kan reise tilvands over Hudson-Floden, Erie Canal, Søerne Erie, Huron og Michigan samt Floderne Illinois og Mississippi lige indtil New-Orleans nær ved den mexicanske Bugt, hvilken Vei kan anslaaes til en Længde af omtrent 3100 engl. Mile. Foruden den ovenomtalte Canal arbeides der ogsaa paa Anlæggelsen af en med denne parallel løbende Jernbane, for at befordre Communicationen tillands.

For endnu ikke mere end 5 a 6 Aar siden bestod Chicago kun af nogle faa simple tømrede Blokhuse, nu derimod seer man over 400 anseelige murede Bygninger der, hvilket noksom vidner om dens hurtige Fremadskriden. Her oppebiede vi Ankomsten af et Dampskib fra de østlige Stater, der skulde føre os over de tre Søer Michigan, Huron og Erie hen til Staden Buffalo ved Bredderne af sidstnævnte Sø. Paa hele denne Deel af Reisen passerede saagodtsom intet Mærkeligt, narr undtages, at vi under vor Fart paa Michigan-Søen vare formedelst en stærk Storm nødsagede til en Nat at søge Havn, hvor et anseeligt Forraad af Brænde blev indladet til Maskinens Drift; samt at jeg, ved at passere Floden, der forener Huron med Erie Sø,

fik Leilighed til at bese den herved liggende By Detroit, som for nærværende Tid endnu er den anseeligste af alle de ved disse Indsøer liggende Handelssteder. Efter 10 a 11 Dages Seilads ankom vi lykkelig til Buffalo, hvor vi strax paa en Canalbaad fortsatte Reisen igjennem Erie Canal til Staden Albany. Jeg fik nu bedre Leilighed end paa min Henreise til nærmere at betragte denne mærkelige Canal, som ikke langt fra Buffalo paa en Strækning af næsten 8 engl. Mile gaaer igjennem en Bjergmasse, hvor man har maattet minere sig frem Skridt for Skridt; ved Enden af denne Bjergmasse, hvor Canalens Løb gaaer nedover en temmelig steil Bakke, har man været nødt til at anlægge 4 Sluseværker med dobbelte Indretninger, saa at den ene Baad kan passere nedad Sluserne medens en Anden gaaer opad samme, uden at de hindre hinanden. Dette Kjæmpearbeide skal efter Sigende have kostet herved 3 Millioner Pjastre. Paa 2de Steder var Canalen endog anlagt over temmelig brede Floder i en Høide fra disses Vandflader af 20 og 30 Alen, og saavel selve Canalen som de uhyre fra Flodernes Bund opførte Piller, hvorpaa den hvilede, vare sammensatte af tilhugne med vandtæt Ciment forbundne Qvaderstene; disse Piller gave Canalen i nogen Frastand Udseende af en Bro. Ikke ret langt fra Albany passerede vi paa et Stykke af omtrent 2 engl. Miles Vei igjennem ikke mindre end 18 Sluser, hvilke saavel som de Forannævnte alle vare opførte af store retvinklede Qvaderstene. Man kan saaledes nok med temmelig Sikkerhed antage, at Anlægget af denne Canal har idetmindste været et af de kostbareste af alle Hidtilværende i Amerika, men ikke destomindre har den dog, i en Tid af mindre end 14 Aar siden dens Fuldførelse, allerede indbragt dens Eiere en saa uhyre Capital, at den overstiger alle havte Omkostninger med 10 Millioner Pjastre. Den paa Canalen stedse tiltagende Fart har derfor bevæget Interessenterne til at lade dens Bredde udvide indtil det Dobbelte, for at gjøre den passabel for Dampskibe, og de have allerede begyndt at iværksætte denne Plan, til hvilken Ende flere Tusinde Mand paa forskjellige Steder ere satte i Arbeide fra den ene Ende af Canalen til den anden.

Fra Buffalo til Albany ankom vi efter 7 Dages Forløb og allerede den følgende Dag indskibede vi os paa Dampfartøiet for nedad Hudsonfloden at seile til New-York. Uden at opholde mig paa dette kostbare Sted længere end høistnødvendig til Indkjøbet af den til vor forestaaende lange Søreise fornødne Proviant m. M., begave vi os efterat have hos den norsk-svenske Consul faaet Underretning om at en seilfærdig til Østersøen bestemt svensk Brig laae paa Rheden, ombord paa Denne, indskibe ligeledes vort Tøi og gik efter 2 Dages Forløb, da Vinden blev gunstig, tilsøes. Denne Overreise, paa hvilken vi maatte udholde et Par Storme, gik dog i det Hele taget lykkelig og hurtig for sig, saa at vi allerede efter 5 Ugers Forløb ankom

paa Helsingørs Rhed. Her lykkedes det os den paafølgende Morgen iblandt den Mængde for Anker liggende Skibe at faae opspurgt Et, som netop laae seilfærdigt til Bergen. Paa Dette indskibede vi os, og vare efter 8 Dage saa heldige at naae Tananger Havn, hvorfra jeg begav mig til mit Hjemsted Stavanger, glad og takkende Gud, som saa lykkelig og vel havde ført mig frem paa de mange og møisommelige Reiser.

Her har jeg nu fremsat de vigtigste af de Erfaringer som jeg under mit Ophold i Amerika og paa de dermed forbundne Reiser har gjort. Dersom jeg ved at omtale disse Sidste skulde paa sine Steder have gjort mig Skyld i nogen Vidløftighed, da maa jeg bede Læseren om godhedsfuld Overbærelse: jeg kan idetmindste forsikre, at jeg ikke i noget Punkt har veget af fra Sandheden, ligesom jeg fornemmelig har fremstillet det Hele i Sammenhæng, for at oplyse den ukyndigere Deel af mine Landsmænd, som ligeledes maatte ville forsøge deres Lykke i hiin Verdensdeel, om de mange ei alene bekostelige men ogsaa besværlige Reiser, og om muligt overbevise dem om, at de nordamerikanske Stater langtfra tilbyde sine nye Indvandrere alle de Fordele, hvorom saa Mange gjerne ville drømme, efterat de ere førte bag Lyset ved flere opmuntrende og tillokkende, men derhos urigtige Skildringer af de ældre Emigranternes Skjæbne og iværende Forfatning. Landet kan vistnok siges at være godt og frugtbart, men ligesom Jorderne nuomstunder kun i de indre Stater, f. Ex. i Missouri, ere at erholde for en nogenlunde taalelig Priis, saa hænder det desværre kun meget sjelden, at en Nordboer er saa lykkelig, at han desuagtet kan tilkjæmpe sig nogen Velstand, da det uvante Clima -- hvori enhver mindre formuende maa arbeide -- kaster dem Alle uden Undtagelse efter længere eller kortere Tid paa Sygeleiet, som de først efter et halvt, ja undertiden et heelt Aar, ere istand til at forlade. Hvad der især forøger den stadige Sommerhedes ødelæggende Virkning paa Sundheden, er at de varme Dage uafbrudt afløses af kolde fugtige Nætter hele Sommeren igjennem; og alene denne Omstændighed burde gjøre det meget betænkelig for Enhver, og allerhelst for en Huusfader, at reise derhen. Men ialfald bør man betænke den i Sandhed ikke ubetydelige Formue, som udkræves ei alene til Reise-Omkostningernes Bestridelse, men ogsaa til Anskaffelse af Jord, Redskaber, samt Føde og Klæder i den temmelig lange Tid, som maa hengaae førend Jorden tilstrækkelig kan belønne sin Dyrkers Sved.

Det turde maaskee findes de, der mene, at jeg, som uvant til saadanne Anstrængelser og Besværligheder, har skildret disse med altfor stærke Farver; men hertil maa jeg deels bemærke, at jeg i en Tid af omtrent 15 Ar har i mit Fædreneland staaet i en Stilling, hvori vedvarende tungt Arbeide udkrævedes; deels er det ikke heller mine egne individuelle Erfaringer alene,

som jeg i dette Stykke paaberber mig, men mangfoldige af mine i Amerika sig opholdende Landsmænds Vidnesbyrd, hvilke paa noget lidet nær vare ganske overensstemmende med hvad jeg selv erfarede. En vis Dr. Gottfried Duden i Tydskland, som har opholdt sig i en Tid af henved 4 Aar i det Indre af de forenede Stater, gjør i et Skrift, han for ikke længe siden har udgivet, den paa anstillede Iagttagelser grundede Beregning, at neppe 1 iblandt 8 af de der indvandrede Tydske seer sine Forhaabninger nogenlunde opfyldte.

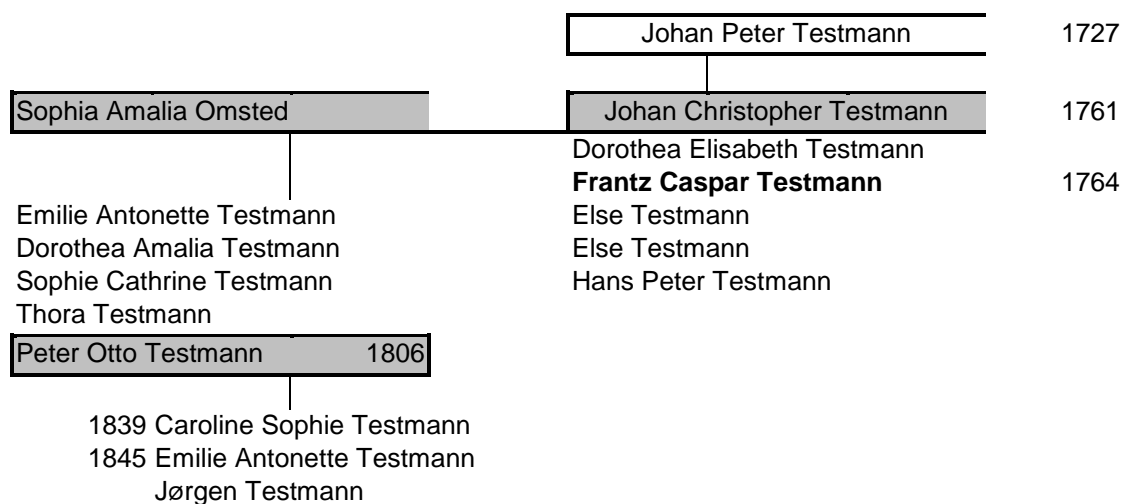
Ud over hvad der i artiklen er skrevet siger han følgende.

Jeg besluttede mig for at vende hjem, og blev fulgt af mine to brødre så langt som til bredden af Mississippi, hvor de igen vendte hjem til deres nye hjem. Efter halvanden dag med dampbåd ned af floden, nåede jeg St. Louis." Han nævner ikke noget om Sugar Creek men det nævnes at han har været der i "the Flom book." Hans skriven var færdig i 1839.

Det stykke land der var ejet af Peter Testmann i Missouri mens han var der er nu Greenley Memorial Center for Agricultural Research. Universitetet i Missouri bruger centeret for landbrugs forskning og studier.

22. Johan Christopher Testmann, Kammersekretær, Bogholder, Toldkasserer, og Kammerråd.

Søn af Johan Peter Testmann.

Født: 8/11 1761

Død: 18/10 1842

Søskende: Dorothea Elisabeth, **Frants Caspar**, Else, Else, Hans Peter Testmann

Børn: *Nedenstående.* (5)

Ægtefælle: Gift d. 15/3 1829 med Sophia Amalia Omsted

Forældre: Johan Peter Testmann og Anna Moldenhawer

En anden Testmann der også kommer til st. Croix. Han blev født i Vestfossen d. 8/11 1761 i Norge og døde i København d. 18/10 1842. Han giftede sig i Eiker d. 15/3 1829 med Sophia Amalia Omsted. Hun blev født i Eiker d. 5/9 1787, og døde d. 15/5 1829 under et besøg i Oslo og fik i det mindste 5 børn.:

1. Peter Otto Testmann, født 12/1 1806. Nævnes igen Senere.
2. Emilie Antonette Testmann, gift med **Von Scheel**.
3. Dorothea Amalia Testmann. Født d. 8/2 1802
4. Sophie Cathrine Testmann, født **8/2 1808** i København. Hun blev gift d. 23/6 1831 i Helligånds kirken i København, med Jørgen Hjorth Lautrup, Biskop over Lolland-Falster stift. Han blev født d. 28/3 1798, og døde i Nykøbing Falster d. 11/6 1856. Hun døde i København d. 4/4 1902.
5. Thora Elisabeth Testmann, født **8/2 1808** i København. Hun døde i København d. 21/5 1857 **Sophie Cathrine og Thora Elisabeth er de første tvillinger som blev døbt med navnet Testmann.** **(4 & 5)**

Johan Christopher Testmann var født og opvokset i Norge. Han var Kammersekretær på St. Croix hvorefter han senere vendte hjem til Danmark, og her fortsatte i 1811, som bogholder på de Kongelige Silkefabrikker. Han blev d.10/11 1817 udnævnt til toldkasserer, og senere d. 1/11 1828 Kammerråd. Også dette på St. Croix.

Da Johan Christophers børn fortsatte deres liv i Danmark har denne del af slægten ikke noget med arven på St. Croix at gøre.

Slægten **Scheel** er en indvandret tysk slægt, der senere er optaget i den danske adelsstand. Emilie Antoinette Testmann født d. 31/12 1806 blev gift med, af denne slægt Hans Christian Henrik Scheel, født 18/3 1804. Han døde 17/5 1855 i Christianssted. Hun døde 23/9 1880. De blev gift i København d. 12/10 1826 i Vor Frue kirke. De rejste til st. Croix hvor han var Toldkontrollør og visitatør. I 1845 var han Kaptajns Kar., og tog afsked i 1854.

Netop da slægten er en indvandret slægt, har denne ikke noget med slægten på Gl. Estrup Herregård at gøre. Slægten Scheel på Gl. Estrup hed oprindeligt Skeel, men blev ændret til Scheel i 1700 tallet da det der var fint at snakke tysk.

23. Regelsæt vedr. livet på de Dansk - Vestindiske øer

Denne Johan Christopher Testmann, skrev i hans 18. År som kammersekretær et regelsæt vedr. livet på de Dansk - Vestindiske øer. Denne med en række forslag til forbedringer grundet de dårlige forhold for "Danmarks egne børn" på disse fjerne kanter. Dette, sammen med et ansættelsesbrev, samt pensionspapirer, hvilke han laver for at sikre hans hustru, medtages herunder. Skrevet i den oprindelige stand. (**En Planter = Plantageejer**)

NB!! Johans Farbror var selv Plantageejer på Sankt Croix.

(Ca. 1809)

De forskellige forretninger som have været mig anbetroede medens mit Attende Aarige Ophold paa de Danske Vestindiske Øer, tilligemed den Erfaring om Øernes daværende Forfatning, som mine forkiellige Embeds Stillinger gave mig til Leilighed til at erhverve, have foranlediget følgende Iagttagelser over disse Øer - men uagtet det redeligste Ønske at gavne mit Fødeland har ledet min Pen, saa er det dog med megen mistillid, saavel til Vigtigheden, som Anvendeligheden af mine her yttrede Tanker, at jeg vover at fremlægge dem til dette Collegii ophøvede Bedømmelse - Maatte blot Én af Dem, være saa heldig at møde det høye Colegii Bifald, og findes værdig til Udførelse, vilde jeg med Tilfredshed mindes dette Øieblik, og haabe Tilgivelse for min Dristighed.-

Allerede for nogle Aar siden, og medens Krigen end varede, overleverede jeg nogle ligende Anmerkninger til Hans Mayestæt og til General Toldkammerets daværende Schef - men Tiden var da icke den meest passende; Nu, da Øerne atter hviile under Dannerigets milde Septer, da de have været velsignet med en overflødig Høst, og glædes ved Udsigten til en ligesaa heldig næste Aar, nu kunde maaske Grunden lægges til nogle af de Indretninger jeg her underdanig foreslaar,-

Vare disse for Danmark saa vigtige Øer meer beboede af danske Mænd, vilde de i mange Henseender være Moder-

landet gavnligere end nu, da landets Rigdom og vigtigste Eien-
domme ere i en fremmed Nations Besiddelse, hvis skadelige
indflydelse føles ved første Ankomst til Øerne. Engælændernes
hærskende Fordomme mod andre Nationer, der betragter dem
Lyst og Evne til at amalgameres med det Folk i hvis Skiød de
ere optagne som Borgere; deres Tro: at den blandt Fremmede
erhvervede Formue, kuns med Tilfredshed kan nydes i Brittani-
en; deres skadelige Formening: at Fødselen paalægger dem uop-
løselige pligter mod Engeland, der ey allene forbyde dem at hin-
dre eller afværge engelske Overfald, men endog hos mange gaar
saa vidt, at de ansee dem forbunden til at medvirke til sammes
heldige Udøvelse - Dette, med mere, gjør dem ey alene til unyt-
tige, men endog til skadelige og farlige Medlemmer af enhver
Stat hvor de tilstædes Adgang som Borgere. Denne Formening
om deres uopløselige Afhængighed af Engeland, har hidtil icke
været grundet paa nogen positiv Forpligtigelse, men i den Fran-
ske Revolutions Tid, skal den have opnaaet Lovs Kraft ved en
Britisk Anordning, som bestemmer: at enhver som er født i
Lande under det Engelske Septer, eller under brittiske Flag er og
forbliver bestandig Hans Brittiske Mayestæts Undersaat, som ey
paa nogen maade kan blive ophævet -

Vigtigheden af mit Øiemed, som er: med passende
Midler at kunne, Tide efter Anden fortrænge disse Fremmede,
og derved aabne en lættre Adgang til Erhvervelse for Dan-
marks egne Børn, opfordrer mig til - forinden jeg fremstiller de
Midler, som jeg hertil formener at være tienlige - Korteligen at
skildre de Danskes og Engelskes forskiellige Skiebne og Udsig-
ter til i Tiden at kunde bædre deres Kaar, medens deres Ophold
paa Øerne -

En Velstands Kilde burde disse Øer, især St. Croix,
være for Moderlandet, hvor dets fattige og driftige Børn kunde
henflye, og med Fliid og Duelighed gavne dem selv! Og Landet

hvor de kunde møde formuede Landmænd som lettede den de første og tungeste Skridt paa erhvervens Bane, og endelig, hvor Fæderlandskiærlighed hiemdrog berigede Borgere med deres Skatte - Men det modsatte møder dem ved deres første Ankomst til St. Cx; de finder: forarmede Skotter, Ier- og Engelænderne dagligen ankomme, som fortrinligen antages paa Plantagerne, i Butiquerne, til Skibs Captitainer, og paa flere Maader ophielpes af deres derværende Landsmænd, indtil de selv, om nogle Aar, med erhvervet Formue forlade Øerne, efter at de først have hiulpet en Landsmand ind i deres Næringsvei - Saaledes Haand i Haand, gaae disse Udlændinge i sluttet Orden frem til Lykkens Tempel, medens den danske mand. I Dansk Land finder det umuligt - uden ved høyst sieldne Tilfælde - at tilvende sig nogen af Lucrative Næringsgrene som disse Fremmede udelukkende have tagne i Besiddelse - Men det er icke alene ved de Engelskes indbyrdes Hielpsomhed at Formue erhverves, ogsaa Avanturier ankomme, besiaede af den uædle Tanke, at de der, som Fremmede, kunne uden Frygt for Følgerne, gjøre vovelige Expeditioner med paa Borg tagne Vare, eller ligesaa vovelig Speculationer med paa Credit kjøbte Plantager, og ifald det mislykkes dem, da forlade Øen med en hemmelig erhvervet Formue, og efterlade deres Creditorer det fortvivlede Haab at finde Betaling i deres Falit Boer.-

Saaledes haaber jeg at have godtgiort Nødvendigheden af, at passende Forholds Regler blive antagne, der kunde give de ankomne Danske en Overvægt, og dermed formindske de næsten uovervindelige Vanskeligheder som for nærværende Tid møde dem, naar de i Kamp med Engelske Mænd nu betræde erhvervens Bane paa disse Øer - I denne Hensigt foreslaaes Følgende:

1. §. Betreffende de Indskrænkninger og Byrder som kunde paalægges de til Landets ankommende Udlændinge:

A. Borgerbreve -

Da hans Brittiske Mayestæt, ved forommeldte Anordning har gjort det umulig for nogen indfødt Engelskmand, at være en tro Undersaat af noget andet Lands Regiering, saa bliver det en Nødvendig Følge deraf, at de ey kan meddeles Borgerbrev, da det, som meldt, ey allene er dem nægtet at opfylde en dansk Borgers Pligter, men de gøres og til Meenedere, ved idelig at forbinde sig til disse Pligters Iagttagelse, ved Borger Brevets Modtagelse - Skulde det dog ansees tienlig at indlemme dem blandt Statens Borgere, vilde jeg underdanig foreslaa: at istæden for de sædvanlige Borger Breve, andre særdeeles stielede, maatte udstædes for Engelskmænd, og saadanne Udlændinge, som hviilede under lige Forpligtelse til deres Fødeland - derved da at iagttage: at blot saadanne Pligter paalagdes dem, som deres Forhold til Fødelandet tillod dem at opfylde, og til hvis Efterlevelse de ved Straffe kunde forpligtes -

Disse Borger Breve bør Løsses af alle Udlændige - (: Skibs Capitainer som her ligge med deres Skibe undtagne) naar de have opholdt sig paa Øerne et halvt Aar og forinden, hvis de nedsætte sig som Handlende eller Eiere af Fastigheder og Negere - For Udstædelsen af disse Borger Breve, skulde de betale i Kongens Kasse 200 Johannser, og til Borger Raadet en lig Summa, som kunde henlægges til den almindelige Fattig Kasse.-

B. Nærings-Frihed, og Nærings-Skat -

Saalænge Udlændige ikke kan opfylde, eller med Borger Breve paalægges Lige Pligter med Statens indfødte Borgere, kan de ey hellere fordre eller vente at være Lige begunstigede med disse, landets egne Børn - derfor foreslaaes at saadanne fremmede Handlende, bleve paalagte en Nærings Skat, som omtrent kunde bestemmes til:

30 Joh: aarlig for Byagentere, for hver Plantagie de vare Agentere for -

20 do. ... do. for deres Tømmerpladser -

20 do. ... do. for deres Krambod, hvor de selv falholde Varer -

8 do. ... do. for hver udleiet Butiqe -

Det vilde være serdeles tienlig og vigtigt, om disse Skatte bleve paalagte og strængt overholdte, thi det er egentlig ved at være Plantagernes Bye Agentere, at de fleste Engelskmænd erhverve dem anseelige Midler, og selv blive Plantere -

C. Plantagie Kiøb -

Adgang til Plantagiers Kiøb, gjøres vanskelig for enhver Udlænding, med den strængste Indfordring saavel af Skatter, auctions Omkostninger, samt de forfaldne Terminer af Laanet -

D. Det danske Sprog:

Børenes Opdragelse I Engeland og America istæden for i Danmark, kan med grund antages for en af de fornemste Aarsager til Indvaanernes forudfattede og vedvarende Kierlighed til disse Stæder, og at de, endskiønt de selv og deres Fædre i anden og tredje Generation, have beboet de danske Øer, dog vælge Engeland eller America til deres endelige Opholds Stæd med den erhvervede Formue, Ligesom og deres ganske Uvidenhed i det Danske Sprog, uagtet de fra Ungdom til Alderdom have beboet Øerne, vidne om deres trodsige Stolthed - Det kunde derfor billigen anordnes, at Børn som ere fødte paa de Danske Øer, men icke der, alene i Moderlandet fra deres Ottende Aar af ere opdragne, skulde, ved deres gienkomst til Øerne, ansees som Udlændige, og være uberettigede til at deeltage i de dansk Fødtes Privelegier - Vare Børenes Fader og Moderløse, skulde de - naar

deres Formue det tillod, og deres Formynder agtede at sende dem fra Landet til Opdragelse - ey sendes til andre Stæder end de Danske Stateer, hvor de i Henseende til Religionen, kunde indlægges i den Menighed, hvortil deres Forældre, ifølge deres Tro, henhørte.-

Dette bliver nærmere omtalt under 4. § -

Alle Ansøgninger, Høytidelige Taler, Rapporter fra Militcen, samt Breve og Indberetninger af Øens Borgere til General Gouverneuer eller Regieringen; Indlægge, Breve og Documenter i Retterne og til Rets Betienterne i Embeds Sager, Borger Raadets- Executores-, Commissariers- og Voldgiftsmænds Protocoller - kort, alt hvad som angaar offentlige Embeds Forretninger, bør være forfattede i det Danske Sprog, eller med en Kongelig Translateurs Oversættelse vedhæftet-

Den paa St: Cx: udgivne “ Danish American Gazette “ - burde herefter trykkes i de Danske Sprog - og skulde Nogen tillige ønske en engelsk Oversættelse indført at de i dansk adverterede da skal derfor betales en Kiendelse til en bestæmt Stiftelse paa landet.-

Det bliver tillige en Følge af forestaaende, at det Danske Sprog, maa kunde tales og skrives af dem som blive beskikkede til Stadshauptmand, Borger Raadets Medlemmer og Bogholdere, samt Oberformynderne - Skulde icke de Borgere, der efter Tour, tilkomme at være forpligtede til, hver for sig, at skaffe duelige danske Mænd i deres Stæd, for hvem de stode ansvarlige.-

2. §: Almindelige Bestæmmelser, saavel for Udlændige som for Dansk Indfødte.-

A: Absence Skat.

Det store Antal af formuende Plantasie Eiere, som for bestandig ere fraværende, og i fremmede Lande fortære de aarlige Revenuer af deres paa St: Cx: havende Eiendomme, gjør det nødvendig, at sætte Skranker for denne tiltagende Skadelige Misbrug, hvorved Landet fornærmes i en dobbelt Henseende, saavel med disse Plantageres ofte indtræffende slættede Dyrkning og Behandling i Eierens Fraværelse som især med Tabet af de saaledes ud af Landet bragte Aarlige Revenuer - Det kunde derfor muligens ansees tienlig af anordne: at enhver Planter, saavel Dansk som Udlænding, der icke opholder sig paa de dansk Vest: Øer, eller i andre danske Stater (:dem undtagne som i Kongl: Forretninger opholde dem udenlands:) skulde betale: 1: pc. Af Plantagiens og Huusenes Taxations Summa, hvilken Skat kunde begynde med det Andet Aar efter deres Afreise fra Øerne - at paalægge Plantagiernes, enten Brutto eller Netto aarlig Høst den svarende Abcence Skat, formoder jeg vilde give Anledning til megen Underslæb, thi jeg anseer det meget trolig, at en paa St: Cx: boende Planter, kunde angive den største Deel af hans fraværende Naboes Prducter for sine egne, eller at den Netto Provenu blev forringet ved opdicatede Udgifter - Paa begge Maader - der kuns vanskelig ved ubehagelige Inquisitioner kunde opdages - vilde Forordningen eluderes, men som icke kunde finde Stæd, naar Skatten hvilede paa Plantagens Taxations Summa -

Denne Skat skulde icke eene svares af Plantere, ogsaa fraværende Eiere af Huuse, Negere, Arvemidler, i Overformyndieriet paa Pant staaende Capitaler, Skibe, o:s:v:, skulde svare en ligende Aarlig Afgivt.-

B. Overseere og Under-Mesterknægtes Ansættelse.-

Denne serdeles talrige Klasse af Øens Indvaanere, bestaaer næsten udelukkende af Brittere - Uden Lovgivernees

medvirkende Hielp, vil det for Fremtiden, som hidindtil, blive vanskelig for Danske at aabne sig Adgang til disse Levebrød, der give den Nyankommende passende Forretninger, og ofte leder den virksomme unge Mand til fremtids Lykke - For af fremme dette Øiemed, kunde anordnes:

Alle Plantere, skulde være forbundne til at antage en indfødt Dansk, eller blank Creol til Undermæsterknægt paa deres Plantagie, naar vacance dertil gaves, og efter Syv Aars Forløb fra Forordningens Bekiendtgjørelse, maatte ingen uden Dansk eller Creoler, antages til Overseer (:Forvalter Me..ger:) - de nu paa Landet værende, kunde vedblive, men hvorover dog et mantal toges - Befandtes nogen at handle herimod, belægges hans Negere med en extra Skat af 2de pr. Neger Aarlig, indtil han havde efterkommet Anordningens Bydende - Naar dette blev overholdt, vilde Planterne søge i Tide at anskaffe sig tienlige Subjecter fra Fædrenelandet, som inden 4, 5 à 6: Aar vilde blive duelige Plantere, og snart vilde Avantyrer, paa Lykke og Fromme udreise, Ligesom Ir- Skot- og Engelændere hidtil have gjort, af hvem mange ere blevne formuende Plantere -

For tildeels at lætte Anskaffelsen af de hertil behøvende Folk, især i Begyndelsen, kunde Planterne have Tilladelse at udvælge blandt de derværende og udkommende Underofficerer og Soldater (: naar disse vare Danske :) den som fandtes vilig og tienlig til disse Forretninger, imod at godtgjøre Hans Msts Kasse, de paa Karlen havde Omkostninger -

C: Mandskabet paa de til Øerne Hiemmehørende Skibe og Fartøjer.-

Foruden det at Engelænderne i sidste Krig med Frankerige, blandt andre Betingelser for et neutralt Skib, ogsaa fordrede, at disse Skibe skulde have Skipperen, Styrmanden, og nogle af Matroserne af den Nation, hvis Flag Skibet førte, og

hvis Mangel har foranlediget nogle Skibes Kondemnation i de Vestindiske Farvande - vilde det og give en Deel Danske Sø-mænd en vedvarende fordelagtig Employ: I denne Henseende, og for at opfylde en væsentlig Nødvendighed i neutralitets Tilfælde, forsaaes underdanig, at:

Enhver Skibs Eier eller Befragter paa de danske Vest: Øer, boe paa deres Skibe have Skipperen, Styrmanden, og tildeels Matroserne af dansk eller paa Øerne fødte Creoler - Neger Slaver hvis Eiere boe paa de danske Øer, eller og de fødte Frimænd, kunde antages som Matroser, men ingen couleur maate ansættes til Skipper eller Styrmand, thi dette kunde give anledning til farlig Communication med Hatij, og hemmelig Indbregelse af Vaaben, uden de Blankes Vidende -

Denne Anordnings første Membran, neml: Skipperens, Styrmandens og Matrosernes Ansættelse, at træde i Kraft et Aar efter Forordningens Bekendtgjørelse; det andet om Couleurtens ikke Antagelse til Skipper og Styrmand, strax at tage sted.-

3.§: Udelukkende Privilegere for Danske og indfødte Creoler.-

A. Plantagiers Kiøb.-

Neppe reiser nogen formuende Mand fra Danmark til de Dansk Vest. Øer, i den Hensigt at kiøbe Plantagier; sædligvis er det ubemidlede; og for dem medgaar mange Aar inden saavel Formue som Leilighed dertil gives - ofte er det en vis redelig Følelse og Frygt for ey at kunde opfylde deres Forpligtelse som tilbageholder mange, især de de icke i ulyks Tilfælde, kan, som Udlændige, rømme fremmet Land, men maa tvertimod forlade Fødeland Venner og Beslægtede. Ved nogen Udmærkelse at opvække Mod og Lyst hos Danske til at kiøbe Plantagier, troer jeg at være Hensigtsmæssig, og derfor underdanig foreslaar:

Indfødte Danske maatte ved alle Leiligheder opmuntres til at kjøbe Plantagier, ved den serdeles Skaansel og Hielp, som alleene mod dem blev beviist, være sig ved Laanets Afdrag i Forhold til den gode eller slætte Høst, Eftergivelse af det Stempl. Papier og formildelse i Auctions Omkostningerne m: m:- Hvad Kongens Kasse her eftergav, vilde ved de nye nærengs Skatte mere end godtgjøres

B. Smaa Handel

Ingen uden Danske, eller Creoler maatte tilstædes at være Rombodholdere, Spækhøkere, Viin og Gammel Rums Sælgere - Foruden det at denne Smaahandel er en passende Begyndelse for uformuede, saa har mange Udlændige med den erhvervet betydelige Midler -

C. Borger Breve, og Søe Passer, meddeeles de danske Handlende frit - Secreteriats Sportler undtages -

D. Fritagelse for Nærings Skat -

For den af Udlændigen svarende Nærings Skat, skulde danske, og indfødte Creoler, være fritagne.-

E. Medicinalvæsenet -

Ingen Doctor, uden indfødte Danske og Creoler, som have studeret i Danmark og der været examineret, maatte tillades at practicere i Byerne eller paa Landet.

Denne Artikel bliver herefter nøyere afhandlet under §. 5.-

4 §. Skolerne og Opdragelses Væsenet.-

De for Tiden paa St: Cx: værende Skoler ere alle engelske, det Kongelige Skole Institut alene undtagne. Som Motiv til en bedre Skoleindretning, og Ansættelse af duelige Lærere, beder jeg undersanig at hvad som under: §.1. Lit: D. er sagt i Gunst af det danske Sprog, og her maatte tages i Betragtning.

Samt Skoledirektionens

Skolernes Forbædring haaber jeg vilde befordres naar anordnes at:

Ingen Skole maatte herefter holdes, uden at Lærenes forstod det danske Sprog, og kunde undervise Børene i at lese, skrive, og tale samme; Kan de som for Tiden holde Skole ikke selv det danske Sprog, bør de antage Danske Mænd, som daglig 2: Timer give Børene Undervisning deri-

Enhver Skoleholder, skulde aarlig holde en Offentlig Examen i Handelens og Regierings Raadenes Overværelse - og for at opmuntre til Kappelyst, skulde Christianstæds Skole- / - Lærene, med deres Lærlinge møde sammen enten paa den store Sal, kaldet Lang-Hall eller et andet Stæd, som tilsammen kunde rumme dem - her, i hinandens Overværelse, skulde de gjøre Reede for deres Kundskaber, og fortrinligen vise deres Færdighed i det danske Sprog, hvortil især skulde tages Hensyn med Premiernes Uddeelse.- Blev denne Sollenitet holdet i et af Gouvernements-Palaiets store Værelser, vilde Høytideligheden derved vinde meget,/ ligesom og samme i Forening med Premierne, og en liden Collotion af Frugter ect: for Børnene, vilde gjøre dem dette Øieblik baade vigtigt og Glædeligt og virke meget til det Danske Sprogs Fremme - Den Danske Præst i Christianstæd, skulde næst efter Regieringen, have Tilsyn med Skolerne paa St: Cx:., som alle trænge til megen Forbædring, og maatte herefter ingen tilstædes at oprætte nye Skoler, uden at være examineret og befunden duelig af den danske Præst i Forening med den Menigheds Præst, hvortil den attraaende Skolelærer henhører.- Sproget, er et af de nyttigste, stærkeste og kiæreste Baand, som knytter Menneskene til hinanden!-

5. §. Districts Doctorer -

Jeg træder nu tilbage til det under 3. §. Lit E forladte Emne, betreffende en nye Indretning med Doctorers Ansættelse paa Øerne - Da den herefter fremsatte Plan, letteligen kan anvendes paa St: Ths: og St: Ian, tillades det mig, at jeg i det locale blot henholder mig til St: Cx:- Denne Øe har omtrent 30000de Indvaanere, hvoraf 27 til 28000de ere Negere og couleurte, Resten Blanke. Hertil maae endvidere beregnes Matroserne paa de til forskiellige Tider i Havnen liggende Skibe og Reisende, som tilsammen ansættes til 2000de - Til disses Oppasning i Sygdoms Tilfælde, vare i Aaret 1803, Femten Medici paa Landet og i Byerne, som alle, undtagen trende, vare Engelske. Til Enhver Doctor kan altsaa beregnes over 2000de Individier, som vel giver nogle af dem overordentlige Indkomster, men og i sygelige Tider, altformange til vedbørllig at kunde opfylde deres Pligter. - Forinden jeg nærmer mig Udviklingen af den nye Plan, maatte det tillades mig at omtale kortligen denne Øes daværende Medisinske Forfatning; Af de derværende 15 Doctores, have kun 3 a 4 studeret i Danmark - om de øvrige vides intet videre end at de, som Tilreisenede, lade sig kalde Doctores; hvorvidt de til denne Benævnelse ere berettigede, hvilke nødvendige Kundskaber de have erhvervet og aflagt Prøver paa, derom underrette de Landfysicus (: Som selv var en Engelskmand :) ved deres Attesters Fornylse; disses Troværdighed blive af ham bedømte, og Indberetning derom given til Regieringen, hvorefter Tilladelse gives dem at practicere. Hvor utilstrækkelig denne Fremgangsmaade er til at betrygge imod uvidende Charletanes, kan formodes, naar det Tilfælde antoges, at den examinerende Doctor selv skulde behøve en Medhielp, og derfor icke var saa strigte, naar han kuns kunde erholde en saadan, der lod sig nøye med en ubetydelig Deel af Indkomsterne - Americanerne ere især tilbage i det Medisinske Kundskaber, da det til at være en saa kaldet

Doctor, kuns behøves at have staaet 7 Aar i Lære i et Apotheque.-

Hvilke Følger den Forbindelse at være Doctor og Apothequer tillige, kan have, saavel for den Syges Helbred som Formue, er det den mere kyndiges Pligt at fremsætte - dog formener jeg, at et privilegeret Apotheque i Christianstæd, og et i Frederichstæd, hvor Medikamenter solgtes til bestæmte Priser, vilde i mange henseender være gavnlige.

Apothequerne skulde være under Landfysikus Inspection, og maatte han in sub.i.lum være ansvarlig for deres Vedligeholdelse - Paa Apothequet skulde altid være en examineret Blank Svend tilstæde ect:-

Doctorene Gordons og Blaxtons Aarlige Indkomster, ere anseete for at beløbe for hver af dem, mellem 30 à 40000rd, hvoraf deres tiltagne Compagnongs: Adams og Kenny (: alle Engelskmænd :) tage Deel efter Foreening. Foruden Praxis i Byerne, have de fleste af disse Doctore en Deel Plantagie Negerre at tilsee for en vis Aarlig Priis pr: Hoved, men extraordinaire Tilfælde betales særskildt -

Efter saaledes at have givet et Omris af den i Aaret 1803 værende Forfatning, hvoraf formodentlig vil skiønnes Nødvendigheden af sammes Omdannelse paa en Maade, som kunde gavne Øerne og Moderlandet - fremtages atter dem omtalte Plans nøyere Udvikling.-

For at opnaa det dobbelte Øiemed, nemlig indfødte Danskes Ansættelse til passende Levebrød og Negernes gode Tilsyn i Sygdomme, kunde Otte Doctorer udnævnes, som skulde boe paa Landet, En i hvert Qvater, undtagne i de tvende Ost: Ende Qvarterer, som tilsammen kunde have En, der skulde boe paa Grænsen mellem begge. Disse Medici skulde have det sædvanlige Sallarium af En Patocon eller Pagter for hver Neger paa Plantagierne, hvilket kunde indfordres af Skatte Commisionen

tilligemed de Kongl: Skatter, og Doctorerne derefter af Kongens Kasse modtage deres Tilkommende; eller og kunde Doctorerne selv indfordre samme, men da maatte tilstaaes dem Gieste Ret mod Slette Betalere, og prioritet i Høsten - Enhver Districts Doctor maatte holde sit eget Apotheque, som skulde være underkastet Landfysici Bedømmelse og Opsyn

Ethvert Qvarters Plantere, skal i Forhold til deres havende Antal af Negere, gjøre et Sammenskud, hvorfor skal bygges paa et beqvemt Sted i Qvarteret, et Vaanings Huus for den Ansatte Doctor, som skal bestaa aaf En Sahl med et Sængkammer i hver Ende, ety Gallerie paa hvert Længde af Huuset, og i bag-Galleriet afdeeles i hver Ende et Værelse; I Gaarden at Kykken, 3de Neger Rum, En Stald og en Vogn Remise -

Grunden til Huuset afkiøber Qvarteret Eierne, og skiøder det for bestandig til denne Stiftelse - Enhvert af disse Huuses Opbyggelse vilde i Fredstider omtrent koste fra 1 til 5000:, som efter Qvarterets Størrelse, vilde blive 2 à 3" pr. Neger - men som meget kunde formindskes, naar Qvarterets Plantages Haandværksfolk blev af vedkommende Planter brugte til Opbyggelsen.- I Prindsens, Kongens og Dronningens Qvarterer, skulde disse Huuse anlægges ved den store Konge Vei, mellem Frederikstæd og Christianstæd, omtrent i Mitten af hvert Qvarter - For VestEnde og Compagniets Qvarterer kiøbes Huuse i Byerne; I OstEnde Qvarteret Lit: A og B anlægges Huuset ved Plantagien Grønkäy eller South Gate Farm; I Nordside Qvarteret Lit: A ved Mount Pleasant No 16.6., og i Nordside Qvateret Lit: B ved Belvedere No 24. (:ved Oxholms Kort over St: Croix:)

Naar disse Huuse vare opbyggede, kunde derefter med sammes Vedligeholdelse forholdes, som med Præstegaards Aabod i Norge, og til Sickerhed mod Ødelæggelse af Orkan og Ild være assurede -

Det er en bedrøvelig Erfaring, som de fleste Plantere maa sande, at mange Nyfødte omkomme enten i Fødslen eller kort efter, formedelst Mangel af de nødvendige Kundskaber hos de paa Plantagerne boende gamle Negerinder, som i Almindelighed bruges til denne Forretning Ved mindste Vilrede i Fødselen, ere de raadvilde og forsøge dette eller hiint Midel og helst de Voldsomste - Til Lykke ere Fødslerne lætte under dette milde Himmelegn, som nogenlunde afhielpede Giordemødrenes Uvidenhed, ligesom og den foreslagne Indretning med Districts Doctorer, naar disse tillige ere Fødselhielpere, betydelig vilde formindske Mangelen - Det kunde foranstaltes at udsøgte Nege-rinder i ethvert District, bleve under sammes ansatte Doctor, oplærte i denne Videnskab, som herefter vil blive endmere nødvendig, da nye Negerers Indførsel, i Følge Anordning, gandske er ophørt -

Disse Indretninger med Districts Doctorernes An-sættelse, kunde muligens skee snart - men med nogle af de i foregaaende §phes omtalte Forandringer, som mere imedeate sigte til Udlændiges Fortrængelse, var det maaske passende Tide efter Anden at fremgaae varsomt og betreffende nogle af dem, kuns at give hemmelige Instruce til General Gouverneuren og vedkom-mende Betient.-

Det er at formode at disse, eller ligende Indretninger, naar de stadigen bleve fulgte, vilde i Tiden have den ønskelige Virkning at danicere vore Øer - Saavel paa de Spandske, og Franske som paa de Hollandske Øer findes serdeles faa, eller ingen Engelskmænd, da de der, efter deres nationale Udtryk: “ do not feel themselves at ease “ - saa de sandsynligviis kunde være at haabe, at ved ligende Forholds Regler paa de Danske Øer, vilde Opholdet paa dem, falde dem ligesa ubeqvemt
Maaske det kunde befrygtes, at saadanne Indretninger paa de danske Vest: Øer, vilde tildrage os lige Byrder paa de engelske

:NB: denne §. Blev icke indleveret til Collegiet - i dets stæd sagdes: Min ringe Formeening om Øens nærværende Sikkerheds Anstalter ved mulig indtræffende Neger Oprør, tilligmed nogle Indretninger, som i dette rædsomme Øieblik kunde give de Flygtende Indvaanere Beskyttelse og passende Tilflugt Stæd, vover jeg icke at fremsætte, da jeg frygter allerede ved forestaaende Afhandling at have overskredet de passende Grændser, -

Eilande, men om endog denne Giengieldelse tog Stæd, vilde Virkningen deraf være ufølelig for de Danske, af hvem sielden nogen nedsætter sig paa fremmede Øer.-

.6.§. Sikkerheds Anstalter. -

En denne Tid høyst vigtig Gienstand, er Øens Forsvars Midler imod indvortes Fiender - Det paa alle Øer værende uforholdsmæssige antal af Slaver og Frigivne imod Blanke - St: Domingos Neger Regiering og de Emisarier den omsender, gjør en forestaaende Neger Opstand, immer sandsynligere og vissere - Det er uden for min Plan at veie de indbyrdes stridende Kræfter, og muligheden af at kunde forsvare Øen ved en udbrydende Neger Opstand, men Indvaanernes skrækkelige Stilling ved første Udbrud af dette rædsomme Oprin, aftvinger mig følgende Betragtninger og Forslag, hvormed muligen en stor Deel af Øens Blanke, kunde frælses for Negernes rasende Grusomhed.-

I Almindelighed udbryde disse Oprør om Natten, da Ild, Mord, og Mørket forøger det Skræksomme, og opløse alt foreenet Forsvar - De Blanke som heldigen undgaae Mordstaalet i Forstyrrelsens første Øieblik, have intet almindeligt Tilflugtstæd, hvor de en Tid kunde vente Beskyttelse imod den overhængende Død, indtil det blev dem mulig, enten at forlade Landet, eller erholde Hielp fra Naboe Øerne. Forterne paa St: Cx:, ere i nærværende Tilstand, alt for smaa til at kunde rumme den tilstrømmende Mængde Blanke, som der vilde søge Beskyttelse, men med nogle faa Indretninger vilde det tilsigtede Øiemed muligen opnaaes

De kunde vel synes som om saadanne Foranstaltninger nu for tiden icke ere nødvendige, da saalidet bemærkes af Negernes Misfornøjelse, hvortil de nu have mindre Aarsag end forhend !, og at en plan til en almindelig eller partiel Opstand vilde rimeligvis vorde opdaget inden udførelsen - Men Muligheden af, at et saadant skræckeligt Øieblik jo i Tiden kan ind-

træffe, kan ey benægtes - og da vilde det være forsilde i det uventede Overfald, at oprette det forsømte med at skaffe et sikkerheds Stæd for Flygtningerne - bædre derfor i Tide at være betænkt derpaa, især da det kan skee uden store Omkostninger.-

Christianstæds Fort er andlagt paa en jord- / -Tunge, hvis ene side til Stranden nu ere bleven opfyldt og planeret, men som lettelig atter kunde opkastes til en Grav med Vold - En line drages derpaa over Forts Plasen indtil Søen tæt forbi Toldboden og Proviant's Bageriet, hvor en Grav opkastes, og paa det opkastede Gruus opførtes enten en 12 Fods Mur, eller Palisade af samme Høyde opførtes; Flankerne maatte beskyttes af Batterier paa 2de trepundige - Inden for denne Vold, tillige med Fortet, vilde gives tilstrækkeligt Rum for de Flygtede - Dette Arbeide kunde skee med pligt Arbeide af Øens Negere, og paa denne Maade snart udføres ved 1 à 200 Negere dagl..

Pynt Bateriaet, ligger meget beqvemt til at kunde forsvares, naar den heele Landtunge ind ad Øen til, blev beplantet med prikkelp..r som gjorde det kuns tilgængelig fra Søsiden - 2de tre Pundige imod Landsiden, og 2de do. Imod Havnen, vilde være passende for at sikre de Baade og Fartøyer, som søgte Beskyttelse og Bragte Flygtninge- Paa Kayen kunde ligeledes 2de tre Pundige plantes mod Pynten og 2de do. Mod Fortet, som saaledes ved indbyrdes krydsende Ild vilde understytte hinanden, og gjøre Havnen og Samfærsele sikker

Med underdanig Frimodighed har jeg vovet at fremsætte mine Tanker om de berørte Gienstande - de have været mig vigtige, da jeg ved lang Erfaring har følt og indseet, hvor fordeelagtigt det vilde være for Fædrelandet at eie Colonier, hvis Indbyggere vare det hengivne - derfor har jeg troet det Pligt at fremstille dem til det høye Collegii Omdømme i det tillidsfulde Haab at høysamme med overbærende Mildhed vil modtage og bedømme disse Bemærkninger af

det høye Collegii

underdanige

Tet -

(:NB: r.d.eret i Aaret 1807
den 27de January -:)

I året 1811 er han taget tilbage til Danmark, og bliver her ansat som Bogholder på de Kongelige Silkefabrikker på følgende ansættelse kontrakt.

*Bestalning som Casierer
og Bogholder ved Silke
Fabrikken 26 Oct:1811*

Overeenstemmende med det Dem allerede mundtlig er tilkendegivet, ansættes De hermed af Administrationen til Kasserer og bogholder ved Den Kongelige Silkefabrik med aarlige Gage 500 rd, som udbetales Dem af Fabrikkens Kasse, og De vil af Fabrikør Richard Bawerstoch, som har Fabrikationens bestyrelse erholde hvad der haves pr. Kasse, bøgerne, De raa Materialier og færdige Vahre. Fabrikør Bawerstoch udbetales maanedlig 130 rd. Til Huusholdning foruden hvad brænde og Lysning angaaer, som indkøbes til heele Fabrikken; i øvrigt intet uden udtrykkelig ordre fra Administrationen. De besørger desuden de ugentlige Udbetalinger til Arbejderne efter de Akkordter, som Bawerstoch med disse have afsluttet; ligeledes indkøber De, naar Fabrikkens kasse tillader de raa materialier, som Bawerstoch enten maatte kontrahere om eller ønske, naar han skriftlig paategner enten de sluttede Akkordter, eller Regninger. Da de for resten fornemmelig har at paapasse og kontrollere alt saa meget muligt er for at betrygge Kongens Kasse for Tab, saa vilde De nøye paase at ingen raa Materialier, som andenstæds fra end fra manufakturhandelen, indkøbes, ikke af Dem betales, førend De har modtaget Dem; ligeledes at De saavidt muligt paaser, at Materialierne virkelig anvendes til Fabrikken, saaat ved den fierdingaarige Optagelse denne nogenledes nøye kan stemme med bøgerne. Ligeledes vil de fordre nøyagtig Oplysning og Regnskab for alt hvad Bawerstoch eller Ostermann udsælger fra Botiqven af de færdige vahre, og derfor naar de indkommer i Lageret paatægne Alenmaal og Priis, og dagligen fordre Indbetalingen af hvad der sælges for at sætte Dem i Stand til at paapasse dette, forbydes det herefter aldeles at Vahrene afskiæres af Vævene, førend

det heele Stykke er færdigt; da Stykket skal indleveres i Lageret, før noget deraf maae udsælges, hvilket De vilde tilkiendegive Bawerstoch saavelsom Mestersvend Ostermann til Iagttagelse. Da Afsætningen er meget stærk, ønsker man ikke at der sælges paa Credit med mindre det maatte være Folk, hvis Sufficence de selv tør indestaae for. De Fordringer som Fabrikken har udestaaende, vilde De nøyagtig igiennemgaae, og derefter indberette hvilke der aldeles kunde ansees som tabte, for at disse derefter strax kunde afskrives. De vilde besørg nye bøger til Fabrikens Regnskabs Førelse, og i disse overføre de sande beholdninger de have modtaget, og skal De fra Manufakturhandelen erholde en Conto over Fabrikens Gield til samme til Iste November indeværende Aar, for hvilken da Manufakturhandelen krediteres i Fabrikens bøger; ligeledes skal De erholde et Schema til et Regnskab over Fabrikens status, som de Qvartaliter maae indsende til Administrationen med de vidre fornødne Oplysninger De maatte finde Dem foranlediget til at gjøre. Ligeledes har De at indberette, naar De skulde have meget meere pr. Kasse end de til ugentlig Udgifter, samt ventende Regningers betaling behøver, da man derefter vil bestemme hvor meget der skal indbetales til Handelens Kasse.

Kiøbenhavn d. 26. October 1811

Administrationen for Den Kongl. Danske Manufthd.

K. Herbst B. Schou

Til

Hr. Testmann, bogholder og Kasserer

ved den Kongelige Silkefabriqve

I enkekassen på Rigsarkivet findes endvidere dokumenter hvori Johan Christopher ønsker at sikre sin hustru Sophie Amalia. Denne er her gengivet.:

Copie

N° 12972

Indskudssummen 1448 Rbd: 39 s. S:M:

*Ieg underskrevne IOHANN CHRISTOPHER TESTMANN Hans Kongelige
Majestæts*

*Bestalter Commerce Secretair samt Toldkasserer I CHRISTIANSTED paa Eilandet St.
CROIX*

*tilstaaer herved vitterlig Giæld skyldig at være til den Kongelige Kasse den Summa 2976rd 72
DWC, siger to Tusind Nie Hundrede halvfiresindstyve og sex Rigsdaler dansk vestindisk
Courant hvilken er den Summa jeg endnu maae indskyde i den almindelige enkekasse for
derved at sikkre min kone SOPHIE AMALIA født OMSTED en aarlig Enkepension af
500rd*

vestindisk Courant, om jeg forinden hende ved døden skulde afgaae.-

Den Summa som jeg ifølge min og min kones alder /: vide vedhæftede

*Copie af min i Kiöbenhavn udstedte Enke Casse OBLIGATION:/ skulde indskyde for at
min*

*Kone i Tilfælde jeg forinden hende ved Döden skulde afgaae, kunde erholde 500rd aarlig
Pension, andrager efter Tabellen... RD: 3520. 48 s:*

Men derfra afgaaer det Beløb som jeg

Siden min ankomst hertil Vestindien har

Indbetalt i den Kongelige Kasse, vide vedhæftede

Bogholder Contoirrets Attest.....

” 543. 72.

Igien ovenanførte Summa RD: 2976. 72.

*Hvilke Summa Toe Tusinde Nie Hundrede Halvfiresindstve og sex Rigsdaler 72 dansk
Vestindisk Courant jeg herved lover og forpligter mig at afbetale med lovlige 6% Renter
fra DATO udi 6 Aar med halvaarige Terminer saaledes at den første Termin forfalder til
Betaling den 1s^{te} NOVEMBER dette Aar*

Ad N° 717 VJ 1821

Med 248rd 6s: og saa fremdeles hvert halv Aar indtil den hele Summa er aldeles afbetalt. –

*Til Sikkerhed for denne min Forpligtelse pantsætter jeg herved min Gage og
övrigte*

*Embeds Indkomster, og saaledes bekræfter denne OBLIGATION med min Underskrift og
Segl hosstaaende Vidners Overværelse. –*

CHRISTIANSTED St. CROIX d. 1ste May 1820. –

J. C. Testmann

*Til vitterlighed
MÜLLER
FR:W:ZEITZ.-*

Copie af Toldkasserer I:C: TESTMANNS OBLIGATION til den almindelige Enkekasse

Spemp: Pap:

N° 29 1^s^{te} Classe

Til den almindelige Enkekasse, kiendes jeg underskrevne I:C: TESTMANN, COMMERCE Secretair og Toldcasserer i CHRISTIANSTED paa St. CROIX, paa et for min nu

levende Hustrue: SOPHIE AMALIA, födt OMSTED gjort Indskud skyldig at være den

Summa:

2784rd hvilke Toe Tusinde, Sjöv Hundrede, Firesindstve og Fire Rigsbanksdaler S:M: jeg herved forpligter mig til i 6Aar at afdrage saaledes: at den 12te Deel af Kapitalen 232rd S:M:

tilligemed de af den skylende Sum paalöbende Renter a 4% til hver 11te IUNY og hver 11te DECEMBER Termin af mig skalvorde erlagt. –

Til Sikkerhed herfor pantsætter jeg herved min Gage og övrige Embeds Indkomster, og bekræftes denne OBLIGATION med min og Hustrues Underskrift og Segl.

KJÖBENHAVN den 31 IANUARY 1818. –

I:C: Testmann

*Sophie Amalia Testmann
föd Omsted*

Copie af den almindelige Enkekasse Pensions Forsikring

N° 11432. –

Da Herr Commerce Secretair IOHANN CHRISTOPHER TESTMANN, Toldcasserer I CHRISTIAN-

STED paa ST. CROIX, have indskudt I den almindelige Enkekasse for disse Riger og Lande,

Den Summa af 2784 Rigsbankdaler, skriver Toe Tusinde, Sjøv Hundrede Firesindstve og Fire Rigsbankdaler Skilling for sin nu havende Hustrue navnlig: SOPHIE AMALIA OMSTED saa

gives ham og bemeldte hans Hustrue herved Forsikring: at hun ifald hun ham overlever, ifølge

af bemeldte Almindelige Enke Casses FUNDATION d: d: 30te AUGUST 1775, efter hans dødlige Afgang, Saa længe hun lever, og i Enke stand forbliver imod at forbemeldte hans nu giordte Indskud fra nu af til Enkecassen aldeles er forfalden, Arlig, uden nogen Slags Afkortning skal nyde 400 Rigsbankdaler, skriver Fire Hundrede Rigsbankdaler S: M: Men Skulde benævnte hans Hustrue för ham ved Döden afgaae skal han være forbunden til saadant

Dödsfald, og om hun er död i Barselsseng eller ikke, inden Sex Uger derefter for Directionen

Skrivtlig at anmelde, og derhos at levere dette Beviis tilbage, eller om han det forsømmer til Enkecassen at erlægge en Mulkt af 20rd Rigsbankdaler. –

DIRECTIONEN for den Almindelige Enke Casse, den 20de FEBRUARY

1818

Wengel etc: /L:S:/

aar

Manden 56 Indskud for 10rd Pension

Konen 30 69 00/100 Rigsbankdaler

40

2784 00 /100 S.. S:M:

Copiernes Rigtighed Bevidner

I: C: Testmann

Det Atesteres herved, at Commerce Secretair og Toldcasserer

*I:C: TESTMANN, haver indbetalt i den Kongelige Kasse i Afdrag – hans under 31te IA-
NUARY*

*1818 udstædte Obligation til den almindelige Enkecase for RBDR: 2784. r:d: - de 3de för-
ste*

*Terminer med RBD:696 r:d: eller V^{dt} 543. 72, hvorfor han i den af ham under dags dato
Udstædte nye Obligation, for at forsikre hans Kone en aarlig Pension af 200rd VC, bör
nyde*

CREDIT.-

Det Kongelige Bogholder Contoir paa ST. CROIX d: 1ste May

1820.-

Erichson

#

*At Herr Toldcasserer og Commerce Secretair IOHANN CHRISTOPHER TESTMANN
hverken er*

*Syg eller sengeliggende og med ingen dødelig MORBO CHRONICO, som Svindsoot, Vat-
tersoot,*

*Blodspytten og deslige anden Svaghed, som lader hans tidligere död befrygte ifornærvæ-
rende*

*Tid efter Anseeende er behæftet, ej heller i det sidste forløbne Aar udstaaet nogen Sygdom,
der*

*har efterladt sig kiendelige Følger til hans Livstids muelige Forkortelse, men at han, saa-
vidt*

sig lader tilsyne efter hans Alder befinder sig ved fuldkommen gode Sinds og Legems

*Kræfter, og er i stand til vedbörligen at besörge sine sædvanlige Forretninger attesterer
herved*

Under Embeds Eed

CHRISTIANSTED, ST: CROIX d: 1ste May 1820

Schlegell

Regimentschirurg og const: Landphÿcius.

Vi undertegnede bevidner at vi kiender Requirenten og at hverken den attesterende Medicus

Eller vi ere nær Slægt eller Svogerskab med ham, samt at vi ikke anderledes vide, end at hvad

Han har attesteret, sig saaledes forholder.-

DATUM UT SUPRA

MOURITZEN

PETER

FANÖE

Iustitsraad og Bøfoged.-

Bogholder

#

IN FIDEM COPIÆ

CHR: G: ERICHSEN

No

Tredive Skilling Species

N° 11432*I stemplet underskrifterne: Rougtved Gierdrum*

*At Commerce- Assesor og Toldkasserer i CHRISTIANSSTÆD paa ST. CROIX:
IOHANN CHRISTOPHER TESTMANN födt d: 8de NOVBR. s. A. er döbt I Hougs Kirke
den 14de NOVEMBER
1761; samt at hans nu havende Kone SOPHIE AMALIA er födt den 5te SEPTEMBER og
döbt i Hougs Kirke den 13de SEPTEMBER 1787, det bliver herved efter EGER Præste-
gields Ministerialböger.*

ATTESTERET*Hougs Præstegaard den 23de**DECEMBER 1817***IF PALUDAN***Constitueret Sognepræst*

*At ovenstaaende Attest virkelig er skreven og underskreven af Velærværdige Herr IULIUS
FRIDRICH PALUDAN, som nu er CONSTITUERET Sognepræst her i Eger, samt at mig
intet er bekiendt, som kunde svække sammes Troværdighed, det bevidnes herved under min
Haand og NOTARIAL Segl.-*

Lille STEENSÆT Gaard i Eger den 23de DECEMBER 1817.-

I. WULFBERG*Iustitsraad, samt**Sorenskriver og NOTARIUS***PUBLICUS i EGER, MODUM***Og SIGDAL.-*

45677

N° 11432

Ved stemplet: No. 2. Sex Rigsdankskilling Navneværdie

Betales med ½ Deel Meere

I stemplet: Anden Klasse for Sum fra 100 til 200 Rbd. R. V. incl.

Ved stemplet: Hiort 1818

Ebbesen

At Requirenten Hr. IOHAN CHRISTOPH TESTMANN Toldkasserer I Christianssted paa ST. CROIX hverken er syg eller sengeliggende og med nogeen anden dødelig MORBO CHRONICO som Svensoot Vattersoot Blodspytten og deslige eller anden Svaghed som lader en tidligere Død befrygte fornærværende Tid efter Anseende er behæftet og heller i det sidst forløbne Aar har udstaaet nogen Sygdom der har efterladt sig kendelige Følger til hans Levetids Forkortelse, men at han saavidt sig lader stilsyne efter hans Alder befinder sig ved fuldkommen gode Sinds og Legems Kræfter og er i stand til vedbörlegen at besörge sine sædvanlige Forretninger. Det bekræftes under Embedseed af

#

OLUF BANG MED: DOCT:

Vi undertegnede bevidne: at vi kiende Requirenten, og at vi hverken den attesterende Medicus eller vi ere nær i slægt eller svogerskab med ham, samt at vi ikke anderledes vide, end at hvad han har attesteret, sig saaledes rigtig forholder.

KIÖBENHAVN den 5 Feb. 1818.-

ANDREAS BROAGER Koffardi Kaptain GÖRTZ ...ott

Papüirforvalter Kammer Assessor og Toldskriver

Endvidere findes i Rigsarkivets Enkekasse flere dokumenter, som ikke er medtaget i denne slægtshistorie

24. Peter Otto Testmann

(også kaldet Peter Olavius Testmann)

Søn af Kammersekretær Johan Christopher Testmann

Født d. 12/1 1806 i Drammen

Død d. 13/1 1890

Gift d. 15/1 1838 med Henriette Marie Holenberg, død 1874

Med hende får han 3 børn.

1. Caroline Sovie Testmann f. 1839. En senere også meget kendt kvindesagsforkæmper.
2. Jørgen Testmann. Han blev født ca. 1842, og døde i Gøteborg d. 4/6 1887. Han var landmand i Sverige og var gift med Oline Lund. Han døde i 1887 og efterlod kone og 5 børn i alderen 14 - 20 år. De var altså født ca. 1867 - 1873.
3. Emilie Antonette Testmann f. 1845 og opkaldt efter hans søster

Peter Otto Testmann tog i 1826 Eksamen artium i København og senere eksamen i Christiania. I 1837 tog han en prøve i Polytechnices med bestod ikke. Han giftede sig i 1838 med Henriette Marie Holenberg og arbejdede i et par år som stivelsesfabrikant. I 1848 meldte han sig som frivillig ved 3. Linie- bataillon. Det var i den krig som starter d. 23/3 1848 da den danske konge afviser den Slesvig-holstenske deputations krav. Han startede i krigen som menig, og senere i 1848 blev han Sekondløjtnant. I 1849 Ridder af Dannebrog, 1850 Premierløjtnant. 1863 Kaptajn. Plus at han i årene også var Postmester i Lütjenburg i Holsten.

Hans gode ven H.C. Andersen skrev om ham i hans dagbog, her om et uheld under krigen.:

_____ Frivillig Testmann, gift med Holenbergs søster, Nordmand af fødsel, er et dannet, behageligt menneske; han var nærved at blive skudt ligesom Lumby, i det Geværet faldt om, skuddet strejfede hans øje, han besvimede og da han vågnede igen hørte han dem le, thi han havde råbt >> ***Det var da en lumpen Død!! Jeg er frivillig Testmann ved tredje Bataljon!!*** << - Lumby, fortalte officererne mig, stod melankolsk og lænede sig til Geværet, nogle Bønder gik forbi hvor de andre Geværer tæt foran ham var opstillet, og kom til at støde dem omkuld. Man hørte skuddet og så Lumby styrte til jorden, skudt neden fra kæben opad, munden flænget og et stykke kød med skæg bortskudt. Han udstødte et par korte suk; blev svøbt i et Dannebrog og lagt i jorden. Løjtnant Høst, som er her græd. - Løjtnant Dreier ved jægerne fortalte mig det. _____

Teksten er skrevet d. 13/5 1848. (Torsdag).

Ugen efter, Fredag d. 19 Skrev han.:

_____ Store Bededag; Kørt med damerne til Svindinge kirke hvor en ung Riis prædikede (Søn af min Slagelse Religions Lærer) han berørte Krigen og fjenden i Jylland, en soldat især græd; - stor middag her hjemme, skrev en del på min roman. Besøg af de to Frivillige Testmann og Hansen. _____

Teksten er hentet i H.C. Andersens dagbog.

Peter Ottos venskab kan også ses andetsteds i H.C. Andersens dagbog. Det er et digt som viser deres venskab.:

Et digt lydende

Til menigmand i III Bataljon

Testmann

Fra hans ven H. C. Andersen.

I hvilens time her min sang jeg sender
Tak for din arm i Danmarks gode sag
I dig vi følte tårers hjertelag
I nødens stund man kender sine venner.

H.C. Andersen

12/5 1848 (2 måneder efter krigens start)

Læs også dedikationer fra H.C. Andersen.

Slesvigske Krig 1848 - 1850, I hvilken Peter Otto “ Olavius “ Testmann deltog. Her gengivet i hovedpunkter.

9. april 1848 ved Bov: Den danske hær går over Kolding å og slår slesvig-holstenerne i et slag ved Bov. Danske tropper besætter Slesvig til Ejderen.

10. april 1848 ved Slesvig: Den preussiske hær forener sig med slesvig-holstenerne og slår den danske hær ved Slesvig. Fjenden besætter Jylland helt op til Århus.

28. maj 1848 ved Nybøl: Træfning hvor danskerne sejrer og befæster stillingen.

5. juni 1848 ved Dybøl: Træfning hvor danskerne sejrer og befæster stillingen.

6. juli 1849 ved Fredericia: Efter våbentilstand starter krigen igen. Det lykkes den danske general Olav Rye at undsætte det belejrede Fredericia fra Fyn. I Fredericia foretager de forstærkede danske styrker nu et udfald mod fjenden, der nedkæmpes. General Rye falder.

24. juli 1850 på Isted Hede: Trods fredsforhandlinger i Berlin begynder slesvig-holstenerne krigen igen. I et blodigt slag på Isted Hede med deltagelse af 41.000 danske og 27.000 slesvig-holstenerne afgøres krigen reelt. 2.000 soldater, der faldt i slaget ligger begravet på Flensborg kirkegård.

Efter et par småtræfninger er slesvig-holstenerne overvundet, og Preussen må under pres fra Rusland trække sin støtte til slesvig-holstenerne tilbage.

Billedet er en karikatur af Peter Otto Testmann, tegnet af Fritz Jürgensen.

En anden stor personlighed Peter Otto var ven med, var hans gode ven Fritzs Jürgensen som var redaktør på ugebladet “ **Republikken** “. I hvilket blad Testmann da også blev karikeret til. Dette af Fritz Jürgensen`s pen. Fritz Jürgensen lavede ofte nogle uforlignelige morsomme sammenkomster. Han samlede “ Borgerne “ (Republikkens medlemmer, her også Testmann) til hjemmelavet marionetkomedier, som han udførte på sit Mester-Jakkel-Teater. Dukkerne han brugte var temmelige store og udskåret i flodholt. De var skåret, malet og udklædt så de lignede “ Borgerne “, som da også sagtens kunne genkende sig selv. Testmann er tegnet som en af disse dukker. Han førte dem med samme bevægelser og røst som originalerne, i de mest vanvittige situationer.

Hvad angik “ Republikken “ så var dets formål det simple : At tabe så meget som muligt i Whist, og med de sammenbragte penge at gøre et eller andet til fornøjelse - ikke til gavn - for medlemmerne. Det virkede ligeledes på den måde at det ikke var borgerne tilladt at finde noget som helst af det der blev sagt til møderne, upassende, galt, flovt - sagt på en anden måde - Da kritik og ondskab var udelukket fra møderne, turde de kun komme til orde i ugebladet, der derfor kunne betragtes som “ en afløbsrende for slige uhumskheder.”

Peter Otto Testmann døde d. 12/1 1890 og efterlod sig et pænt Testamente, bestående af.:

Obligationer i det forenede Dampskibsselskab

Aktier i Københavns Casino

Partiobligationer i Københavns Casino

Jysk Landejendoms Creditforenings obligation

Aktier i Klampenborg badeanstalt

Et af Pianist Otto Peder Vilhelm Lund 1. December 1884 til afdøde udstedt obligation, stor 9000 kr. med 3. Prioritet i ejendommen Nansensgade 20

Kontrabog Nr. 9057 i Sparekassen for København og omegn

Kontrabog Nr. 4975 i Sparekassen for København og omegn

Ved hans død boede datteren Emilie Antonette Testmann hos ham i lejligheden på Vesterbro-gade 110, 3 sal i Frederiksberg sogn.

24.1. H.C. Andersen dedikationer

H.C. Andersen lavede en række dedikationer af egne værker til de kongelige samt til menigmand i tredje bataljon Testman, i perioden 1834 - 1872.

H.C. Andersen dedikation til kong Christian den 8. Billedbog uden billeder 1840.

H.C. Andersen dedikation til kong Christian den Niende. Contes d'Andersen. 1856

H.C. Andersen dedikation til kong Christian den 8. Das Märchen meines Lebens Leipzig 1847.

H.C. Andersen dedikation til Frederik den 8. Billedbog uden billeder 1856.

H.C. Andersen dedikation til kong Christian den 8. Nye Eventyr København 1845.

H.C. Andersen dedikation til kong Christian den 8. Nye Eventyr, 2. Bind. 1. Samling København 1847.

H.C. Andersen dedikation til kong Christian den 9. Dyaden. København 1868.

H.C. Andersen dedikation til kong Christian den 10. Nye Eventyr og Historier. Bind 1. København 1870.

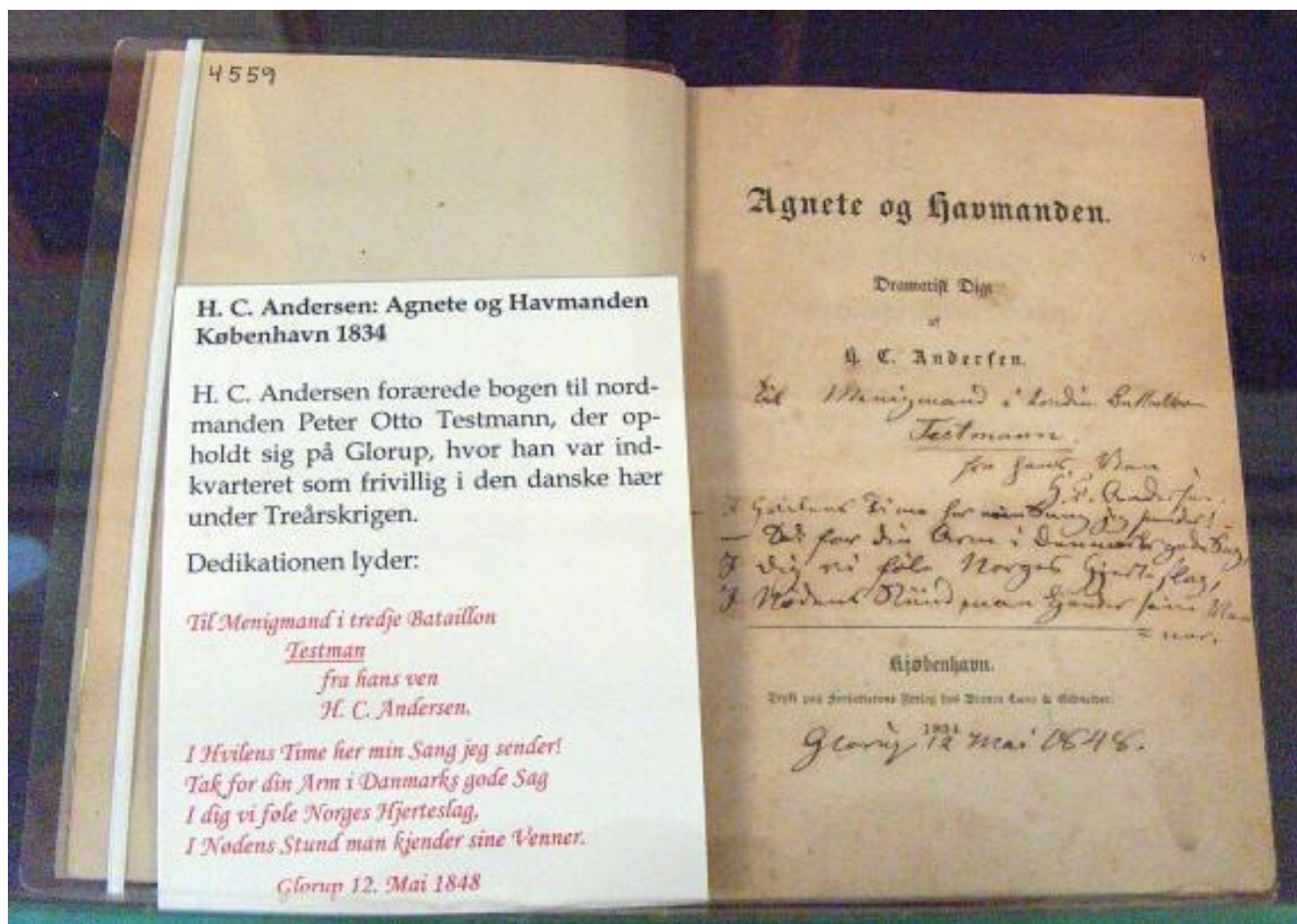
H.C. Andersen dedikation til Dronning Caroline Amalie. Digte. Første Deel. København 1854.

H.C. Andersen dedikation til Dronning Caroline Amalie. Lykke-Peer. København 1870.

H.C. Andersen dedikation til Dronning Louise. Eventyr og Historier. Ny samling. København 1872.

H.C. Andersen dedikation til kong Frederik den 6 eller Christian den 8. Nur ein Geiger. Bind 1. Braunschweig 1838.

H.C. Andersen dedikation til Menigmand i tredje Batallion Testman. Agnete og Havmanden. København 1834.

Dedikationen lyder således:

Til Menigmand i tredje Bataillon Testman:
fra hans ven
H.C. Andersen

I Hvilens Time har min Sang jeg sender!
Tak for din Arm i Danmarks gode Sag
I dig vi føle Norges Hjerteslag
I Nødens Stund man kjender sine Venner.

Glorup 12. Mai 1848

25. Caroline Sophie Testmann 1839 - 1919 Kvindesagspolitiker

Datter af Peter Otto Testmann

Født: 6/2 1839 i København (Frue)

Død: 1/9 1919 Begravet på Frbg. (Solbjerg)

Søskende: Emilie Antoinette Testmann.: Døbt 28/3 1845 i Helligånds kirken. Og Jørgen Testmann

Børn:

Ægtefælle: Ugift.

Forældre: Kaptajn Peder Otto Testmann (1806 - 1890) og Henriette Marie Hohlenberg (1808 - 1874)

Caroline Sophie Testmann ønskede at studere, men fik ikke lov da det var i strid med familiens traditioner. Hun søgte dog ved selvstændig læsning af skaffe sig de fornødne kundskaber. Under et halvanndet års ophold i Italien fik hun rejsebreve optaget i fædrelandet. Hun kom i forbindelse med ægteparret Frederik og Matilde Bajer, og blev 1871 medstifter af Dansk kvindesamfund for hvilket hun blev sekretær og kasserer til 1883.

I naturlig forlængelse af hendes egne ønsker om en regulær uddannelse, blev hun en myndig og idèrig fortaler for oprettelsen af fagskoler for kvinder. 1872 oprettedes Handelsskolen for kvinder, 1874 Søndagsskolen for arbejdskvinder, 1876 Tegneskolen for Kvinder, og hun blev selv forstander for de to førstnævnte. Søndags(aften)skolen der bestod i ti år var et forsøg på at knytte også arbejderkvinderne til bevægelsen. 1897 fejrede Caroline Sophie Testmann 25. År's Jubilæum som leder af handelsskolen. Hun stiftede et legat til *Uddannelse af Embedsmands døtre og ligestillede.*

For de personer der snakkede med hende på hendes sidste dage, kom hendes død næppe som nogen overraskelse. De sidste år kunne man godt se at alderen havde gjort sig gældende. Sågar sagde hun spøgende på sin 80 års Fødselsdag i Februar 1919 “ *Mit Hjerte kræver sin fyraften* “. Dette hjerte havde også tjent hende vel, og sammen med hendes sunde, naturlige forstand, hendes vildtskuende Blik og hendes enorme Arbejdsevne frembragte hun adskillige af de grundpiller som bar Kvindesagen i dens første tid. Og ved hendes legat til unge kvinders uddannelse, fik hun således også rakt sin hjælpsomme hånd ind til “ fremtidens Kvinder “.

_____Måtte de altid gøre dette med så uplettet et skjold, som det der kan lægges over Caroline Testmann nu da hendes hjerte har taget sig den hvile det alt længe havde higet imod._____

Hun er her afbildet på en del af et maleri fra kvindevalgretskampens første dage af Marie Luplau 1891 - 97. - Øverst i højre hjørne.

Et digt bliver sågar skrevet om hende. Skrevet af Gyrithe Lemche.

1)

Tiden Kaldte en Bygmester frem,
Bød hende bygge fra grund til tinde
Fremtidens Hus for den danske kvinde,
Bygge det op på de tusind Hjem

2)

Mesteren kom, myndig og stærk,
Med Hjerteglød og med Åndens Snilde,
Trøstig lagde hun Hånd på Værk
Murede i Dybden den bærende Pille.
Djærv og glad hendes stemme lød
midt i Skaren af Arbejdssvende
Før et år var ganget til Ende
Første Stokværk af Grunden skød.

3)

Ventende sad de i de tusinde Hjem
Unge Kvinder med ubrugte Kræfter,
Til nye Baner hun kaldte dem frem,
Mange kom de, og flere efter.

4)

Og Værket voksede, Sten blev lagt på Sten.
Da kom en Dag, Hvor Tiden Bud lod sende,
Men Mesteren frem for sin Herre tren
Og sagde: > Se min Gerning er til Ende.
Hvad jeg har gjort, er kun en ringe Del
Af, hvad jeg ville, og af, hvad jeg skulle;
Hvad nu skal gøres, kræver Kraften hel,
Kald frem den nye Kraft, den evnefulde.<

5)

Der sad en gammel Kvinde i sin Stol
Og lyttede mod sin ungdoms Virkepladser;
Og der gik Bud om Regn og Bud om Sol,
Og altid svarede hun med et Smil > *Det passer.* <
Thi intet Krav var hendes Krav for stort,
Og Intet Mål for fjernt for hendes Tanke,
Og Ingen Bøn om Råd for Mismod sort
På hendes Dør forgæves måtte banke.

6)

Tiden, al Bygnings Herre, sendte sine Småsvende ud:
Gå til den gamle Mester, bring hende dette Bud:
Se, den Bygning, jeg bød Dig rejse i Ungdoms År,
Vaklende på sin Sokkel med Tårne og Tinder står.
Hjemmene ligger øde, såret til dybest Mary,
Plyndret for Deres Døtre: det er Din Gernings Arv.

7)

Svarede den gamle Mester, ung under hvide Hår:
Min Bygning, den vakler ikke, fast i Stormen den står.
Hvad jeg i Vår har øvet, byggende på dit ord,
Andre dets Værd har prøvet, vandrende i mit Spor
Hele min Ungdoms Virke, alt hvad jeg led og stred
Hvælver sig som en Kirke højt om min Aftens Fred

8)

Tiden, al Skabnings Herre, har åndet på hendes Kind:
Gud signe Dig, gamle Mester! Gak nu til Din Hvile ind!

Informationer er hentet i:

1. Dansk biografisk leksikon
2. Kvinden og samfundet b. XXXV, 1919 nr. 31 side 136
3. Gyrithe Lemche i Tidens Kvinder I, 1919 nr. 34 side 7
4. Politiken fra den 3/9 1919

25.1. Underskriftindsamlinger

En af de første store organiserede aktioner for kvinders kommunale stemmeret fandt sted i 1887 på initiativ af Dansk kvindesamfund.

Det skete i forbindelse med et lovforslag stillet af Fredrik Bajer om "Valg af Borgerrepræsentanter i København". I forslaget indgik en bestemmelse, der ville give københavnske kvinder valgret og valgbarhed til kommunalvalg på lige fod med mænd. Forslaget var allerede blevet stillet i rigsdagens 1. samling, vinteren 1886, hvor det var ledsaget af en støtteerklæring fra Kvindelig Fremskridtsforening. I første omgang gik forslaget ikke videre, men Bajer planlagde at fremlægge det igen i 2. samling, foråret 1887. Dansk Kvindesamfunds bestyrelse besluttede derfor at oprette et udvalg, der skulle forberede og udføre en underskriftsindsamling, som dengang kaldtes en adresse, til støtte for Bajers forslag. Arbejdet skulle udføres af kvinder alene som et bevis på, at de havde viljen og evnen til at virke for egen sag.

Udvalget, der bl.a. bestod af Caroline Testman og Henriette Steen, bestemte, at adressen skulle ombæres til alle skatteydende kvinder i København. At kvinder betalte skat til kommunen, men ingen indflydelse havde på, hvad pengene blev brugt til, var et af de vægtigste argumenter for, at kvinder burde have kommunal stemmeret. Et andet argument, der fremførtes i adressen, var, at kvinder i flere andre lande, bl.a. Island og Sverige, allerede havde opnået den kommunale stemmeret, og at erfaringerne herfra kun talte positivt om kvindernes deltagelse i det politiske liv.

Da adressen 17. februar 1887 indbragtes i folke- og landstinget, havde 584 skatteydende kvinder og 1069 andre kvinder skrevet under. Det var ikke et overvældende resultat, men dog et skridt i den rigtige retning. Undervejs havde man fået vist, at kvinderne formåede at planlægge og udføre en sådan aktion, og ikke mindst var "listedamerne" - betegnelsen for de kvinder, der ombar adressen - blevet et offentligt samtaleemne. På den måde fik adressen først og fremmest betydning ved at vække interessen for spørgsmålet om kvinders stemmeret i bredere kredse.

Adressen fra 1887 havde kun omfattet Københavns kvinder, og det var der utilfredshed med rundt om i landet. Året efter tog præstefruen Line Luplau personligt initiativ til en adresse, der angik kommunal stemmeret for alle danske kvinder. Luplau var medlem af Dansk Kvindesamfunds Vardekreds og en af de allerførste danske kvinder, der agiterede for kvinders stemmeret. Dette arbejde blev hendes livsværk, bl.a. var det hende, der tog initiativ til stiftelsen af Kvindevalgretsforeningen i 1889. Som følge af hendes engagement og arbejde blev der i løbet af kort tid indsamlet ca. 1700 underskrifter til støtte for adressen alene i Varde og Omegn. Da den havde været landet rundt, kunne en deputation fra Dansk Kvindesamfunds bestyrelse d. 13. december 1888 aflevere adressen med over 20.000 underskrifter til indenrigsministeren og formændene for de to ting.

Anden ombæring måtte altså betegnes som en succes, men fik ingen politisk betydning. Måske af den grund, at 1888-adressen ikke ledsagede et egentligt lovforslag, som det var tilfældet året før, men blot i almindelighed gjorde opmærksom på danske kvinders ønske om at opnå kommunal stemmeret.

Senere adresser, der blev indsendt til rigsdagen, blev ikke omdelt til underskriftsindsamling, men henviste til de 20.000 kvinder fra 1888. Det skete i 1893 i forbindelse med et alment lovforslag vedrørende valg af borgerrepræsentanter i København, samt i 1899 til støtte for to forslag om at tildele kvinder kommunal stemmeret. Kvinderne måtte dog vente længe endnu. Først i 1908 var opnåelsen af den kommunale stemmeret en realitet.

Det var hovedsagelig Dansk Kvindesamfund, der stod bag adresserne. I 1890 lancerede Kvindevalgretsforeningen en ny strategi i stemmeretskampen - interpellationer.

25.2. Ny Strategi i Stemmeretskampen - Interpellationer

D. 21. januar 1890 oplevede man for første gang i Danmark, at kvinder talte offentligt ved valgmøder. Det var en af de første strategier, den gryende danske kvindevalgretsbevægelse anvendte som middel til at få kvindernes stemmeret sat på den politiske dagsorden.

Det var den nystiftede Kvindevalgretsforening, der i samarbejde med Dansk Kvindesamfund havde iværksat, at repræsentanter for de to foreninger på valgmøder landet over skulle interpellere Folketingskandidaterne, dvs. udspørge dem om deres holdning til kvindestemmeretten. Da Dansk Kvindesamfund endnu ikke havde kvinders politiske stemmeret på sit program, kunne foreningens repræsentanter dog ikke spørge til denne, men forhørte sig i stedet om den kommunale stemmeret, samt hvorvidt kandidaterne ville arbejde på at forbedre kvindernes retslige stilling især med hensyn til den gifte kvindes medbestemmelseret over børn, husvæsen og penge.

På Kvindevalgretsforeningens vegne trykte Kvindelig Fremskridtsforenings blad "Hvad Vi Vil" et opråb til danske kvinder, hvori der blev advaret mod at bruge den manglende stemmeret som en sovepude. Som samfundsmedlemmer var det kvindernes pligt at støtte mændene i det politiske arbejde, og ikke mindst måtte de virke for egen valgret. Derfor opfordredes alle kvinder til at interpellere de lokale politikere på valgdagen.

Generelt blev interpellanterne godt modtaget, og kandidaterne svarede høfligt på deres spørgsmål. Dog blev det i Odense og Præstø nægtet kvinderne at interpellere, og i den konservative by Fredericia blev kvinderne forment adgang til valgmøderne. En klage fra Odenses kvinder blev senere behandlet i Folketingets udvalg for valgbrevs prøvelse, hvori det blev fastslået, at man havde handlet uretmæssigt ved at forhindre kvinderne i at stille spørgsmål til kandidaterne. Udvalget anså det dog for unødvendigt at foretage sig yderligere i sagen.

Da dagen var omme, kunne resultatet gøres op. Højres kandidater havde overvejende været imod både kommunal og politisk stemmeret til kvinder, mens Venstre og Socialdemokraterne i det store hele havde udtalt sig positivt om den kommunale stemmeret og var villige

til at arbejde for en forbedring af kvindens retslige stilling. Den politiske stemmeret mente man ikke, at tiden var inde til at tale om.

På trods heraf blev interpellationerne opfattet som en succes. Aktionen havde vist, at stemmeretskvinderne ville og skulle tages seriøst. Ved en fest for oppositionen, der blev holdt om aftenen d. 21. januar i Fønix, holdt en af interpellanterne, Frk. Eskesen, en gløddende tale:

"Det forundrer dem vel næppe, mine Herrer, at se en Kvinde paa Tribunen i Aften. De har i Dag set Kvinderne dukke op hist og her paa Valgtribunerne for at interpellere d'Hrr. Valgkandidater. Men det bliver ikke i Dag alene, at Kvinderne træde frem, de vil træde frem stedse tættere og tættere og spørge saa længe, indtil den danske Vælgerbefolkning bliver paa det rene med, at det er uforsvarligt, at den ene Halvdel af det danske Folk er uden Borgerrettigheder."

Der blev da også ved det følgende folketingsvalg d. 20. april 1892 interPELLERET flere steder, og selvom de offentligt talende kvinder stadig vakte opsigt, var stemningen ved at skifte, så at et flertal af folketingsmændene denne gang var stemt for at give kvinderne kommunal stemmeret. Grundet den politiske stagnation fra midten af 1890'erne fik et reelt lovforslag dog lange udsigter, og Kvindevalgretsforeningens aktiviteter ebbede langsomt ud. Ved valget i 1895 var det således kun repræsentanter fra Dansk Kvindesamfund, der interPELLEREDe.

I 1898 stiftede den tidligere formand for og medstifter af Kvindevalgretsforeningen, Louise Nørlund, Danske Kvindeforeningers Valgretsudvalg, en paraplyorganisation fortrinsvis bestående af kvindefagforeninger. Dette blev begyndelsen til anden fase af kvindernes valgretskamp, der herefter blev præget af større organisationer og internationalt samarbejde.

26. Opdeling af slægten

Herefter er jeg nødt til at dele slægten op igen. Dette bliver fra førnævnte Hans Peter Testmann, bror til plantageejer Johan Christopher Testmann. Han er født 1727 og dør 1744 i en alder af 26 år. De efterfølgende navne og datoer er konkrete men historien er spekulation grundet manglende viden p.t. Det vides at vores gren i Danmark har været inviteret til St. Croix på grund af arv. Det vides også at vores gren kommer til Danmark fra Tyskland gennem Joachim Henrich Testmann og Hans Freiderich Testmann. Der er fundet en Hanna Wilhelmine Testmann som er født nogenlunde samtidigt med de før nævnte to brødre. Derfor kobles de sammen som værende søskende. Hannas, og derved de 3 søskendes fader er en Peter Henrich Testmann som gifter sig med Hanna Christine Dopheide. Alle stadig fra Tyskland.

En anden kobling der må gisnes til er til følgende: Der er fundet en Olk Pauwel Testmann som er født ca. 1739 i Preussien. Han gifter sig med Regina Sadlowski d. 30 september 1770 i Preussien. Den 17 september 1771 får de i Preussien sønnen Michael Olk Testmann.

Skulle plantageejer Johan Christopher være fader til Olk Pauwel er det i en alder af 14 år.

Hvis vores gren skal have tilbudt arv må det i stedet være en af brødrene til plantageejer Johan Christopher Testmann der er fader til Olk Pauwel. Derfor er broderen Hans Peter oplagt. Han var i 1739-40 ca 18-19 år.

Derfor formodes:

Hans Peter Testmann født i Norge rejser til Tyskland hvor han får sønnen Olk Pauwel Testmann. Han dør 5 år efter. Olk Pauwel gifter sig med Regina Sadlowski den 30 september 1770 i Preussien. Sammen får de året efter sønnen Michael Olk Testmann som bliver født den 17 september 1771 i Preussien. Med hvem og hvornår Michael Olk får børn vides ikke. Men han er i 1800 ca. 30 år og han får sønnen Peter Henrich Testmann. Peter Henrich Testmann bliver gift med Hanna Christine Dopheide og får følgende børn.

Joachim Henrich (Von) Testmann (Ba)

Hans Friedrich (Von) Testmann (Bb)

Hanna Wilhelmine Testmann (Bc)

Hvis Frederik Ludwig fra St. Croix kommer til Danmark gennem Tyskland via Testmann i ca. 1797 ville han ankomme til Michael Olk Testmann. Herfra videre til Danmark.

Det vides fra mundtlig information at navnet Von har været i slægten. Hvis dette er tilfældet har det sikkert allerede været fra Hans Peter Testmann. Fra da han flyttede fra Norge til Tyskland. Hans Peter af Testmann. Hans peter Von Testmann.

27. Joachim Henrich Testmann (Ba) - Arbejdsmand / Landmand i Overleerdt

Født: Altona i Holsten i år 1830 (ca.)

Død:

Søskende: Hans Friederich Testmann. Gift 23/10 1864 i Sankt Pauls Kirke i København, Hanna Wilhelmine Testmann.

Børn: Christian David Testmann, Søren Testmann, 1 død som lille samt en stedsøn, ved navn Hans Peter Thomsen

Ægtefælle: 1. Maren Testmann - Født Sørensen 2. ?

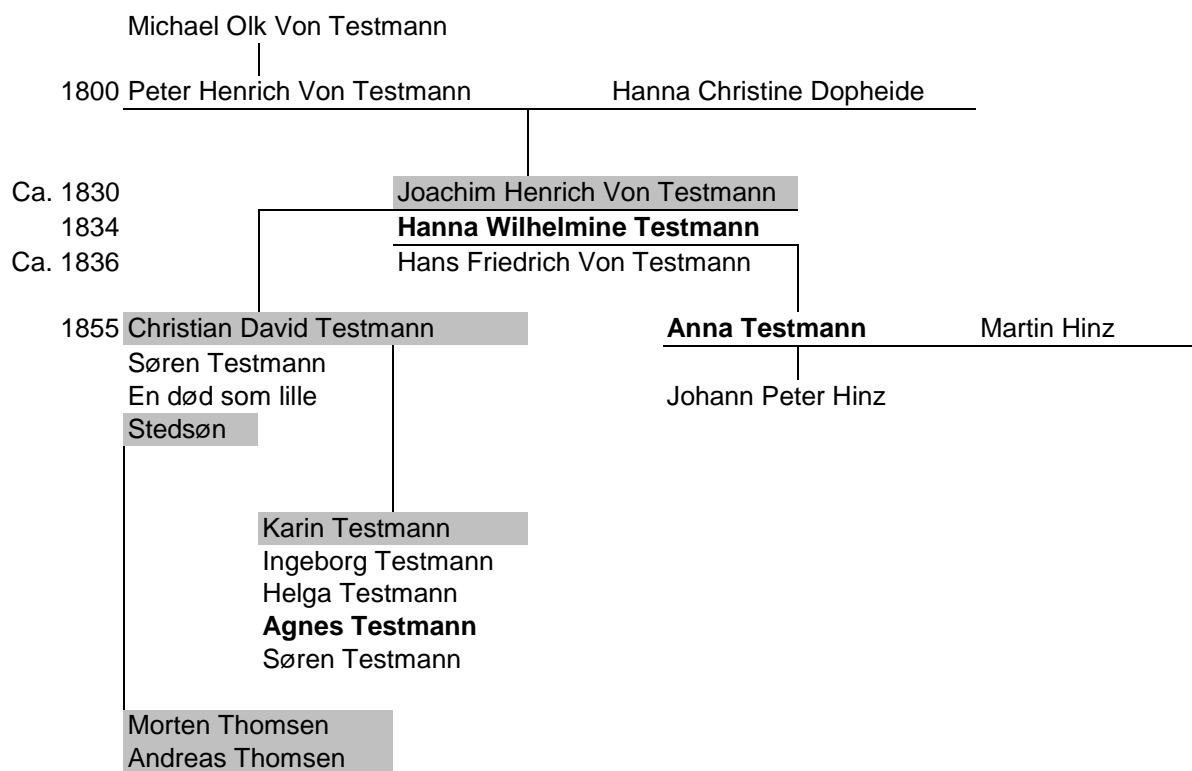
Forældre: Peter Von Henrich Testmann og Hanna Christine Dopheide

Joachim Henrich Testmann, havde en lille landejendom i Ribe, med lidt tilhørende jord. Lidt af denne på dansk side, og lidt på den nu tyske side. Han blev enkemand med 3 små børn, og giftede sig igen senere med en kvinde, som i forvejen havde en søn. En søn som mange år senere skulle blive Agnes svigerfar. (Joachim`s barnebarn).

Som før nævnt hed Joachim før han flyttede til Danmark sandsynligvis Von Testmann. Hans bror flyttede til Danmark på grund af uoverensstemmelser i familien, men om Joachim fulgte med af samme årsager vides ikke.

Joachim Henrich Testmann deltog formentlig også i den Slesvig-holstenske krig. På billedet ses han i sin uniform. Eftersom Joachim Henrich må være født ca. 1830, har han deltaget i krigen 1848-1850. Dette ville være meget sandsynligt grundet hans alder på ca. 18-20 år. Dette er dog uvist.

Et andet billede (neden for) af Joachim Henrich Testmann viser også at han har været kusk. Det vides ikke hvad han kørte, men af uniformen at dømme var han sikkert Diligencekusk.

28. Christian David Testmann - Mejerist i Finland

1855 - 1936

(Ba-1)

Født: 09.10.1855 i Sommersted-

Død: 81 år gammel i Ca. 1936

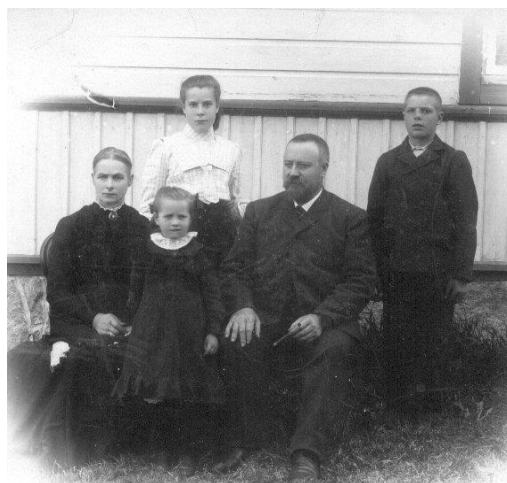
Søskende: Søren Testmann som rejste til Canada, og 1 Død som lille

Børn: Ingeborg Testmann født d. 19/10 1886, Helga Testmann født 1888, Agnes Testmann født d.3 /4, Søren Testmann, Karin Testmann Født 26/11 1900 og død 25/11 1976 i Gern.

Ægtefælle: Amalie Marie Christine Olsen : Mejerske :

Forældre: Joachim Henrich Testmann og Maren Testmann - (Født Sørensen)

Christian David Testmann giftede sig med Amalie Marie Christine Olsen, en tømmerdatter fra Lolland med aner i Venderne. De flyttede til Finland hvor han var en stor velhavende mejerist. Her var han meget vellidt, og da en anden gårdmand skulle " have bygget om " var Christian, som må have stolet på ham, ikke bleg for at kaudionere for en stor sum penge. Dette skulle han midlertidigt ikke have gjort. Gårdmanden som lånte pengene smuttede til Amerika, og Christian som ikke var i stand til at betale gælden alene, måtte sælge sin gård og sit bo med alle deres ting.

Øverst - Familien Testmann foran deres hus i Finland. Søren Testmann bag sin fader

Til venstre - Familien Testmann. Søren på skødet og Agnes med hatten.

Nederst - Siddende på stolen er formentlig en ung udgave af Amalia Marie Christine.

Finland

“ jeg har ikke glemt dem og Finland. Jeg tænker ofte på Finland de “ Tresan Sjöars land “. Det er et herligt land, blot det kan være i fred med Rusland. Jeg tænker tit på de mange år vi har levet der i “ Nød og lyst “ som Svensken siger. De dejlige sommerdage og lyse nætter og den dejlige naturskønhed.”

(Skrevet af Christian David Testmann)

Øverst - Christian Testmann

Til højre - Hans kone Amalie Marie Christine med Karin på skødet.

Nederst - Amalie Marie Christine på stolen.

I 1907 - 1908 flyttede familien så tilbage til Danmark, hvor de købte en ejendom omkring Vordingborg. Christian ønskede så sælge igen for at købe en ny ejendom, men hans kone ville ikke flytte mere. Det endte med at de flyttede fra hinanden, og Amalie flyttede op til sin datter i Hornbæk. Christian købte sit hus, og kørte som kusk ud med fisk. Dette gjorde han, som sin fader, resten af sin tid. Endvidere kunne han godt lide at komme med citater fra Biblen, og gik også meget i kirke___ Hans datter Agnes, boede dengang ved Christian.

Amalie Marie Christine, som blev født på Lolland, døde 3 dage før hun blev 63, vist 1921. Hun døde hos sin datter Ingeborg i Hornbæk, her hjalp hun også Ingeborg med at drive et gartneri.

Christian og Amalie var hverken separeret eller skilt, de boede blot hver for sig i de sidste år.

Amalies mor blev født 1840 i Kippinge på Falster. Hendes far var tømrer, og døde ung. Hans kone stod så tilbage som enemor, med tre små børn. Hun måtte så tage alt det arbejde hun kunne få, for at forsørge sig selv og børnene. Hun døde som 80 årig i 1920.

29. Søren Testmann - (Christian`s bror)

(Ba-2)

Født:

Død:

Søskende: Christian David Testmann og 1 Død som lille

Børn:

Ægtefælle:

Forældre: Joachim Henrich Testmann og Maren Testmann - Født Sørensen

Søren Testmann rejste til Canada og ellers er der ingen information om ham.

30. Agnes Testmann Datter af Christian Testmann

(Ba-1a)

Født: Aabo i Finland

Død:

Søskende: Ingeborg Testmann født d. 19/10 1886, Helga Testmann født 1888, Søren Testmann, Karin Testmann Født 26/11 1900 død 25/11 1976 i Gern.

Børn:

Ægtefælle: Andreas Thomsen

Forældre: Christian David Testmann
og Amalia Marie Christine Olsen

Joachim Henrich Testmann`s (Ba) stedsøn

fik selv 2 børn -

a: Morten Thomsen

b: Andreas Thomsen

Agnes Testmann. Joachim`s barnebarn, var meget forelsket i Morten, og de skulle da også giftes, men Andreas, Mortens bror, bejlede også til hende. Morten sejlede som styrmand, og en aften hvor han skulle stævne ud, spurgte han, hvilket dengang var meget uhørt, om hun ville i seng med ham, inden han skulle sejle. Men Agnes, som senere skulle komme til at fortryde hendes beslutning inderligt, ville vente til ægteskabet. Skæbnen ville dog intet ringere, end at hun aldrig ville gense sin Morten. Hans skib forliste, og hun troede på skæbnens vilje og ægtede Andreas Thomsen. Dog med meningen om, at kunne hun ikke få ham hun elskede, måtte hun elske ham hun kunne få. Dette blev for hendes vedkommende aldrig et lykkeligt ægteskab. Agnes blev på den måde sin Farfars plejebarns svigerdatter.

Karin, Agnes`s søster, var den nat i deres ejendom i Sall. Hun blev vækket ca. kl. 3 om natten ved en masse larm ude fra deres brændeskur. En larm der mest af alt mindede om nogen der huggede brænde. Hun vækkede sin mand, Jens Henrik, men der var intet. Hun fik senere af vide, at ca. kl. 3 den selv samme nat, var Mortens skib forlist.

31. Søren Testmann - Søn af Christian David Testmann

(Ba-1b)

Født: Vist 1894 i Aabo i Finland

Død: 1974 i Cairns Australien.

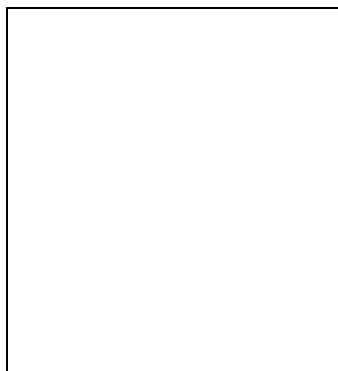
Søskende: Ingeborg Testmann født d. 19/10 1886, Helga Testmann født 1888, Agnes Testmann født d.3 /4, Karin Testmann Født 26/11 1900 død 25/11 1976 i Gern.

Børn: Død barnløs

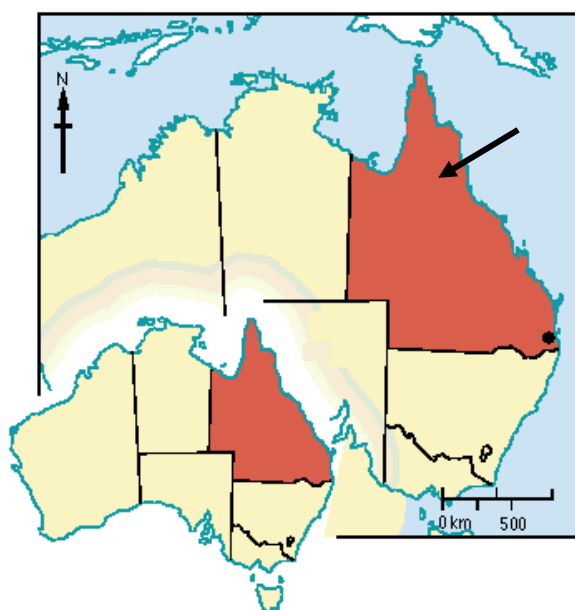
Ægtefælle:

Forældre: Christian David Testmann og Amalia Marie Christine Olsen

Karin`s bror Søren Testmann rejste til Australien som 17 årig med sine 2 søstre. Pigerne rejste hjem igen, men Søren blev. Det første stykke tid han var der, var han jernbanearbejder på banen i Queensland. Senere fik han i Australien en tinmine, og et godt sammenhold med en anden dansk familie som boede på en gård. Han kom tit hos den familie, og en dag da deres gård brændte ned, kontaktede Søren sin familie i Danmark. Han regnede med at de havde det godt, og ikke manglede noget. Han gav så den anden familie pengene til at bygge gården op for. Søren døde ugift og uden børn i 1974 i en alder af ca. 80 år. Han blev altså født i Finland ca. 1894 og var omkring de 13-14 år da han flyttede med til Danmark. Han har altså kun været i Danmark i 3 år.

I den tid han var i Australien skrev han sjældent og gerne korte breve. Blandt andet skrev han en gang til sin moder at han gerne ville have tilsendt hans personlige papirer, såsom dåbsattest med mere. Han nævnte dog ikke et ord om hvorfor, men sådan var de fleste af hans breve når han fik sendt dem, den ene gang eller to på et år.

Queensland,
Ved pilen findes Cai-
rms-

32. Ingeborg Testmann - Datter af Christian David Testmann

Født: 19/10 1886

Død: 27/2 1974 i Hornbæk

Søskende: Søren Testmann født 1894, Helga Testmann født 1888, Agnes Testmann født d.3/4, Karin Testmann Født 26/11 1900 død 25/11 1976 i Gern.

Børn:

Ægtefælle: Schultz

Forældre: Christian David Testmann og Amalia Marie Christine Olsen

En pige som bestemt ikke giftede sig af kærlighed. Hun giftede sig udelukkende for at komme af med navnet Testmann. Hun giftede sig i stedet til navnet Schultz. En mand som flirtede med mange kvinder, og som hendes søster Helga sagde om ham, at aldrig havde hun set så meget og så rødt hår og skæg som på den mand.

Hun drev et pensionat og sammen drev de et gartneri i Hornbæk, de fik 3 børn, men da han som sagt havde mange kvinder, hvilket Ingeborg til sidst ikke ville finde sig i, blev de skilt. Hun drev gartneriet videre, sammen med sin moder, men solgte det senere og passede i stedet sit pensionat. Hun fik bygget en Bungalow med små sommerhuse i haven. Disse brugte hun til at leje ud. Om sommeren brugte hun også sin Bungalow til at leje ud, hovedsageligt til københavnerne der ville en tur på landet. Hun havde også en iskiosk ved stranden som hun passede om sommeren.

33. Karin Olivia Testmann - Gift Henriksen - 1900 – 1976

Datter af Christian Testmann

(Ba-1c)

Født: 26.11.1900 i Aabo i Finland

Død: 25/11 1976 i Gern.

Søskende: Ingeborg Testmann født d. 19/10 1886, Helga Testmann født 1888, Agnes Testmann født d.3 /4, Søren Testmann.

Børn: Oskar *Henriksen* født 1922, Børge *Henriksen* født d. 3/1 1925, Gerda *Henriksen* født d. 26/1 1927, Henry *Henriksen* født d. 18/3 1928, Otto *Henriksen* født d. 9/2 1930, Ingrid *Henriksen* født d. 29/11 1933, Niels Christian *Henriksen* født d. 7/1 1936, Anna Marie *Henriksen* født d. 8/7 1940.

Ægtefælle: Gift med Jens Henrik Henriksen, født 25/9 1894.

Forældre: Christian David Testmann og Amalia Marie Christine Olsen

Billedet er Karin i en alder af ca. 3 år.

Karin Testmann blev født i Aabo i Finland d.26/11 1900, men må sammen med sine forældre rejse til Danmark da faderen må sælge ud af boet. Dette i en alder af 8 år. Karin skulle oprindeligt have heddet Karen, men i Finland havde man ikke navnet Karen, så hun blev hun døbt Karin. Hun blev dog af familie og venner kaldt Karen. Karin Testmann synes også at skulle have sagt om familien Testmann, at det er en meget udfarende familie. (Rejser meget) og hvis man kigger tilbage må man da også give hende ret. Tyskland, Danmark, Norge, Tyskland, Danmark, Finland, Danmark, og for nogen endda St. Croix, Canada og Australien. Da Karin blev konfirmeret ville hun være sygeplejer på et sindssygehospital, og læste derfor i Vordingborg. Hun blev gift med Jens Henrik Henriksen i Valby d. 29/8 1920. Dette var dog uden faderens samtykke da han mente at hun var for ung til ægteskabet. I stedet blev de viet med Kongebrev, udstedt i København den 16, august 1920.

På billedet er Karin 15 år, i hvilken alder hun mødte Jens Henrik.

Hendes mand Jens Henrik Henriksen blev født d. 25/9 1894 i Gern. død d. 20/3 1972 Kl. 19.05 på Silkeborg Sygehus. 72½ år gammel. Han blev født på gården Trehøje. Hans far hed Niels Henriksen og hans mor Anna Henriksen. Han var soldat i Avedøre, og var havnet på Hospitalet i København. Det var her han skulle komme til at møde Karin.

Karins søster Helga var gift med Jens Henriks halvbror Martin Andersen. Men da de skulle flytte til Amerika havde Jens Henrik ingen at få besøg af på Hospitalet. Resten af familien boede jo i Jylland. Helga spurgte derfor sin søster Karin om hun ikke ville besøge ham, hvilket hun gerne ville. De faldt for hinanden, og da Karin kun var 15 år fik hun derfor aldrig fuldført sine studier, hvilket hun også har givet udtryk for at have fortrudt.

___Helga og Martin fik i Amerika datteren Eva og sønnen Henry_____

Ved krydset er Jens Henrik som soldat.

Jens Henrik og Karin.

Da Jens Henrik mødte Karin var han allerede forlovet. Dette gad han dog ikke nu hvor han kunne få Karin. Dette var hans mor nu ikke synderligt tilfreds med, at han ville have sådan en Københavnersnude, nu hvor han kunne få sig en rigtig bondekone. Og ikke nok med det - han ville også være gartner!!, hvor resten af familien havde været gårdmænd.

Gartneriet i Sall. Her er det stadig lille. Senere er der bygget flere drivhuse til. Det ligger der i dag som et museum.

I 1923 - 1924 købte de en ejendom i Sall, af en høj og slank Thomas "Knapmager". En ejendom med tilhørende jord bestående af 4 tønder land, drevet som landbrug, 2 køer, 1 hest, grise, høns og selvfølgelig en hejsebrønd. Dyrene solgte de et år senere. Her startede de så med en planteskole, og efterhånden fik de mere og mere. Fra hans gartneri solgte han også til andre gartnere, han tog endvidere også ud til folk og ordnede deres haver, og andre gange gravsteder, men det var hele tiden småt med penge. Dog var der hele tiden til tøj og mad.

Jens Henrik passer sine tomater.

Jens Henrik vander mistbænk. Her tager han sin pibe som hans datter, Ingrid, samler op for ham.

Anden verdenskrig gik heller ikke for deres vedkommende ubemærket hen. Karin og Henrik husede under krigen en dansk politibetjent der var gået under jorden. Det var da tyskerne begyndte at arrestere de danske betjente. Dette havde da også været meget strafbart hvis den tyske besættelsesmagt havde pågrebet dem i det. Ikke nok med det, så risikerede de også hån og spot af den danske befolkning, da de også husede en tysk soldat der var deserteret fra hæren. Denne kom til gartneriet i Sall med særdeles ilde tilredte fødder, som Karin hjalp ham med at pleje.

Betjenten var Karin`s fætter og optrådte som maler. Han skulle have fået det dårligt og var derfor kommet til stedet dette efterår for at hjælpe med æblehøsten. Deres datter Ingrid der ikke var særlig gammel, var den første til at opdage at han var betjent. Da han havde en kæde til at hænge i bukserne og endte i lommen, spurgte hun ham om klokken. Denne kunne han ikke fortælle hende da det ikke var et ur, men et politiskilt. Ingrid gik da straks til hendes moder som jo så måtte gå til bekendelse.

Tyskeren havde været så glad for stedet, og den modtaget pleje, at han havde fortalt Karin at **“Wann der Krieg ist Kaput und ich nicht kaput - dann komst ich nur Zuruch“**. Han kom dog aldrig igen.

I byen Sall gik det sin vane gang. Dog med de obligatoriske mørklægnings gardiner. Den største forandring var forsamlingshuset ved siden af skolen hvor tyskerne var indkvarteret. Her var det selvfølgelig meningen at man skulle være bange for tyskerne, hvilket det dog

kneb med at være. På markedspladsen i Hammel gik det også sin vante gang, og en enkelt dag stod to bønder på pladsen og snakkede. Da en tysker kom kørende i en hestevogn udbryder den ene af dem “ **Gad vide hvor han har stjålet det køretøj** “. Hvorefter den tyske soldat stopper op ved dem og svarer på dansk. “ **Det kan jeg da godt fortælle jer - Vognen og hesten har de stjålet i Polen og mig har de stjålet i Østrig, men det er ikke alt man skal sige højt** “. Bønderne fik sig vel en lettere forskrækkelse men slap med denne.

En anden tysk soldat der kom sammen med en dansk pige fra familiens omgangskreds, var også deserteret fra den tyske hær. Han fortalte også at hvis han blev fanget ville han blive henrettet. Han havde mens han stadig var soldat henvendt sig hos Politiet i Sall. Her fortalte han dem, at hvis de ikke pakkede deres ting og flygtede, ville tyskerne arrestere de danske betjente. Politiet i Sall tog imod denne advarsel, og fik også advaret og rømmet politistationerne i nabobyerne, før tyskernes masse-anholdelser af politiet i Danmark. _____

Karin har hele tiden godt kunne lide at gå i kirke. Dette var ikke fordi hun var Religiøs, men fordi hun godt kunne lide orglets musik, sangene, og indimellem holdt præsten da også en god prædiken. Efter Jens Henriks død gik hun stadig meget i kirke og hun fortsatte med at sætte sig hvor hun altid havde siddet sammen med Jens Henrik.

Karin var på hendes sidste år selv syg, og var indimellem på sygehuset. D. 10/3 - 1976 skrev hun et digt som synes at kunne tyde på at hun afventer tidens dom. Hun skriver indirekte om hendes mand Jens Henrik.

To gode øjne jeg engang så
I den mit hjem, og min
Lykke lå, når vil gud
Atter lade mig se dem.

Jens Henrik Henriksen_____

Den 9/6 1976 skrev hun også at hun er kommet hjem fra et sygehus ophold og at hun så småt var begyndt at komme til kræfter igen. Hvilket var det sidste hun fik skrevet i sin minde bog.

Jens Henrik`s mor havde før været gift, men manden døde. Der var i det ægteskab 2 børn

Jens Carl Andersen

Martin Andersen

Hun stod så alene på gården med 2 børn. Det var her hun mødte Niels Henriksen. Han kom til gården som en slags bestyrer. De blev gift og fik 2 børn.

Jens Henrik Henriksen og Asta Henriksen.

Niels Henriksen er født d. 15/12 1855 i Gern, død d. 20/12 1938 i Gern. Udlært karetmager, senere landmand.

Anna Henriksen er født d. 27/4 1857 Harm, død d. 8/10 1925 i Gern. Landmandsdatter fra Horn.

De boede hele deres liv i Gern.

33.1. Brevvekslinger

Endvidere modtog Karin mange breve fra både sin fader og sin moder. Disse breve er meget beskrivende, og der medtages her et par stykker. De er fra hendes fader Christian David Testmann, og fra hendes moder Amalie Marie Christine. De er fra hun er 16 år til hun bliver 32. Det er fra hun læser i Vordingborg, til hun selv har børn.

I nogle få breve fra hendes fader forekommer enkelte svenske ord. Det drejer sig om tre ord som er oversat herunder.

Roligt = Sjovt **Kast = Brev** **Lit = Skrift**

Himling Öjer Vallø

d.20/2 1916

Kære datter !

Tak for brevet jeg her har modtaget, deraf ser jeg du er nøjd i din plads, det er da godt, at du fik en god plads, der er jo desværre så mange dårlige. Så er det jo også rart at du har så mange af familie og gode venner, du kan komme sammen med i din fritid.

Det var jo roligt at få brev fra Alfhild, kan du læse og forstå hendes svenske lit,? Men det kan du vel nok.

Ja mor har for længe siden sendt mig det første brev du skrev til hende fra København og som var skrevet med blyant. Det er lidt længe siden jeg har fået brev fra mor, men nu har jeg skrevet til hende i dag, jeg har jo tid nok dertil de dage jeg sidder hjemme og keder mig i ensomhed. Jeg har ellers tænkt på om jeg skulle have en husholderske, men har ikke råd i disse dyre tider. Med handlen går det knap så godt i år, da fisken alt andet jo er så dyr, men jeg er jo ene og får jo nok det jeg behøver. Gud har jo omsorg for alle som tror på ham og søger ham hjælp i Nød, så nok får vi jo det nødvendige her i livet, om også ingen skatter vi forsamler os her på jorden.

Hilse Alfhild og hendes forældre fra mig når du skriver til hende, jeg har ikke glemt dem og Finland. Jeg tænker ofte på Finland de "Tresan Sjöars land". Det er et herligt land, blot det kan være i fred med Rusland. Jeg tænker tit på de mange år vi har levet der i "Nød og lyst" som Svensken siger. De dejlige sommerdage og lyse nætter og den dejlige naturskønhed. Ja kære Karen, jeg og mor er nu svagt gamle, vi har jo prøvet en del, som du jo nok ved, og ikke altid af det bedste. Nu skal du jo til at stå på egne ben som man siger. Det er ikke altid let for unge uerfarne mennesker, men jeg tror dog du vil klarer dig. Du har dog en forstandig og god mor, som vil give dig gode råd og trøst om modgang skal komme og ellers en Gud og Vor Frelser den allerbedste Trøstermand i vor nød, glem ikke ham som vi mennesker jo er tilbøjelig til at glemme.

Som sagt, det er jo ikke så godt for unge imellem fremmede, men jeg er dog glad for Tante og Ingeborg, de vil nok hjælpe dig på bedste måde. Hils dem alle fra mig og vær selv kærlig hilset mange gange fra din fader.

Chr. Testmann

Påskedag 1916

Kære datter !

Tak for kortet og Alfhilds fotografi. Jeg troede straks det var dig selv, men da jeg så ej kunne kende igen dig, læste jeg kortet og så fik jeg jo at se, at det skulle være Alfhild, men jeg kan ej kende hende sådan hun er blevet stor.

Hermed vil jeg i Jesu og Guds navn ønske dig en glad påskefest ikke så som værten giver, men som Gud giver. Nu kommer du jo snart nærmere Mor igen, det er også bedere det. For så hjælper mor med at holde dit tøj i orden. Mor er dog bedst så længe vi få have hende. Thi vokser du fra barnetsår, glem da ej dit fadervor, glem da ej din vugge og ej din moders lykke.

I dag tænker jeg gå i kirke i eftermiddag. Det var jeg også skærtorsdag. Ellers holder jeg mig her hjemme i ensomheden. Jeg tænkte lidt på at rejse med til Masnedsund, men så opgav jeg det igen. Jeg har heller ingen brev fået dernede fra til Påske. Jeg har ikke fået fra andre end dig. I det hele taget ved jeg ingen nyhed at meddele dig, da jeg jo holder mig for mig selv og her kender du jo ingen.

Langfredag skrev jeg brev til Søren til hans fødselsdag den 3. Juni. Det taget jo lang tid før det når frem.

Krist stod op af døde, i Himlen vi ham møde ! Thi Synges lyst og sjæleglad Hans menighed i allen Stad : Ære være gud i det høje ! Mange kærlige Hilsner fra

Far !

Himling Öjer Vallø

d. 2/3 1919

Kære datter !

Tak for dit brev af 30/1. Jeg ser deraf at du skal have anden plads til maj, så vil jeg ønske du må få en god plads. Lønnen er jo ikke hovedsagen men mere det at det er en god plads, har gode forstandige og kritlige mennesker. Dårligt selvskab er jo ikke godt, det gør os jo ikke gode og det skulle vi jo helst blive, bedre end vi er, thi går det ikke fremad går det det tilbage og det skulle det jo ikke gerne.

Når du nu får en god plads så får du vel en lille ferie i sommer at komme til Himling Öjer, men hvor skal du få ferie til at komme alle de mange steder du skriver om i dit brev.

Det er jo ikke sådan at rejse meget, det er dyrt nu. Det koster både penge og tid og en tjener eller tjenerinde har jo sjældent ret meget tilovers af hverken tid eller penge. Men den stav man ej kan løfte skal man lade ligge.

Jo tak kære datter, med helsen går det nogenlunde, lidt forkølelse, men ellers alt vel.

Mor er på Rigshospitalet har jeg hørt fra Agnes, til mig har hun ikke skrevet derom. Fra Hornbæk hører jeg heller aldrig. De skriver ikke og jeg heller ikke. Til Agnes og Andreas kommer jeg engang imellem. Det er jo så nært ved, og Agnes Vasker mit tøj.

Tillige ses af dit brev, at Martin og Helga tænker at komme hjem til sommer, mon tro de så vil blive hjemme eller rejse tilbage igen ?

Henaf mange rejse bliver man ikke rig. Et gammelt ord siger, at tre gange at rejse er en gang Ilsråd. Jeg ved det passer, Thi vi har jo rejst meget i Danmark, Sverige og Finland.

I dag er det Fastelagsøndag, man ser det af at mange børn her i Narredragt går omkring og synger for at få nogle øre.

Til slut vil jeg så ønske dig alt godt kære Karin og først og sidst at gud må være med dig og du med ham i Jesus navn. I os selv er jo intet at berømme os af, Syndige er vi jo alle.

Hils så Henrik og hans forældre fra Far, ligeledes bedes du hilse andre du skriver til fra mig, men modtag selv de kærligste Hilsener fra din

Fader

Himling Öjer d. 16/3 1919

Kære Karin og Henrik !

I går modtog jeg et stort brev fra Eder. Tak Henrik for bogen, de var en god bog og da jeg jo førend har læst en af hans bøger, er det dobbelt interesse at læse dette. Nu er jeg så endelig landet hos Agnes, kom her fredag aften i hundekulde og snevejr. Jeg tog fra Hospitalet i Torsdags, og var så hos min søster til Fredag aften. Når jeg nu har holdt mig lidt i ro nogle dage, skal jeg så en tur til Masnedsund efter de sidste sager, og så bliver jeg her hos Agnes foreløbig. Hun befinder sig for tiden ret vel, men har nogen tid forud været meget sløj.

Christian er her også, men rejser vistnok på Onsdag til Århus og derfra til Fanø. Far var hernede i går at låne hesten, så jeg fik hilset på ham. Han skulle ud med rødspætter om eftermiddagen. Nej jeg fik intet besøg af Else. Er hun i København ? Jeg var hos en instrumenthandler for at ville købt et elektrisk Høreapparat, men de var mig dog for dyre. Dit brev til min søster har jeg læst, du havde altså ikke bestemt dig for nogen plads den dag, har du måske siden fået andre tilbud. Hvorledes går det ellers med helbredet, har du været til læge. Jeg kan dog ikke forstå at du nu kan have en hjertefejl, det har vi dog aldrig tænkt på eller mærket hos dig, men det passer måske heller ikke. De småkager var udmærkede, havde ingen afsmag, vi får nu de sidste i dag til vores eftermiddags kaffe. Kærlig hilsen fra din Moder og tak for bogen.

Hilsener fra Tante, hun kan næsten ikke få tid at skrive. Hun tager måske i sommer tilbage til Fabrikant Hardhausen.

Dette brev var fra hendes moder !!

Himling Öjer

d. 6/5 1919

Kære Karin

Hvorledes har du det i din nye plads og hvorledes føler du dig ved at være skilt fra Henrik til daglig ? Vi havde brev fra Henrik for et par dage siden, han følte det trist og tomt efter din afrejse, men i er dog ikke så langt fra hinanden, så i kan vel nok en fridag cykle til hinanden og når i kun holder rigtig af hinanden, som jeg er vis på at i gør, så vil skilsmissen kun knytte eder om mulig endnu fastere sammen. Jeg er så glad på dine vegne min pige, at du har fundet en så god kærlig og trofast ven i din tidlige ungdom, du vil derved blive forskånet for megen sorg og fristelser. Jeg er vis at Henrik vil værne om dig, såvidt det er i hans magt, og gjengæld ham med samme følelse, så vil i ved guds hjælp blive lykkelige. Det var nok en drøj rejse for eder inden i nåede hjem, vi var ærlig talt lidt urolige for hvorledes det var gået eder, da vi så i avisen hvilken trængsel der havde været i Køge, og at flere måtte blive efter. Agnes er nu oppe og i fuldt arbejde, men hun lider meget i sine bryster. Vi har nu fået tapeseret stuen, men alt ligger der ellers i en farlig uorden. Agnes er nu ene om at ordne det hele her, da jeg de sidste 3 dage har måttet holde mig i ro, for benets skyld, det er nemlig atter begyndt at bryde op.

I går fik jeg kast fra Søren, han arbejder endnu på jernbanen i Queensland og er rask og har det godt. Han skriver intet om at han har modtaget vore breve, men han ved dog min adresse hertil, så han må jo have fået dem.

Modtag nu en kærlig hilsen fra os alle tre til dig og Henrik, og sælig fra din moder.

Med håb om at du har en god plads.

Moder.

Himling Öjer d.

Kære Karin og Henrik !

Tak for Jert sidste Brev og kast, som Henrik har skrevet. Det var en uventet underretning at få fra Jer, at Du sådan er bleven syg Kære Barn, vil dog nu håbe du bliver plejet så godt at du snart må indtræde bedring. Vi talte om i Torsdags at du nu måske var på Rejse til Vordborg, men var noget urolig for hvorledes det i så fald ville gå med at pleje hånden, så det beroligede os lidt at vide Dig på Sygehuset, der er dog daglig pleje og lægetilsyn. Ja gid det må gå fremad med Helbredelsen, men tror du så at kunne overtage den plads igen når du kommer ud, ellers må du jo prøve at få din ferie, eller måske en anden plads. Jeg tager op til Ingeborg så snart jeg kan blive færdig her, eller rettere, de andre kan blive færdige med roer og Hø. Ingeborg kan ingen pige få og selv kan hun ikke vedblive at udføre alt det arbejde, der er jo en 13 à 14 personer på kost hver Dag, og kommer ikke alle til ens Tid, så det er opvaskning næsten hele Dagen, og hun kan ikke mere være så rask. Jeg ved ikke om jeg har meddelt dig at de ventes små i efteråret. Og her kunne der også hårdt trænge til at jeg blev. Her er meget arbejde hvor Agnes ikke så godt kan have Morten hos sig, og han begyndte at fordre pasning og vil være i Hænder Ellers en dejlig Dreng. Jeg tror også han kender forskel på os og ved når der er moderen der kommer. Nu ligger han her udenfor og sover i sin vogn, der vil han hellere være end i sin lille seng - Mange Tak Henrik fordi Du er så flink til at skrive og til at se til Karin, det opmuntrer hende dog. Nu kærlig Hilsen til jer begge fra os alle her med ønske om at Du snart må blive rask

Din Moder

Håber du har modtaget mit brev med Helgas indlagt.

Hornbæk den 13/6 1919

Kære Karin og Henrik !

Hjertlig tak for begge jeres breve, om jeg straks havde sat mig til at besvare dit brev Karin, havde det nok nås medens jeg var oppe, men her var virkelig ingen ende på arbejdet for Ingeborg, så opvaskning og lettere arbejde prøvede jeg jo på at hjælpe lidt med, men det var kun få Dage, så blev jeg atter lagt ned, og forøgede derved end mere hendes arbejde. Jeg var jo ikke rask da jeg tog fra Agnes, og skønt jeg hvilede mig et par dage på rejsen, må den alligevel have været for anstrengende. Jeg har holdt sengen en 14 dages tid, men i dag er jeg for første gang oppe i min stol, og skønt jeg ikke kan udføre andet end passe den lille, giver det dog Ingeborg lidt mere ro ved sit arbejde. Jeg forbavset ligefrem, over at Ingeborg har klaret sig igennem denne tid. Hun var oppe allerede 6te Dagen efter drengens fødsel, og et par dage senere måtte hun tage det hele på sig igen. Det satte hende skridt tilbage med sin mælk til Barnet, og selv den mælk der var kunne hun dårligt få tid at give ham. Jeg blev også helt forskrækket da jeg fik ham under behandling. Drengen er rask, men det var som tør Pergament, der var strakt over de små knogler. Nu har han begyndt at bedre sig, så man kan dog se ansats til lidt kød under huden. Han ser ellers så opvakt og livlig ud, og kan undertiden smile lidt os. Så må han beholde sit helbred, bliver der med tiden nok en kraftig dreng af ham. Viggo er lige ivrig til at forkæle drengen. Som Asta er med Martin. Her må han være en rigtig Knafar. Han er nu 4 måneder gl. Det Kniber med at få kradset et brev sammen, jeg blive så hurtigt træt, og dog har jeg så meget at skrive om, synes jeg, men det må vente.

Den 15/6

Så må jeg nu prøve at fortsætte. I kan vist ikke forstå at det værer slig Tid, inden i hører herfra, men når i nu kender grunden holder i mig nok undskyldt. Det var kedeligt du ikke kom et par dage før til Agnes, så kunne vi truffen hinanden, og jeg af min Post kunne også have haft godt af ro nogle få dage længere, men jeg var også urolig for Ingeborg. Her er et værre uro, men det er jo det forretningen fører med sig, og her er stadig rykind af kunder, så her sælges ikke så lidt. Den ene medhjælper, har næsten Dagen fuldt besat med at ekspedere. Viggo kører hver dag ud med hest og vogn og forhandler al slags have sager, undertiden kan han også have en glimrende fortjeneste, særlig når det går med tomater à 160

pr. stk. eller agurker à 15 à 100 pr. stk. Her er jo også daglig 3 Russere der så arbejder i haven, ved det grovere arbejde, de får kosten og 350 om Dagen, så det er jo billig arbejdskraft i forhold til hvad dagslønnen ellers er, så er her en ung Svensker som elev, og iblandt to betalende Russere, det er nogen der arbejder for en anden mand, men får deres kost her. Her er ellers så pæn i haven i år, jeg har jo ikke set den i fjor, men Ingeborg siger her er ingen sammenligning, og i år er den virkelig pæn. Var du nede og hilse på Fader, var han rask ? Mon vi kan vente dem hjem fra Amerika i efteråret ? Du søger altså anden plads i nov., hvis nu Henrik tager noget herovre, kunne du så ikke have lyst til at komme her over ad også, ellers får vi dig vel ikke at se. Lønnen er 35 à 40 kr. her oppe, men måske er den lige høj der, og hvis ikke I kan være nogenlunde i hinandens nærhed, tror jeg næppe en højere løn vil friste. Jeg vil ønske for Eder begge at i må få fat i noget i synes om, men måske bliver Henrik hjemme.

Moder

Hornbæk den 31/8 1919

Kære Karin og Henrik

I aften er jeg ene hjemme, så forstår jeg tiden med af skrive. Tak for jeres brev, og undskyld det har ventet så længe inden jeg fik dette svaret. Her er arbejde og uro hele dagen, og om aftenen er der en masse regnskab at ordne, så skriveriet må gerne vente. Vi er alle raske, også for mit vedkommende, så vidt jeg kan vente. Nu har du Henrik altså bunden dig for vinteren, og så kan jeg jo nok forstå at Karin vil her ind efter også, og det må jer heller ikke blive så vanskeligt at få en plads, der er jo stor pigemangel alle vegne. I skulle vel ikke kende en pige derovre, der kunne have lyst til at tage plads her oppe. Ingeborg ville gerne have en ung pige 16-17-18 à 20 år, løn 40 kr. Jeg kan ikke røre mig noget, maven er bleven så tung, så jeg har svært ved at gå. Det eller den klinik som Ingeborg var på i Kjb. er ikke nogen plads, der går de som elever uden løn, man bestiller ikke andet end at være ved maden. I selve Kjb. vil du vist ikke kunne finde dig tilfreds, men der kan vel nok også blive plads udenfor. Nu kommer de altså hjem fra Amerika, de mente jo først i september med Frederik VIII. Vi vil nu i morgen ringe ind til kontoret og forhører når skibet ventes ind, jeg vil så tage ind og møde dem ved skibet, bare jeg kan tåle turen. Jeg tåler kun så dårlig at gå. Det tøj du skrev om, kan du nok sende her op. Jeg kan nok få tid at se det. Det er så dyrt at sy det hos fremmede. Det er dog maskinarbejde der går hurtigt. Bare nu Martin og Helga kan finde dem til rette her hjemme i Danmark. Så de ikke skal fortryde at have gjort rejsen hertil. Så får jeg dem dog at se igen. Den lille trives nu her rigtig godt, bare han ser mig, ler og pludrer han så det er en lyst, tror næsten han kender mig bedre end Far og Mor. Jeg har mest med ham at gøre. Der var tale om at han skulle været i kirke som i dag, men det blev intet til. Nu kan Martin og Helga komme til barnedåb, de har lovet at tage en tur her op med det samme de er så nær, inden de fortsætter videre. Gid du nu må få en god plads og dog med en god løn, ikke under 40 kr. og måske 45 à 50 kr. og sørg så for at forlange bestemte fridage, da mange vil udnytte en ung pige over kræfterne: Også helst bestemt arbejdstid.

Kærlig Hilsen fra os alle, og særlig fra mig selv Eder Moder og Svigermoder.

Himling Öjer

9 oktober 1921

Kære datter og Svingersøn !

Tak for brevet som jeg modtog for en tid siden, hvoraf jeg ser at det står vel til hos Eder, ligeså er det hos mig. Jeg er gud ske lov frisk og rask såsom jeg plejer. Jeg har haft en lille operation nu i sommer, men har ikke lagt en dag i sengen i de snart 7 år jeg har boet her. Operationen kostet 25 kr. Jeg er jo ej i nogen sygekasse, så måtte jeg give 5 kr. så det bliver 30 kr., men nu er jeg også helt rask igen.

Fra Amerika er der dårlige efterretninger. Martin er så ked af den plads, så han nu havde i sinde at rejse til Danmark igen, men det syntes Helga ikke om. Det kan man ej fortænke hende i, sådan at skulle rejse pengene op, frem og tilbage, så skulle hellere bleven her den gang de var her. Fra Søren fik Agnes brev for en tid siden, men som vanlig nogle få linjer, at han har det godt og håber det samme for dem og med Lykønskelse med giftermål, nu de har været gift i flere år og èn Hilsen til mig, derimod ikke et ord angående hele den øvrige familie, bare så meget, at for en tid siden havde skrevet til Ingeborg om at sende hans Dåbsattest og konfirmationsbrev, men da han ingen fik, skrev han til Agnes om samme sag, og hun har nu afsendt det til ham. Heller ikke skrev han et ord om Mor, enten hun var levende eller død. Hvad han skal bruge papirerne nævnte han ikke heller. Vi tænkte, kan ske han skal giftes, men ingenting ved vi.

Agnes har så afsendt papirerne efter den adresse han skrev, så vi håber han fik dem.

Mor havde jo givet Agnes Søren's papirer, at opbevarelse til han fik brug for dem. Ja hun var omtænksom den Kære Mor, endda hun var syg og lidende. Af dit brev Karin ser jeg, at Ingeborg var kommen hjem igen, men da hun ikke har skrevet til mig har jeg opsat rejsen.

Tak for tilbud om at besøge Eder, det vil jeg gerne.

Mange Kærlige Hilsner fra

Fader

Himling Öjer d. 11 Juli 1928

Kære datter og svigersøn !

Hjertlig tak for lykønskningen til min 73 årig fødselsdag. Til næste år bliver jeg 74 om jeg lever så længe. Tak ligeledes for den dejlige kage. Jeg havde bedt Agnes, Andreas og børnene besøge om aften. De rørte din kage og lod lig den vel smage.

Desværre kære Karen, kan jeg ikke denne gang hjælpe jer med det lille lån du skrev om. Hvilket bedrøver mig dybt på Eders vegne, men jeg nu til terminen selv låne til afdrag og renter på min egen gæld. Jeg vente jo nok at få lidt ind af min have, men lige nu er der ingen ting moden til at sælge, det bliver jo så sent i år ligesom alt andet.

Jeg kan så godt forstå det må være svært for Eder, da jeg selv, så ofte og så mangen gang har været i ligeledes vanskelig stilling, vil derfor dog håbe at i på en eller anden måde ved Guds hjælp må komme over det. For mig er det jo ikke stort med fortjenesten. Jeg kan jo ikke tjene hel meget, dels at folk køber mindre, og dels at jeg nu bliver gammel og ikke kan døje at komme så langt omkring som før, og konkurrencen er også skarpere nu, og 1 dag om ugen lejer jeg Andreas til at køre for mig.

Jeg var af den mening at i havde 3 sønner, men ser af dit brev at der er også en pige. Ja Held og Lykke med dem og jer Allesammen. Ja tilgiv mig nu at jeg ikke denne gang kan hjælpe, det ikke fordi jeg ikke vil, men fordi jeg ikke kan.

Nu mange kærlige Hilsener fra Fader der ønsker eder alle Guds Nåde og Velsignelse.

Det ønsker jeg eder af Hjertet,

Fred med Gud.

Chr. Testmann

Himling Öje

13/9 30

Kære datter!

Tak for gaver og lykønsknungen. Det var en dejlig kage og har ikke taget skade fra rejsen. Jeg har spist af den hver dag og har lidt af den endnu. Den kom med posten om formiddagen d. 9. Juli.

Om eftermiddagen var jeg ude hos Agnes og Andreas. Da jeg kom hjem havde Ingeborg telefoneret til Brugsen og ønsket mig tillykke. 2 dage senere kom en lille pakke med chokolade og nogle cigarer fra hende til mig. Hun har i længere tid haft eksem i ansigtet. Så måtte hun have en anden at stå i boden, men hun skrev at nu var hun snart vel så hun selv kunne begynde igen.

Nu er vel jordbær tiden snart forbi, ser at i har haft mange. Nu er der ikke længe til høet. Så bliver kirsebær også modne, men der bliver ikke så mange i år som sidste år, håber de bliver noget dyre end i fjor.

Den 1. Juli havde medlemmerne i vores brugsforening udflugt til København, jeg var også med. Vidunderlig og dejlig tur. Vi havde madpakker med, så fik vi en gratis øl, kaffe og cigarer i fællesforeningen som vi nu beså, derefter var vi at bese Ford's Automobilfabrik og til sidst var vi så i Tivoli. Klokken 10 tog vi hjem og var hjemme klokken 12. Der var 4 store biler fulde deraf.

Ja så sender jeg en taknemlig hilsen til jer alle sammen.

Lev Vel !

Din Fader

Himling Öje 24-11-32

Kære datter !

Hermed vil jeg ønske dig til lykke til din 32 års Fødselsdag på Lørdag, gid Lykke og Helsen og alt godt må komme dig til del i det kommende år. Håbende at i alle har det godt, efter alderen kan jeg ikke forlange det bedere. Nu har jeg meldt mig ind i ligbrænderforeningen, jeg vil ikke graves ned i jorden og ligge og rådne.

Ingeborg har for en del tid siden fået opsporet Søren`s adresse i Queensland. Hun har skrevet til ham og jeg og Agnes har også skreven så at han kan få det til jul. Men om vi derfor får svar fra ham er jo ikke så sikkert, det lader jo til at han ikke bryder sig om os, da han ikke har skrevet til os i 13 år nu siden hans moder døde. Ingeborg har haft stort umage med at finde ham. Efterretningen er både gået gennem Regering, her og i Australien.

Fra Amerika får jeg aldrig noget af vide, jeg ved slet ikke hvordan De har det, dog håber jeg de har det godt. Skriver i til dem så hils fra

Fader

Til lykke og Lev Vel !

Endvidere findes slægtshistorie om Henriksen bagerst i grenen (Ba)

34. Ingrid Henriksen (Gift Nielsen) - Gartneri- medarbejder 1933 –

(Ba-1c5)

Datter af Karin Testmann

Født: 29.11.1933

Død: 26.12.2006 / formiddag

Forældre: Jens Henrik Henriksen og Karin (T) Henriksen

Søskende: Oskar Henriksen født 1922, Børge Henriksen født d. 3/1 1925, Gerda Henriksen født d. 26/1 1927, Henry Henriksen født d. 18/3 1928, Otto Henriksen født d. 9/2 1930, Niels Christian Henriksen født d. 7/1 1936, Anna Marie Henriksen født d. 8/7 1940. (Alle søskende er døbt Henriksen)

Børn: Hans Henrik Testmann, Birthe Testmann, Ulla Testmann, alle født Nielsen.

Ægtefælle: Gift d. 5/7 1952 i Sall med anlægsgartneren Poul Viggo Nielsen (f. d. 19/1 1925)

Ingrid var dengang Husassistent og blev senere d. 7/6 1967 ansat på A. Knudsen`s Handelsgartneri i Avedøre som leder af pakkeriet.

Ingrid Henriksen giftede sig med Poul Nielsen og kommer selv til at hedde Nielsen. Hendes børn fik dog navnet Testmann.

Poul Nielsen var søn af Hans Nielsen og er familie relateret til Martin Nexø Andersen. Hans Nielsen fik efter militær tjeneste i 1890 en særlig pipe. En pipe han røg på 1 gang årligt til jul.

Ingrid er født og opvokset i Sall. Hun hjalp til på Faderens gartneri, og om sommeren i marken. Hendes far Jens Henrik som havde gartneriet, havde også tilhørende frugthave. Velplejet og i en pæn stor størrelse. Naboen havde nu også en velholdt frugthave med stort set de samme frugter. Dog skal der ikke være tvivl om hvilke æbletræer Ingrid og de andre børn sad i. På trods af at det var de samme frugter, smagte de nu bedst i naboens have "Paradiset".

Til venstre - Ingrid der slår græs.

Til højre - Ingrids far i æblehaven hvor hendes bror er i færd med at plukke æbler.

Ved siden af Ingrids skole i Sall, lå forsamlingshuset der under anden verdenskrig blev brugt til indkvartering af de tyske soldater. Her kom Ingrid en dag cyklende hvor en tysk soldat lagde et kosteskaft på vejen, hvor hun kom cyklende. Og selv om det var svært at være bange for de tyske soldater i Sall, stod hun da pænt af cyklen og trak. Soldaten som skulle vise sig at være stedets kok, fjernede da også skaftet da hun kom derhen, og smilte pænt til hende. En anden dag kom hun også cyklende hvor hun tabte sin bagage fra cyklen. En tysk soldat var da hurtig henne ved hende, og hjalp hende med at få surret det ordentlig fast igen. Så det var da lidt svært at være bange for dem. Men nu havde de jo trods alt heller ikke selv valgt at gå i krig.

Dog gav den 9. April 1940 sit indtryk. Flyvemaskiner var ikke noget man så hver dag, så da de tyske maskiner kom buldrende over himlen, så mange og endda så lavt, smed hendes to veninder deres træsko og løb hjem så hurtigt de kunne.

Karin, Ingrids mor, så gerne at Ingrid gik i kirke, og dette i pæn nederdel eller kjole og da helst en sød hat. En ting Ingrid ikke brød sig synderligt meget om, og da slet ikke på varme sommerdage. Hun kunne godt lide at cykle i det fri, så i stedet for at cykle til kirke, cyklede

hun til den nærmeste hæk. Her skiftede hun til medbragte shorts og T-shirt. Herefter cyklede hun rundt i en time til halvanden, hvorefter hun cyklede til kirken for at se hvem der havde været i kirke den dag. Så kunne hun jo svare når mor spurgte.

Endvidere tjente Ingrid som stuepige på en planteskole i Tilst. Dette i en alder af 16 - 17 år. Hun cyklede i Weekenderne hjem til Sall, en strækning på ca. 30 Km. Og hvad var så mere naturligt end at lade sig transportere med lastbil. Det vil sige at når muligheden var der, hængte man sig fast i hængslerne bagerst på lastbilen. Det var jo lettere at komme frem på denne måde, end at selv at skulle træde i pedalerne. Når lastbilen skulle overhale en bil eller kom for langt ud i vejkanten, så slap man da bare og fangede den næste lastbil.

Barndomshjemmet i Sall.

En anden dag Ingrid skulle hjem fra Tilst tilbød en fyr hun snakkede meget med, at hun kunne låne hans Scooter. Ingrid havde dog aldrig kørt på andet end sin cykel og var ikke helt med på idéen. Dog endte det med på hun kom kørende på en Scooter da hun kom hjem til Sall. Karin var heller ikke meget glad da Ingrid kom hjem, men den skulle jo også tilbage.

35. Hans Henrik Testmann - Optiker og kontakt-specialist

(Ba-1c5a)

Søn af Ingrid Nielsen

Født: 25.10.1952

Død:

Forældre: Ingrid Henriksen (Gift Nielsen) og Poul Nielsen

Søskende: Birthe Testmann, Ulla Testmann

Børn:

1. Tommy Testmann. Født 18.03.1978
2. Steen Testmann. Født 22.06.1984

Ægtefælle: Gift d. 30.07.1977 med **Susanne Steensgaard Petersen***.

Uddannet: Optiker - Hans Henrik er uddannet optiker og stod i den forretning, hvor Susannes far var chef. Niels Steensgaard Petersen var selv optiker og var souschef hos Synoptik. Her mødte han Susanne, som tit kom i forretningen, vel under påskud af at skulle besøge sin far. Hun fik til sidst en opringning fra Hans Henrik Testmann, og det gik jo hverken værre eller bedre end at hun endte med navnet Testmann, og 2 børn.

Hans Henrik Testmann var værnepligtig soldat i 1976 og skriver:

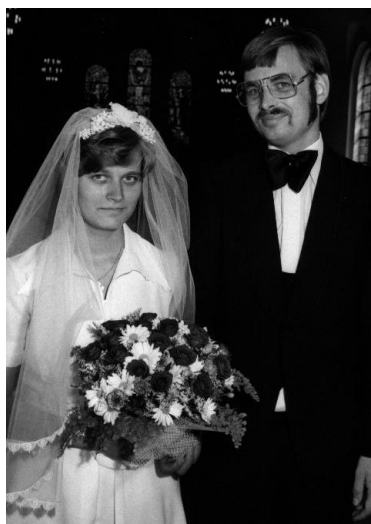
"Var i flyvevåbnet ved kontrol og varsling. Lå på Bornholm, midt i Almindingen, hvor Nato havde radarovervågningen over Østersøen, fra Rügen i syd til Baltikum og Finland i øst og nordøst.

Det var midt i perioden af den kolde krig, og pga. min viden om Nato's overvågning, var det mig forbudt at tage på ferie i et Warchawa-pagt land, da man fra Nato's side frygtede at soldater fra et Natoland vil blive udsat for afpresning omkring vores viden.

Det var i øvrigt i den periode hvor der var planlagt overgreb på Danmark, som skulle iværksættes fra Polen, og hvor Roskilde og Esbjerg var udpeget som mulige mål for atomvåbenangreb.

Man så da også fra bunkeren hvor jeg var, at der blev provokeret fra både Østtyskland og Polen, med fly, som fløj med stor hastighed, lige ind under Dansk luftområde, men Danmark svarede igen, med fly som på ca. 14-15 minutter fløj fra flyvestation Karup, og ud vest eller syd for Bornholm, til vores grænseområde, og viftede de fremmede/røde væk fra vores område.”

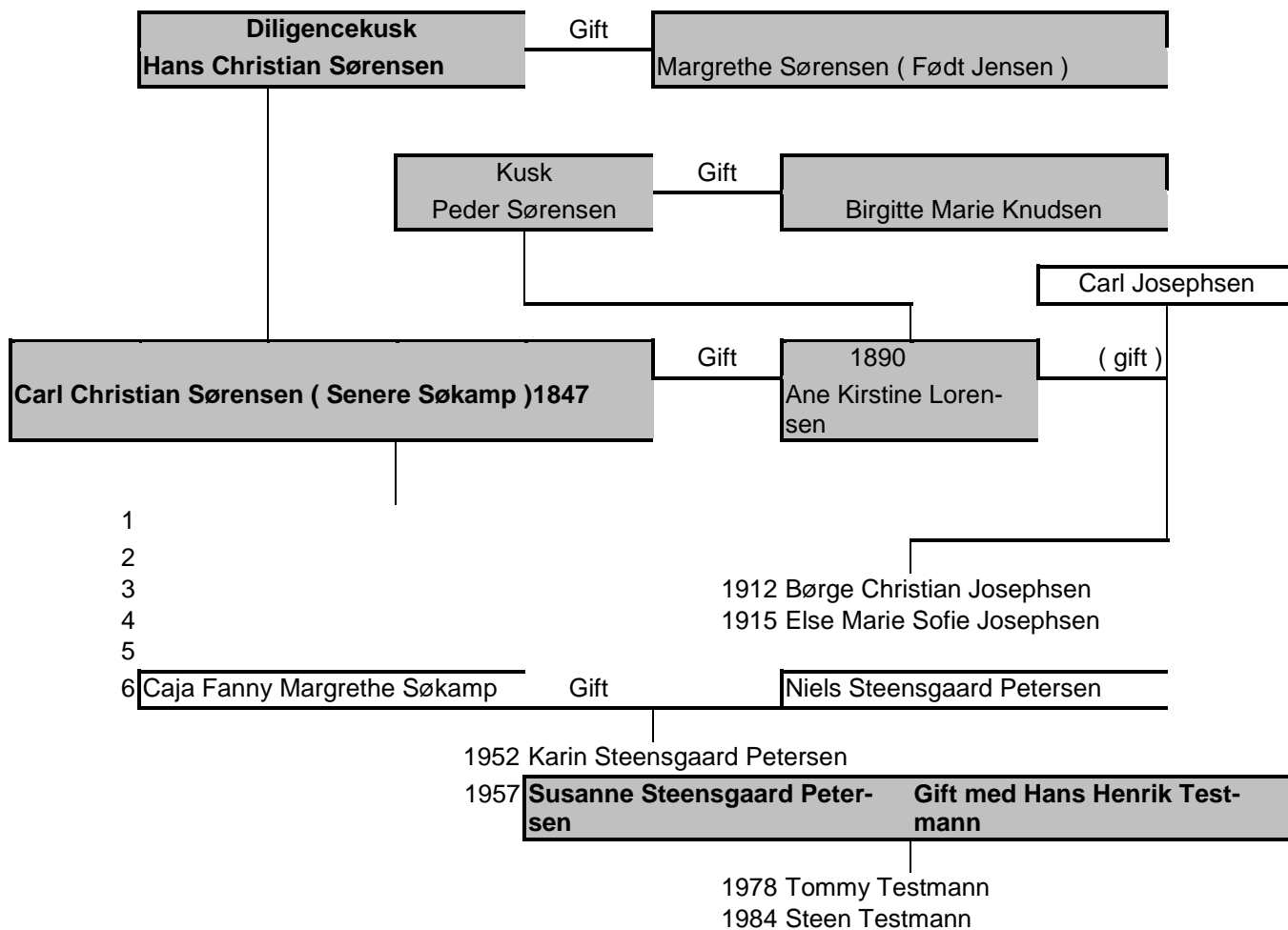
**Hans Henrik Testmann med
Hustru Susanne Steensgaard
Testmann**

35.1. Susanne Steensgaard Petersen`s Slægt

Herefter går jeg videre, men først gennem Susanne Steensgaard Petersen`s Slægt*.

(Gift Testmann)

Hans Christian Sørensen - DiligenceKusk
(Susanne Steensgaard Petersen`s oldefader)

Født: 1820`erne

Død:

Forældre:.

Søskende:

Børn: I hvert fald sønnen Carl Christian Sørensen (Senere Søkamp)

Ægtefælle: Margrethe Sørensen (født Jensen)

Carl Christian Sørensen - Sejlede som hovmester (Susanne Steensgaard Petersen`s morfader)

Født: 03.04.1847 i Merløse Sogn

Død: 15.06.1937

Forældre: Hans Christian Sørensen og Margrethe Sørensen, født Jensen

Søskende:

Børn: 6 i alt - Heraf Caja Fanny Margrethe Søkamp.

Ægtefælle: Ane Kirstine Lorensen, født 3/5 1890 i St. Stefan`s Sogn i København. Hun var datter af Peder Sørensen (Kusk) og Birgitte Marie født Knudsen.

Ane Kirstine Lorensen blev gift første gang med Carl Josephsen i 1910. I dette ægteskab var der 2 Børn:.

I. Børge Christian Josephsen. født 15/3 1912

II. Else Marie Sofie Josephsen. født 9/3 1915

Carl Josephsen døde i 1918 af Spansk syge.

Ane Kirstine Lorensen blev gift anden gang, vist 1920-21, med Carl Christian Sørensen hvor de fik 6 børn. Hun døde 2/10 1969.

Præcis hvornår Carl Christian Sørensen ændrede sit navn til Søkamp vides ikke, men han havde det i 1920. Han sejlede som hovmester og har sikkert derfor ændret navnet til netop Søkamp. Navnet er gået tabt da der i hans ægteskab kun var piger.

Caja Fanny Margrethe Søkamp - gift Steensgaard Petersen

(**Susanne Steensgaard Petersen's moder**)

Født: 29/11 1924

Død: 20/11 1997

Forældre: Carl Christian Søkamp

Søskende:

Børn: Karin Steensgaard Petersen og Susanne Steensgaard Petersen

Ægtefælle: Niels Steensgaard Petersen

Hun fik i sin barndom Polio, og med dette gik hun med skinne på det ene ben til hun døde. Hun levede efter sin mand Niels Steensgaard Petersen. Efter hans død har hun når hun fik blomster, altid sat dem ved siden af hans billede. Selv døde hun d. 20/11 1997. Under den omstændighed, at da hun boede alene gad hun ikke tilberede varmt mad til sig selv. Hun spiste jo heller ikke ret meget. På dagen hvor hun dør ventede hun ikke gæster, men alligevel havde hun sat 2 koteletter til at stege på en pande. Herefter satte hun sig ind i stuen med en bog, og faldt i søvn.

Karin Steensgaard Petersen - gift Sørensen

Født: 21.03.1952

Død:

Forældre: Niels Steensgaard Petersen og Caja Fanny Margrethe Steensgaard Petersen

Søskende: Susanne Steensgaard Petersen

Børn: Brian Munk Sørensen og Poul Munk Sørensen

Ægtefælle: Gift første gang med Jørgen Munk Sørensen

Susanne Steensgaard Petersen gift Testmann - 1957

Født: 24.06.1957

Død:

Forældre: Niels Steensgaard Petersen og Caja Fanny Margrethe Steensgaard Petersen

Søskende: Karin Steensgaard Petersen

Børn: Tommy Testmann & Steen Testmann

Ægtefælle: Gift 30.07.1977 med Hans Henrik Testmann

Uddannet: Kontorassistent

Herefter går jeg videre med Testmann:.

36. Tommy Testmann - 1978

(Ba-1c5a 1)

Søn af Hans Henrik og Susanne Testmann

Født: 18.03.1978

Død:

Forældre: Hans Henrik Testmann og Susanne Steensgaard Petersen

Søskende: Steen Testmann

Børn: Christopher Testmann f. 02-04-2011

Ægtefælle: Gift d. 3 juni 2006 med Susan Testmann

(Født Krogsgaard – 04-11-1978)

Uddannet: Maskinarbejder ved DSB i Århus 1998, samt Produktionsteknolog med speciale i drift på Randers Tekniske Akademi i 2004

Født på Rigshospitalet og opvokset i Struer. Uddannet maskinarbejder på centralværkstederne ved DSB i Århus. Her udlært i 1998. Ansat ved York d. 4/9 2000 som maskinarbejder ved CNC – Fræser samt CNC-slibemakine. Dette til fremstilling af rotor til køleanlæg.

Påbegyndt uddannelse som produktionsteknolog i august måned 2002 på Randers Tekniske Akademi. Dette har medført en afsluttet uddannelse som Produktionsteknolog med speciale i drift, juni 2004.

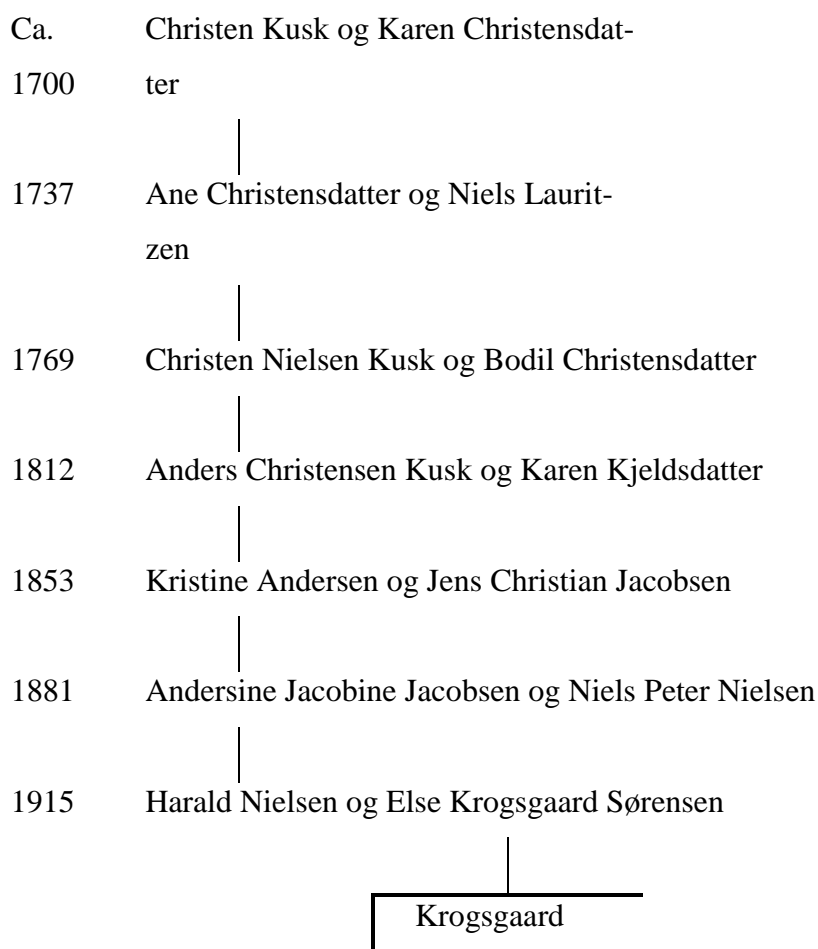
Har arbejdet ved inventarvirksomheden Nordshop som Logistikkoordinator / Indkøb, samt SMC Pneumatik som Teknisk Indkøber med ansvar for lean samt konsignationslagre.

36.1. Susan Testmann (Født Krogsgaard)

For slægten Krogsgaard er forfines slægtshistorie som medtages herunder:

Til denne slægt hører også Anders Christensen (Kusk) og Karen Kjeldsdatter`s slægt. Denne er i forvejen beskrevet af en Alfred Jensen. Jeg refererer dog kun hvad der er relevant for Krogsgaard. Han lægger ud:.

Det er en ringe mand, som ikke har slægtsminder,
og det er en ringe slægt, som ikke efterlader sig sådanne.
Men den mand og den slægt er endnu ringere,
som ikke vil værne om sine minder,
så de kan gå videre til børn og børnebørn, slægt efter slægt.

(J. C. Christensen)

36.2. Christen Kusk -

Født:

Død: Christen Kusk bliver begravet i Vridsted d. 10/10 1779

Forældre:

Søskende:

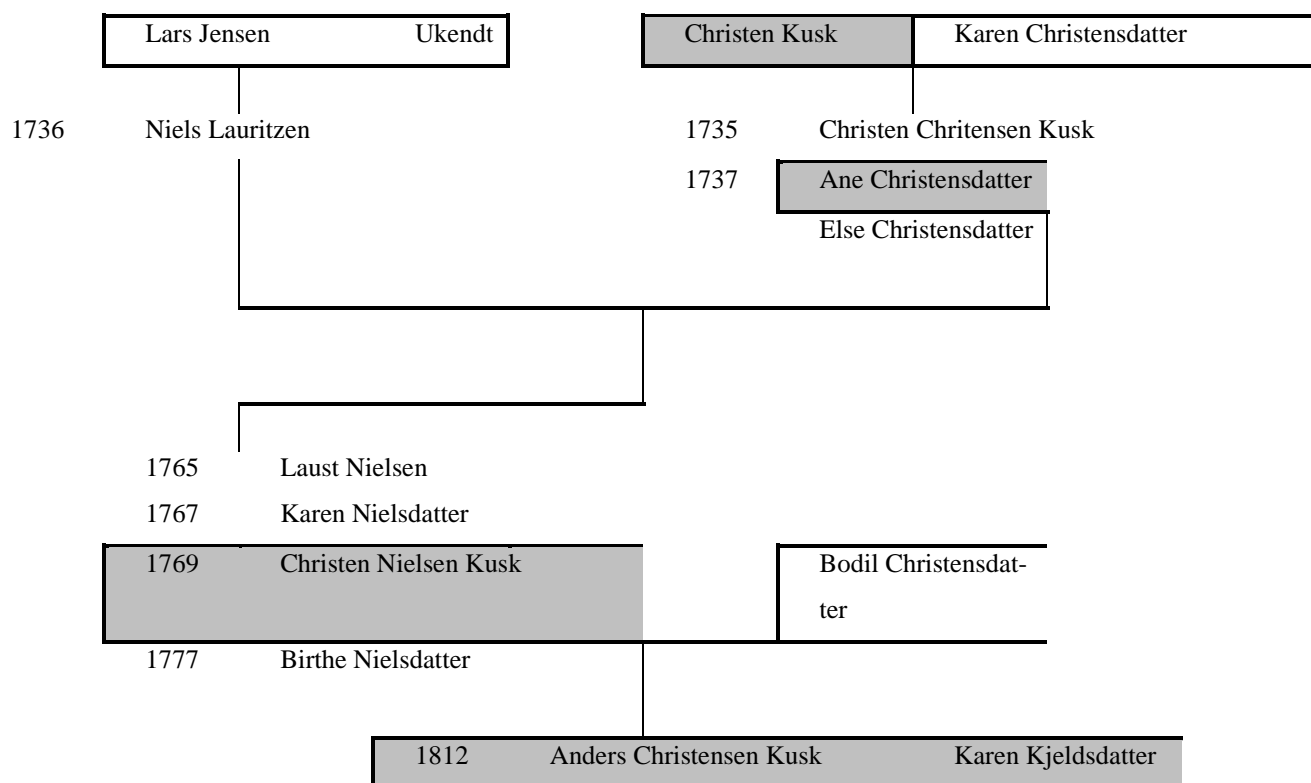
Børn: Christen Christensen Kusk f. 1735 - Ane Christensdatter f. 1737 - Else Christensdatter

Ægtefælle: Karen Christensdatter

Christen Christensen, søn af Christen Kusk dør i 1786.

Vridsted kirkebog

1786, 14. Søndag efter Trinitatis (Ca. 15/9) begravet Christen Christensen Kusk af Trevad, 51 år gammel.

36.3. Ane Christensdatter - 1737

Født: 1737

Død: 1801

Forældre: Christen Kusk og Karen Christensdatter

Søskende: Christen Christensen Kusk f. 1735 og Else Christensdatter

Børn: Laust Nielsen f. 4. august 1765, Karen Nielsdatter f. 12. April 1767,

Christen Nielsen Kusk f. 30. April 1769, Birthe Nielsdatter f. 16. November 1777

Ægtefælle: Niels Lauritzen døbt i Vroue den 11/9 1735. Hans far var Lars Jensen, Børsting født 1704. Hans Hustrus navn kendes ikke. Niels Lauritzen havde en bror Jens, Som begravet i Vroue den 5/4 1772 38 år 7 md. og 3 uger gammel. Altså født ca. 15/8 1733.

Heller ikke til Niels Lauritzen er der noget kendskab før folketællingen i 1787, (Den første folketælling, der blev fortaget her i landet) der fortæller følgende:.

Folketællingslisten 1787 Vroue Sogn, Børsting by:

Niels Lauritzen	51 år	Husbonde, gårdbruger
Ane Christensdatter	49 år	Madmoder, hans kone
		begge i første ægteskab.

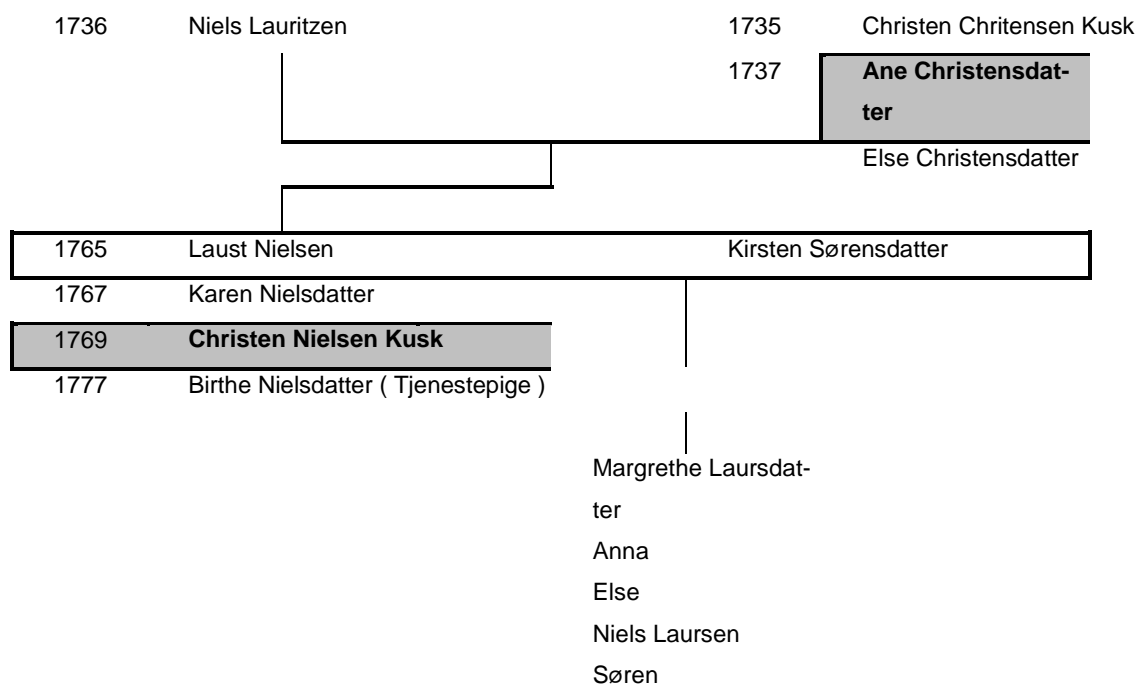
Laust Nielsen	21 år	
Karen Nielsdatter	19 år	Deres børn
Birthe Nielsdatter	10 år	

foruden de 3 nævnte børn, er der en sønnen Christen, døbt 30/4 1769.

Ane Christensdatter begravet d. 5/7 1801. Dette er kort tid efter Niels Lauritzen som bliver begravet d. 10/6 1801. Begge i Vroue. Forinden da har sønnen Laust overtaget gården, og

forældrene er gået på aftægt og bor hos ham. Derom fortæller Folketællingslisten for Børsting 1801:

Laust Nielsen	36 år	Bonde og gårdbruger
Kirsten Sørensdatter	37 år	begge i første ægteskab
Margrethe Laursdatter	7 år	
Anna ---	5 år	
Else ---	4 år	deres børn
Niels Laursen	2 år	
Søren ---	1 år	
Birthe Nielsdatter	24 år	Tjenestepige, husbondens søster
Niels Laursen	66 år	Husbondens fader og moder
Ane Christensdatter	63 år	lever af aftægt. Begge i 1. Ægteskab

36.4. Christen Nielsen Kusk - 1769 – 1856 - Grundlægger af Tinghøjgaard

Født: 1769. Døbt 30. April 1769

Død: Christen Nielsen (Kusk) dør i 1856, 88 år gammel

Forældre: Ane Christensdatter og Niels Lauritzen

Søskende: Laust Nielsen, Karen Nielsdatter, og Birthe Nielsdatter.

Børn: Niels Christensen f. 14/12 1805, Christen Christensen f. 6/5 1807, Visti Christensen f. 1809,

Anders Christensen f. 3/3 1812, Ingeborg Christensdatter f. 19/10 1816

Ægtefælle: 1. gang med Ingeborg Nielsdatter af sjørup. 2. gang med Karen Andersdatter. 3. gang med moderen til hans børn Bodil Christensdatter

Hvor han måtte have været i sin ungdom, kan ikke konstateres, men ifølge folketællingen 1787 var han ikke hjemme, og har antageligt været ude at tjene. Måske har han været hos sin morfar Christen Kusk i Trevad, og senere efter dennes død i 1779, hos sin morbror Christen Christensen Kusk, som dør i 1786. Det er sikkert her han får Kusk- navnet hæftet på sig, da der jo ikke forlyder noget om, at faderen, Niels Lauritzen bliver kaldet Kusk. Dette er sikkert årsagen til at Kusk navnet bliver sprunget en generation over.

Lægdsrullen, som begynder i 1789, fortæller:.

Lægdsrullen for Halds Amt 1789, nr. 50

Niels Lauritzens søn Christen, 22 år, 64 ¼ tomme, (168 cm.) Født i Vester Børsting, ansat 1793 ved 1. Jyske regiment.

1793	50/41	Christen	23 år	
1795	41/40		26 år	ophold hjemme
1798	40/34		29 år	
1800	34/32		31 år	

Afsked 1801.

Efter dette er Christen Nielsen rekrut fra 1793. Hvor længe han har været soldat vides ikke, men ifølge rullen er han hjemme 1795.

Hærens arkiv oplyser følgende:

Niels Lauritzens søn Christen (Christen Nielsen) indkaldes ifølge lægdsrullen i året 1793 til 1. Jyske Regiment, og det fremgår af regimentets stambøger, at dette mandskab hjemsendtes 29/4 1801. Indkaldelsesdatoen er derimod ikke indført i stambøgerne.

Jyske Regiment er identisk med den senere 7. Bataljon, der i årene 1785 - 1816 havde garnison i Århus.

Som dokumentation for at Christen Nielsen Kusk grundlagde Tinghøjgaard, som i dag er på et areal på 24 hektarer og 275 m², findes det skøde som blev givet til grunden. Skødet som er fra Skøde og Panteprotokollen lyder:

juni 1803 skøder Søren Laursen, boende i Daugbjerg sogn, Engedal by til Christen Nielsen, Børsting en part af sælgerens ejende og påboende gård, som skatter af hartkorn 4 skp. 2 fdk. 1 $\frac{3}{4}$ alb., “ som af **S.T.*** Koplau og Landjusteur Schuchardt er afstegen”. Købesum 320 rigsdaler, og desuden nyder Christen Nielsen et stykke mose ved bækken til tørvegrøft, men ikke til græsning, som er ham udvist, som går til Sjørup skel ved venstre side og til Anders Villadsens skifte ved højre side. Desforuden nyder køberen 2 dages grøft ved bækken i sælgerens egen mose årlig.

*** S.T.** Salvo Titolo. (D.v.s. Under forbehold af evt. titler, hvorved brevskriveren bringer sig selv i salveten.)

Skødet blev tinglæst 30. September.

Tinghøjgaard bliver i et senere brev omtalt af hans barnebarn:. Den er gået i arv gennem mange slægtled, jeg ved ikke hvor mange. Vi betalte ingen skat, da den lå i 3 sogne, Sjø-

rup, Engedal, og Laanum. Det var et mindre lod i hvert sogn, men tilsammen blev det så en gård. Fra tidligere tid hed den Toppenhøj, senere blev den kaldet Tinghøjgaard, fordi der var 3 høje på grunden, de er vist nu sunket sammen. De høje var vor søndagsfornøjelse, hvor vi sad og talte gårdene og kirkerne, en vidunderlig udsigt over 3 sogne.

Gården bestod af 4 lange hvide huse og en have på hver side. Også kaldet Kalgo af hans børnebørn.

Ingeborg Nielsdatter, hans første hustru, døde omkring d. 4/9 1803 i en alder af 34 år. Det betyder altså at hun døde Ca. 2 ½ måned efter det første skødes udstedelse. Der var på dette tidspunkt ikke nogle rigtige bygninger på stedet som senere skulle blive til Tinghøjgaard. Det at de derfor har været nødt til at bo forholdsvis primitivt, har sikkert haft indflydelse på Ingeborgs død.

Han bliver gift igen d. 2/11 1803 med Karen Andersdatter. Hun bliver begravet i Daugbjerg d. 31/10 1804 i en alder af 24 år.

I ingen af disse to ægteskaber er der børn. Det er der derimod med hans 3. kone Bodil Christensdatter. De bliver gift d. 12/1 1805 i Smollerup kirke. De får i alt 5 børn. Af disse Anders Christensen som får overdraget Tinghøjhus. Til denne overdragelse hører følgende aftægtskontrakt, oprettet d. 15/11 1840:.

Fjends Herreds skøde og pantbog nr. 11 side 306 - 307

I anledning af at jeg, Christen Nielsen ved skøde har overdraget mit hidtil ejende og påboende boelsted udi Tinghøjhus på Engedal mark i Daugbjerg sogn med besætning til min søn, Anders Christensen, er der til fordel for min hustru, Bodil Christensdatter oprettet sådan ægteskabs kontrakt:

Til beboelse forbeholder mine forældre sig den venstre stue, som jeg, deres søn vedligeholder deres livstid uden udgift for dem.

Jeg leverer mine forældre årlig aftægt 4½ td. Rug, 2 td. Byg, 4 td. Kartoffler, sundt og rent korn, som de modtager i 2 terminer, nemlig 1. Maj og 1. November, en ko at malke dagligt, men dog en af køerne en dag og en anden en anden dag. 1½ lispund tørt flæsk, 1 lispund smør, 1 lispund ost, 4 snese æg samt årlig 4 rigsdaler i penge, samt 8 pund hør og 1 skp. Salt.

Til ildebrændsel leveres aftægtsfolkene årlig, røgtet og hjemkørt i rette tid 14 læs hede-tørv, 2 læs overtørv ved bakken samt 2 læs skudtørv og et læs lyng.

Pkt.4. Jeg fodrer og græsser mine forældres 4 får med deres yngel, det sidste dog ej længere end til mikkelsdag.

Pkt.5. Jeg besørger mine forældres korn til og fra mølle, samt bager deres brød og brygger deres øl, samt vasker deres klæder.

Pkt.6. Jeg bekoster mine forældres hæderlige og anstændige begravelse som følge af, at deres samtlige ejendomme er mig overdraget, og er det en selvfølge, at hvad de ved deres død er i besiddelse af, og som kun er overladt dem til brug for livstid, skal tilhøre mig eller daværende ejer af stedet.

Pkt.7. Alle ovennævnte naturalpræstationer vedbliver, til den sidste af mine forældre er død.

Pkt.8. Endvidere tilføjes, at jeg betaler min søster, Ingeborg Christensdatter halvtredsindstyve rigsdaler sølv, samt en sengs klæder bestående af 2 dyner, 4 puder, 2 hølsklæder og hendes mors dragkiste og gangklæder, hvilke penge eller sengeklæder leveres hende, når hun bliver gift, eller efter bevilling bliver myndig, samt gøre min søsters bryllup efter egen skik og brug.

Pkt.9. Min faders efterladenskaber af uldent og linned gangklæder tilhører mine brødre, Niels Christensen og Visti. Endvidere en jernbilægger-kakkelovn og seks hollandske tallerkner og 1 sølvbæger tilhører min datter.

Det her udi natural-præstationer er, for det stemplede papirs skyld, ansat til værdi 25 rigsdaler og 4 mark årlig. Præstationen i Pkt.8. ansættes til værdi 80 rigsdaler.

Tinghøjhus d. 15.11. 1840.

Til vitterlighed

Jens Jacobsen

Anders Christensen

Christen Nielsen

Jacob Jensen

Med ført Pen

36.5. Anders Christensen Kusk - 1812

Født: 3/3 1812

Død: Han blev 98½ år

Forældre: Christen Nielsen Kusk og Bodil Christensdatter

Søskende: Niels Christensen, Christen Christensen, Wisti Christensen, Ingeborg Christensdatter

Børn:

<i>Bodil Marie (Tidlig død)</i>	<i>Født:</i>	<i>2/5 1852</i>	<i>Død:</i>	<i>2/4 1856</i>
Kristine		28/8 1853		24/6 1894
Kjeld Christian		19/6 1855		29/5 1936
<i>Ane Boline (Tidlig død)</i>		<i>29/10 1857</i>		<i>/10 1857</i>
Andreas		27/4 1859		7/1 1909
<i>I alt 10 børn.</i>	Bodil Marie		22/12 1860	
	2/3 1917			
<i>hvoraf de 4</i>	Ane Kirstine		10/7 1863	
	25/2 1887			
<i>dør tidligt Niels Christian (Tidlig død</i>			<i>22/5 1865</i>	
	<i>24/3 1867</i>			
	Anna Catrine	16/3 1867		8/3 1945
	<i>Nielsine (Tidlig død)</i>	<i>4/12 1868</i>		<i>12/1 1869</i>

Ægtefælle: Gift d. 22/4 1851 i Smollerup kirke med ungpige Karen Kjeldsdatter (han 39 år - hun 24 år)

Anders Christensen Kusk var en stout skikkelse. Ikke særlig høj, men bredskuldret og velbygget

Da han som 19. årig er på session får han betegnelsen tjenlig til transport, (ikke kasseret men stadig stående i lægdsrullen.) dog med tilføjelsen blind på venstre øje.

Han bliver omtalt som en god fader der aldrig sagde et ondt ord. Når børnene havde gjort noget forkert kunne han give dem et blik, hvorefter de stille forsvandt hen og skammede sig. Han sang salmer for dem om søndagen og talte pænt til dem. Han var dog ikke meget talende og legede ikke ret meget med børnene, men kunne godt ved lejligheder vise sine typiske smilehuller i kinderne. Som en belønning når børnene havde været artige, kunne han bruge at lade dem se i bordskuffen. Denne kunne de godt lide at kigge i. Der var mange rare ting som gamle sølvknapper, et sølvspænde og mange andre sjove ting.

I sin ungdom var han kusk for et stort herskab, formodentlig familien Hald. Hans børn beundrede tit hans uniform som lå på kistebunden med de blanke knapper de fine knæbenklæder og selvfølgelig en høj hat. Denne hat spillede drengene bold med, nu hvor der ikke var råd til en rigtig bold.

Han hjalp så længe han kunne sin far i bedriften

Hans hustru Karen Kjeldsdatter dør d. 1/10 1879, hvilket sikkert gav stødet til, at han afstod ejendommen til sønnen Kjeld Christian Andersen.

36.6. Kristine Andersen - 1853 - 1894

Født: 28/8 1853

Død: 24/6 1894

Forældre: Anders Christensen Kusk og Karen Kjeldsdatter

Søskende:

Bodil Marie	Født:	2/5 1852	Død:	2/4 1856
Kjeld Christian		19/6 1855		29/5 1936
Ane Boline		29/10 1857		/10 18
Andreas		27/4 1859		7/1 1909
Bodil Marie		22/12 1860		2/3 1917
Ane Kirstine		10/7 1863		25/2 1887
Niels Christian		22/5 1865		24/3 1867
Anna Catrine		16/3 1867		8/3 1945
Nielsine		4/12 1868		12/1 1869

Børn:

Johanne Jacobsen	29/1 1877
Karen Jacobsen	29/1 1879
Andersine Jacobine Jacobsen	1/11 1881
Anders Jacobsen	6/4 1884
Anton Kristian Jacobsen	13/9 1890
Jacob Jacobsen	9/4 1898

Ægtefælle: Viet i Daugbjerg d. 19/12 1876 til Jens Christian Jacobsen, født d. 6/9 1851.

Han var søn af smeden i Engedal Jacob Sørensen.

Kristine var den ældste i søskendeflokken. Hun boede i Kongenshus, og var gift med Jens Christian Jacobsen. Med ham havde hun 5 børn, og ventede den sjette. En dag da hun var alene hjemme, og ville slagte en kalv, forløftede hun sig. Dette med resultat at noget i hende sprang, og hun døde inden aften.

Kristine Andersen

Jens Christian Jacobsen

Hendes bror Kjeld Christian arvede gården.

Hendes mand skrev til hendes søster om den store sorg, om at på en nat var hans hår blevet ganske hvidt. Nu stod han alene med 5 børn, som skulle spredes for alle vinde.

Selv måtte han tage plads som høstkarl på Fyn. Havde i en tid plads som karl på Fredericiaegnen, var derefter i Salling og kom så til Daugbjerg, hvor han arbejdede på kalkværket et par år. Han giftede sig igen med en Johanne Margrethe Davidsen fra Dalum i Fly. Han flyttede så op til hende i hendes ejendom i Smollerup bakker. Her var han så uheldig efter nogle års virke at slå sit knæ under en malketur. Han måtte senere have sat benet af.

36.7. Andersine Jacobine Jacobsen - 1881

Født: 1/11 1881 - måske døbt samme dag

Død:

Forældre: Kristine Andersen og Jens Christian Jacobsen

Søskende:

Johanne Jacobsen	29/1 1877
Karen Jacobsen	29/1 1879
Anders Jacobsen	6/4 1884
Anton Kristian Jacobsen	13/9 1890
Jacob Jacobsen	9/4 1898

Børn:

Aage Jacob Nielsen

Ejner Nielsen

Gudrun Nielsen

Rigmor Nielsen

Harald Nielsen

Metha Margrethe Kirstine Nielsen

Dagmar Jensine Nielsen

Anna Sofie Nielsen

Svend Oluf Nielsen

Født:

1/11 1952 død i Florida i
1977

7/5 1907

2/2 1910

16/12 1912

27/2 1915

13/3 1918

1/6 1921

11/11 1923

14/1 1925

Ægtefælle: Gift i Vrove kirke d. 18/10 1903 med Niels Peter Nielsen. Født d. 21/7 1876

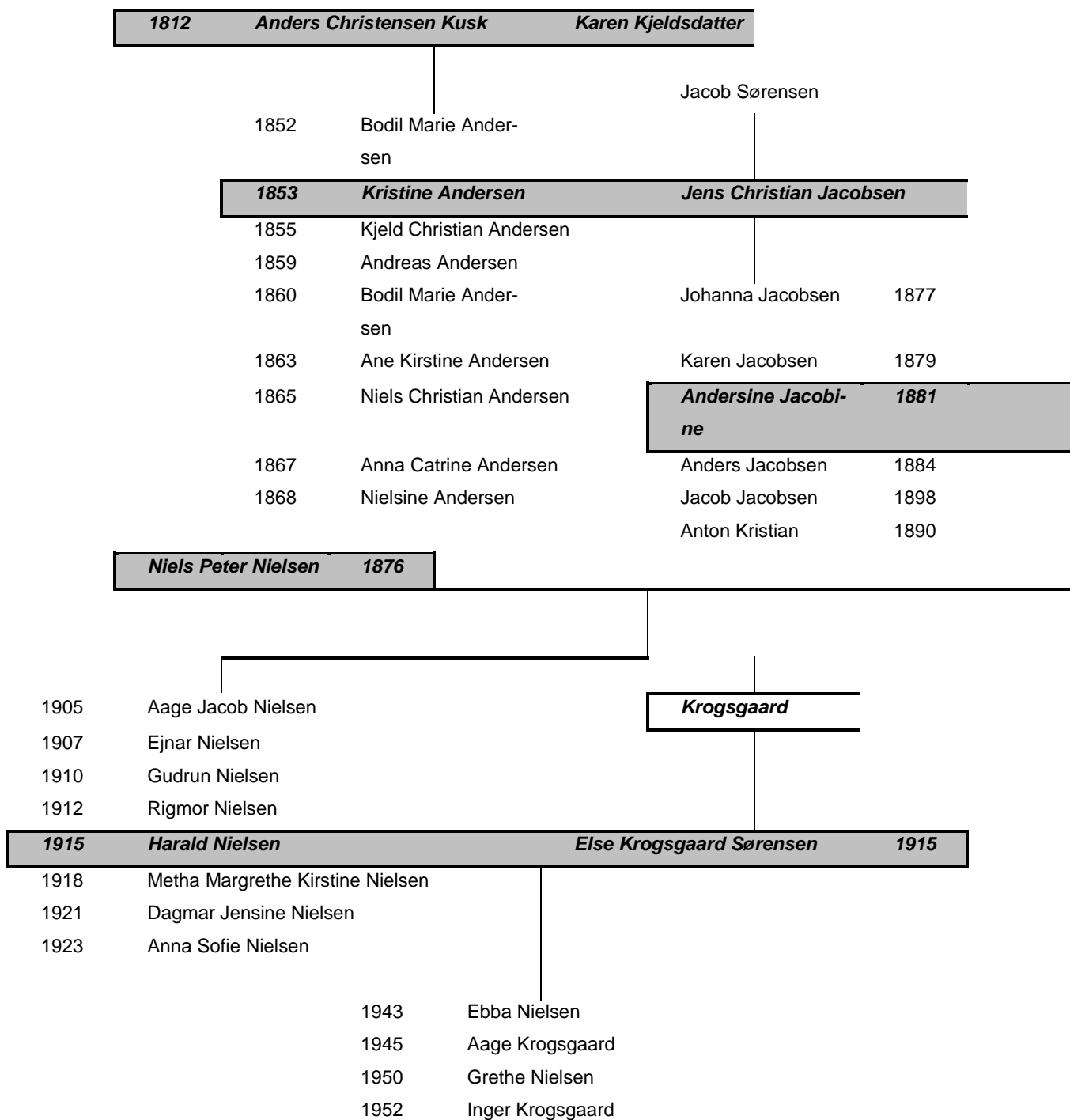
Andersine tjente, før hun blev gift, hos Niels Kristian Sørensen i Vridsted, hvis kone Hanna var en kusine til Andersine. Da hun blev gift med Niels Peter Nielsen, stod Brylluppet i gården hos Hanna og Niels Kristian. Efter de var blevet gift flyttede de til Vester Børsting, hvor de overtog Niels Peter Nielsens fødehjem. De drev ejendommen til oktober 1924. Efter at have solgt ejendommen i 1924 købte de en mindre ejendom ved Højslev. Niels Peter arbejdede her på Højslev Teglværk. I 1947 solgte de igen og boede nu til leje i ca. 4 år. I 1951 købte sønnerne Aage, Ejner og Harald et hus ved Højslev St., og her nød forældrene deres otium.

Niels Peter Nielsen og Hustru Andersine Jacobsen

Alle Børn af Niels Peter og Andersine – Anna, Ejner, Gudrun, Harald, Oluf, Rigmor, Aage, Dagmar og Metha.

36.8. Harald Nilsen - 1915

Født: 27/2 1915

Død:

Forældre: Andersine Jacobine Jacobsen og Niels Peter Nielsen

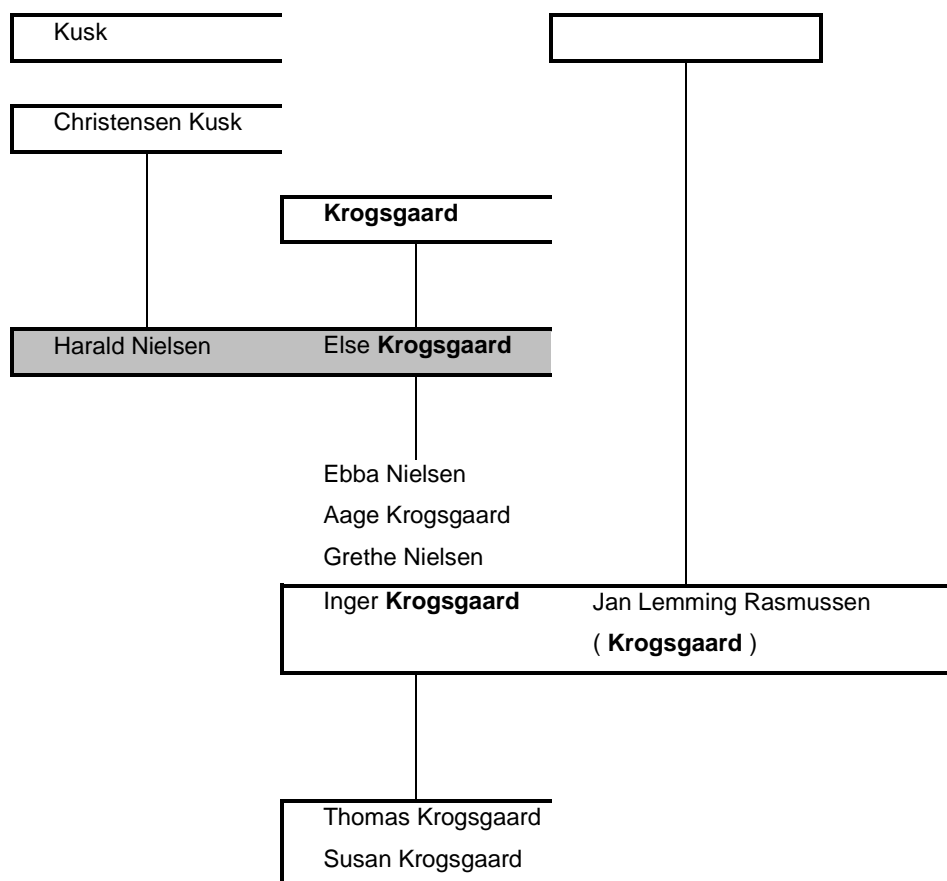
Søskende:

Aage Jacob Nielsen	1/11 1952 død i Florida i
1977	
Ejner Nielsen	7/5 1907
Gudrun Nielsen	2/2 1910
Rigmor Nielsen	16/12 1912
Metha Margrethe Kirstine Nielsen	13/3 1918
Dagmar Jensine Nielsen	1/6 1921
Anna Sofie Nielsen	11/11 1923
Svend Oluf Nielsen	14/1 1925

Børn:

Ebba Nielsen	25/11 1943	
Aage Nielsen	Senere Krogsgaard	10/10 1945
Grethe Nielsen	7/2 1950	
Inger Nielsen	Senere Krogsgaard	31/12 1952

Ægtefælle: Gift d. 14/5 1942 i Aaby med Else Krogsgaard

Oversigt over Slægtene:

37. Steen Testmann - 1984

(Ba-1c5a 2)

Søn af Hans Henrik og Susanne Testmann

Født: 22.06.1984

Død:

Forældre: Hans Henrik Testmann og Susanne Steensgaard Petersen

Søskende: Tommy Testmann

Børn:

Ægtefælle:

Uddannelse: HHX

38. Ulla Testmann - 1956 Fuldmægtig i Københavns Amt

(Ba-1c5b)

Datter af Ingrid Nielsen

Født: 06.06.1956

Død:

Forældre: Ingrid Henriksen (Gift Nielsen) og Poul Nielsen

Søskende: Birthe Testmann, Hans Henrik Testmann

Børn: Poul Erik Testmann

Ægtefælle:

Uddannelse: FA-Kandidat i 1990

39. Poul Erik Testmann - 1988

(Ba-1c5b 1)

Søn af Ulla Testmann

Født: 30.06.1988

Død:

Forældre: Ulla Testmann og Klaus Kristensen

Søskende:

Børn:

Ægtefælle:

Uddannelse:

40. Birthe Testmann - 1959 Sygeplejer

(Ba-1c5c)

Datter af Ingrid Nielsen

Født: 15.03.1959

Død:

Forældre: Ingrid Henriksen (Gift Nielsen) og Poul Nielsen

Søskende: Hans Henrik Testmann, Ulla Testmann

Børn:.

Kabrina Testmann. Født: 27.09.1988

Kasper Testmann. Født: 16.07.1991

Tvillingerne Line og Kamilla Testmann. Født: 13.04.1996

Ægtefælle: Gift d. 25.08.1990 med Kurt Jacobsen.

Birthe Testmann er uddannet sygehjælper, vist 1983, og har beholdt navnet Testmann, mens Kurt stadig hedder Jacobsen.

41. Kabrina Testmann - 1988

(Ba-1c5c 1)

Datter af Birthe Testmann

Født: 27.09.1988

Død:

Forældre: Birthe Testmann og Kurt Jacobsen

Søskende: Kasper Testmann, Line Testmann og Kamilla Testmann

Børn:

Ægtefælle:

Uddannelse:

42. Kasper Testmann - 1991

(Ba-1c5c 2)

Søn af Birthe Testmann

Født: 16.07.1991

Død:

Forældre: Birthe Testmann og Kurt Jacobsen

Søskende: Kabrina Testmann, Line Testmann og Kamilla Testmann

Børn:

Ægtefælle:

Uddannelse:

43. Line Testmann - 1996

(Ba-1c5c 3)

Datter af Birthe Testmann

Født: 13.04.1996

Død:

Forældre: Birthe Testmann og Kurt Jacobsen

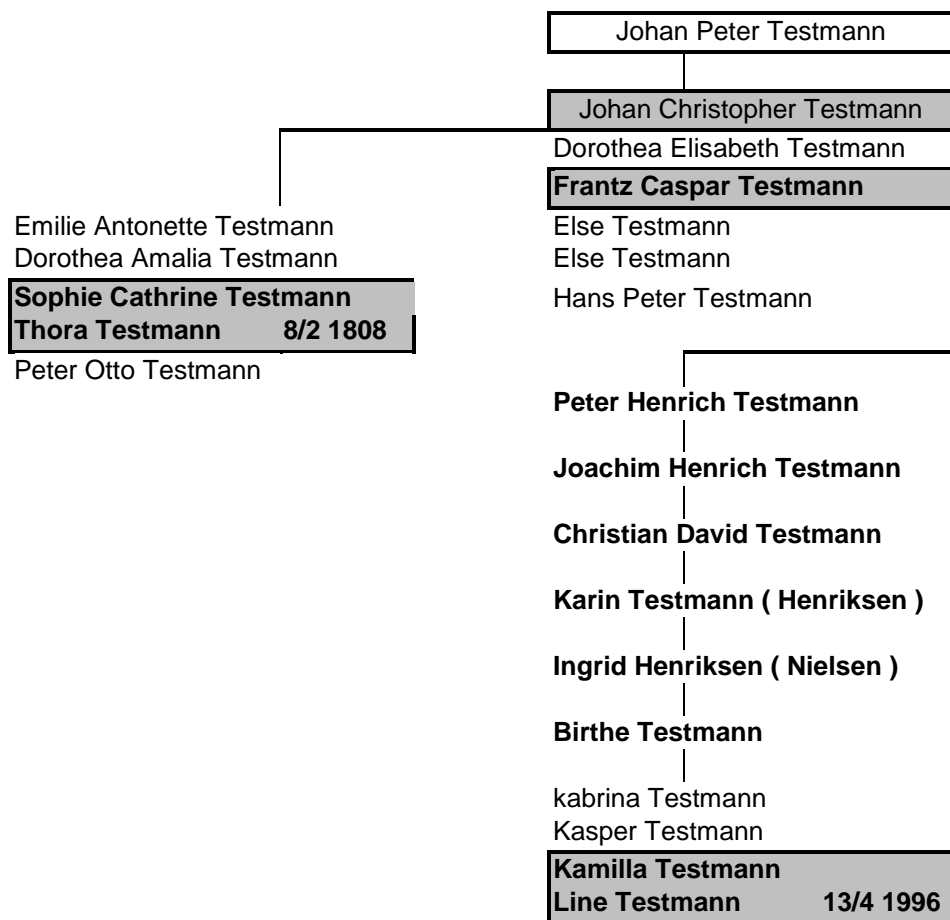
Søskende: Kabrina Testmann, Kasper Testmann og Kamilla Testmann

Børn:

Ægtefælle:

Uddannelse:

Sammen med sin søster Kamilla Testmann, er de det tredje tvillingepar i Testmann`s historie.

44. Kamilla Testmann - 1996

(Ba-1c5c 4)

Datter af Birthe Testmann

Født: 13.04.1996

Død:

Forældre: Birthe Testmann og Kurt Jacobsen

Søskende: Kabrina Testmann, Kasper Testmann og Line Testmann

Børn:

Ægtefælle:

Uddannelse:

Sophie Cathrine Testmann, født 8/2 1808 i København. Hun bliver gift med Jørgen Hjorth Lautrup, Biskop over Lolland-Falster stift.

Thora Testmann, født 8/2 1808 i København. **De første Tvillinger jeg støder på med navnet Testmann.**

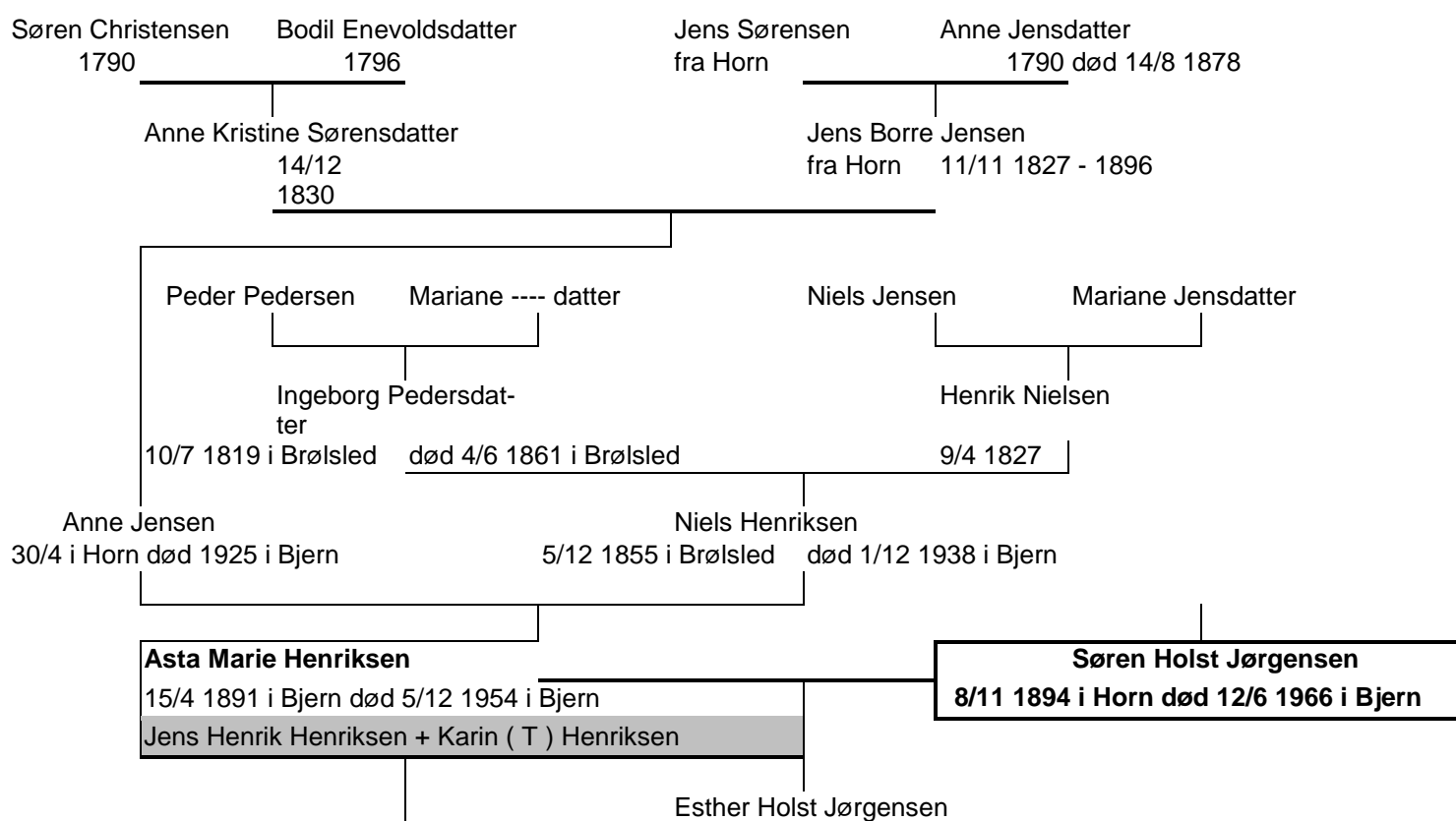
Døtre at kammersekretær på st. Croix Johan Christopher Testmann.

44.1. Om slægten Henriksen:.

Slægten Henriksen er oversat, fra en andens skrifter. Det står derfor som det fremkommer i det originale, slægtshistorie om Henriksen. Slægten Henriksen er også kun relevant for en del af slægten Testmann (Ba). I teksten fremgår også hvordan et lejemål foregik i slutningen af 1800 tallet.

Teksten er skrevet af Esther Holst Jørgensen.

SLÆGTSTAVLE FOR HENRIKSEN

Niels Henriksens mor Ingeborg Pedersdatter døde d. 30/8 1861 i en alder af 42 år. Henrik Nielsen giftede sig så med en Johanna Marie Jensen. De fik et dødt barn d. 30/8 1865. Derefter fik de Nielsine Ingeborg Henriksen, født 11/7 1866. Hun blev gift med enkemand og gårdejer Christen Nielsen af Grøsled, 29 år. Forlovere var Henrik Nielsen og Jens Pedersen i Grøsled.

I 1885 købte Jens Karl Jensen og hustru Ane Kirstine, født Sørensen, ejendommen matr.nr 6c i Dalby. Hustruen overlevede manden og bor som aftægtskone i den østre ende af huset. Hun døde i 1896, og ejendommen blev solgt til Søren Nielsen Smed og hustru Bodil ---datter, af Jens Karl Jensen og Ane Kirstine

Undertegnede Ane Kirstine Sørensen, enke efter afdøde Jens Karl Jensen af Dalby tilstår og vitterliggør at have solgt og overdraget, ligesom jeg sælger og aldeles overdrager til Søren Nielsen, den min afdøde mand efter skøde af 20 juni 1885. Tinglæst 7 juli samme år, og mig efter adkomst giver samtidig hermed tinglæste tilhørende ejendom i Dalby, Skannerup sogn med påstående bygninger disses mur og nagelfaste Appertinenter og underliggende jorder, som er under matr.nr 6c Dalby H K $\frac{3}{4}$ alb. Tillige med denne ejendom's øvrige rette tilliggende og tilhørende.

Køber er bekendt med fiskers rentepåviler, og om at de ældre adkomster til matr.nr 16 er ufuldstændige.

Den i ejendommen indestående pantegæld til Husmandskreditforeningen, oprindelig 2750,00 kr overtager køberen til fremtidig forrentning og indfrielse.

Køberen forbinder herved sig, og efterfølgende ejere til at yde sælgerinden følgende præstationer, så længe hun lever;

1; Sælgerinden overlades 2 fag af stuehuset, samt et frastødende rum til tørreskur. Denne bolig skal ejeren vedligeholde udvendig og indvendig på tag og fag, således at det til enhver tid afgiver en god, lun og bekvem bolig

2; Stedets ejere skal daglig, hele året rundt leverer sælgerinden 1 pot sødmælk, nymalket og frit indbragt i aftægtsboligen

3; Han skal årlig leverer hende 2000 stk gode tørv, som han i god og tør tilstand skal lade hjemkøre og indsætte i hendes tørvehus inden hvert års 15. august.

4; I sygdoms- og alderdomstilfælde er husets ejere pligtig til at give hende forsvarlig pleje og pasning, opvartning og renlighed

5; Til vitterlighed for førmeldte aftægts----- hvis værdi formentlig ej overstiger 400 kr, pantsætter jeg Søren Nielsen herved med oprykkende prioritet nu hæfter 2750 kr. til husmandskreditforeningen den mig ved nærværende skøde overtage ejendom med besætning, inventarium, sæd, avl og afgrøde, samt i ildsvådetilfælde da pantsætte effekternes assurancesummer og bedst gørlig nærværende dokument tinglyst som aftægtsforpligtelse.

Og da køberen nu ikke herved ikke på anden måde har fyldestgjort mig for den overdragne ejendoms værdi 3500 kr,

Så erklærer jeg for mig og mine arvingers ingen videre ret, lod eller det at have til den ovenstående ejendom, men skal den herefter følge og tilhøre køberen og arvinger, med de samme herligheder rettigheder, byrder og forpligtelser hvormed jeg har ejet den fri og imod enhvers krav og tiltale. Dalby 31 juli 1896

Som sælgerinde

Ane Kjerstine Sørensen

Med ført pen

Som køber

Søren Nielsen (Smed)

Ø

Rasmus Nielsen	f. 23/12-1847	Niels Henriksen´s hal-
vsøskende		
Inger Nielsen	f. 23/09-1850	far: Niels Rasmussen
Mariane Nielsen	f. 04/02-1852	mor: Ingeborg Pedersen
Petrine Nielsen	f. 08/10 1853	

Niels Henriksen´s helsøskende

Niels Henriksen f. 15/12-1855

far: Henrik Nielsen

Mariane Henriksen f. 03/12-1857

mor: Ingeborg Pedersen +1861

Ingeborg Henriksen f. 11/08-1866

Niels Henriksen´s halvsøskende

Kjerstine Henriksen f. 07/04-1873

far: Henrik Nielsen

Jens Jørgen Henriksen f. 14/08-1870

mor: Johanne Marie Jensen

Marie Henriksen f. 14/10-1875

Pouline Henriksen f. 19/05/1878 død 02/07-1890 12 år gammel

Bodil Christiansen har originalen til denne liste.

De to yngste af vor oldefar Henrik Nielsen´s 7 børn mangler her.

Marie Henriksen f: 14/10-1875

Pouline Henriksen f: 19/05-1878 død 02/07-1890

Muligvis får jeg dem fundet senere.

Dødt barn født 30/08-1865 i Grølsted

Far: Henrik Nielsen. Gårdmand, Grølsted

Mor: Johanne Marie Jensen

Nielsine Ingeborg Henriksen

Født: 11/07-1866 i Grølsted, hjemmedøbt 13/07-1866 fremstillet i kirken 29/09-1866

Far: Henrik Nielsen Gårdmand Grølsted

Mor: Johanne Marie Jensen

Faddere: pigen Inger Pederssen af Voel
Gårdmand Christen Andersen af Skorrup
Ungkarl Christen Sørensen

Jens Jørgen Henriksen

Født: 14/08-1870 i Grølsted, hjemmedøbt 13/19-1870 fremstillet i kirken 25/09-1870

Far: Henrik Nielsen Gårdmand i Grølsted

Mor: Johanne Marie Jensen

Faddere: Gårdmand Jens Peter Nielsen af Grølsted
Gårdmand Rasmus Peder Andersen af Grølsted
Gårdmand Niels Jensen

Kjerstine Henriksen

Født: 07/04-1873 i Grølsted, hjemmedøbt 13/04-1873 fremstilet i kirken 20/05-1873

Far: Henrik Nielsen gårdmand af Grølsted

Mor: Johanne Marie Jensen

Faddere: Gårdmand Jens Madsen's hustru af Grølsted
Gårdmand Rasmus P Andersen af Grølsted
Gårdmand Jens P Nielsen af Grølsted

Lejekontrakt;

**Jeg undertegnede Søren Nielsen af Dalby, ejer af ejendommen matr.nr. 6c i Dalby,
Gjern Herred Skanderborg amt.**

- I. Ifølge os en undertegnede Søren Nielsen af Dalby, ejer af ejendommen matr.nr 6c. i Dalby, og husmand, Træskomand Jens Kristensen Ørbæk af Dalby indgået overenskomst i følgende kontrakt oprettet om lejen af ovenstående ejendom på 10 år fra 15. april 1897 til 15. april 1907.
- II. Lejeren Jens Kristensen, Ørbæk overdrages til brug i lejetiden 15. april 1897 til 15 april 1907 den ejendommen tilhørende jord, ager og mosejord til afbenyttelse, dog må han i mosen ikke lave mere end 2000 tørv, ligesom han også er pligtig til at dyrke jorden på en sådan måde, at den ikke forringes.
- III. Lejeren modtager ligeledes i lejetiden til fri afbenyttelse 5 fag udhus. Vil han lave noget om ved det, skal han have lov til det, ligesom han også har ret til loftet af stuehuset. Dog skal ejeren have lov til 2 fag i den nordre ende. Dem som bor i huset skal holde deres høns inde i 3 måneder – juli, august og september.
- IV. Lejeren forpligtes til at holde udhuset ved lige i lejetiden, og afleverer det i en sådan stand, at det hverken udvendig eller indvendig tiltrænges nogen reparation. Udhuset skal i løbet af de 10 år være omtækket med et tilstrækkeligt lag langhalm, og den må ikke tækkes over det gamle. Hvis dette ikke gøres, har ejeren ret til at lade dette gøre på lejerens bekostning.
- V. Ejeren forbeholder sig ret til stuehus, have og brønd, dog med undtagelse af det i post 2 nævnte loftsrum. Lejeren modtager ved tiltrædelsen af jorden ca. 3 tdr land, hvoraf 4 skæppe land rug, 8 skæppe land med græs og 12 skæppe land pløjejord. Ved fratrædelse af lejen, skal jorden leveres tilbage i samme stand som tiltrædelsen. Lejeren har ikke ret til det sidste halve års gødning der er ved ejendommen. Han skal også gøde det ligesom sit eget om efteråret.
- VI. I lejeafgift betaler lejeren til ejere

165,00 kr. skriver ethundrede og seksti og fem kroner at betale hvert års juni og december termin med det halve til hver termin

1 pot nymalket mælk daglig til enken Ane Kirstine Jensen, som bor i stuehuset.

2000 tørv til enken i huset. Afgiftens værdi for hele lejetiden er 1675,00 kroner

Fremleje af ejendommen er ikke tilladt uden ejerens tilladelse.

- VII. I tilfælde af salg eller anden bestemmelse kan lejereren opsiges med et halvt års varsel, dog er han ikke pligtig til fratrædelse før den 15. april efter opsigelsen. Den samme ret har lejereren over for ejeren. Den af parterne der benytter opsigelsen skal betale 150,00 kr; ethundrede og femti kroner.
- VIII. Hvis lejen ikke betales i rette tid har ejeren ret til straks at overtage ejendommen uden nogen godtgørelse og lejereren skal da godtgøre ejeren, hvis han ved modtagelsen lider tab ved manglende foder til ejendommen.. Hvis ejeren rejser herfra, er lejereren forpligtig til at kaste sne. Denne kontrakt er underskrevet med vor egen hånd i vidners overværelse.

Dalby d. 7. marts 1897

Jens Kristensen Ørbæk

Lejer

Søren Nielsen

Ejer

Til Vitterlighed

Anders Sørensen

Kresten Nielsen

Henrik Nielsen

Født: 9/4 1827 i Mølhange, hjemmedøbt samme dag

Fremstillet: 10/6-1827 i Skannerup kirke

Far: Gårdmand Niels Jensen, Mølhange

Mor: Mariane Jensdatter

Faddere: Gårdmand Søren Pedersen Bach's kone Ellen, bar barnet. Niels Bach, Niels Pedersen i Dalby Jens Mogensen i Mølhauge alle gårdmænd Christen Skrædder husmand i Mølhauge.

Konfirmeret i 1841 i Skannerup kirke.

Dom for kundskab; God, for opførsel; God

Viet: 10/2-1855 til enkekone Ingeborg Rasmussen, født Pedersdatter i Skorup Kirke.

Børn: Niels Henriksen født 15/12-1855

Mariane Henriksen født 03/12-1857

Ingeborg Pedersdatter dør 4/6-1861 i Grølsted

Henrik Nielsen dør 24/3-1915 i Grølsted.

Ingeborg Pedersdatter

Født: 10/7-1819 hjemmedøbt samme dag.

Fremstillet: 12/9-1819 i Skorup Kirke

Far: Gårdmand Peder Pedersen

Mor: Mariane ----datter

Konfirmeret: 1834 i Skorup Kirke

Viet: 15/6-1846 til ungkarl Niels Rasmussen 24 år.

Børn: Rasmus Nielsen født 23/12-1847

Inger Nielsen født 28/09-1850

Mariane Nielsen født 04/02-1852

Petrine Nielsen født 08/10-1857

Niels Rasmussen dør 22/02-1854 begravet 01/03-1854 34½ år

Ingeborg Pedersdatter vies i Skorup kirke 10/02-1855 til ungkarl Henrik Nielsen fra Mølhau-
ge

Forlovere: N. Sehested , Niels Jensen.

Børn: Niels Henriksen Født 15/12-1855

Mariane Henriksen Født 03/12-1857

Ingeborg Pedersdatter dør 04/06-1861 i Grølsted

Jens Karl Jensen

Født: 11/11-1827

Døbt: 10/02-1828 i Tvilum kirke

Far: Jens Sørensen gårdmand i Horn

Mor: Anne Jensdatter f. 1790 død 14/08-1878

Faddere: Else, gårdmand Laurs--- kone i Hammel

Gårdmand Chresten Pedersen, Anders Jensen, Lars Sørensen og Christen Kudsk

i Horn.

Viet til Anne Kristne Sørensdatter i Tvilum kirke 24/03-1854

Død: i Dalby 1896

Anne Kristine Sørensdatter

Født: 14/12-1830 i Horn

Døbt: 09/01-1831 i Tvilum kirke

Far: Søren Christensen. Gårdmand i Horn . 1790

Mor: Bodil Enevoldsdatter f. 1796

Faddere: Johanne, gårdmand Jens Nielsen´s kone fra Farre bar barnet. Gårdmand Chisten

Kudsk, Mikkel Nielsen, Peter Bastrup alle af Horn.

Viet: 24/03-1854 til Ungkarl Jens Carl Jensen i Tvilum Kirke.

Forlovere: Søren Jensen, Peder Christensen.

Peder Jensen

Født: 25/10-1855
Døbt: 26/12-1855 i Tvilum kirke
Far: Jens Carl Jensen, gårdmand i Horn
Mor: Anne Kirstine Sørensen – 25 år
Faddere: Gårdmand Laurs Carl Lauersen´s kone
Gårdmændene Sejer Jensen og Peder Christensen, alle af Horn
Blev gift og fik en gård i Sorring. Gift med Kirsten.
Børn: Jens Karl Jensen
Herdis Jensen

Jens Karl Jensen drev gartneri og planteskole i Houbjerg, jeg så ham til Niels Henriksens begravelse – en gammel mand med fine ansigtstræk og hvidt krøllet skulderlangt hår. Han havde 2 sønner.

Arne Henriksen, ingeniør, bosat i København.

Svend Jensen, som overtog virksomheden Villungsvej 4 i Houbjerg.

Herdis Jensen fulgte sine forældre da de solgte gården i Sorring, og købte Grøndalslund, lige neden for Thorsø kirke. Der døde forældrene, og Herdis blev boende til hun endte sine dage på Vejerslev plejehjem. Hun besøgte os hjemme på Østermarken, (gartneriet hvor Henry og Anni boede i Sahl). Hun var smuk og dygtig, bl.a. til træskærerarbejde, en evne hun havde efter sin far, som foruden så meget andet selv havde forarbejdet et spisestuemøblement, jeg har set det, smukt, men med temmelig umagelige stole.

Bodil Kirstine Jensen

Født: 20/03-1860
Døbt: 28/05-1860 i Tvilum Kirke
Far: Jens Carl Jensen, gårdmand i Horn
Mor: Anne Kirstine Sørensen – 30 år
Faddere: Pigen Marren Sørensen. Laurs Carl Laursen, gårdmand Peder Christensen Vest og Jens Andersen, alle af Horn.

Bodils forældre købte i 1855 ejendommen matr.nr. 6c i Dalby som senere (1896) blev overdraget til Bodil's mand Søren Nielsen Smed. Bodil's mor Anne Kirstine blev boende som aftægtskone til sin død. Bodil's mand Søren havde gode evner, og eksperimenterede med mange ting, pumpeværk etc. Men en dag rejste han sin vej. Bodil havde 3 børn Jens, Johannes og Maren.

Jens og Johannes rejste til Canada og klarede sig godt. Jens drev en farm i Alberta, og hans datter Eva, bosat i Calgary besøgte Marie og Aksel Andersen i Hammel i sommeren 1989.

Maren var i mange år husbestyrerinde hos barbererne Sørensen, torvet Silkeborg. Den daværende barbersalon er nu at se på hovedgården's museum i Silkeborg. Ved sin død boede Bodil i det nuværende Lille Amerika nr. 1

Bodil (moster Buel) var jo min mormor, Ane Henriksen's søster, Peder Jensen i Sorring (Sørens far) deres bror.

Ane Henriksen f. Jensen

Født: 30/04-1857 i Horn

Døbt: 19/7-1857 i Tvilum

Far: Gårdmand Jens Carl Jensen, Horn

Mor: Ane Kristine Sørensdatter, Horn

Faddere: Gårdmand Laurs Nielsen's kone fra Sall, Gudmor Gårdmændene Søren Christensen, Peder Christensen Horn

Vaccineret 18/04-1859

Konfirmeret: 16/04-1871

Gift: 1. gang 25/05-1878 med Jens Andersen f. 10/10-1850, død 11/05-1888 efter ulykke i tørvegrav

Gift 2. gang 26/03-1889 med Niels Henriksen , Grølst

Hendes søn Jens Henrik Henriksen er den som bliver gift med Karin Testmann. Altså først her at slægten Henriksen flettes sammen med Testmann.

45. Hans Friederich Testmann (Bb)

Bror til Joachim Henrich Testmann

Født: Til hans fødsel forefindes 2 forskellige datoer. Af disse formoder jeg, at den ene dato er for fødsel og den anden for dåben. Det vil sige født d. 20/10 1836, og døbt d. 27/10 1836 i Westerrade i Tyskland.

Død: Ca. 1915

Søskende: Joachim Henrich Testmann, Hanna Wilhelmine Testmann.

Børn: Estrid Testmann som dør 1925. - Gunnar Testmann - Viggo Emanuel Testmann, født d. 25/7 1869 og død d. 8/2 1937 (Maskinmester, Fabrikant) - Ulrik Otto Carl Testmann, født d. 11/4 1878 og død 11/10 1943 (Fabrikant)

Ægtefælle: Gift d. 23/10 1864 med Maren Larsine Mortensdatter Andersen i Sankt Pauls Kirke i København.

Forældre: Peter Henrich Testmann Og Hanna Christine Dopheide

Hans Friederich Testmann med hustru Maren Larsine Mortensdatter Andersen.

Hans Friederich Testmann brydes af uvisse grunde med familien i Tyskland og rejser til Danmark. Her var han Opsynsmand ved Københavns toldbod. Dette var i perioden 30/3 1863 - 31/12 1911. Han gifter sig i 1864 med Maren Larsine Mortensdatter Andersen i Sankt Pauls Kirke i København. Han bliver afskediget ved Københavns toldbod, ved udgangen af December måned 1911 på grund af alder, og til hans pension forelå 1120 kr. årligt (93 kr. og 34 øre månedligt).

Før denne tid var han soldat. Dette var i 1860 hvor han får sit Kapitulationsbevis og frem til 1862. Dette var som Korporal i det 16. Infanteri. Herfra forefindes hans Kapitulationsbevis. En 2-årig kontrakt om militærtjeneste. Om han har været genindkaldt i 1864 hvor Slesvigske krig igen brød ud vides ikke.

Hans Friederich Testmann`s Kapitulationsbevis.:

Genskrevet som på originalen.

Capitulationsbeviis

Forepisoran foraf Hans Friederich Testmann født den 20 Octbr 1836 i Westerade Amt Traventhal for rindar vagt, dato forpligtet sig til at tjene i 2 Aar som Rafarnindarofficer i den 16. Infantris bataillon mig anbetroede B kompagnie frisat fornud Capitution.

København den 14 October 1860

**Capitulationsbeviis
for
Rafarnindarofficer Testmann**

**C.Himalej
Kaptain**

46. Viggo Emanuel Testmann

(Bb-1)

Søn af Hans Friederich Testmann

Født: d. 25/7 1869 i København

Død: 8/2 1937

Søskende: Estrid Testmann, Gunnar Testmann, Ulrik Otto Carl Testmann.

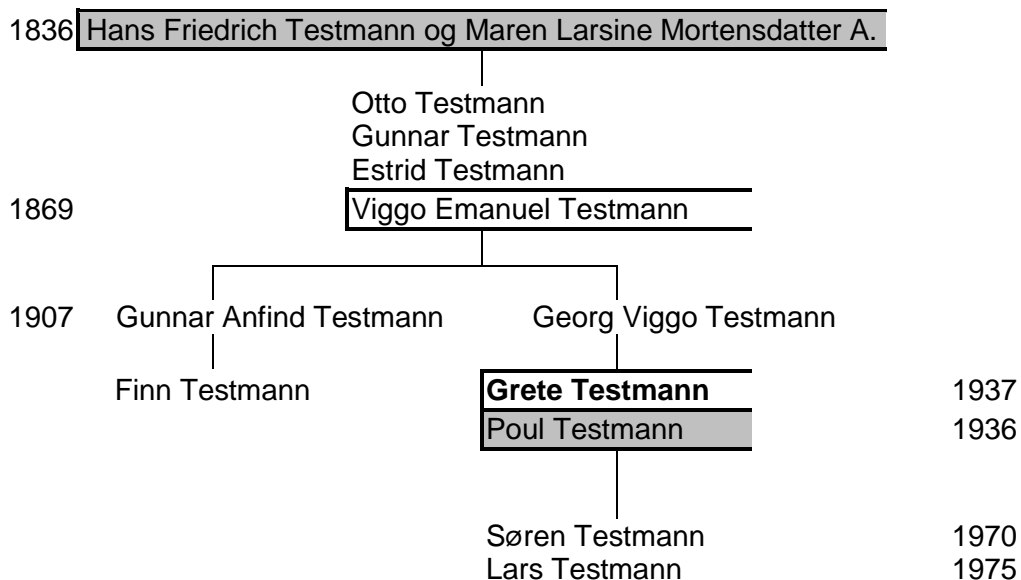
Børn:

Georg Viggo Testmann født d. 1/11 1907 (Bb-1a)

Gunnar Anfind Testmann født d 24/12 1910 (Bb-1b)

Ægtefælle: Johanne Hansine Petrea Frederikke Mortensen, født d. 15/3 1879 - datter af fårehyrde Ludvig Mortensen i Skodsborg og hans hustru Katrine.

Forældre: Hans Friederich Testmann og Maren Larsine Mortensdatter.

Han var Maskinmester og Fabrikant, og sejlede som sådan meget. I følge Udvandreakivet drager han til New York, USA som 21 årig d. 26/5 1891. Følgende billeder af ham er fra en af hans mange ture til Østen.

Viggo Emanuel Testmann - Ombord på skibet som maskinmester

Julefest 1906

Kabel-reparation i Manila-

47. Georg Viggo Testmann - Ingeniør på Amager

(Bb-1a) -

Søn af Viggo Emanuel Testmann

Født: d. 1/11 1907 - Døbt 22/12 1907 i Mariendal Kirke, Frederiksberg

Død: d. 24/9 1984 af lungekræft.

Søskende: Gunnar Anfind Testmann

Børn: Poul Testmann og Grete Testmann. Grete gifter sig med Georg Christensen og får med ham 2 børn 1- Anders Christensen og 2 - Mette Christensen

Ægtefælle: Gift med Gerda Schultz d. 21/4 1934 i Filips Kirke, København S.

Forældre: Viggo Emanuel Testmann og Frederikke Johanne.

Han tog i 1925 Realeksamen Den Classenske Legatskole. Efterfølgende, 1926, kom han i maskinbyggerlære hos B & W, Strandgade Værftet i København. Blandt andet var han under denne uddannelse tegner på B & W's tegnestue. Han fik sit svendebrev som maskinarbejder i 1929. Herefter læste han videre på København's Maskinteknikum. Det tekniske selskabs skole, uddannelse til Maskinkonstruktør. Her fik han sin afgangseksamen i marts 1932. I 1933 trak han frinummer til sin session.

Efter sin uddannelse arbejdede han som tegner ved Søartilleriets (Marineministeriet) tegnestue. Dette fra 1932 til 37 hvor han kom til at arbejde samme sted, men som Konstruktør. Her var han i ca. 10 år, hvorefter han kom til Dana-Dis, dieselmotorfabrik i Dragør. Dette var dog kun i 1 år, hvorefter han blev headhuntet tilbage til Søartilleriet, stadig som konstruktør. I 1970 afgik han i nåde og med pension. Dette på grund af svagelighed efter sygdom.

I hele perioden fra 1946 til 1984 var han endvidere “ fritidsfabrikant “ af tegnestifter. Han havde sit eget ingeniørfirma, G. Schultz med udvikling og fabrikation af vindmåleudstyr under navnet AIRTEST.

Han boede det meste af sit liv i København.

Øverst: Georg Viggo Testmann med Hustru Gerda, født Schultz. Billedet blev taget ved deres Guldbryllop i 1984.

Til venstre: Georg Viggo Testmann i 1932.

48. Poul Testmann - Ingenør

(Bb-1a1)

Søn af Georg Viggo Testmann

Født: d. 26/1 1936 i København, Vor Frelzers sogn, døbt 26/4 1936 i Allehelgens Kirke.

Død:

Søskende: Grete Testmann

Børn: Søren Testmann og Lars Testmann.

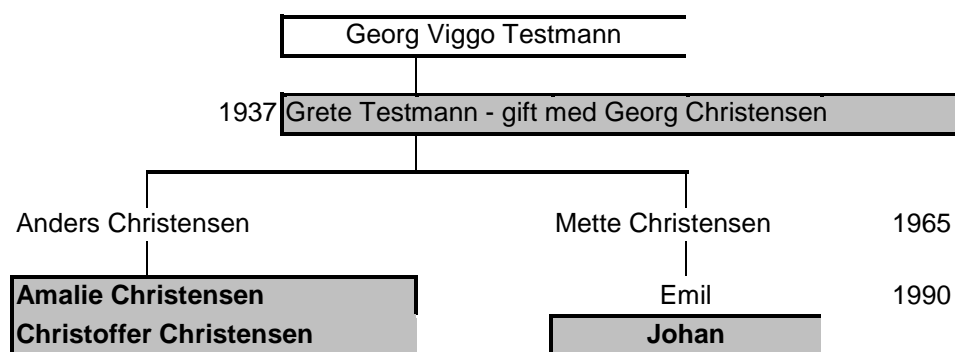
Ægtefælle: Han bliver gift d. 2/7 1966 i Nørresundby Kirke med Aase Mogensen som er født d. 6/12 1940

Forældre: Georg Viggo Testmann og Gerda Schultz

Han fik i 1955 sin studentereksamen ved Christianshavns gymnasium og fik i 1956 adgangseksamen til Danmarks Tekniske Højskole. Denne brugte han til at komme videre som Civilingenør (maskinlinjen). Her var han færdig i 1962. 1962 Kandidat M DtH. Senere i 1964 var han, afdelingsleder ved A/S Regnecentralen, Ålborg afd. Her bosat i Nørresundby. I 1979 var han ved Erhvervsskolernes Data center, EDC, København. I 1985 videre til undervisningsministeriet i København.

Endvidere i 1963 Søljøjtant af 2. Grad af reserven - 1964, Søljøjtant af 1. Grad af reserven.

Poul`s søster Grete Testmann - Født 17/7 1937 og død 16/10 1979 giftede sig med en Georg Christensen, og kom også selv til at hedde Christensen. De får 2 børn. Anders Christensen som gifter sig med en Birgitte. Og datteren Mette som gifter sig med en Stig. Bevidst eller ubevidst, men Anders får datteren Amalie og sønnen Christoffer. Dette mens hans søster Mette får sønnen Emil og sønnen Johan.

49. Søren Testmann

(Bb-1a1a)

Søn af Poul Testmann

Født: 24/4 1970 i Aalborg domsogn, og døbt d. 5/7 1970 i Nørresundby Kirke.

Død:

Søskende: Lars Testmann

Børn:

Ægtefælle:

Forældre: Poul Testmann og Aase Mogensen

Han begyndte i 1988 på Metalindustriens Fagskole, EFG jern/ metal. Også i 1988 gik han i lære hos A/S Dantec i Skovlunde. Dette gav ham et svendebrev som elektronikmekaniker i 1991. I 1992 Elektroniktekniker fra Frederiksberg Tekniske skole. I 1997 blev han Teknikumingeniør (svagstrøm) fra Ingeniørhøjskolen/ Københavns Teknikum. I 1998 fik han en Webmaster uddannelse hos Dansk Data Elektronik A/S i Herlev. Også i 1998 ansat hos MAN/B&W, edb-afdelingen.

Var i år 2000 bosat i Værløse.

50. Lars Testmann

(Bb-1a1b)

Søn af Poul Testmann

Født: 4/8 1975 i Aalborg domsogn, og døbt d. 2/11 1975 i Ajstrup Kirke

Død:

Søskende: Søren Testmann

Børn:

Ægtefælle:

Forældre: Poul Testmann og Aase Mogensen

Tog i 1994 Studentereksamen fra Borupgaard Amtsgymnasium. I 1995 startede han på Danmarks Tekniske Universitet i Lyngby. Her var han i år 2000 færdig, og med afgangseksamen som Civilingenør (B). I år 2000 var han også ansat ved Københavns kommune.

Var i år 2000 bosat i Virum.

51. **Gunnar Anfind Testmann - Bager**

(**Bb-1b**)

Søn af Viggo Emanuel Testmann

Født: 24/12 1910

Død: 1995

Søskende: Georg Testmann

Børn: Finn Testmann

Ægtefælle: Ragnhild

Forældre: Viggo Emanuel Testmann og Frederikke Johanne

52. Finn Testmann - Administrationschef

(Bb-1b1) -

Søn af Gunnar Anfind Testmann

Født: 14/1 1942

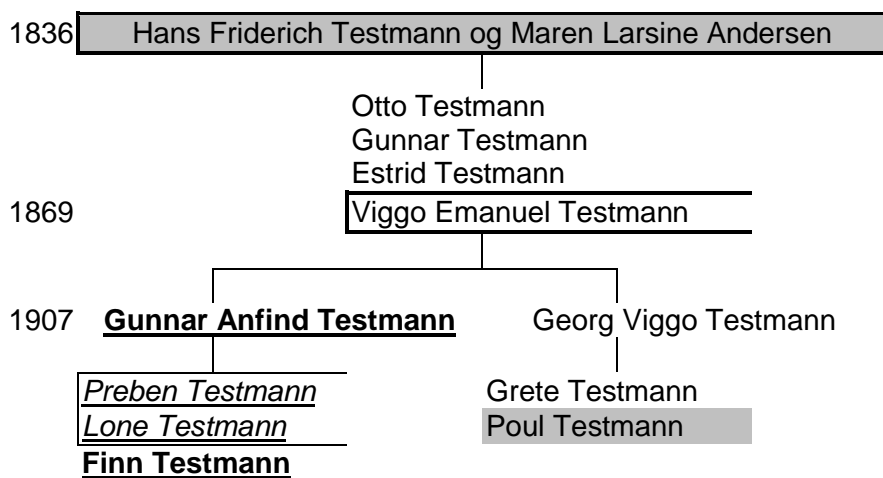
Død:

Søskende: Preben Testmann og Lone Testmann. (Disse 2 er dog ikke børn af Gunnar Anfind Testmann.)

Børn:

Ægtefælle: Kirsten

Forældre: Gunnar Anfind Testmann og Ragnhild

53. Ulrik Otto Carl Testmann

(Bb-2) Søn af Hans Friederich Testmann

Født: d. 11/4 1878

Død:

Søskende: Estrid Testmann, Gunnar Testmann, Viggo Emanuel Testmann.

Børn:

Hans-Otto Carl Testmann	født 1921	(Bb-2a)
Jørgen-Ulrik Espen Testmann	født 1923	(Bb-2b)
Eva Mary Elisabeth Testmann	født 1935	(Bb-2c)
Viggo Albert Testmann	født 1938	(Bb-2d)

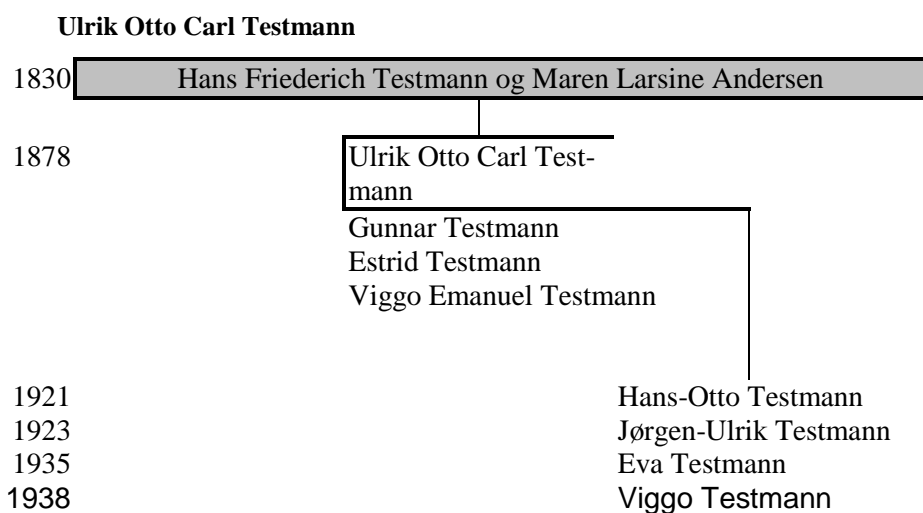
Ægtefælle: Gift første gang med Dagmar. Hun døde i en alder af 50 år. Med hende fik han ingen børn. I andet ægteskab med Mary Carla Espensen, (7/12 1898 - 31/12 1963), fik han sine 4 børn.

Forældre: Hans Friedrich Testmann og Maren Larsine Mortensdatter.

Ulrik Otto Carl Testmann var fabrikant. Ifølge indrejsepapirer på Ellis Island indvandrede han til Brooklyn den 2. juli 1897. og hjemvendte 1903-4 stykker.

Omkring ham var der altid fest og ballade idet han var en stor spøgefugl. Dog når han var hjemme var det lidt mere strenge toner han brugte, over for familien. Denne Testmann fik endvidere kendskab til arven på St. Croix. Han havde dog som førnævnt ingen mulighed for at tage til St. Croix for at gøre krav på arven. De andre fra Testmann slægten der fik kendskab til arven, har sandsynligvis været hans brødre, men disse har heller ikke haft muligheden for at gøre krav på arven.

Ulrik Otto Carl Testmann på vej til New York.

De første år af Ulrik Otto Carl Testmann og Mary Carla Espensen's ægteskab var økonomisk gode, men efter hånden som årene gik, gik det ned af bakke for Ulrik O. C. Testmann's forretninger. Det endte med, at han til sidst var uden arbejde, hvorefter Mary Carla var den der tjente til opretholdelse af hjemmet. Ulrik O. C. Testmann var 20 år ældre end Mary Carla og fik aldersrente da den tid kom. Han døde i en alder af 65 år under 2. Verdenskrig i 1943.

Ulrik Otto Carl Testmann og Mary Carla Espensen I Hamborg ZOO. Formentlig I slutningen af 1920'erne.

54. Hans-Otto Carl Testmann

(Bb-2a)

Søn af Ulrik Otto Carl Testmann

Født: d. 20/9 1921

Død:

Søskende: Jørgen-Ulrik Testmann, Eva Testmann, Viggo Testmann

Børn: Hans-Michael Testmann, Gisela Pedersen, Åse-Christina Testmann.

Ægtefælle: Jane Hansson

Forældre: Ulrik Otto Carl Testmann og Mary Carla Espensen

55. Hans-Michael Testmann

(Bb-2a1)

Søn af Hans-Otto Testmann

Født: 22/9 1955

Død:

Søskende: Gisela Pedersen, Åse-Christina Testmann

Børn: Marius Testmann, Jens Testmann

Ægtefælle: Lene Grue Sørensen

Forældre: Hans-Otto Testmann og Jane Hansson

56. Jørgen-Ulrik Espen Testmann - Kaptajn

(Bb-2b)

Søn af Ulrik Otto Carl Testmann

Født: d. 20/12 1923

Død: d. 21/5 2000

Søskende: Hans-Otto Testmann, Eva Testmann, Viggo Testmann

Børn: Kirsten Testmann, Erik Testmann, Trine Testmann, Peter Testmann

Ægtefælle: Birte Fossing

Forældre: Ulrik Otto Carl Testmann og Mary Carla Espensen

57. Kirsten Testmann

(Bb-2b1)

Datter af Jørgen-Ulrik Espen Testmann

Født: d. 11/9 1948

Død: d.

Søskende: Erik Testmann, Trine Testmann, Peter Testmann

Børn: Camilla Testmann og Line Testmann

Ægtefælle:

Forældre: Jørgen-Ulrik Espen Testmann og Birthe Fossing

58. Erik Testmann

(Bb-2b2)

Søn af Jørgen-Ulrik Espen Testmann

Født: d. 21/5 1952

Død:

Søskende: Kirsten Testmann, Trine Testmann, Peter Testmann

Børn: Thomas Testmann og Christian Testmann

Ægtefælle: Birthe

Forældre: Jørgen-Ulrik Espen Testmann og Birthe Fossing

Sønnen Thomas (Bb-2b2a), blev gift den 30. august 2008 med Maryam , født Elahi den 26. februar 1979 i Shiraz, Iran. De har sammen datteren Hanna som er født den 2. november 2009

59. Trine Testmann

(Bb-2b3)

Datter af Jørgen-Ulrik Espen Testmann

Født: d. 23/4 1959

Død: d.

Søskende: Kirsten Testmann, Erik Testmann, Peter Testmann

Børn: Lærke Testmann, Ida Testmann, Lars Bo Testmann, Astrid Testmann

Ægtefælle: Jørgen Bo Nielsen

Forældre: Jørgen-Ulrik Espen Testmann og Birthe Fossing

60. Peter Testmann

(Bb-2b4)

Søn af Jørgen-Ulrik Espen Testmann

Født: d. 8/10 1964

Død: d.

Søskende: Kirsten Testmann, Erik Testmann, Trine Testmann

Børn: Ulrik Testmann og Jacob Testmann

Ægtefælle: Lene

Forældre: Jørgen-Ulrik Espen Testmann og Birthe Fossing

61. Eva Mary Elisabeth Testmann - Gift Post-Petersen

(Bb-2c) -

Datter af Ulrik Otto Carl Testmann

Født: d. 20/9 1935

Død:

Søskende: Hans-Otto Testmann, Jørgen-Ulrik Espen Testmann og Viggo Testmann

Børn: Dorte Post-Petersen, født d. 10/8 1963

Ægtefælle: Jørgen Rasmus Post-Petersen, født d. 18/12 1935

Forældre: Ulrik Otto Carl Testmann og Mary Carla Espensen

62. **Viggo Albert Testmann**

(Bb-2d)

Søn af Ulrik Otto Carl Testmann

Født: d. 8/111938

Død:

Søskende: Hans-Otto Testmann, Jørgen-Ulrik Testmann og Eva Testmann

Børn: Karina Testmann, født d. 9/2 1963

Ægtefælle: Rita Bilsgaard

Forældre: Ulrik Otto Carl Testmann og Mary Carla Espensen

63. Hanna Wilhelmine Testmann -

Søster til Joachim Henrich Testmann og Hans Friederich Testmann

(Bc)

Født: Født d. 3/8 1834 og døbt d. 23/10 1834 som evangelist. Isselhorst, Westfalen, Preussen.

Død:

Søskende: Joachim Henrich Testmann og Hans Friederich Testmann.

Børn:

Ægtefælle:

Forældre: Peter Henrich Testmann og Hanna Christine Dopheide

Anna Testmann Hvor denne Anna hører til vides ikke. Men hun kan meget vel være en datter til Hanna Testmann.

Født: Født 1852 i Prechlau, Pommern, Preussen.

Død:

Søskende:

Børn: Johann Peter Hinz, født (1874) Preussen. Død 26/11 1875 Preussen.

Ægtefælle: Gift i 1873 i Prechlau, Preussen, med Martin Hinz, født 1848

Forældre:

64. De amerikanske sider af slægten Testmann - Testman

En del af Testmann der kommer til Amerika, stammer fra Plantageejer på St. Croix Johan Christopher Testmann. Nedenunder stående tekst er før medtaget, men nævnes igen. Formentlig ved forbindelse med emigrationen til Amerika bliver navnet Testmann stavet med et enkelt N.

Johan Christopher Testmann

-Plantageejer på St. Croix

Født: Ca. 1725

Død: 20/5 1798

Søskende: Anna Testmann, Hans Peter Testmann, Johan Christopher Testmann, Johan Peter Testmann

Børn: ?Olk Pauwel Testmann?

Ægtefælle: Andrea C. Testmann død den 25 December 1799.

Forældre: Johan Christopher Testmann og Dorothea Henriksdatter Fuihren

Johan Christopher Testmann. Plantageejer på St. Croix. Senere overformynder, og Matematiklærer på Christianstad skole på St. Croix. Han døde d. 20/5 1798. I intelligenssedlene (en avis i Oslo) d. 5. oktober 1796 var der en lille artikel, at Professor Hans Strøm havde givet Deichmanske Foudation en boks indeholdende 230 planter, der var givet til ham af tidligere J. C. Testmann. Hans børn er P.t. ukendte, men hans barnebarn er den på st. Croix fundne Peter Christian Testmann født ca. 1820-1825. Han var postmester i Christianssted, og blev gift med Johanna Ann Gottluss. Hun var ikke fra Øen, så som det dengang var normalt mellem Øboer og ikke Øboer, blev de gift på hendes dødsleje. Med hende fik han 4 børn på St. Croix.

- 1 - Christine Augusta Testmann f. 11/4 1853
- 2 - Peter Christopher Testmann f. 4/7 1864
- 3 - William Walbridge Testmann f 17/1 1865
- 4 - Johann Ludvig Testmann f. ca. 25/1 1868
- 5 - Joseph Arlington Testmann f. 19/7 1869

Johann Ludvig Testmann.
(Testman)

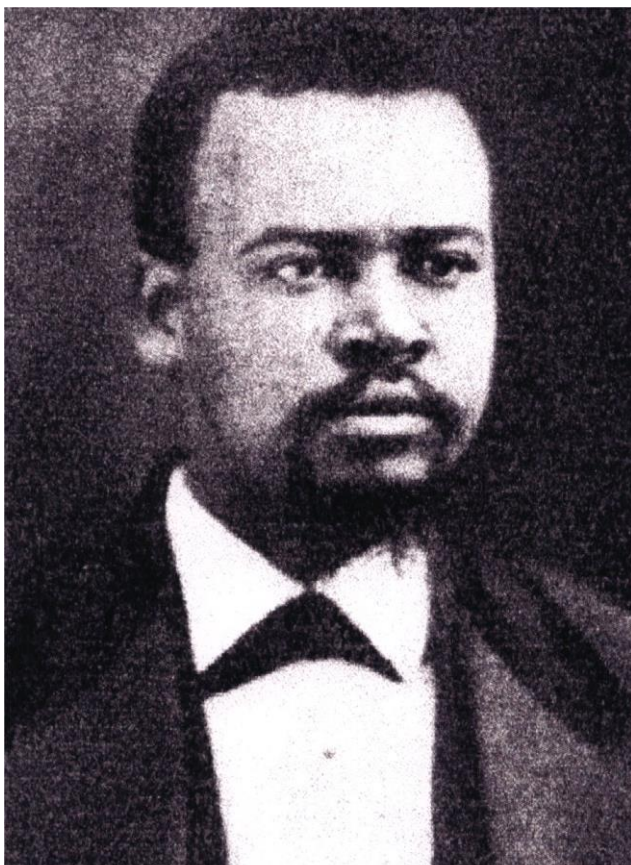
Den del af slægten Testmann på St. Croix dør ud i starten af Anden-verdenskrig. Vel ca. 1940, og det er formentlig en af ovennævnte der er den sidste Testmann på st. Croix. Denne efterlader sig en arv på st. Croix som ventede på at blive afhentet. Størrelsen ukendt. Myndighederne fandt i Danmark Testmann til at overtage arven, men da ingen Testmann havde mulighed for at afhente arven, blev denne konfiskeret af U.S.A.

65. Johann Ludvig Testman - A-siden (US)

Johann Ludvig Testman

2 af de 3 sønner, her iblandt Johann Ludvig Testmann satte i en alder af 12 år, sejl ombord på H.M.S. Advantage som kahytdrenge. De gik fra borde i New Jersey, USA. Her giftede Johann Ludvig Testmann sig med Nannie Lee Hyman født den 24/12 1867. Hun var en af 4 børn af John Adams Hyman. Han var US Kongresmand under genopførelsen efter borgerkrigen i “The United States of America.” Johann og Nannie fik 4 børn, hvoraf den ene er Hyman Testman. Johann Ludvig Testmann (Testman) døde i Atlantic City i New Jersey den 16/12 1932. På hans dødsattests står at han boede I USA I 50 år og af dem 7 år I New York. I alt blev han 64 år 11 måneder og 22 dage.

John Adams Hyman, US Kongresmand under genopførelsen efter borgerkrigen i “ the United States of America, og hendes datter Nannie Lee Hyman.

65.1. John Adams Hyman – Den første sorte US kongresmand

John Adams Hyman var den første af Amerikas sorte kongresmænd, fra 4. distrikt i Nord Carolina. John Adams Hyman har selv været slave og har været solgt 9 gange under Borgerkrigen i USA i 1861 og op til 1865.

Slaverne måtte ikke kunne læse. I stedet lærte han at læse af en stenklover fra New England, Kay. Dette kom han også til at bøde for. John Adams Hyman blev smidt ud af området.

Senere arbejdede John A. Hyman på et post-kontor i staten Maryland indtil han tog job som korn-inspektør for regeringen i Washington DC. Han døde tre år senere i 1893 og efterlod 4 børn. Heraf 2 drenge og 2 piger. Af disse blev hans ene datter Nannie Lee Hyman gift med Johann Ludvig Testman.

66. Børn af Johann Ludvig

Johann Ludvig Testman og Nannie Lee Hyman fik de følgende børn:

1. **Hyman Testman.** Født d. 28/3 1909 i Atlantic City, New Jersey.
Joseph Pernell Testman
Johann Testman
Nannie Lee Testman (Blev gift Adren)

Nannie Lee Hyman.

67. Hyman Testman

Søn af Johann Ludvig Testman og Nannie Lee Hyman

Hyman Testman blev født den 28. marts 1909 i Atlantic City, New Jersey. Han døde den 13. august 1997 i Bridgeport, Connecticut. Han blev gift 2 gange. Første gang med Rovina Smith med hvilken han fik følgende børn:

Joseph James Testman. Født d. 10/6 1943 i New York City, New York. Nævnes igen senere.

Don Testman. Født d. 14/2 1936

Christopher Testman. Født d. 3/5 1938 i Miami, Florida. Han døde d. 1/11 1995 i St. Peat, Florida. Christopher blev gift med Irma Armwood i 1964 i Brooklyn, New York. (Armwood er ikke hendes sande navn, men det sande må her forblive ukendt. Dette er på grund af mulig forfølgelse.) De får 2 børn. **1) Bernadotte Testman.** Født 27/9 1968. **2) Ishmeala Testman.** Født d. 8/6 1971.

Farcina Testman. Født d. 10/1 1937 i Miami, Florida. Hun blev gift med Townsend Jackson i Bridgeport. Sammen får de 4 børn. **1) Eric Orivillen Jackson. Født d. 10/2 1958 i Bridgeport, Connecticut. Eric Orivillen Jackson nævnes igen senere.** **2) Velisha Alice Jackson.** Født d. 31/1 1959. **3) Edmond Frank Jackson. Født d. 23/5 1960. Nævnes igen senere.** **4) Johnna Adrian Jackson.** Født d. 13/6 1964.

Desey Testman. Født d. 15/9 1939.

Ahab Testman. Født d. 2/9 1941.

Andre Testman. Født d. 29/5 1944.

Angella Testman. Født d. 29/5 1944. (Det andet tvillingepar jeg støder på i slægten Testmann)

Ovenfor er Hyman Testman.

Til venster er Rovina Smith, datter af
Velisha Alice Butler.

67.1. Velisha Alice Butler

Velisha Alice Butler, Rovina Smith`s moder. Hun blev født I Jamaica. Hendes forældre var dog fra Bahamas hvor hun også selv blev født. Her var de politisk aktive da hun blev født. Efter erindringer skulle dette billede være taget i hendes baghave i Miami Florida, hvor hun boede. Hun havde i haven peanut og sukkerrør. På billedet ses også 2 af hendes børnebørn. Heraf er den mindste Joseph James Testman. Velisha Alice Butler havde også evnen til at kunne kaste trylleformularer og forbandelser på folk. Herunder også Joseph James Testman, kommer det fra ham selv.

68. Hyman Testman

Anden gang Hyman Testman blev gift er det med Littlemay Lesley med hvem han fik følgende børn:

Ahamid Testman. Født i New Jersey. Han fik sønnen Freddy Testman. Opkaldt efter hans broder.

Liddia Testman.

Orival Testman.

Salema Testman.

Freddy Testman.

Doris Testman.

Her over er Hyman Testman med hans søn Joseph James Testman, og hans barnebarn Eric Testman.

69. Joseph James Testman

Søn af Hyman Testman.

Joseph James Testman

Han blev født d. 10/6 1943 på øst siden af New York City klokken 8.10 om morgenen. Alt imens færgen der sejlede forbi tuede i hornet. Han blev født ind i en særdeles fattig familie, og født som et sygt barn, ville faderen ikke kendes ved ham. Faderen havde kun en 3. rangs uddannelse, og brugte det meste af sit liv som hjemløs.

Børnene voksede da heller ikke op sammen. En del af børnene voksede op på et katolsk børnehjem, og Joseph var separeret fra sine søskende idet han voksede op i den sydlige del af USA, i staten Virginia. Han måtte flyttes fra New York på grund af den industrielle forurening, som forårsagede vejtrækningsproblemer igennem hans barndom.

Senere i hans syge barndom, blev han givet videre til hans moders kærestes moder, som værende kærestens barn. Det var en mand ved navn Henry Conelious O'Brient, også kaldet Babe. Hans moder var Madeline Boos, senere ved nyt ægteskab med Hesse Lee Robinson, Madeline Robinson. Hun adopterede ham som plejemoder i Virginia, og han blev ”givet videre” som Madelines barn Joseph O'Brient. Hun tog ham til sig som sin egen, og med til et nyt sted hvor luften var meget bedre og hvor der var masser af fyrretræer. Doktoren havde fortalt at hvis han skulle overleve skulle han have en seng af fyrretræ. Hun tog ham derfor til Norfolk, Virginia i det sydlige USA.

Dengang i årene 1943 og op gennem 1969 blev sorte på ingen måde behandlet lige med de hvide i de sydlige stater. Så han har derfor på ingen måde været en ”ballademager” idet han som barn var opdraget, som sort i Sydstaterne, på det strengeste til at vise respekt, og sin allerhøjeste respekt til de hvide.

De boede først i byen Norfolk, VA på 1301 Carry St. Norfolk, VA. i et 2 etagers hus. På den anden side af vejen lå Tide Water Baseball Field. For enden af vejen lå et stort hus hvor en frøken Jeddy underviste i en lille et værelses skole. Her faldt han endvidere ned af nogle cementtrapper, alt imens han forsøgte at spise en æggesandwich. Selv mener

han ikke at han lærte andet i skolen end bekendtskabet med en målestok og en lang rød pegepind med en grøn spids.

Hjemme hvor han boede havde de et fryse/køleskab hvortil de brugte en 25Lbs. isblok. Endvidere havde de en støbeovn, til hvilken de hver morgen fik træ og kul til at brænde. Ganske vist boede de i byen, men her var ikke noget fortov. Hver morgen tømte folk deres ovne for aske, som så bare blev smidt ud på gaden. Med tiden blev denne stampet ned i jorden af folk, heste samt af køretøjer. Herved blev jorden meget hård.

En enkelt regndag oplevede han en større dame som hang fast midt ude på gaden. Det regnede og hun begyndte at synke længere og længere ned. Hun blev reddet af en kranvogn der måtte hive hende fri. Hun slap dog godt fra det.

Bagved huset havde de en hønsegård, hvor han blev sendt ud for at finde chips (træspånner), men den eneste form for chips han kendte var den klassiske kartoffelchips. Det var ikke dem der var flest i gården, men man gjorde som der blev sagt uden at stille spørgsmål. I hans søgen efter "chips" blev han angrebet af hanen som mente at det var dens gård. Joseph måtte så i en alder af 8 år stå over for en ordentlig omgang klø af hanen, som dog måtte stå til regnskab for plejemoderen og hendes kost.

Han gjorde i 2 år tjeneste som kampsoldat i 82ND airborne division, og var med i Vietnam krigen hvor han arbejdede sammen med 101ND airborne division. Han var i "WHA" området, og var placeret oppe i bjergene hvor han kunne se ned på skyerne. Hans opgave var at beskytte den amerikanske base oppe i disse bjerge. Han sad her i en kanon/maskingevær stilling og skød ned af bjerget ved angreb. Efter eget udsagn har han i bogstaveligste stand haft blodige hænder. En af hans større enheder var 101st. Airborne Division. Han var i artilleriet som "Gun chief" og lavede her mange ting. Hans hoved base blev kaldt BASTONE til minde om dengang den tyske hær under 2. verdenskrig havde det 101st. Airborne Division omringet i Tyskland. Det 82nd. Airborne Division brugte faldskærme til at konfrontere fjenden.

Senere har han endvidere arbejdet som sygeplejer.

I dag bor han i en industriel zone. Der er generatorer, lossepladser, asfaltfabrikker, cementfabrikker, og en lastbilsfabrik. Så hvorvidt der er frisk luft afhænger meget af om der er lavtryk eller højtryk.

Han skriver også i dag at Testman ånden i ham er meget stærk. Han giver udtryk for at være syg på en del måder. Han er under psykiatrisk behandling, så vel som også fysisk medicinsk behandling, hvilket

er grunden til at han i dag ikke arbejder og modtager førtidspension. Han er "BYPOLAR" i hovedt hvilket blandt andet skyldes en skade fra militæret

Han har forklaret sin doktor mange ting. En af disse er at han føler at han er en hvid mand i en sort krop. Efter hans forsken i slægten Testmann har han nu kunnet fortælle til han psykiatriske doktor at han føler sig som en person af 2 nationer. Den ene med rødt flag med et hvidt kors og den anden af St. croix

Han lader ånden af Testman i ham råde, og ønsker også at vende hjem hvilket for ham er på St. Croix.

Han mødte i alt 5 kvinder. Første er Susie Mae Garritt. De blev gift i september 1965 i New Rochell, New York. Hun var datter af Edward Garritt og Helen Grant. De blev skilt d. 23/8 1990 i Baltimore, Maryland. Susie Mae Garritt havde i forvejen 2 børn. 1 dreng og en pige. Sammen fik de selv 2 børn.

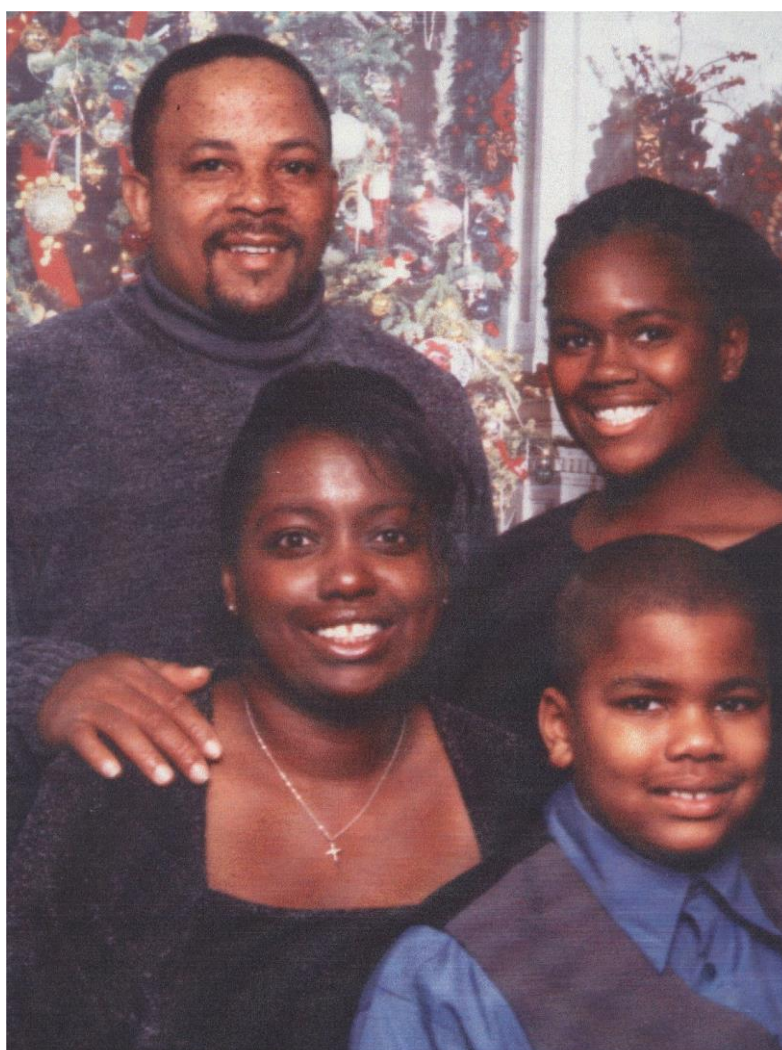
69.1. Daniel Dugles Testman

(1)

Født d. 31. marts 1965 i Bridgeport, Connecticut. Han blev gift med Lisa Reshawn Mack d. 16. september 1989 i Norwalk, Connecticut. Hun var datter af Charls Mack og Patricia Mungin. Han fik med Lisa Reshawn Mack 2 børn

Christina Testman. Født d. 1/6 1986.

Daniel Lamar Testman. Født d. 31/3 1989.

Herover er familien bestående af Daniel D. Testman med Hustru Lesser, og deres datter Christina samt sønnen Lamar Testman.

69.2. Emanul Testman

(2)

Født d. 2. juni 1966 i Charston Navy yard, Charlston SC. Han giftede sig med Charlene Jones i New York City, NY. Han mødte anden gang Jessie Jones i juli 1983 i Norwalk, Connecticut. Med Charlene får han 4 børn. -1) Faatimah Aquiyilah Testman. F. d. 17/1 1993. -2) Quiydaar Kuwish Testman. F. d. 9/7 1995. - 3) Saa-Iba Imina Testman. F. d. 14/3 1998 - 4) Zaahir Saabir Testman. F. d. 20/4 2000. - Emanul Testman får med Jessie Jones sit 5. barn. 5) Jayla Allice Jones Testman. F. d. 6/12 1986.

Joseph James Testman mødte anden gang Charlene Ross i juni 1975 i Baltimore, West side. Hun var datter af Mac Ross og Hilda Henson. Han fik med hende 1 barn, hans 3.

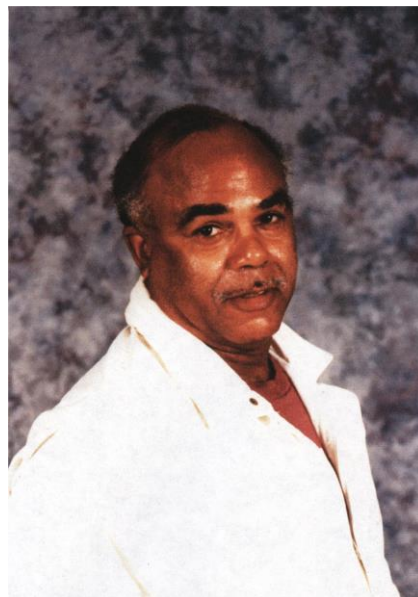
69.3. Rachel Testman

(3)

Født d. 30. marts 1976. Hun giftede sig med en Antonio Thomas d. 1/6 1994 i Queens, New York. Med ham fik hun sønnen Devaughn Testman, født d. 12/5 1995. Hun førte altså navnet Testman videre.

Joseph James Testman med hans niece efter hans storebror Don. Samantha (Testman) Lucas er nuværende Unit Commander for det 82ND AIRBORNE DIVISION. Joseph James var selv pensioneret ved flyvevåbnet. Samantha er dog den der har opnået højst rang, hvilket han forståeligt nok er meget stolt over.

Joseph James Testman har endvidere, som billedet også viser været sygeplejer.

Joseph James Testman mødte fjerde gang Patrice Jackson i oktober 1980 i Brooklyn, New York. Med hende fik han 2 børn.

69.4. Saloria Sophia Testman

(4)

Født d. 4. august 1981.

69.5. Rovina Ebony Testman

(5)

Født d. 11. marts 1983.

Femte kvinde Joseph James Testman mødte er Cheryl Yolanda Dockins. Dette er d. 3. september 1991 i Baltimore Maryland. Altså efter hans skilsmisse med Susie Mae Garritt i 1990 samme sted. Cheryl Yolanda Dockins var datter af Ozzie Dockins og Julia Dodd. Med hende fik han sit 6. Barn.

69.6. Eric Testman

(6)

Født d. 8. oktober 1994 i Baltimore, Maryland.

Førnævnte

70. Eric Orivillen Jackson

Søn af Farcina Testman (Joseph James Testman`s søster).

Født d. 10/2 1958 i Bridgeport, Connecticut. Han giftede sig d. 16/9 1989 i Bridgeport, med Terry Ann Jefferson. Forinden fik han børn med 2 andre.

Han mødte første gang Aldonna Preuius Powell i Bridgeport. Med hende fik han sin første søn:

Dayquan Allen Ameir Jackson, født d. 17/3 1988.

Han mødte anden gang Adaire Elisabeth Cauthen i juni 1983 i Bridgeport. Han fik med hende sit andet barn:

Dominique Tannia Alis Cauthen, født d. 30/11 1984.

I hans ægteskab med Terry Ann Jefferson fik han sit tredje barn:

Jamal Tiera Laquan Jackson, født d. 5/9 1990.

Eric Orivillen Jackson`s bror

71. Edmond Frank Jackson

Født d. 23/5 1960 i Bridgeport. Han mødte 2 kvinder. Den første Socorro Rodregoz mødte han i juni 1980 i Bridgeport. Han fik med hende 1 søn:

Edmond Frank Jackson, født d. 28/7 1981.

Den næste Edmond Frank Jackson mødte er Anueke Tawn Kennedy. Dette var d. 19/12 1989 ligeledes i Bridgeport. Med hende fik han 3 børn:

Townsend Chester Jackson, født d. 14/10 1990.

Tianna Anueke Jackson, født d. 14/2 1992.

Nicholas Mikeal Jackson, født d. 25/3, 1996.

En anden del af slægten der bosætter sig i Amerika er de, af nedenstående, senere slægtninge.

72. Frantz Caspar Testmann - Urmager.

søn af Johan Peter Testmann

Født: 20/7 1764

Død: Oktober måned 1820

Søskende: Johan Christopher, Dorothea Elisabeth, Else, Else og Hans Peter Testmann

Børn:

Johan Peter Testmann. Nævnes igen senere.

Christian Frederik Testmann. Han blev d. 20/6 1800 døbt i Bragernes.

Anne Dorothea Testmann. Hun blev født i Bragernes d. 19/9 1803. Hun blev begravet samme år d. 31. december.

en datter der blev begravet som 2 årig, den 28/8 1806.

Ægtefælle: Gift 1. gang d. 19/6 1795 med enken Inger Maria Molbech. 2. gang med Christina Maria Diettrich.

Forældre: Johan Peter Testmann og Anna Moldenhawer.

Frantz Caspar Testmann blev født i Eiker d. 20/7 1764. Han var urmager i Bragernes. Han døde i oktober i Mjøndalen. Den første gang han giftede sig var d. 19/6 1795 i Bragernes, med enken Inger Maria Molbech. Hun blev døbt i Strømsø den 23/6 1763, og blev begravet i Bragernes den 26/10 1796. Hun var datter af Christopher Wegener og Ingeborg Maria Bentsdatter Berger. Hun var enke efter sadelmager Jørgen Andersen Molbech, som hun giftede sig med den 12/4 1763 i Bragernes. Han blev begravet i Bragernes den 12/8 1788 i en alder af 47 år. Frantz Caspar giftede sig igen for anden gang i Frederikstad med Christina Maria Diettrich, datter af Kaptajn Dietrichsen. Hun blev døbt den 22/8 1763. Det var med hende han får sine børn, med undtagelse af Johan Peter Testmann. (Nedenfor stående)

73. Johan Peter Testmann - Købmand

Søn af Frantz Caspar Testmann

Født: 21/10 1796

Død: ?

Søskende: Christian Frederik Testmann, Anne Dorothea Testmann, en datter der blev begravet som 2 årig, den 28/8 1806.

Børn:

Inger Andrea Testmann. Født i Oslo d. 8/3 1823, døbt i Vor frelsers kirke d. 16/4. Hun flyttede med sine forældre til Søndre Land og modtog d. 21/11 1845 et certifikat til at flytte til Sarpsborg. Hun døde i Lillesand d. 16/4 1872. Ugift.

Wilhelmine Marie Testmann. Født 1824 og gift med Gårdmand Christopher Christiansen Hoff i Søndre Land. De fik 2 børn Hans Christian, født d. 19/7 1846 og Martin, født 28/9 1849. Begge med børnene emigrerede til Nord Amerika i 1850.

Lykke Margrethe Testmann. Født i Ske i Søndre Land, og døbt d. 29/3 1830. Hun døde i Oslo d. 25/5 1894, som enke efter Niels Bache Wetlesen.

Thorvald Hans Christian Testmann. Nævnes igen senere. Han er forfader til en af Testmann familierne i USA.

Johan Christopher Testmann. Født d. 13/6 1834

Maren Sørine Testmann. Født 7/4 1838 i Grette i Søndre Land. Hun emigrerede til Nord Amerika i 1850.

Ægtefælle: Gift med Maren Sørine, hvilken hans datter også blev opkaldt efter.

Forældre: Frantz Caspar Testmann og Inger Maria Molbech

Johan Peter Testmann er født d. 21/10 1796, og blev døbt i Bragernes på hans moders dødsdag. Den 26/10 1796. I året 1820 boede han i Oslo som Købmand. I Rigestidende den 2. maj 1823 var følgende bekendtgørelse i avisen. : **I Konsul General Grunings sag imod mig i Oslo ret, med hensyn til hvad der i tidligere avis er blevet trykt at min udtalelse til Hr. Clerk af konsulets Ridder Vogt, er følgende aftale opnået : Jeg J. P. Testmann indrømmer at jeg i mangel af viden er blevet misledt til at lave en forkert offentlig udtalelse**

omkring et brev jeg havde set på Clerks kontor, og indvilliger i inden 8 dage fra i dag, under aflivende magt, at betale en bøde på 300 norske Species-daler til byen Oslo`s fond for de fattige. Ligeledes vil jeg villigt indrømme, at det var min kone`s indblanding der er at takke for den lille bøde jeg er nødt til at betale Konsul General Gruning. Han har erklæret at han ikke behøver den undskyldning jeg tilbød. Jeg skylder også at spørge offentligheden om undskyldning for den skandale jeg lavede.

Oslo Apr. 30, 1823. J. P. Testmann :

Johan Peter Testmann flyttede i 1826 til Søndre Land. Et skøde fra december d. 2. 1828 viser at han købte en halv part af gården Ske i Søndre Land, (Bjørnson`s familie ejendom) for 2400 daler og solgte det d. 11/5 1836 for 2900 daler. Af en kontrakt fra maj d. 11. 1836 ses at han tog over på gården Grette i Søndre Land. Han fornyede kontrakten den 14. oktober 1844. Grette var på det tidspunkt Land`s præstegård. Testmann modtog d. 12. maj 1849 et certifikat for emigration til Nord Amerika. Hans kone Maren Sørine Testmann, 58 år, og to af hans børn fik lignende certifikater.

74. Thorvald Hans Christian Testmann - Købmand – B-siden (US)

Søn af Johan Peter Testmann

Født: 20/5 1831

Død: Oktober 1900

Søskende: Inger Andrea, Wilhelmine Marie, Lykke Margrethe, Johan Christopher, Maren Sørine Testmann.

Børn:

Henrik Whaal Testmann. Født 1880

Grethe Andrea Testmann. Født 1881. Gift i Trinitatis kirken i Oslo d. 28/5 1904, med Løjtnant i søværnet, Niels Stockfelth Darre Brandt.

Margit Testmann. Født 1883.

Anders Kristian Testmann. Født 1884.

Thorvald Emil Testmann. Født 1886.

Birger Testmann. Født 2/4 1889 i Sandefjord Norge. Han drog til USA. Derfra blev navnet Testmann ændret til en mere Amerikansk udgave. Ligesom alle andre Amerikansk fundne blev navnet ændret til Testmann. Denne del af Testman nævnes igen senere.

Ægtefælle: Han blev gift første gang med Helene Whaal. Anden gang giftede han sig med Emilie Noline Nielsen.

Forældre: Johan Peter Testmann og Maren Sørine, gift Testmann.

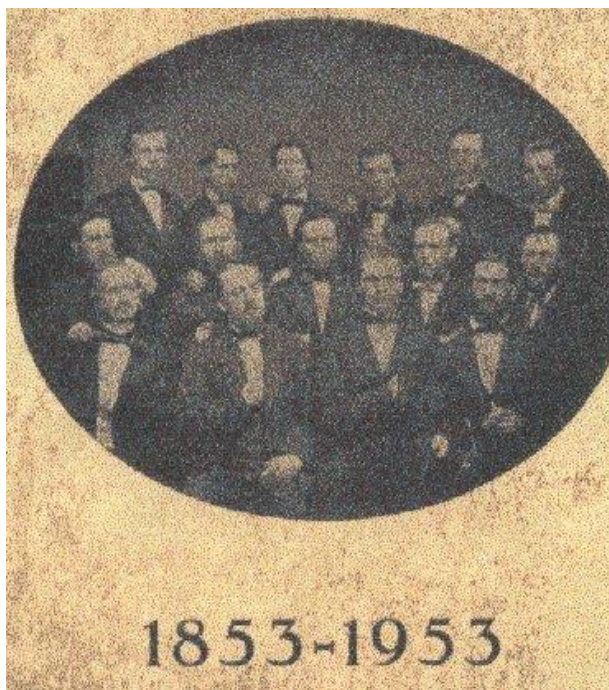

**Thorvald Hans Christian
Testmann**

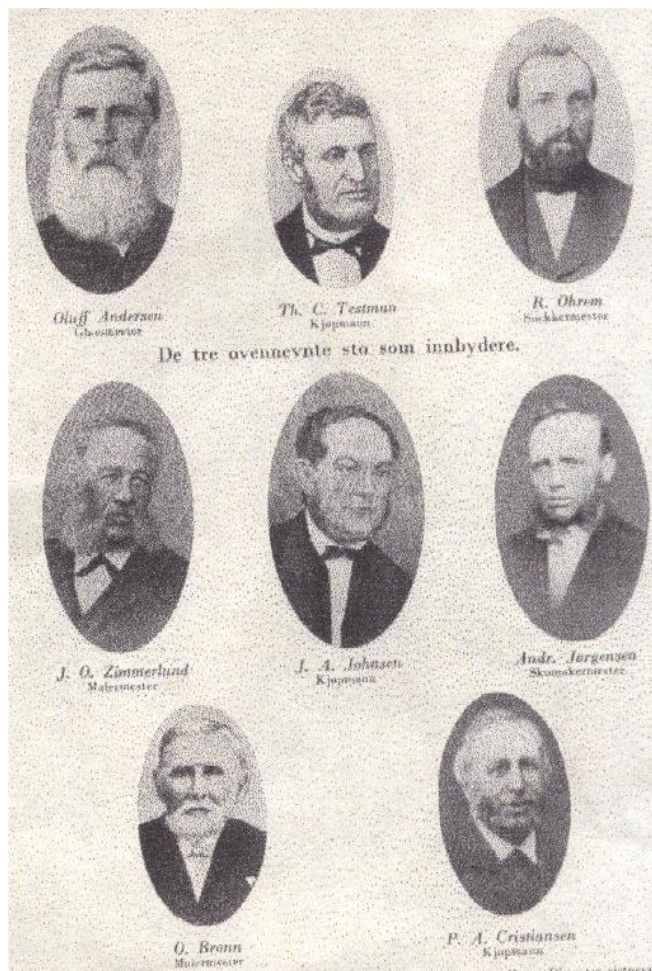
Thorvald Hans Christian Testmann blev født på Hov i Søndre Land d. 20. maj 1831, og døbt d. 15. januar 1832. Han begyndte en urmager forretning i Sandefjord i 1852, og drev endvidere et teglværk i Ranvik og i Solvang. Han var Samlagsbestyrer og som hans fader Købmand, og som sådan solgte han øl, vin og kork i Sandefjord. Ligeledes var det i Sandefjord han døde i oktober 1900. Han giftede sig første gang med Helene Whaal, som døde i Sandefjord d. 21. maj 1878 i en alder af 70 år. Altså en gammel dame i forhold til ham selv som da kun var 47 år. Han giftede sig igen med Emilie Nicoline Nielsen, født i 1847 i

Kragerød. Cirka 40 år yngre end hans forrige hustru. Han var også med i Sandefjord`s sangforening. Testmann var her i foreningens bestyrelse, fra det var ganske nyt. En af de første opgaver de måtte tage sig af, var at finde et brugbart øvelseslokale. Testmann stillede sig velvillig og tilbød sangerne “ bestestuen “ i sit hjem i Kirkegaten. Foreningen skulle betale 48 skilling i måneden for oplyst og opvarmet stue, til brug 2 gange ugentlig. Dette var med “ selvøvelser “ så ofte det var påkrævet, og så endvidere med adgang til pianoet som stod i stuen. Som der i bogen om Sandefjord`s sangforening sandfærdigt bliver skrevet om ham, var han en velvillig og hjælpsom mand. Foreningens instruktør og dirigent skulle, mente en sanger at have hørt, have 4 mark for hvert øvelsesmøde. Om han i det hele taget fik nogen betaling er meget tvivlsomt. Sangforeningens kasse var i mange år fremover kronisk tom. Testmann som var sangforeningens kasserer, fik således en strid tårn med at skaffe balance i kassen

Sandefjords sangforening

Sandefjords sangforenings bestyrelse

74.1. Testmanns indberetning til Fattigvæsenet i Sandefjord

Et Norsk udarbejdet dokument viser Thorvalds indberetning til Sandefjords Fattigvæsen. Medtaget herunder og holdt på norsk.

«Den sterke stigen af udgifterne til vårt fattigvæsen»

I 1893 fikk kommunestyret en henvendelse fra høyremannen T.H.C. Testmann som kom med en oppfordring til at det burde nedsettes en komite for «at tage ordningen av fattigvesenet under overveielse». Han mente han kunne påvise at utgiftene til de fattige i Sandefjord var «ikke saa lidt over 100 % større» enn i nabokommunen Sandeherred.

»Følgen herafter, at den fattige føler sig vel tilfreds her i Sandefjord, og fattige fra landdistriktet gjør alt, hvad der staar i deres magt, for at vinde hjemstavnsret her i byen (....) og de ser da efter sine livsforhold en sorgfri alderdom imøde. Foruden disse sørger ogsaa Sandeherreds offentlige fattigvæsen at benytte Sandefjord som en koloni for sine fattige» Som et bevis for dette listet han opp åtte personer som var hjemmehørende i Sandeherred, men bosatt i Sandefjord og sammenlignet utgifter til deres understøttelse med åtte personer av byens egne fattige. Testmanns utregning viste at understøttelsen til byens egne fattige var mer enn dobbelt så store som den Sandeherred ytet til sine. Han klaget over Sandeherreds fattigkommisjon som bestemte hvor stor understøttelse de fattige skulle få som tilhørte landdistriktet, men var bosatt i Sandefjord.

»Jeg tror derfor, at det ville være rettest, at Sandefjord fattigkommisjon for fremtiden viser, at de formaar at være herre i sit eget hus (...) og tildeler den understøttelse i lighet med byens fattige, dog mot full refusjon af hjemstavnskommunen. Nægtes en saadan refusjon, saa bliver den fattige at besørge oversendt til sit eget fattigdistrikt»¹

Testmann tok opp to sentrale problemstillinger. Det ene var hjemstavnsretten med utbetaling av refusjon.² Den andre var spørsmålet om utgiftene kunne reduseres ved opprettelse av arbeidsanstalt for de fattige.

¹ *Kommunearkivet. Formannskapet : Saksarkiv 1893. Fattigvesenet*

² *For videre lesning om de utallige tvistene som var kommunene imellom om hjemstavnsrett og refusjon. Se: Nordstrand (1976) s. 127 f.*

Fra Grønlie - dette område ble innlemmet i Sandefjord i 1888.

Foto: Sandefjordmuseene

Fattigkommisjonen pekte på følgende forklaringer som årsaker til de økte utgiftene:

Byutvidelsen i 1888 som innlemmet fattigkvarterer som Grønlie.

De dårlige tider.

Økt innvandring til Sandefjord.

Her får vi avdekket ulike syn på tiltak for å demme opp for et økende problem. Med en samfunnsutvikling med endringer i konjunkturer og en stigende arbeidsløshet, var det problematisk å henvise til arbeid. Byutvidelsen hadde utvilsomt gitt en økning i varig understøttelse av eldre og enker. Tilflytting til byen var også stigende og kommisjonen hadde forhøyet fattigforstanderens lønn for å motivere ham til å bedre kontrollen med de fremmede. Hvilke løsninger valgte man i Sandefjord for å demme opp for de økende utgifter og det faktum at stadig flere personer trengte hjelp?

«Komiteen til at tage Byens fattigvæsen under Overveielse»

Formannskapet fulgte Testmanns oppfordring og nedsatte en komite på tre personer til «at tage byens Fattigvæsen under overveielse»³, Komiteen kom til å bestå av kemner Ole Hansen, kjøpmann Peder Halvorsen og kjøpmann Testmann. Første møte i komiteen ble holdt 18. mai 1894 hvor fattigforstander O. Hansen ble valgt til formann. Man ønsket å gå grundig til verks og ble enige om å innhente informasjon om fattigstellet fra andre byer.

Neste møte ble holdt den 25.10 og dette ble også komiteens avsluttende møte. I mellomtiden hadde Testmann og Hansen besøkt Frederikshald, Sarpsborg, Fredrikstad, Moss og Porsgrunn for å orientere seg og innhentet opplysninger fra Kristiania, Horten og Larvik vedrørende fattigvesenet der. På grunnlag av denne dokumentasjonen kunne komiteen bedre vurdere og komme med forslag om forbedringer av fattigvesenet i Sandefjord.

Men komiteen kunne ikke «enes om samme Indberetning til Kommunebestyrelsen, saa afgaves en særskilt fra Testmann og en anden fra Formanden og P. Halvorsen..» Den grad av uenighet som avdekkes i denne delte innstillingen, kan vurderes som en «samtidig» kontroll av saksinnhold og det forhøyer kildeverdien. Hansen påpekte i sin innstilling, at statistikk måtte omgås med forsiktighet. Det er viktig, å være oppmerksom på hvordan opplysningene i innstillingen ble brukt for å understøtte egne synspunkter. La oss derfor se på hvilke punkter man var uenig.

Testmanns innberetning

Testmann sammenlignet de nevnte byenes utgifter knyttet til fattigvesenet. Her fremgikk det at lønn til fattigforstandere, gangkoner og annet personale, varierte fra til 150 til 2.800 kroner.

Han sammenholdt utgiftene i de forskjellige byene til de fattige som mottok ukentlig og månedlig støtte:

by	voksne	barn	til sammen	gjennomsnitt pr individ
Sandefjord	84	60	144	84,44
Porsgrunn	70	82	152	77,92
Larvik	361	262	623	60,03
Horten	108	86	204	53,31

³ *Kommuneforhandlinger 1894: Sag no. 13/1894.*

Han tilføyde, at gruppen av « Vanvittige, Blinde og Børn» som er bortsatt til full forsørgelse var på 34 personer, 14 voksne og 20 barn. Fordelt på person blir utgiften til disse på 76,12 kr. dvs 8,32 mindre enn de som fikk månedlig og ukentlig støtte. Ut fra dette konkluderte Testmann, at det måtte være mulig å spare et betydelig beløp ved å la 2 - 3 personer dele rom.

«jeg personlig har havt Anledning til at samtale med Fattigvæsnets Myndigheder, har jeg hørt udtale den samme Mening, at Elberfeldsystemet lidet passer for norske Forhold, og det kun bidrager til at forøge Fattigvesenets Udgifter...»

Testmann mente at arbeidshuset kunne dekke behovet for oppbevaring og ved å legge til rette for en arbeidsplikt var dette et middel til «at oppdrage de arbeidsføre til flid.» Fordi fattigdom var selvforskyldt, mente han det var nødvendig å gi fattigvesenet et avskrekken-
de preg for å få folk til å ta sin egen og familiens forsørgelsesplikt på alvor. Han foreslo at kommunen skulle kjøpe Aagaarden i Bugaardsgaden og benytte denne som arbeidsanstalt.

Hansen og P. Halvorsens innberetning:

Testmann hadde vært opptatt av at de på tross av deres innbyrdes uenighet, ikke skulle «polemisere» mot hans synspunkter. Hansen og Halvorsen hadde likevel en del bemerkninger til Testmanns innstilling blant annet hadde de en annen oppstilling over fordelingen av utgifter og antall fattige. Med en slik sammenstilling ville de vise at Sandefjord kom heldig ut da byen nesten ikke hadde utgifter til administrasjon.⁴ « Al Udgift her gaar saaledes direkte til de fattige selv».

Et utdrag av deres oppstilling følger nedenfor:

«Paa Basis af de samlede Fattigudgifter»:

Sted	Ialt Fattigudgifter	Antal fattige	Aarlig paa hver hovedperson
Sandefjord	23.766	181	131.30
Porsgrunn	25927	119	217,87
Horten	37.893	254	149.19

«Byens Fattigudgifter fordelt paa Folkemængde»:

⁴ Det var store variasjoner i lønnsutgifter til fattigforstanderen fra 1200,- til 2880,- kr, til sammenligning fikk fattigforstanderen i Sandefjord 225,- kr. i året.

Sted	Fattigutgifter	Folkemængde efter siste folketelling	pr Individ
Sandefjord	23.766	4300	5.53
Porsgrunn	25.927	4000	6,48
Horten	37.893	6800	5.57

Ved en sammenligning av utgifter på landsbasis for 1894 ser vi at de gjennomsnittlige utgiftene for hovedpersoner var 109,80 kroner⁵ og fordelt på innbyggere 5,87 kroner. Ut fra disse tall ser vi at Sandefjord lå over landsgjennomsnittet for utgifter fordelt på antall fattige. Tallene fra Porsgrunn og Horten viste det var store forskjeller på utgiftsnivået mellom byene. For Hansen og Halvorsen var det trolig ønskelig å få vist at Sandefjord ikke lå bemerkelsesverdig høyt på utgiftsiden.

Videre gjennomgikk Hansen og Halvorsen fordelene og ulempene ved de to ulike administrative systemene. Ved Elberfeldsystemet var problemet at forstanderen følte «at jo mindre der gaar til de Fattige, jo flinkere er han» og dette kunne lett medføre at de fattige blir behandlet både tilfeldig og «tildels partisk, ja rentud ubarmhjertig» og mente det eneste som avholdt ham fra dette var fattigkommisjonen og publikums kritikk samt hans egen samvittighet.

« Den siste faar i Regel ikke stor Magt, naar den kommer i Strid med personlig Fordel og Ære, og de første har ikke altid godt for at følge med og bedømme Fremgangsmaaden i hvert enkelt Tilfælde»»

Systemets fordeler var at det var basert på frivillig hjelp og derfor burde være rimelig i drift. Men nettopp ved å være basert på frivillige var det en risiko for at det ble gitt mer en høyst nødvendig «dels for at have et godt Ord paa seg og dels for at være kvit gnål og paa-hæng en Tid.» Etter Hansen og Halvorsens mening lå feilen ikke i systemet, men på den enkelte verge som ikke fulgte intensjonen om å hjelpe den trengende til arbeid.

Hjelp til å få arbeid var et grunnleggende prinsipp også for Hansen og Halvorsen, men driften av en fattiggård krevde lønn til bestyrer, varme, avdrag på lån og utgifter til vedlikehold og gjorde det til et kostbart system. Ikke minst fant de det betenkelig å samle så mange fattige under samme tak da dette let kunne føre til en «demoralisasjon». Derfor frarådet de innkjøp av fattiggård. Et tiltak overfor «de dovnne fattige» hadde man i Mangel-

⁵ *NOU Fattigstatistik 1894, s. 11. Tall for byer.*

gården i Kristiania, hvor «de verste» kunne sendes uten utgifter for kommunen.⁶ Husflidsstuen som var åpnet i 1892 for å henvise arbeid til kvinner vurderte de som et positiv tiltak og viste ellers til en avtale inngått med «Gjertsen paa Dampsagen» der mot gebyr kunne skaffe fattige menn arbeid. Til slutt foreslo de, at Testmann burde velges til fast medlem av fattigkommisjonen.

Den 26. oktober 1894 kom Testmann med en del tilføyelser, da han mente seg kritisert i Hansen og Halvorsens innstilling. Han reagerte på at han hadde blitt foreslått valgt til medlem i fattigkommisjonen og var i tvil om forslaget skulle betraktes som en dumhet, en spøk eller begge deler. Han fastslo at han med sin «opfatning av saken ikke kan udrette noget under den nuværende ordningen».

⁶ *Eilert Sundt beskriver Manglergården i 1860 åra som et skrekkens eksempel og finner det pinlig at det benyttes i så stor utstrekning. Se s. 153*

75. Birger Testmann

Søn af Thorvald Christian Testmann og Emilie Nikoline Nielsen.

Birger Testmann rejste til Amerika som købmand. Her blev navnet Testmann ændret til Testman med kun et N. Han giftede sig d. 19/1 1912 i Pensacola med Jennie J. Birger Testman døde den 22/2 1973. Han fik med Hustruen Jennie 7 børn.

Frantz Caspar Testmann

|

Johan Peter Testmann

|

Inger Andrea Testmann
 Wilhelmine Marie Testmann
 Lykke Margrethe Testmann

Thorvald Christian Testmann

Johan Christopher Testmann
 Maren Sørine Testmann Henrik Whaal Testmann
 Grethe Andrea Testmann
 Margit Testmann
 Anders Kristian Testmann
 Thorvald Emil Testmann

Birger Testmann

Alvin Emil Testman
 Helene Testman
 Thorvald Testman
 Julian Birger Testman
 Oliver Jens Testman
 Lillian Testman
 Jennie Testman

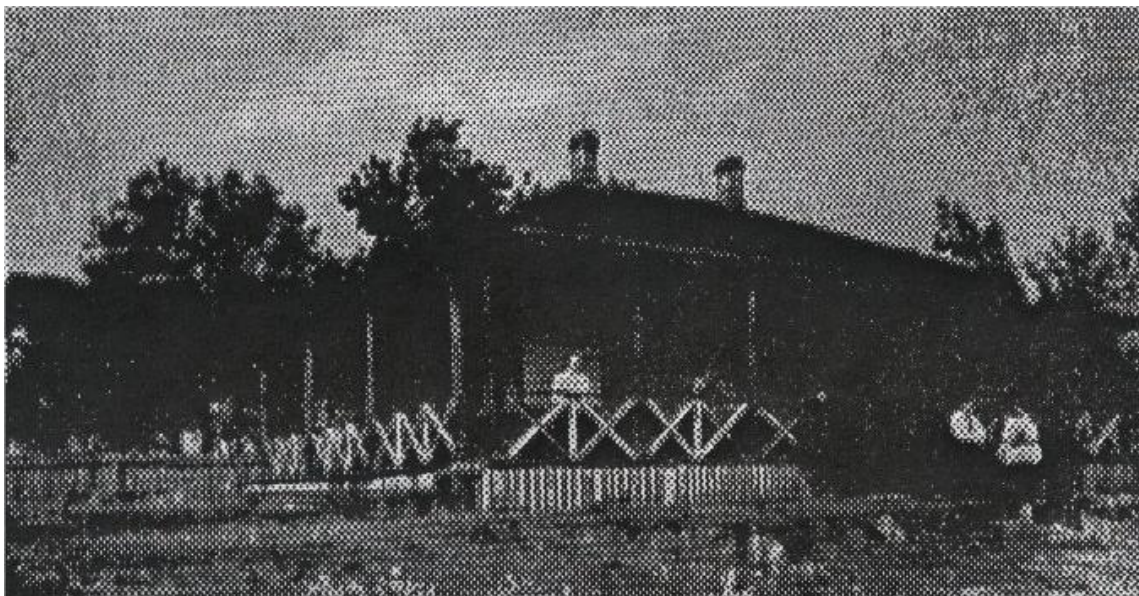
Birger Testman til venstre og Hustruen Jennie Testman til højre.

Birger og Jennie bosatte sig i Florida, Pensacola hvor Birger driv sin købmandsforretning. I 1926 blev deres hjem, beliggende Water-end of "G" street, ramt af en orkan og de måtte flytte til South "F" street.

BIRGER TESTMAN

Dealer in Clothing and Gent's Furnishing Goods
The Largest Store Dealing with Ships
Call and see me before going elsewhere
507 South Palalox Street
'Phone 594 5 Pensacola, Florida

Birger og Jennie`s hjem som i 1926 blev ramt og ødelagt af en orkan.

Birger Testman giftede sig den 19. januar 1912 med Jennie.

75.1. De 7 børn af Birger Testmann og Jennie

1. Alvin Emil Testman, født d. 2/8 1913 i Pensacola, Florida. Giftede sig d. 13/10 1942 i Pensacola, Florida.
2. Helene Borghild Testman "Helen Testman", født d. 3/8 1914 i Pensacola, Florida. Giftede sig d. 18/8 1935 i Pensacola, Florida.
3. Thorvald John Testman, født d. 1/5 1916 i Pensacola, Florida. Giftede sig i juni 1941 i Pensacola, Florida
4. Julian Birger "Dully" Testman, født d. 17/6 1917 i Pensacola, Florida. Døde d. 16/2 1968 i Reedley, CA.
5. Oliver Jens "Bubba" Testman, født d. 19/6 1918 i Pensacola, Florida. Giftede sig d. 5/11 1942 i Pensacola, Florida.
6. Lillian Testman Vucovich, født d. 10/5 1920 i Pensacola, Florida. Giftede sig d. 9/11 1940 i Pensacola, Florida.
7. Jennie J. Halladay, født d. 10/11 1923 i Pensacola, Florida. Giftede sig d. 19/7 1950 i Pensacola, Florida.

Derudover findes ikke meget information andet end navne på deres børn og børnebørn. Disse er som de her bliver listet op. Der haves på de fleste adresser og telefonnumre. Dog medtages disse ikke her.

De 7 børn i samme rækkefølge med Alvin forrest.

75.2. 1. Alvin E. Testman.

1. Joseph Eschol Burrough

1. Joseph Escol "Jody" Burroughs gift med Alesia Burroughs.

1. Chelsea Ann Burrough

2. Jessica Leigh Burrough

2. Sabrina Burroughs parga gift med Genaro Parga.

1. Miguel Antonio Parga

2. Phillip Jeffery Parga

3. Victoria Elizabeth Parga

2. Melodie Testman Rupp gift med Rev. Robert G. Rupp.

1. Robert Timothy Rupp gift med Chantell Rupp

2. Shane Bramlette gift med Tanya Bramlette

1. Ryleigh Nichole Bramlette

2. Davin Cane Bramlette

3. Deborah Elizabeth Rupp

4. Shana Marie Bramlette

5. Melodie Gail Bramlette

75.3. 2. Helene B. Testman.

1. Helene Suarez Mau gift med James C.

1. Greg Charles Mau gift med Jennie Wilhelm Mau

2. Jillian Lea Mau

3. Sharon Mau Patton gift med Christopher Todd Patton

2. Norman Randolph Suarez, junior gift med Marsha Sparks Suarez

1. Shelley Rae (Suarez) Bagley gift med Victor Ray Bagley

2. Stacey Suarez

3. Don J. Suarez gift med Kristi Sanders Suarez

1. Matthew Lee Suarez

2. Travis Rand Suarez

75.4. 3. Oliver Jens Testman gift med Elmyra Dye Testman

- 1.Lucia (Testman) Helms gift med Hugh Helms
 - 1.Hugh William (Bill) Helms gift med Bonnie Gibson Helms
 - 1.Christopher Blake Helms
 - 2.Anna Nichole Helms
 - 2.Gretchen ray Helms
 - 3.John Oliver Helms gift med Wendy Helms
 - 1.Lucia Elizabeth Helms
 - 4.Vicky (Helms) McClelland gift med Marc McClelland
- 2.Ray Henrik Testman gift med Glynda Lee Testman
 - 1.Sara Rose Testman
 - 2.Ruth Maria Testman
 - 3.Jennie Rebecca Testman
- 3.Salatha "Sally" (Testman) Brock
 - 1.Heather Brock
- 2.Russell David Brock
- 4.Jan (Testman) Wills gift med Jack Eli Wills
 - 1.Rachael Elmyra Wills
 - 2.Jacquelin (Wills) gift med Marion Sidney Sweatt
 - 1.Zachary Eli Sweatt
 - 3.Lucia Louise wills.

75.5. 4. Thorvald John Testman gift med Mercedes Espolita Testman

1.Jennie (Testman) Stucki

1.Sonja Stucki

1.Kevin Stamos

2.Kathy (Stucki) Woodkie gift med John Woodkie

2.Thorvald José (T.J.) Testman gift med Cindy Testman

1.Jeff Bryan Testman

2.Jason Leleaux gift med Tamie Leleaux

75.6. 5. Julian Birger Testman gift med Jeannette Klasen

1.Eugene Birger Testman

2.Debbie Honie (Testman) Starmont

1.Holly Julianne Starmont

2.Shelby Audrienne Starmont

75.7. 6. Lillian Testman Vuovich

- 1.Harold J. Vuovich gift med Debbie White Vuovich
 - 1.Todd Vuovich gift med Teresa Vuovich
 - 1.Lauren Elizabeth Vuovich
 - 2.Brandon Todd Vuovich
 - 2.Cathan Vuovich Hill gift med Michael Hill
- 2.Judy (Vuovich) Lacy
 - 1.Judy Ann Lacy
 - 2.Benjamin Lacy
- 3.Debbie (Vuovich) Revel gift med Doug Revel

Wayne Vuovich gift med Kimberlee Vuovich

- 1.Sarah Lindsay Vuovich

75.8. 7. Judith Testman Halladay

- 1.Jennifer Judith Halladay
- 2.Michael Lewis Halladay gift med Sue Halladay
 - 1.Brie Ann Carlson
 - 2.Katherine Ann Halladay
 - 3.Steven Lewis Halladay
- 3.Kristen (Halladay) Lahiff gift med Christopher Lahiff
 - 1.Marshall Norman Lahiff
 - 2.Dylan Thomas Lahiff
 - 3.Spencer Trey Lahiff
 - 4.Austin Michael Lahiff

76. C-siden af slægten Testmann i US

Der findes også en tredje del af slægten Testman/n i USA. Denne gren stammer fra førnævnte Hans Peter Testmann. 3 af dennes sønner rejste til Amerika hvoraf to af dem bosatte sig.

HANS PETER TESTMANN. Født d. 20/10 1770, og døbt i Eger d. 29/10. Som sin fader var han også Savmølle Mester (værkejer og forstalter) i Vestfossen. I Rigestidende var der d. 18/2 1820 en følgende artikel vedrørende hans død.

: Det har behaget Vorherre at gøre en bedre belønning, at på den 2. i denne måned, i en alder af 50 år, kalde min kæreste ven, tidligere Savmølle Mester i Vestfossen Hans Peter Testmann, som for 2½ år siden flyttede til København for at kunne give hans drenge en bedre uddannelse, som det var ham muligt. Jeg er blevet opfordret til at indrykke denne sørgelige besked til hans og hans kones familie og venner i dette land. Jeg er overbevist om, at alle som kendte denne noble ærlige mand og hans respektable kone og deres 5 nu uforsørgede dejlige børn vil give dem omsorgsfuld og venlig partisipation. Drammen Feb. 14. 1820. D. Dietrichs. :

Han giftede sig med Cathrine Sigismunda Hentikke Preus. Hun blev døbt d. 24/8 1774. De fik 6 sønner.

Foruden en søn der døde ung fik de:

Johan Caspar Preus Testmann. Han blev født i 1807, og blev uddannet jurist d. 22/12 1829. Han døde i Stavanger d. 6/5 1880. Han efterlod sig enken Sina Traaseth, som døde i Stavanger d. 22/6 1894 i en alder af 83½ år. De fik en datter ved navn Catharine Testmann.

Henrik Jacob Testmann, Styrmand. Han døde i en alder af 26 år.

William Testmann

Han er født i Eiker, og er hjemmedøbt d. 28/2 1811

Rejste med hans 2 brødre fra Stavanger, Norge med Kleng Peerson i 1838 til Shelby Co. Mis-

souri. William Testmann var I 1850 40 år gammel og var sammen med en kvinde på ligeledes 40 år. Hun var også født i Norge.

Peter Testmann

Rejste med hans 2 brødre fra Stavanger, Norge med Kleng Peerson i 1838 til Shelby Co. Missouri. Det stykke land der var ejet af Peter Testmann i Missouri mens han var der er nu Greenley Memorial Center for Agricultural Research. Universitetet i Missouri bruger centeret for landbrugs forskning og studier.

77. Hans Testmann (Hvorfra slægten stammer fra)

Han rejste fra Stavanger, Norge til Shelby Co. Missouri i en alder af 25-26 år i 1838. Dette sammen med en Kleng Peerson samt Testmann's 2 brødre. Han var i 1850 37 år gammel og havde med en Christina på 26 år følgende børn:

Hans Peter, på 6 år, født i MO og en datter Caroline på 1 år født i Iowa. Hans Testman boede selv i Lee county Iowa.

Hans Testmann købte en gård på Sugar Creek I 1844 som siden har været i familiens hænder. Det vides at et barnebarn synes også at have boet på denne gård. Om hans søn Hans Peter Testman vides ikke meget. I familien har man historier om to fra familien der skulle have deltaget i borgerkrigen mellem staterne på nords side. Dette skulle have været en Testman men også en Dellinger. Hans som jo var omkring 20 år har været den omtalte Testman vides ikke. Men fik mindst en søn ved navn:

Gilliam Testman. Man er usikker på navnet så om denne søn hed Gilliam, Gillium, eller William kan ikke fortælles med sikkerhed. (født ca. 1870)

Denne Gilliam fik sønnen Clyde Testman ca. år 1900.

Clyde Testman (ca. 1900) var ejer af et stort bygge firma i Lee County Iowa, BEST Construction. Han startede firmaet uden penge men det blev med hans hjælp hurtigt til et meget stort firma inden han lod sig pensionere. Han blev husket af hans mange arbejdere som en chef der ikke ville bede hans ansatte om at lave noget arbejde som han ikke selv ville lave. Ofte hjalp han også på hans byggepladser med hvad der nu måtte være det værste arbejde. Han var uden uddannelse men var meget intelligent. Clyde Testman giftede sig med Violet (Milligan) og med hende fik han 2 børn. Larry and Patricia.

Patricia giftede sig med Donnie Gibson og fik med ham 3 børn. Lisa, Mike, og Tammy Gibson - alle bosat I eller nær Lee County Iowa

Larry Testman (ca. 1930) besluttede sig for ikke at blive I byggebranchen. Han var en enestående atlet og tog sin uddannelse gratis på et "athletic scholarship". Han spillede Ameri-

kansk fodbold i skolen og var en af de hurtigste banesprintere i USA i årene 1958, 1959. Han løb 100 yard dash på 9.65 sekunder hvilket svarer til 100 meter på lidt over 10 sekunder. Han trænede "high school track", "football", og "basketball" i Nevada, Missouri I mere end 30 år. På hans sidste få år som træner donerede han hele sin løn på "scholarships" for hans "track athletes" (spillere). For flere år siden opkaldte "Nevada High School" en bane og bane faciliteter efter ham. "Testman Field". Ligeledes har han også en Golf turnering opkaldt efter sig. Larry Testman Giftede sig med Jo Dellinger. Jo Dellinger har undervist børnehaveklasse i mere end 30 år og har vundet mange priser for at starte programmer for børn som har brug for ekstra hjælp. Hun mødte endda Præsidenten Bill Clinton efter at have vundet en af hendes priser. Larry og Jo Dellinger (Testman) er bosat i Nevada, Missouri og har boet der I mere end 30 år (2002) – De fik sammen 3 børn. Mark, Cindy, Mike

Mark Testman har arbejdet med informations teknologi og i computerbranchen i ca. 20 år. Han giftede sig med Susan Spencer og har med hende 2 børn. Jason and Nathan. Mark og Susan er bosat i Bridgeport, West Virginia

Jason og Nathan har læst på West Virginia University og begge var meget gode til fodbold. Da i hvert fald efter Amerikanske standarder. De spiller dog kun for sjovt. Begge er de i U.S. Army National Guard.

Mike (Michael) Testman giftede sig med Michelle Patrick og har 3 børn. Megan, April, and Mike (Michael)

Mike (Michael S. Testman) kom med i “the Hook Up team” i 1992. Han har mere end 14 års erfaring med økonomi og har haft positioner “controller”, “cost manager” og “chief financial officer”. Han har været ansvarlig “forecasting”, “cash flow”, budgettering, “financial reporting”, “tax compliance” og “inventory control”, sidst nævnte for tre forskellige firmaer. Han har også arbejdet som ”accountant” for firmaet Baird, Kurtz & Dobson, hvilket er nationens 15. største “CPA” firma. Mike Testman, arbejdede som “vice president” for Hook Up og er nu “CFO”. Han fik hans “Bachelor of Science degree” i “Business Administration (Accounting)” fra Missouri Southern State College med 4.0 I gennemsnit. Han blev endvidere valgt til “the Academic All-American Football Team”. Han og hans hustru, Michelle, har tre børn og er aktive I kirkens aktiviteter.

Michael S. Testman
Chief Financial Of-
ficer

Cindy (Testman) Pursley, søster til mark og Mike Testman, giftede sig med Charles Pursley og har med ham 2 børn. Nikki, Kelli.

Litteraturliste

77.1. Internetadresser**77.2. Bogliste**

1. Kvinden og samfundet b. XXXV, 1919 nr. 31 side 136
2. Gyrithe Lemche i Tidens Kvinder I, 1919 nr. 34 side 7
3. Politiken fra den 3/9 1919
4. Dansk biografisk leksikon
5. A.D Jørgensen : Peter Scumacher Griffenfeld - Bind I 1893 - side 147-58,456 og 467.
6. Bobè : Die Deutsche St. Petri Gemeinde Zu Kopenhagen - 1925 - side 36